

காட்சிய்
நிந்தனைப் புலவர்

க. சி. குணபங்காசம்.

Jaffna Convent Maha Vidyalayam
JAFFNA

Jaffna Convent Maha Vidyalayam
JAFFNA

கம்பராமாயணம், சுந்தரகாண்டம்

காட்சிப் படலம்

நிந்தனைப் படலம்

கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சை

இலக்கிய பாடநூல்

1961 — 1964

3894

CHENNAI

APR 1964

WEST

தொகுப்பு:

வித்துவான் ச. சி. ஞானப்பிரகாசம்

பதிப்பு :

ஆசீர்வாதம் அச்சகம்—புத்தகசாலை

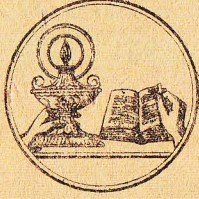
32, கண்டி வீதி, யாழ்ப்பாணம்

1961

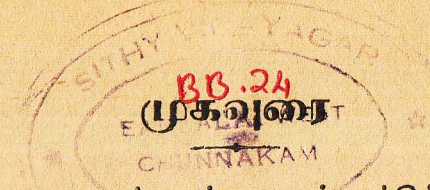
உரிமை பதிவு]

[விலை ரூபா 1-75

முதற் பதிப்பு : வைகாசி 1961

யாழ்ப்பாணம் 32, கண்டி வீதியில் உள்ள
ஆசீர்வாதம் அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

கம்பராமாயணம் சுந்தரகாண்டத்தில் காட்சிப்படல
மும் நிந்தனைப்படலமும் இலங்கைப் பரீட்சைப்பகுதியின
ரால் கல்விப் பொதுத்தராதரப் பரீட்சைக்கு (1961-64)
தமிழ் இலக்கிய பாடநூலாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த
இரு படலங்களிலுமுள்ள 159 செய்யுள்களுக்கும் பதவுரை,
பொழிப்புரை, விளக்கவுரை என்பனவற்றை இலகுவான
நடையில் எமது மாணவர் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளக்
கூடிய வகையில் எழுதியுள்ளேன். வேண்டிய விடத்தெல்
லாம் அணியலங்கார விளக்கமும், கதைத் தொடர்புகளும்
கூறப்பட்டுள்ளன. தேவையற்ற விளக்கங்களைக் கொடுத்து
மாணவரை மலைவுக்குள்ளாக்காதபடி இது சுருக்கமாகவும்
விளக்கமாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதனை மாணவர்
வாங்கிப்படித்துப் பெரும் பயன் அடைவார்களென்பதே
எனது நம்பிக்கை.

எனது உடனொசிரியரும் ஆசீர்வாதம், அச்சகம் புத்தக
சாலை என்பவற்றின் அதிபருமான திரு. மு. வி. ஆசீர்வா
தம் அவர்களின் தூண்டுதலே இந்நூல் எழக் காரணம்.
ஆதலின் அவருக்கு எனது மனம் நிறைந்த நன்றியைத்
தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ச. சி. ஞானப்பிரகாசன்.

மரியானந்தபுரம்
வல்வெட்டி த்துறை
1-5-61

பதிப்புரை

இலங்கைப் பரீட்சைப் பகுதியினரால், கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்கு தமிழ் இலக்கிய பாட நூல் களாகக் குறிக்கப் பட்டுள்ளனவற்றுள், கம்பராமாயணம் சுந்தர காண்டத்துக் காட்சிப்படலமும் நிந்தனைப்படலமும் ஒரு பகுதியாகும்.

இப்பகுதி சுந்தரகாண்டம் என்னும் பெரிய நூலில் அமைந்திருப்பதினால் சுந்தரகாண்டத்தை வாங்கவும், அதில் உள்ள உயர்ந்த நடைப் பதவுரை, விளக்கவுரைகளைப் படிக்கவும் மாணவருக்கு இலகுவாக இராது என்பதினால் குறித்த இரு படலங்களையும் ஒரு சிறு நூலாகவெளியிடலாம் என விழைந்து, வித்துவான் ச. சி. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களிடம் எனது எண்ணத்தை வெளியிட்டேன்.

வித்துவான் அவர்கள் காலந்தாழ்த்தாது எனது விருப்புக்கு இயைய எழுதியுதவியபடி பதவுரை, பொழிப்புரை, விளக்கவுரைகளுடன், பார்வைக்கு இதமளிக்கும் வகையில் குறைந்த விலையில் மாணவர் பெறக்கூடியதாக அழகுபெற அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளேன்.

அச்சேற்றியகால் ஏற்பட்டிருக்கும் பிழைகளையும். செய்ய வேண்டிய திருத்தங்களையும் அறிவித்து வேண்டிய உதவி செய்யுமாறு ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் யாவரையும் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மு. வி. ஆசீர்வாதம்

29, கண்டி வீதி,

பாழ்ப்பாணம்.

1-5-61

கம்பராமாயணம், நூல்வரலாறு

இராமாயணத்தை முதன் முதல் இயற்றியவர் வான்மீக முனி வராவர். இவர் வடமொழியில் 24000 சுலோகங்களில் ஏழு காண்டங்களாக இதனை இயற்றினார். இதனால் இதற்கு ஆதிகாவியம் என்று பெயராயிற்று.

கம்பராமாயணம் வான்மீகி இராமாயணத்தை முதல் நூலாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டதேயாகும். இதனால் கம்பராமாயணம் வழி நூல் ஆகும். கம்பர் வடமொழி இராமாயணக் கதையை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு தமிழ் மரபுக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் ஏற்ற விபரங்களோடு நூலை ஆக்கியுள்ளார். வான்மீகி இராமாயணத்தைப் போலவே கம்பராமாயணமும் பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரணியகாண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தரகாண்டம், யுத்தகாண்டம், உத்தரகாண்டம் என ஏழு காண்டங்களையுடையது. அவற்றுள் ஈண்டு குறித்த பகுதி சுந்தரகாண்டத்திலுள்ளது.

சுந்தரகாண்டம்

பெயர்க்காரணம் : i. சுந்தரம் என்பது அழகு. இக்காண்டத்தில் காப்பியத் தலைவர்களாகிய இராமபிரானதும் சீதாபிராட்டியாரினதும் உள் அழகுகள் விவரித்துக் கூறப்படுகின்றமையின் இது சுந்தர காண்டம் எனப் பெயர் பெற்றது.

ii சுந்தரன் என்பது அநுமானின் ஒரு பெயராகும். இக்காண்டத்தில் கடல்தாவு படலம் முதல் திருவடி தொழுத படலம்வரை அநுமானின் தீரச்செயல்களே கூறப்பெறுகின்றன. சுந்தரனாகிய அநுமானின் தீரச்செயல்களைக் கூறுகின்றமையின் இது சுந்தரகாண்டம் எனப் பெயர்பெறலாயிற்று.

நூலாசிரியர் வரலாறு

கம்பராமாயணம் கம்பரால் இயற்றப்பட்டது. கம்பர் சோழ நாட்டில் திருவழுந்தூரில் உவச்சர் மரபில் ஆதித்தன் என்பவருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இளமையிலேயே தாய் தந்தையரை இழந்ததால் வெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்ப வள்ளலாரால் ஆதரிக்கப்பெற்று வந்தார். இவர் வைணவ மதத்தினர், இவர் காலம் கி. பி. 12ஆம் நூற்றாண்டாகும். அக்காலத்தில் சோழநாட்டை 3ஆம் குலோத்துங்க சோழன் ஆண்டுவந்தான். கம்பர் செய்நன்றி மறவாதவர். தமது இராமாயணத்தில் ஆயிரம் செய்யுள்களுக்கு ஒரு முறை சடையப்ப வள்ளலைப் புகழ்ந்து பாடியிருக்கிறார்.

அயோத்தியை ஆண்டுவந்த மாமன்னனான தசரதனுக்கு இராமன், பரதன், இலக்குமணன், சத்துருக்கன் என நான்கு புதல்வர்கள் இருந்தனர். நால்வரிலும் மூத்தவனாகிய இராமன் அழகும் மதிநுட்பமும் வலிமையும் பெற்று விளங்கினான். தனது வயதுக்கும் அறிவுக்கும் ஒத்த மங்கையான சனக மகாமன்னது மகள் சீதையை மணந்து இவ்வாழ்க்கை நடத்திவந்தான். இவ்வாறிருக்குங்காலே, தசரதன் தான் முதுமையடைந்திருப்பதை உணர்ந்து, வழக்கத்தின்படி தனது மூத்த மகனான இராமனுக்கு முடிசூட்ட எண்ணி அதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்தான். இதற்கிடையில் தசரதனின் 2ம் மனைவியான கைகேயியின் சூழ்ச்சியினால் பரதனுக்கு முடிசூட்டவும் இராமன் பதினான்கு வருடம் காட்டில் வசிக்கவும் கட்டளையாபிற்று. இராமனுடன் அவனது மனைவி சீதையும் அவனது இணைபிரியாத தம்பியான இலக்குமணனும் காடுசென்றனர். இராமனின் பிரிவை அறிந்த பரதன் காட்டுக்குச் சென்று, இராமனைக் கண்டு, அயோத்தியை ஆளுமாறு வேண்டியும் அவன் மறுத்துவிட, பாதுகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு போய்த் தமையனுக்குப் பிரதிநிதியாயிருந்து அரசாண்டுவந்தான்.

இராமன் பஞ்சவடியில் வசித்தபோது இராவணனின் தங்கையாகிய சூர்ப்பனகை இராமனைத் தன் வயமாக்க முயன்று இலக்குமணனால் மூக்கரிபட்டு அவமானமடைந்தான். இந்த அவமானத்துக்குப் பழிவாங்கும் பொருட்டு இராவணனிடம் சென்று சீதையின் அழகு நலன்களை எடுத்துக்கூறி, சீதைமீது இராவணனுக்கு ஆசையை யுண்டாக்கினான். சீதையை அடைவதற்காகச் செய்த சூழ்ச்சியினால் மாரீசனைப் பொன்மானாகச் சீதையின்முன் உலாவ அனுப்பினான். பொன்மானைப் பிடித்துத் தரும்படி சீதை இராமனை வேண்டி, அவனும் அதனைத் துரத்திச் சென்றான். நெடுந்தூரம் அலைந்தும் மான் பிடிபடாததால் இராமன் அதனைக் கொல்லும்படி அம்பொன்றைச் செலுத்தினான். மான் இறக்கும் தருவாயில் “சீதா, இலட்சுமண அபயம்” என்று கத்தி உயிர்விட்டது. இதை இராமனின் குரலென்று எண்ணிய சீதை இலக்குமணனையும் இராமனைத் தேடிவரும்படி அனுப்பிவிட்டாள்.

தனித்து நின்ற சீதையை இராவணன் துறவி வேடத்தோடு சென்று கவர்ந்து, தன் மயிற்பொறியில் ஆகாய மார்க்கமாய்க் கொண்டு செல்லும்போது, வழியில் சடாயு எதிர்த்துப் போரிட்டு தோற்றான். இராவணன் சீதையை இலங்காபுரியில் அசோகவனத்தில் சிறைவைத்து “பன்னிரண்டு திங்களுள் என் கருத்துக்கு இசைய வில்லையானால் மறுநாளே உன்னை உண்டுவிடுவேன்” என்று கூறி அரக்கியரைக் காவல் வைத்தான்.

இராம இலக்குமணர் திரும்பி வந்தபோது சீதை அங்கில்லாமை யால் மிகுந்த துயரத்துடன் அவளைத் தேடித் திரிந்தனர். குற்று யிராய்க் கிடந்த சடாயு என்னும் கழுகரசன் மூலமாக இராவணன் கொண்டுசென்ற செய்தியை அறிந்து, தென்புறம்நோக்கிச் சென்றனர். இடையில் கிட்கிந்தையில் சுக்கிரீவனைச் சந்தித்து நட்புக் கொண்டு, அவன் தமையனைக் கொண்டு சுக்கிரீவனை மன்னனாக்கினார். சுக்கிரீவன் சீதையைத் தேடுவதற்குத் தன் வானரவீரரைப் பலபுறமும் அனுப்பினான். அவர்களுள் அநுமான் என்பவன் இலங்கைக்கு வந்து பலவிடங்களிலும் சீதையைத் தேடி அலைந்தான்.

அநுமான் சீதையைக் கண்டு களித்த வரலாற்றைக் காட்சிப்படலத்திலும், தகாத சொற்கள் கூறிய இராவணனைச் சீதை நிந்தித்த செய்தியை நிந்தனைப்படலத்திலும் படியுங்கள்.

கம்பராமாயணம், சுந்தரகாண்டம்
காட்சிப்படலம்

காட்சிப் படலமாவது, அநுமான் இலங்கைமாநகரில் அசோக வனத்தில் அரக்கியர் நடுவே சீதையைக் கண்டு களித்த வரலாற்றை உணர்த்தும் பாகம் ஆகும். காட்சிப்படலம் என்பது காட்சியை உணர்த்தும் படலம் என இரண்டன் உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகைமொழித் தொடராகும். காட்சியாவது காணுதல்.

அநுமான் சீதையைக் குறித்து எண்ணுதல்

1. மாடு நின்றவவ் வணிமலர்ச் சோலையை மருவித்
தேடி யிவ்வழி காண்பெனேற் றீருமென் சிறுமை
ஊடு கண்டில நென்றிப்பின்ன ரூரியதொன் றில்லை
வீடு வேன்மற்றிவ் விலங்கன்மே விலங்கையை வீட்டி.

பதவுரை

மாடு நின்ற-அருகில் பொருந்தி யிருந்த	கண்டிலன் எனில்-(சீதையைக்) காணேனாயின்
அ அணி மலர் சோலை-அந்த அழ கியமலர் நிறைந்த சோலையை	பின்னர்-பின்பு உரியது-செய்தற்குரிய பணி
மருவி-அடைந்து இவ்வழி-இவ்விடத்தில்	ஒன்றும் இல்லை - வேறொன்றும் இல்லை
தேடி காண்பெனேல் - (சீதை யைத்) தேடிக் காண்பெனே யானால்	இலங்கையை - இலங்கைமா நகரை
என் சிறுமை-எனது துன்பம் தீரும்-நீங்கிவிடும்;	இவிலங்கல்மேல்-இந்தத் திரிகூட மலையின் மீது
ஊடு-இம் மலர்ச்சோலையின் உள் ளும்	வீட்டி-மோதி அழித்துவிட்டு வீடுவேன் - (யானும்) உயிர்விடு வேன்

பொழிப்புரை : இலங்கை முழுவதும் சீதையைத் தேடியலைந்த அநுமான் இறுதியில் அசோகவனத்தையடைந்து, இவ்வனத்தில் சீதையைக் காண்பெனாயின், எனது துன்பங்கள் யாவும் நீங்கும், சீதையைக் இங்கும் காணேனாயின் இனி யான் சென்று தேடுதற்குரிய இடமும் இல்லை, யான் மேலே செய்யத்தக்க கருமமுமில்லை: சீதையைக் காணாமையால் யான்

B

திரும்புவதைவிட, சீதையைக் கவர்ந்து வந்த கொடியோடுகிய இராவணனது இலங்கைமா நகரை அழித்து, பின் என்னுயிரையும் விடுவதே யான் செய்யத்தக்கதாகும் என்று தன்னுள் எண்ணினான்.

விளக்கவுரை : சிறுமை-சீதையைக் காணாமையால் அநுமானுக்குண்டாகிய வருத்தம். அநுமான் இலங்கையை அடியோடு பெயர்த்தெடுத்து மலையின்மேல் மோதி அழிக்க எண்ணினான் என்பதை விளக்கும் படியாகவே “விலங்கல்மேல் இலங்கையை வீட்டி” என்றார். “காண்பெனேல் என்சிறுமை தீரும், காணேனாயின் வீடுவேன்” என அநுமான் கூறுகின்றமையால் சீதையைத் தேடிச் காண்பதில் அநுமானுக்குள்ள கடமையுணர்ச்சியும் இராமனிடம் கொண்டிருந்த பக்தியும் புலனாகின்றன.

சிறுமை-எழுவாய், தீரும்-பயனிலை; யான்-தோன்றா எழுவாய், வீடுவேன்-பயனிலை.

அநுமான் அசோகவனத்தை அடைதல்

2. என்று சோலைபுக் கெய்தின னிராகவன் தூதன் ஒன்றி வானவர் பூமழை சொரிந்தன ருவந்தார் அன்ற வாளரக் கன்சிறை யவ்வழி வைத்த துன்ற லோதிதன் னிலையினைச் சொல்லுவான் துணிந்தாம்

பதவுரை

என்று - என்று இவ்வாறு எண்ணிக் கொண்டு
இராகவன் தூதன் - இராமனது தூதனாகிய அநுமான்
சோலை - அசோக வனத்தை
புக்கு எய்தினன் - போய்ச் சேர்ந்தான்
(அப்போது) வானவர் - தேவர்கள்
ஒன்றி - ஒன்று சேர்ந்து
பூமழை சொரிந்தனர் - (அநுமான்மேல்) மலர் மாரி பொழிந்து
உவந்தார் - மகிழ்ந்தார்
அ வாளர் அரக்கன் - வாளேந்திய அவ் விராவணன்
அ வழி - அந்தச் சோலையில்
சிறை வைத்த - காவலில் வைத்திருந்த
துன்று அவ் ஒதி தன் - நெருங்கிய இருள் போன்ற கரிய கூந்தலையுடைய சீதையினது
அன்று நிலையினை - அன்றிருந்த தன்மையை
சொல்லுவான் துணிந்தாம் - யாம் இனிச் சொல்லத் துணிவோம்.

பொழிப்புரை : அநுமான் இவ்வாறு எண்ணிக் கொண்டு அசோக வனத்துட் புகுந்தான். அப்போது தேவர்கள் உவந்து மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். அந்தச் சோலையிலே இராவணனால் சிறைவைக்கப்பட்ட சீதையின் நிலையை இனிக் கவனிப்போம்.

விளக்கவுரை : இராகவன் : இரகுவின் வம்சத்தில் உதித்தவன். தத்தி தாத்தநாமம். துன்றலோதி : அன்மொழித் தொகை. “அநுமான் அசோகவனத்தை யடைந்ததும் சீதையைக் காண்பான், இராமனிடம் சென்று கூற, இராமன் ஈண்டு விரைவில் வந்தடைவான்! இராவணன் உடனே அழிவது திண்ணம், எமது குறையும் நீங்கும்” என்று கருதிய வானவர்கள் மகிழ்ச்சி மிகுந்து அநுமான் மீது மலர் மாரி பொழிந்தனர் என்க.

(இராகவன் தூதன்-எழுவாய், எய்தினன்-பயனிலை; வானவர்-எழுவாய், உவந்தார்-பயனிலை; நாம்-எழுவாய், துணிந்தாம்-பயனிலை)

அசோகவனத்தில் சீதையின் நிலை (3-29)

3. வன்ம ருங்குல்வா ளரக்கியர் நெருக்கவங் கிருந்தார் கன்ம ருங்கெழுந் தென்றுமோர் துளிவரக் காணு நன்ம ருந்துபோ னலனற வுணங்கிய நங்கை மென்ம ருங்குல் போல் வேறுள வங்கமு மெலிந்தாள்

பதவுரை

வன்மருங்குல் - வலிய இடை வர காணு - தன் மீது துளிக்கப்
களையுடைய பெறுதலை அறியாத
வாள் அரக்கியர் - வாளேந்திய நல் மருந்து போல - நல்லச் சீவி
அரக்கியர் பலர் மருந்து போல
அங்கு இருந்தார் - அங்கே சீதையைச் சுற்றி இருந்தவர்களாய்
நலன் அற - அழகு கெடும்படி உணங்கிய நங்கை-வாடிய சீதை
மெல் மருங்குல் போல் - மெல்லிய தனது இடை மெலிந்திருப்பது போல
(அதனால்) கல் மருங்கு எழுந்து - வேறு உள அங்கமும் - கைகால்
கற்களினிடையே முளைத்து முதலிய மற்றைய அவயவக்
என்றும் - எப்பொழுதும் களும்
ஓர் துளி - ஒருதுளி நீராயினும் மெலிந்தாள் - மெலிவுற்றாள்.

பொழிப்புரை : வலிய இடையையுடைய வாளேந்திய அரக்கியர் பலர் சீதையைச் சூழ இருந்து பயமுறுத்தி வருத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இதனால், கற்பாரிடையே முளைத்தெழுந்த

சஞ்சீவி மருந்துச் செடி மழையை எதிர்நோக்கி வாடியிருப்பது போல இராமபிரானது கருணையை நோக்கி வாடியிருந்தாள். அவளது இடை மெலிந்திருப்பது போல ஏனைய அங்கங்களும் மெலிவுற்றன.

விளக்கவுரை : “கன்மருங்கெழுந்து என்றும் ஒருதுளிவரக்காணநன் மருந்துபோல”-மருந்துச்செடி தான்வளர்தற்கு ஏதுவாகிய மழையைப் பெருவிட்டாலும் நிலத்தின் தன்மையால் வளரும். ஆனால் அம்மருந்துச்செடி கற்களினிடையே தோன்றியுள்ளமையால் வாடியுள்ள தன் தன்மையைப் போக்கிக்கொள்வதற்கும், தான் வளர்ச்சியுறுவதற்கும் மழைத்துளியை எதிர்பார்த்துக் காணமையால் வருந்துகின்றது. அது போல, சீதை அரக்கியரிடையே வீற்றிருந்தமையால் வாடிவதங்கி, இராமபிரானது வருகையை எதிர்பார்த்துப் பல நாளிருந்தும் வராமையால் வாடியிருந்தாள். கன்மருங்கு எழுந்த நன் மருந்து சதாநீர்த்துளியையே எதிர்பார்த்திருப்பதுபோல, இரக்கமற்ற அரக்கியர் சூழ இருந்த சீதை சதா இராமனையே எதிர்பார்த்திருந்தாள். சீதையின் சிறப்பியல்புகளை நன் மருந்து என்னும் உவமையால் விளக்கினார். கல் அரக்கியருக்கு உவமை. சீதையின் இடை எப்பொழுதும் மெலிந்திருக்கும் இயல்புடையது. இராமனைப் பிரிந்து சிறையிலிருக்கும் நிலையில் அவளது மற்ற அங்கங்களும் இடையைப்போல மெலிவுற்றிருந்தன. இதனை ‘நன் மருங்குல் போல் வேறுள அங்கமும் மெலிந்தாள்’ என்பதினால் விளக்கினார். மருந்துச்செடி தழைத்தற்குக் கற்பார்தகுந்த இடமில்லாததுபோல, சீதை மகிழ்தற்கு அரக்கியர் நெருக்கும் இலங்கை தகுந்த இடமன்று என்பதாம்.

நங்கை-பெண்பாற் சிறப்புப் பெயர்.

(நங்கை-எழுவாய், மெலிந்தாள்-பயனிலை)

4. துயிலெனக் கண்கள் இமைத்தலும் முகிழ்த்தலும்

துறந்தாள்

வெயிலிடைத் தந்த விளக்கென ஒளியிலா மெய்யாள் மயிலியற் குயின்ம ழலையாண் மானிளம் பேடை அயிலெ யிற்றுவெம் புலிக்குழாத் தகப்பட்ட தண்ணாள்

பதவுரை

மயில் இயல்-மயில்போன்ற சாயலையும்

குயில் மழலையாள்-குயில்போன்ற குதலைச் சொற்களையும் உடையவளாகிய சீதை

துயில் என-தூக்கம் என்று கண்கள் முகிழ்த்தலும்-கண்களை மூடுதலையும் இமைத்தலும்-விழித்தலையும் துறந்தாள்-விட்டவளானாள்

வெயில் இடை தந்த-வெயிலிலே வைத்த விளக்கு என-விளக்குப் போல ஒளி இலா மெய்யாள் - ஒளியில்லாத உடலை உடையவளானாள் அயில் எயிற்று-கூர்மையான பற்களையுடைய

வெம் புலி குழாத்து - கொடிய புலிக் கூட்டத்தின் நடுவே மான் இளம் பேடை-ஓர் இளம் பெண்மான் அகப்பட்ட அன்னாள் - அகப்பட்ட டிக் கொண்டதை ஒத்திருந்தாள்

பொழிப்புரை : மயில்போன்ற சாயலையும், குயில்போன்ற மழலைச் சொற்களையும் உடையவளாகிய சீதை, தூக்கமென்று கண்களை மூடுவதையும் விழிப்பதையும் விட்டு, வெயிலிலே வைத்த விளக்குப்போல ஒளியில்லாத உடலை யுடையவளாய், கூர்மையான பற்களையுடைய கொடிய புலிக்கூட்டத்தின் நடுவே அகப்பட்ட இளம் பெண்மாளைப் போன்றிருந்தாள்.

விளக்கவுரை : இராமனை விட்டுப் பிரிந்தமையால் உண்டான வேதனையால் சீதை உறக்கம் சிறிதுமின்றி, குளித்தல் முதலியனவுஞ் செய்யாதிருந்தாளானதால் தன் மேனி நிறம் மழுங்கப்பெற்றாள். சீதையின் உடல் ஒளி மழுங்கியது, வெயிலிடை வைத்த விளக்கு ஒளி மங்கியமைபோன்றது. கொடிய அரக்கியரிடையே சீதை இருந்தமை கொடிய புலிக்கூட்டத்தினிடையே ஒரு பெண் மான் அகப்பட்டது போன்றது. புலிக்குழாம் அரக்கியர் கூட்டத்திற்கும், பெண்மான் சீதைக்கும் உவமை. வெயிலிடை வைத்த விளக்கு ஒளி மழுங்கிய சீதையின் உடலுக்கு உவமை

மழலையாள்-எழுவாய். துறந்தாள், அன்னாள் என்பன பயனிலை.

5. விழுதல் விம்முதல் மெய்யுற வெதும்புதல் வெருவல் எழுதல் ஒங்குதல் இரங்குதல் இராமனை எண்ணிக் தொழுதல் சோருதல் துளங்குதல் துயருழந் துயிர்த்தல் அழுதல் அன்றிமற் றயலொன்றுஞ் செய்குவ தறியாள்

பதவுரை

இராமனை எண்ணி - (சீதை) இராமனை நினைத்து விழுதல் - கீழே விழுதலும் விம்முதல் - பெருமூச்சுக் கொள்ளுதலும் மெய் உற வெதும்பல் - உடம்பு மிக வெம்மை கொள்ளுதலும் வெருவல் - அஞ்சுதலும்

எழுதல் - தானிருந்த இடத்தை விட்டு எழுந்திருத்தலும் ஏங்குதல் - மனங் கலங்குதலும் இரங்குதல் - பரிதபித்தலும் தொழுதல் - வணங்குதலும் சோருதல் - தளர்தலும் துளங்குதல் - நடுங்குதலும்

துயர் உழந்து - துன்பத்தால் மற்று அயல் ஒன்றும் - வேறு வருத்தமுற்று யாதொன்றும்
 உயிர்த்தல் - பெரு மூச்சு விடுத செய்குவது - செய்யத் தக்க காரியம்
 அழுதல் - அழுதலும் அறியாள் - அறியாதவளானாள்
 அன்றி - ஆகிய இவையே அல்லாமல்

பொழிப்புரை : சீதை இராமனை நினைந்து கீழேவிழுதலும், பெருமூச்சுக் கொள்ளலும், உடல் வெதும்புதலும், அஞ்சுதலும், தானிருந்த இடத்தை விட்டு எழுந்திருத்தலும், மனங்கலங்குதலும், பரிதவித்தலும், வணங்குதலும், தளர்தலும், நடுங்குதலும், துன்பத்தால் வருத்தமுற்றுப் பெருமூச்சுவிடுதலும், அழுதலும் ஆகிய இவையேயல்லாமல் வேறுசெயலொன்றும் செய்ய அறியாதவளானாள்.

விளக்கவுரை : இச்செய்யுளில் இராபனது பிரிவாற்றாமல் சீதை பலவாறு வருந்திய நிலை கூறப்படுகிறது. தொழுதலாவது : இராமனை நினைந்து திக்கு நோக்கிக் கைகூப்புதல்.

(சீதை-எழுவாய், அறியாள்-பயனிலை)

சீதையின் கண்களின் நிலை

6. தழைத்த பொன்முலைத் தடங்கடந் தருவிபோய்த் தாழ்ப்புழைத்த போலநீர் நிரந்தரம் பொழிகின்ற பொலிவால் இழைக்கு நுண்ணிய மருங்குலாள் இணைநெடுங் கண்கள் மழைக்கண் என்பது காரணக் குறியென வகுத்தாள்

பதவுரை

இழைக்கும் பஞ்சின் நூல் இழையிலும்	நீர் அருவி - கண்ணீர் வெள்ளங்கள்
நுண்ணிய - மிகச்சிறிய	தழைத்த - வளர்ந்த
மருங்குலாள் - இடையையுடைய வளான சீதை	பொன் - பொன்னிறமான தேமலையுடைய
இணை - ஒன்றோடொன்று ஒத்த இரண்டு	முலைத்தடம் - தனங்களாகிய மலைகளை
நெடும் - காதளவும் நீண்டிருக்கின்ற	கடந்து - தாண்டிப் பெருகி போய் - ஓடி
கண்கள் - கண்களானவை	தாழ - கீழே விழும்படி
'மழைக்கண்' என்பது - மழைக்கண் என்று அழைக்கப் பெறுவது	புழைத்த போல - (அவ்வெள்ளங்களை) துளையினின்று வழிவனபோல

நிரந்தரம் - இடைவிடாமல் காரணக் குறி என - காரணப் பொழிகின்ற - சொரிகின்ற பெயரென்று
 பொலிவால் - மிகுதியினால் வந்த வகுத்தாள் - தெரிவித்தாள்

பொழிப்புரை : நூல் இழையினும் மெல்லிய இடையையுடையவளான சீதை என்பாள், தன் இரு நெடுங் கண்களும் மழைக்கண் என்று அழைக்கப் பெறுவது; கண்ணீர் வெள்ளமானது வளர்ந்த பொன்னிறமான தேமலையுடைய தனங்களாகிய மலைகளைத் தாண்டிப் பெருகி ஓடிக் கீழே விழும்படி, அவ்வெள்ளங்களைத் துளையினின்றும் வழிவனபோல எப்பொழுதும் இடைவிடாமல் பொழிகின்ற மிகுதியினால் வந்த காரணப்பெயரென்று தெரிவித்தாள்.

விளக்கவுரை : மகளிர் கண்கள் எல்லாம் மழைபோல மிகக் குளிர்ச்சியுடையனவாதலால் 'மழைக்கண்' என்று வழங்கப்பெறும். சீதையின் கண்களோ எப்போதும் இடைவிடாமல் கண்ணீர் மழையைப் பொழிந்தனவாதலால் மழைக்கண் என்று சொல்லும்படியாயிற்று. இது பிறிது நிலை நவிர்சி அணியாகும்.

பிறிது நிலை நவிர்சி அணியாவது : ஒரு காரணத்தால் வந்த பெயருக்கு வேறொரு காரணப் பொருள் கற்பித்துக் கூறுவதாகும்.

இங்கே மழைக்கண் என்ற காரணப்பெயர் மழை போல மிகவும் குளிர்ச்சியுடைய தன்மையினால் மகளிரின் கண்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. கம்பர் இந்தக் காரணத்தை ஒழித்துச் சீதையின் கண்கள், எப்பொழுதும் அழுது அழுது கண்ணீர் மழை பொழிந்த காரணத்தினால் வந்த காரணப்பெயர் என்று வேறொரு காரணங் கற்பித்துக் கூறுகின்றார். இதனால் இது பிறிது நிலை நவிர்சி அணியாகும். பொன் : பொன்போலும் நிறமுடைய தேமலுக்கு உவமையாகுபெயர். அருவி என்றதற்கு ஏற்பத் தடம் என்பதை மலையென்று கொள்ளப்பட்டது. கண்ணீர் அருவி இரண்டு ஆதலால் "புழைத்த போல" என உவமானத்தையும் பன்மையாகக் கூறினார். 'இணைக்கண்' என்று கூறினமையால் சீதையின் கண்களுக்கு அவை ஒப்பாகுமே யன்றி வேறு உவமை கிடையாது என்பதாம்.

(மருங்குலாள்-எழுவாய், வகுத்தாள்-பயனிலை.)

சீதை மேகம் முதலிய கரிய பொருள்களைக் காணுந்தோறும்
கலங்கிய நிலை

7. அரிய மஞ்சினே டஞ்சின முதலிவை யதிகங்
கரிய காண்டலுங் கண்ணினீர் கடல்புகக் கலுழ்வாள்
உரிய காதலின் ஒருவரோ டொருவரை யுலகிற்
பிரிவே னுந்துய் ருருவுகொண் டாலன பிணியாள்

பதவுரை

உலகில்-இவ்வுலகத்திலே	அஞ்சனம்-மையும்
உரிய காதலின் - தருந்த அன்பு டைய	முதல்-முதலிய
ஒருவரோடு ஒருவரை-ஓர் ஆண் மகளையும் பெண்மகளையும்	அதிகம் கரிய-மிகக் கருமையான
பிரிவு எனும் துயர்-ஒருவரை ஒரு வர் விட்டுப் பிரிதல் என்னுந் துன்பம்	இவை-இப்பொருள்களை
உருவு கொண்டால் என - ஒரு வடிவம் எடுத்து வந்தாற்போல	காண்டலும்-பார்த்த மாத்திரத் தில்
பிணியாள்-விரகவேதனை உடைய வளான சீதை	(இராமனது திருவுருவம் ஞாப கத்திற்கு வருவதால்)
அரியமஞ்சினேடு-அரிய மேகமும்	கண்ணின் நீர் கடல் புக-கண்களி னின்றும் பெருகின்ற நீர் கட லையடையும்படி
	கலுழ்வாள்-அழுவாள்

பொழிப்புரை : இவ்வுலகிலே மிகுந்த அன்புடைய ஓர் ஆண்
மகளையும் பெண்மகளையும் வருத்துகின்ற பிரிவுத் துன்பங்க
ளெல்லாம் ஒரு வடிவந் தாங்கி வந்தாற்போன்ற விரக
நோயுடைய சீதையானவர் மிகவுங் கருமையானமேகம், மை
முதலிய பொருள்களைக் காணுந்தோறும் இராமனது திருவுருவம்
நினைவுக்கு வருதலால் கண்களினின்றும் பெருக்குகின்ற நீர்
ஆரூகஓடிக்கடலையடையும்படி மிகுதியாக அழுவாள்.

விளக்கவுரை : இராமனது திருமேனிக்கு ஒப்பாதல்பற்றி 'அரிய
மஞ்ச' எனப்பட்டது.

(பிணியாள் - எழுவாய், கலுழ்வாள் - பயனிலை)

சீதையின் கண்ணீர் படிந்த ஆடையின்நிலை

8. துப்பி னாற்செய்த கைகொடு கால்பெற்ற துளிமஞ்
சொப்பி னான்றனை நினைதொறு நெடுங்கண்க ளுக்குத்த
அப்பி னானைந் தருந்துய ருயிர்ப்புடை யாக்கை
வெப்பி னாற்புலர்ந் தொருநிலை யுறாதமென் னுகிலாள்

பதவுரை

துப்பினால் செய்த - பவளத்தாற் செய்த	அப்பினால் நனைந்து - நீ ரா ல் நனைந்து
கையொடு - கைகளையும்	அருதுயர்-பொறுத்தற்கு அரிய துன்பத்தையும்
கால்பெற்ற - (அப் ப வ ள த் தா லா ன) திருவடிகளையும் உடையதான	உயிர்ப்பு-அ த் து ன் ப த் தா ல் உண்டாகிய பெருமூச்சையும்
துளிமஞ்ச ஒப்பினால் தனை - மழைத் துளிகளைப் பொழி கின்ற கார்மேகத்தை ஒத்த வளை இராமனை	உடை-உடைய யாக்கை-தனது உடலின் வெப்பினால் புலர்ந்து-வெப்பத்தி னால் உலர்ந்து
நினை தொறும் - நினைக் கு ம் தோறும்	ஒருநிலை உறாத-(இப்படியிருத்த லால்) எப்பொழுதும் ஒரே தன்மையாயிராத
நெடுங்கண்கள் உகுத்த - நீண்ட கண்கள் சிந்தின	மெல் துகிலாள்-மென்மையான ஆடையையுடையவள்.

பொழிப்புரை : பவளத்தாலான கைகளையும் கால்களையு
முடைய கார்மேகம்போன்ற இராமனை நினைக்குந் தோறும்
சீதையின் கண்களினின்று சிந்திய கண்ணீரினால் அவளதுயும்,
ஆடை நனைந்துபோகும். பொறுத்தற்கு அரிய பிரிவுத் துயரை
யும், அத்துயராலுண்டான பெருமூச்சையுமுடைய உடலின்
வெம்மையால் நனைந்த ஆடை உலர்ந்து போகும். இப்படியாக
நனைவதும் உலர்வதுமான மென்மையான ஆடையை
யுடையவள்.

விளக்கவுரை : சீதையின் ஆடை கண்ணீரால் நனைவதும், மேனி
வெப்பத்தால் உலர்வதும், மீண்டும் நனைவதும் ஆகிய செயல் தொல்
லுருப் பெறலணியாகும்.

தொல்லுருப் பெறல் அணியாவது : ஒருபொருள் தனது குணத்தை
இழந்து, மீண்டும் அதனைப் பெறுவதைக் கூறுவது ஆகும். இங்கே
சீதையின் ஆடை நனைவதும் புலர்வதும் மீண்டும் நனைவதுமாயிருந்த
மையான் இவ்வணியாயிற்று.

“துப்பினால்செய்த கையொடு கால்பெற்ற” என்பது இல் பொரு
ளுவமையணியாகும். இல்பொருளுவமையாவது : இவ்வுலகில் இல்லாத
ஒரு பொருளை உவமானமாகக் கூறுவது. இங்கே பவளத்தாலான
கைகளையும் கால்களையுமுடைய படைப்பு இல்லாமையால் இஃது
இல்பொருளுவமை யாய்ந்து.

(சீதை-எழுவாய், துகிலாள்-பயனிலை)

C

திக்கனைத்தும் பார்க்கின்ற கண்களின் நிலை

9. அரிது போகவோ விதிவலி கடத்தலென் றஞ்சிப்
பரிதி வானவன் குலத்தையும் பழியையும் பாராச்
சுருதி நாயகன் வரும்வரும் என்பதோர் துணிவாற்
சுருதி மாதிரம் அனைத்தையும் அளக்கின்ற கண்ணாள்

பதவுரை

போகவோ - நான் உயிர் நீங்கப் பெறுவேனோவென்றால்
விதி வலி கடத்தல் - ஊழ்வினையின் வலிமையை மீறுதல்
அரிது - அருமையானது என்று - என்றெண்ணி
அஞ்சி - உயிர்விடுதற்குப் பயந்து சுருதி நாயகன் - வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய இராமன்
(என்னை மீட்கும்பொருட்டு இங்கு வராராயினும்)
பருதிவானவன் குலத்தையும் - அவர் பிறந்த சூரியகுலச் சிறப்பையும்

பழியையும் - அக்குலத்திற்கு இப் பொழுது நேர்ந்த பெரும் பழியையும்
பாரா - ஆய்ந்து பார்த்து (அப்பழியை நீக்கக் கருதியாயினும்)
வரும் வரும் - விரைவில் வருவார் என்பது ஓர் துணிவால் - என்பதாகிய ஓர் உறுதியினால்
சுருதி - அவரது வருகையை எண்ணி
மாதிரம் அனைத்தையும் அளக்கின்ற - எல்லாத் திக்குகளையும் பரவிப்பார்க்கின்ற கண்ணாள் - கண்களையுடையவள்.

பொழிப்புரை : நான் உயிர் நீங்கப் பெறுவேனோவென்றால், ஊழ்வினையின் வலிமையை வெல்லுதல் அருமையானது என்றெண்ணி உயிர்விடுதற்குப் பயந்து, இருந்தாள். இராமபிரான் தன்னை மீட்கும் பொருட்டு வராவிட்டாலும் அவரது சூரியகுலத்துக்கு நேர்ந்த பழியை நீக்கக் கருதியாயினும் விரைவில் வருவான் என்றும் உறுதிப்பாட்டினால் அவரது வருகையை எண்ணி எல்லாத் திக்குகளையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

விளக்கவுரை : “ பருதி வானவன் குலத்தையும் பழியையும் பாராவரும் வரும் ” என்றமையால் தன்னை மீட்கும் பொருட்டு இராமபிரான் இங்கு வரார் என்பதனையும், சூரியகுலத்துக்கு ஏற்பட்ட பழியைத் துடைப்பதற்காகக் கட்டாயமாக வருவார் என்பதனையும் உணர்த்தியவாராகும். இங்கே பழி என்றது மாசற்ற ஆரிய குலத்துதித்த இராமனது மனைவியை அரக்கனை இராவணன் வஞ்சனையாற் கவர்ந்து சிறையில் வைத்தமையை. இராமன் வருவான்; அவனைக் காணலாம் என்ற துணிவால், சீதை நாலா திசைகளிலும் அவரது வருகையைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாள் என்பதைக்

கம்பர் “ மாதிரமனைத்தும் அளக்கின்ற கண்ணாள் ” என்றார். வரும் வரும் என்னும் அடுக்கு, விரைவுந் துணியும் பற்றியது சுருதிநாயகன் என்பதற்கு வேதங்களாற் புகழப்படுபவன் என்றும், வேதங்களை ஆதியில் வெளியிட்டவன் என்றுங் கருத்துக் கொள்க.

சீதை - எழுவாய், கண்ணாள் - பயனிலை.

சுந்தலின் நிலை

10. கமையி டைரு முகத்தயல் கதுப்புறக் கல்விச்
சமையு டைக்கற்றை நிலத்திடைக் கிடந்ததூ மதியை
அமைய வாயிற்பெய் துமிழ்கின்ற வயிலெயிற் றரயிற்
குமையு றத்திரண் டொருசடை யாகிய குழலாள்

பதவுரை

கமையினாள் - பொறுமைக்கு திருமுகத்து அயல் - அழகிய முகத்தின் பக்கங்களில்
இடமானவளாகிய சீதை துப்பு உற கல்வி - கன்னங்களை நன்றாகப் பற்றி
நிலத்திடைக் கிடந்த - பூமியிற் கமைய - சமையை உடைய
பொருந்திய தூமதியை - தூய்மையான சந்திரனை கற்றை - தொகுதியாக
வாயில் பெய்து - வாயிலே குமை உற திரண்டு - நெருங்கி
கொண்டு ஒன்று சேர்ந்து
உமிழ்கின்ற - மீண்டும் வெளியே ஒரு சடை ஆகிய - ஒரே சடையாகத் திரிந்த
அயில் எயிறு அரவின் - கூர்மையான பற்களையுடைய இராகு குழலாள் - கூந்தலை யுடையவள்
என்னும் பாம்பைப் போல ஆளுள்.

பொழிப்புரை : பொறுமைக்கு இருப்பிடமாகிய சீதை, பூமியிற் பொருந்திய தூய்மையான சந்திரனை வாயிற்கொண்டு மீண்டும் வெளியே விடுகின்ற கூர்மையான பற்களையுடைய இராகு என்னும் பாம்பைப்போல, அழகிய முகத்தின் பக்கங்களில் கன்னங்களை நன்றாகப்பற்றிச் சமையையுடைய தொகுதியாக நெருங்கி ஒன்று சேர்ந்து, ஒரேசடையாகத் திரிந்த கூந்தலையுடையவள் ஆளுள்.

விளக்கவுரை : சீதை தன் கூந்தலை வாரி முடிக்காததினால் அது சடையாகத் திரண்டு விட்டது. முகம் மாத்திரமே தெரியக் கன்னம் முதல் மயிர்த்திரள் நிரம்பி ஒற்றைப்பின்னலாகத் தொங்கும் சீதையின் சடைக்கூந்தல், சந்திரனைத் தனது வாயிலிட்டு மீண்டும் உமிழ்கின்ற இராகுவைப்போன்றது. தற்குறிப்பேற்ற உவமையணி. தற்

குறிப்பேற்ற உவமையாவது : உவமேயத்துக்கு மேன்மை தோன்று மாறு புலவன் தான் கருதிய கருத்தை உவமானத்தின்மேல் ஏற்றிச் சொல்லுவது.

இங்கே, மதி உவமானம், முகம் உவமேயம். குளிர்ச்சி, அழகு, ஓளி, கண்டவர் கண்களைக் களிப்பித்தல் என்பன பொதுத்தன்மைகள்

இராகு உவமானம், கூந்தல் உவமேயம். நீட்சி, கருமை என்பன பொதுத்தன்மைகள். வாரிமுடிக்காமற் சடையாகக் கிடக்கின்ற கூந்தலின் நடுவேயுள்ள சீதையின் முகத்திற்கு மேன்மை தோன்றுமாறு, இராகுவென்னுங் கருப்பாம்பு சந்திரனை வாயிலிட்டு உமிழ்கின்றது எனப் புலவன் தன் கருத்தை ஏற்றிச் சொல்லியுள்ளான் என்க.

நிலத்திடைக் கிடந்த தூமதி சீதையின் முகத்திற்கு இல்பொருளுவமை. இல்பொருளுவமையாவது: ஓரிடத்தும்இல்லாத ஒருபொருளை உவமானமாகக் கூறுவது. இங்கே நிலத்திடைக்கிடக்கும் களங்கமற்ற பூரண சந்திரன் உவமானம். சீதையின் முகம் உவமேயம். மறுவினமை பொதுத்தன்மை. நிலத்திடைக் கிடக்கும் தூயமதி ஓரிடத்திலும் இல்லாத பொருளாதலால் இல்பொருள் உவமையாயிற்று.

சீதை-எழுவாய், குழலாள்-பயனிலை.

சீதையின் திருவுரு

11. ஆவி யந்துகில் புனைவதொன் றன்றிவே றறியாள்
தூவி யன்னமென் புனலிடைத் தோய்கிலா மெய்யாள்
தேவு தெண்கடல் அமிழ்துகொண் டனங்கவேள் செய்த
ஓவி யம்புகை உண்டதே யொக்கின்ற உருவாள்

பதவுரை

புனைவது-தான் உடுத்திருப்பதாகிய	மெய்யாள் - தேகத்தையுடையவள்
ஆவி அம்துகில்-புகைபோல் மிகமெல்லிய அழகிய ஆடை	(ஆதலால்) அனங்கவேள் - மன்மதன்
ஒன்று அன்றி-ஒன்றையேயல்லாமல்	தெண்கடல்-தெளிந்த பாற்கடலில் நின்று தோன்றின
வேறு அறியாள் - வேறு ஒரு ஆடையும் அறியாள்	தேவு-தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த அமிழ்து கொண்டுசெய்த-அமிர்தத்தைக் கொண்டு எழுதிய
தூவி-சிறகுகளையுடைய	ஓவியம்-சித்திரம்
அன்னம்-அன்னப்பறவைகள்	புகைஉண்டது-புகையால் மூடப்பட்டதை
மென் புனலிடை - தங்குதற்கு மென்மையாகிய தண்ணீரில்	ஒக்கின்ற ஒத்திருக்கின்ற
தோய்கிலா-படிந்து நீராடாத	உருவாள்-வடிவினையுடையவள்.

பொழிப்புரை : சீதை, தான் உடுத்திருக்கும் புகைபோல் மெல்லியதாகிய அழகிய ஆடை ஒன்றையே யன்றி வேறொர் ஆடையையும் அறியாள். சிறகுகளையுடைய அன்னப்பறவைகள் தங்குகின்ற மென்மையான தண்ணீரில் படிந்து நீராடாத தேகத்தையுடையாள். ஆதலால், மன்மதன் தெளிந்த பாற்கடலில் நின்று தோன்றின தேவாமிர்தத்தைக் கொண்டு எழுதிய சித்திரம் புகையால் மூட்டப்பட்டதை ஒத்த வடிவினையுடையவள்.

விளக்கவுரை : இராவணன் தன்னை ஆகாயமார்க்கமாகத் தூக்கிச் செல்லுகையில் தன் ஆபரணங்களை யெல்லாம் தனது மேலாடையில் முடிந்து வானரங்களிடையே போட்டுச் சென்றான். ஆதலால் 'துகில் ஒன்று அன்றி' என்றார். இராவணன் சீதையைத் தன்வசமாக்குவதற்குச் சிறந்த ஆடைகளைக் கொடுக்கக் காத்திருந்தனரையினும் சீதை அவற்றுள் ஒன்றையும் விரும்பினால் என்பதையும் விளக்கவே 'வேறறியாள்' என்றார். சீதையின் அழகுச் சிறப்பை விளக்கும்படியாக 'அனங்கவேள் செய்த ஓவியம்' என்றார். அத்தகைய சீதை குளித்தல் முதலியன செய்யாமையால் மாசு பட்டிருந்தாள் என்பதை உணர்த்த 'ஓவியம் புகையுண்டதை ஒக்கின்ற உருவாள்' என்றார்.

“தேவு தெண்கடல் லமுதுகொண் டனங்கவேள் செய்த ஓவியம் புகை யுண்டதே யொக்கின்ற உருவாள்”

என்பதுதற்குறிப்பேற்ற உவமையணி. தெண்கடல் அமுது கொண்டு அனங்கவேள் செய்த ஓவியம் புகையுண்டது உவமானம். சீதையின் உருவம் உவமேயம். தெய்வத்தன்மை, கண்ணுக்கினிமை, யாவராலும் விரும்பப்படல், தன்னை நுகர்ந்தவர் வேறொன்றை நுகராமல் தடுக்குந் தன்மை, கிடைத்தற் கருமை, மிகஇனிய சுவையுடைமை முதலாயின பொதுத் தன்மைகள். முருகவேளினின்றும் வேறுபாடு தெரிவித்தற்கு அனங்கவேள் எனப்பட்டது. வேள் = ஆடவர்க்கும் மகளிர்க்கும் ஒருவர் மேலொருவருக்கு விருப்பத்தை விளைவிப்பவன். அன்றி, எல்லாராலும் விரும்பத் தக்க கட்டழகுடையவன் என்றுமாம்.

சீதை - எழுவாய். அறியாள், மெய்யாள், உருவாள் - என்பன பயனிலைகள்.

இராம இலக்குமணர் தன்னை மீட்கவராமை குறித்து வருந்துதல்

12. கண்டி லன்கொலா மிளவலுங் கனைகட னடுவண்
உண்டிலங்கையென் றுணர்ந்தில ருலகெலா மொறுப்பான்
கொண் டிருந்தமை யறிசில ராமெனக் குழையாப்
புண்தி றந்ததின் எரிநுழைந் தாலெனப் புகைவான்

பதவுரை

இளவலும்-இராமனுக்கு இளைய
வனான இலக்குவனும்
கண்டிலன் கொல் ஆம்-(மானின்
பின்னே சென்ற எனது நாய
களைப்) பார்த்திருக்க மாட்
டான் போல் இருக்கின்றது
(பார்த்திருந்தாலும்)
உலகுஎலாம் ஒறுப்பான்-உலகி
லுள்ள உயிர்களை யெல்லாம்
துன்புறுத்தி வருகின்ற இரா
வணன்
கொண்டு இருந்தமை-என்னைத்
தூக்கி வந்த செய்தியை
அறிகிலராம் - இருவரும் தெரிந்
தாரில்லைப் போலும்

(தெரிந்திருப்பினும்)
களைகடல் நடுவண் - முழங்கும்
கடலின் இடையிலே
இலங்கைஉண்டு என்று-இலங்கை
மாநகரம் இருக்கிறது என்று
உணர்ந்திலர் - அவ் வி ரு வ ரு ம்
அறிந்திலர் போலும்
என-என்று எண்ணி
குழையா-வருந்தி
புண் திறந்ததின் எரிநுழைந்தால்
என-திறந்த புண்ணில் தழற்
கொள்ளி நுழைந்ததுபோல
புகைவாள்-மிகவும் வருந்துவாள்

பொழிப்புரை : இலக்குவனும் மானின்பின்னே சென்ற
எனது நாயகளைக் காணவில்லைப் போல் இருக்கிறது. கண்டி
ருந்தாலும், உலகிலுள்ள உயிர்களை யெல்லாம் வருத்துகின்ற
இராவணன் என்னைத் தூக்கிவந்த செய்தியை இருவரும் அறி
யாமற் போனார்களோ? அறிந்திருந்தாலும் இலங்கைமாநகர்
முழங்கும் கடலின் நடுவே உள்ளது என்பதை உணர்ந்திருக்க
மாட்டார்கள்போலும் என்று பலவாறு எண்ணி எண்ணித்
திறந்த புண்ணில் நெருப்புத் தழல் நுழைந்தாற்போல மிக மிக
வருந்துவாளாயினாள்.

விளக்கவுரை : 'இளவலுங் கண்டிலன் கொலாம்' என்றது இலக்கு
வன் சீதை இருந்த இடத்தை விட்டு, மானின்பின்சென்ற இராமனைத்
தேடிச் சென்றவன் இராமனைக் காணவில்லைப்போலும் என்பதை
விளக்கி நின்றது. இராவணனார் கவரப்பட்டு இலங்கையிற் சிறையில்
இருப்பது வாய்திறந்த புண்ணாகவும், தான் இலங்கையில் இருப்பதை
இராம இலக்குமணர் அறியாவிடில் தன்னை மீட்பது இயலாது என்ற
எண்ணம் அப் புண்ணில் தீ நுழைவது போலவும் இருந்தது என்பதாம்.

சீதை-எழுவாய். புகைவாள்-பயனிலை.

சடாயு மாண்டிருக்கவேண்டும் என்று சீதை கருதுதல்

13. மாண்டு போயின நெருவைகட் கரசன்மன் மற்றோர்
யாண்டை யென்னிலை அறிவுறுப் பார்களிப் பிறப்பிற்
காண்ட லோவாரி தென்றென்று விம்முறுங் கலங்கும்
மீண்டு மீண்டுபுக் கெரிநுழைந் தாலென மெலிவாள்

பதவுரை

எருவைகட்டு அரசன்-(என்னை
இராவணன் தூக்கி வந்த
தைக் கண்ட) கழுகளுக்குக்
குத் தலைவனாகிய சடாயு
மாண்டு போயினன் மன்-இறந்து
போயினார்போல் இருக்கிறது
மற்றோர்-அவர் நீங்கலாக
மற்றவர்கள்
என்றிலை-எனது நிலைமையை
யாண்டை-எப்படி
அறிவுறுப்பார்கள்-இராமனிடம்
தெரிவிப்பார்கள்
(பிறர் தெரிவியார்கள் ஆதலால்)
இப்பிறப்பில்-இந்தப் பிறவியில்

காண்டலோ-அவர்கள் என்னைக்
காணாதலோ
அரிது-அருமையானது
என்று என்று-என்று பலவாறு
எண்ணி
விம்முறும்-விம்மியழுவாள்
கலங்கும்-கலங்குவாள்
மீண்டும் மீண்டும் - மறுபடியும்
மறுபடியும்
எரிபுக்கு நுழைந்தால் என-
புண்ணில் நெருப்பு நுழைந்
தாற்போல
மெலிவாள்-வருந்துவாள்

பொழிப்புரை ; என்னை இராவணன் கள்ளமாய்க் கவர்ந்து
வந்ததைக் கண்ட கழுகளுக்கு அரசனாகிய சடாயு இறந்து
விட்டான் போலிருக்கிறது. அவர் நீங்கலாக மற்றையோர்
எனது நிலையை அறியமாட்டார்கள். ஆதலால் எப்படி இராம
னிடம் தெரிவிப்பர்? அவர்கள் தெரிவியாராதலால் இப்பிறப்
பில் இராம லக்குமணர் என்னைக் காணாதலோ அரிது என்று
பலவாறு எண்ணி விம்மியழுவாள். கலங்குவாள். மறுபடியும்
மறுபடியும் புண்ணில் நெருப்பு நுழைந்தாற் போல வருத்த
முறுவாள்.

விளக்கவுரை : சடாயு - கழுகரசன். அருணனது புதல்வன். சம்பா
தியின் தம்பி. தசரதனது உயிர்த் தோழன். இராவணன் சீதையைக்
கவர்ந்து சென்றபோது அவனோடெதிர்த்துப் போர்செய்து, இராவண
னால் சிறகறுக்கப்பட்டு மாண்டவன். சடாயு இராவணனால் சிறகறுக்
கப்பட்டு வீழ்ந்ததைச் சீதை கண்டாளானதால் இராம இலக்குமண
ரைக் காண்பதற்கு முன்னமே மாண்டு போயினனோ என்று சீதை

பிராட்டி ஐயமுற்று, அவன் மாண்டிருப்பின் என் நிலையை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கூடியவர்கள் வேறு ஒருவரும் இல்லையென உணர்ந்து, கலங்கிப் புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

மன்இடைச்சொல் ஐயப்பொருளுணர்ந்திற்று. யாண்டை-ஐகாரச்சாரியை பெற்று வந்த குற்றியலுகரம்.

சீதை-தோன்றா எழுவாய் ; பயனிலை ; - விம்முறும், கலங்கும், மெலிவாள்.

சீதை பலவாறு நினைத்தல்

14. என்னை நாயகன் இளவலை எண்ணலா வினையேன் சொன்ன வார்த்தைகேட்டறிவிலள் எனத்தறந்தானே முன்னை யூழ்வினை முடிந்ததோ. வென்றென்று முறையாற் பன்ன வாய்புலர்ந்துணர்வு தேய்ந் தாருயிர்பதைப்பாள்

பதவுரை

வினையேன்-தீவினையுடைய யான் (அல்லது) முன்னை ஊழ்வினை இளவலை-இராமபிரானின் தம்பி முடிந்ததோ-முற்பிறப்பில் யாகிய இலக்குமணனை யான் செய்த ஊழ்வினை எண்ணலா-மதியாமல் வந்து சம்பவித்ததோ? சொன்ன வார்த்தை-கூறிய என்று என்று-என்று இவ்வண்ணம் பலவாறாக எண்ணி கொடிய சொற்களை முறையால்-ஒன்றன்பின் ஒன்றாக கேட்டு-இலக்குமணன் சொல்லக் கேட்டு பன்ன-சொல்வதனால் அறிவிலாள் என-அறிவில்லாத வாய்புலர்ந்து-நாவரண்டு வள் என்று உணர்வு தேய்ந்து-அறிவு நாசகன்-எனது தலைவனாகிய சோர்ந்து இராமபிரான் அருமை உயிர் பதைப்பாள்-தன் என்னை துறந்தானே-என்னை அரிய உயிர் துடிதுடிப்பா வெறுத்துத் தள்ளினாரோ ளாயினள்.

பொழிப்புரை : தீவினையுடைய யான் இராமபிரானின் தம்பியாகிய இலக்குமணனை மதியாமல் கூறிய கொடிய சொற்களை இலக்குமணன் சொல்லக்கேட்டு, என்னை எனது தலைவராகிய இராமபிரான் அறிவில்லாதவள் என்று வெறுத்துத் தள்ளினாரோ? அல்லது முற்பிறப்பில் யான்செய்த ஊழ்வினை வந்து சம்பவித்ததோ? என்று இவ்வண்ணம் பலவாறு எண்ணி, ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் சொல்லிப் புலம்புவதனால் நாவரண்டு அறிவு சோர்ந்து தன் அரிய உயிர் பதைப்பைப்பாளாயினள்.

விளக்கவுரை : இளவலைச் சொன்ன வார்த்தை : மாயமான், இராமபிரானது அம்புபட்டு இறந்துபோகுந் தருணத்தில் 'ஆ சீதா லெஷ்மண' என்று கூவிய குரலைக்கேட்ட சீதை அது தன் கணவனது குரல் என்றெண்ணி, அவரைக் காப்பாற்றச் செல்லுமாறு இலக்குமணனுக்குச் சொல்லவும், இலக்குமணன் கூறிய தேறுதல் மொழிகளைக் கேளாமல் அவனைத் தீய எண்ணமுடையவன் என்றெண்ணி 'நின்றநின் நிலையிது நெறியிற்றன்று' என்று கடிந்து கூறிய மொழிகளாகும்.

அருமை+உயிர் = ஆருயிர், பண்புத்தொகை. வினையேன்-குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

சீதை-தோன்றா எழுவாய், உயிர் பதைப்பாள்-பயனிலை.

விருந்துவரின் என்ன செய்வார் என்றெண்ணுதல்

15. அருந்து மெல்லட காரிட வருந்துமென் றழுங்கும் விருந்து கண்டபோ தென்னுறு மோவென்று விம்மும் மருந்து முண்டுகொல் யான்கொண்ட நோய்க்கெழுமபங்கும் இருந்த மாநிலஞ் செல்லரித் திடவுமாண் டெழாதாள்.

பதவுரை

அருந்தும் - காட்டில் உண்ணப் என்று விம்மும் - என்றெண்ணி படுகின்ற அழுவாள் மெல்லடகு - மென்மையான இருந்த மாநிலம்-தான் வீற்றிருந்த பெரிய இடம் முழுவதும் இலையுணவு முதலியவற்றை செல் அரித்திடவும் - கறையான் ஆர் இட-யார் (காலமறிந்து) பரி அரித்திட்டாலும் மாற ஆண்டு எழாதாள்-அவ்விடத்தை அருந்தும்-இராமபிரான் உண்பார் விட்டு எழுந்தறியாதவளாய் என்று அழுங்கும் - என்றெண்ணி அடைந்துள்ள மனநோய்க்கு வருந்துவார் மருந்தும் உண்டு கொல்-அதனைப் போக்கும் மருந்தும் உண்டோ? என்று மயங்கும் - என்றெண்ணி வரும் மயங்குவாள்

பொழிப்புரை : காட்டிலே உண்ணப்படுகின்ற மென்மையான இலையுணவு முதலியவற்றைக் காலமறிந்து யார் பரிமாற இராமபிரான் உண்பார்? என்றெண்ணி வருந்துவாள். விருந்தினர் வரக் கண்டபோது உபசரிப்பதற்குரிய மனையாள் இல்லையென்று என்ன துன்பப்படுவாரோ? என்றெண்ணி அழு

வாள். தான் வீற்றிருந்த பெரிய இடம் முழுவதும் கறையான் அரித்திட்டாலும் அவ்விடத்தை விட்டு எழுந்தறியாதவளாய், யான் அடைந்துள மனநோய்க்கு அதனைப்போக்கும் மருந்தும் உண்டோ என்றெண்ணி மயங்குவாள் ஆனால்.

விளக்கவுரை : விருந்தோம்பல் இல்லறத்தாரின் தலையாய கடமையாதலால், அங்ஙனம் விருந்தினரை ஓம்புதற்கு மனைவியின் உதவி முக்கியமாதலின் விருந்தினரைக் காணும்போதெல்லாம் யானில்லையென்று என் நாயகன் வருந்துவாரே எனச் சிதை எண்ணலானான். 'இருந்த மாநிலம் செல்லரித்திடவும் ஆண்டெழாதான்' என்றதனால் இராமபிரானைக் காண்பதில் சிதை கொண்டிருந்த உறுதிப்பாடு வெளிப்படும். அடகு-இலை. உபலட்சணத்தால் காய், கனி, கிழங்கு முதலியவற்றையுங் கொள்க. இவை தபோதனருக்குரிய உணவாகும். மெல் அடகு-பண்புத்தொகை. எழாதான்-முற்றெச்சம்.

சிதை-தோன்றா எழுவாய். பயனிலை-அழுங்கும், விம்மும், மயங்கும்.

பொறுமையாற் கோபம் தணிந்தாரோ வென்றெண்ணுதல்

16. வன்கண் வஞ்சனை யாக்கரித் துணைப்பகல் வையார் தின்ப ரென்னினிச் செயத்தக்க தென்றுதீர்ந் தானே தன்கு லப்பொறை தன்பொறை யெனத் தணிந் தானே என்கொ லெண்ணுவே னென்னுமங் கிராப்பக லில்லாள் பதவுரை

இராப் பகல் இல்லாள்-இர வென்றும் பகலென்றும் நினை யாது எப்போதும் கவலைப்ப டுபவளாகிய சிதையானவள் அங்கு-அவ்விடத்தில் (இலங்காபு ரியில்)

வன்கண்-கொடுந்தன்மையும் வஞ்சனை-வஞ்சிக்குந் தொழிலு முடைய

அரக்கர்-இராக்கதர்கள் இத்துணைப்பகல்-இத்தனை நாள் வரையும்

வையார்-சிதையை உயிரோடு வைத்திருக்க மாட்டார்கள்

தின்பர் - கொன்று தின்றிருப்பர் இனி-இனிமேல்

செய்யத்தக்கது என் - செய்யத் தக்கதென்ன (ஒன்மில்லை)

என்று-என்று எண்ணி தீர்ந்தானே- இராமபிரான் என்னைத் தேடுவதை விட்டு விட்டாரோ? (அல்லது)

தன்குலப்பொறை-தான் பிறந்த சூரிய குலத்தாருக்கு இயல்பாக உள்ள பொறுமைக் குணம்

தன்பொறை-தனக்கும் உரிய குணமாகும்

என-என்று எண்ணி தணிந்தானே-கோபம் தணிந்து விட்டாரோ

என்கொல் எண்ணுவேன்-என்ன வென்று நினைப்பேன்

என்னும்-என்று கவலைப்படுவாள்

பொழிப்புரை : கொடுமையும் வஞ்சிக்கும்தொழி லுமுள்ள இராக்கதர் சீதையைஇத்தனை நாட்களுக்கு உயிருடன் வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அவனைக் கொன்றுதின்றிருப்பர். இனிமேல் செய்யத் தக்ககாரியம் ஒன்றுமில்லை என்றெண்ணி இராம பிரான் என்னைத் தேடுவதை விட்டுவிட்டாரோ? அன்றி, தான் தோன்றிய சூரியகுலத்தாருக்கு இயல்பாகவுள்ள பொறுமை தனக்கும் உரியதொரு குணமாகும் என்றெண்ணிக் கோபத்தணியப் பெற்றாரோ? என்னவென்று நினைப்பேன். என்று கவலைப்படுவாள்.

விளக்கவுரை : 'தன்குலப்பொறை தன்பொறை' என்றமையால் சூரியகுல வேந்தர்க்குப் பொறை இயல்பானதென்பதும், இராமபிரானும் பொறையிற் சிறந்தவன் என்பதும் விளங்கும். பொறையாவது: பிறர் தனக்குக் குற்றஞ் செய்தவிடத்துத் தான் அதனை அவர்பாற் செய்யாமை ஆகும்.

இராப்பகலில்லாள்-எழுவாய், என்னும்-பயனிலை.

தாயரும் தம்பியும்வந்து அயோத்திக்கு அழைத்துச் சென்றனரோ என எண்ணி வருந்துதல்

17. பெற்ற தாயரும் தம்பியும் பெயர்த்தும்வந் தெய்திக் கொற்ற மாநகர் கொண்டெழுந் தார்களோ குறித்துச் சொற்ற வாண்டெலா முறைந்தன்றி யந்நகர் துன்னான் உற்ற துண்டெடைப் படருழந் துராதனோ யுறுவாள்

பதவுரை

பெற்ற தாயரும்-பெற்ற தாய் உறைந்து அன்றி-காட்டில் மாரும் வாழ்ந்தால் அல்லாமல்

தம்பியும்-தம்பியாகிய பரதனும் அந்நகர் துன்னான்-அந்நகரத்திற்கு அவர் மீண்டும் செல்லமாட்டாரே

பெயர்த்தும் வந்து எய்தி-மீண்டும் வந்து சேர்ந்து உற்றது உண்டு-(அவர் பகை வரிடமிருந்து இதுவரை என்னை மீட்காமையால்) அவருக்கு ஏதேனும் ஆபத்து நேர்ந்திருக்க வேண்டும்

கொற்றம் மாநகர்-வெற்றி கொண்டு சிறந்து விளங்கும் அயோத்தி மாநகர்க்கு கொண்டு எழுந்தார்களோ-இராமபிரானை அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்களோ? என-என்று எண்ணி

குறித்துச் சொற்ற ஆண்டெலாம் -முன்னே கைகேயி குறித்துச் சொல்லிய பதினான்கு ஆண்டுகள் முழுமையும் உருதநோய் உறுவாள்-எவரும் அடையாதமனவருத்தத்தை அடைவாள்.

பொழிப்புரை பெற்ற தாய்மாரும், தம்பியாகிய பரதனும் மீண்டும் வந்து சேர்ந்து அயோத்தி மாநகர்க்கு இராமபிரானை அடைத்துக்கொண்டு சென்றார்களோ? முன்னே கைகேயி குறித்துச் சொல்லிய பதினான்கு ஆண்டுகள் முழுமையும் காட்டில் வாழ்ந்தாலல்லாமல் அந்நகருக்கு அவர் மீண்டு செல்லமாட்டாரே. அவர் பகைவரிடமிருந்து இதுவரை என்னை மீட்காமையால் அவருக்கு ஏதேனும் ஆபத்து நேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்றெண்ணித் துன்பத்தால் வருந்தி, எவரும் அடையாத மன வருத்தத்தை அடைவாள்.

விளக்கவுரை : இராமனைப் பெற்றதாய் கோசலையாயினும் மற்றத் தாய்மாரும் இராமனிடம் பெற்றதாய் போல அன்புபாராட்டினமையின் பெற்ற தாயரும் என்றார்.

சீதை-தோன்று எழுவாய், பயனிலை-உறுவாள்.

வழியிடை அரக்கர் பொரவந்ததால் இராமன் வரவு
தடைப்பட்டதெனச் சீதை எண்ணுதல்

18. முரனெ னத்தகு மொய்ம்பினோர் முன்பொருகவர்போல்
வானு மாயமும் வஞ்சமும் வரம்பில வல்லோர்
பொரநி கழ்ந்ததோர் பூசலுண் டாமெனப் பொருமாக்
கரனெ தீர்ந்தது கண்டன ளாமெனக் கவல்வாள்.

பதவுரை

முரன் என த்த கு ம்-முரன் என்னும் அசுரனே என்று சொல்லத்தக்க	பொர-அங்கே வந்து சண்டை செய்ய
மொய்ம்பினோர்-தோள் வலிமை யுடையவர்களும்	நிகழ்ந்தது-நடக்கின்றதான ஓர் பூசல்-ஒப்பற்ற போரும்
முன்பொருகவர் போல்-முன்னே போர் செய்தவர்களைப் போல	உண்டாம் என-உளதாயிருக்கக் கூடுமென்று
வரம்பு இல் வரனும்-அளவில் லாத வரங்களும்	பொருமா-துக்கங்கொண்டு கரன் எதிர்த்து-முன்பு கரன் என்னும் அரக்கன் வந்து எதிர்த்ததை
மாயமும்-மாயங்களும்	கண்டன ளாமென-இப் போதும் கண்ணெதிரே கண்டவளைப் போல
வஞ்சமும்-வஞ்சனைகளும்	கவல்வாள்-கவலை கொள்பவ் ளானாள்.
வல்லார்-வல்லவர்களுமாகிய அரக்கர்	

பொழிப்புரை : முரன் என்னும் அசுரனே என்று சொல்லத் தக்க தோள்வலிமையுடையவர்களும், முன்னே போர்செய்தவர் களைப்போல அளவில்லாத வரங்களும் மாயங்களும் வஞ்சனை களும் வல்லவர்களுமாகிய அரக்கர், அங்கேவந்து சண்டை செய்ய நேர்ந்துள்ளதான ஒப்பற்ற போரும் உளதாயிருக்கக் கூடுமென்று துக்கங்கொண்டு, முன்பு கரன் என்னும் அரக்கன் வந்து எதிர்த்ததை இப்போதும் கண்ணெதிரே கண்டவளைப் போலக் கவலைகொள்பவளானாள்.

விளக்கவுரை : முரன் என்பான் பேராற்றலுடையவன். நாகாகர னது மந்திரியாவான். இவன் திருமாலினுற் கொல்லப் பட்டவன். இவனைக் கொன்றதினால் திருமாலுக்கு முராரி என்னும் பெயரும் வழங்குகின்றது. கரன் என்பான் சூர்ப்பனகையின் மானபங்கத்தைக் கேட்டுப் பதினாலாயிரம் அரக்கரோடு இராமபிரானை எதிர்த்து அவரால் மாண்டவன். கரன் எதிர்த்துப் போரிட்டதைச் சீதை கண்டாளான தால், இப்போதும் அக்காட்சி நினைவுக்குவர, மனோபாவனை மிகுதி யினால் அப்போரை எதிரிலே கண்டனள் போல் வருந்தினாள்.

சீதை-தோன்று எழுவாய், பயனிலை-கவல்வாள்.

கைகேயி வனம்புகக் கூறியதைக் கேட்ட இராமனது
முகமலர்ச்சியை எண்ணி வருந்துதல்

19. தெம்ம டங்கிய சேணிலங் கைகயர்
தம்ம டந்தையுன் தம்பிய தாமென
மும்ம டங்கு பொலிந்த முகத்தினன்
வெம்ம டங்கலை யுன்னி வெதும்புவாள்.

பதவுரை

கைகயர் தம் மடந்தை-கேகய நாட்டு அரசகுமாரியாகிய கைகேயி	சிறிதும் வருத்தங் கொள் ளாமல்) முன்பு இருந்ததை விட மூன்று பங்கு மகிழ்ச்சி யுள்ள முகத்தையுடையவ னாகிய
தெம்மடங்கிய சேண்நிலம்-பகை வர் இல்லாத விரிந்த கோசலை நாடு	வெம்மடங்கலை-கொடிய, ஆண் சிங்கத்தை யொத்த இராம பிரானது அந்நிலையை
உன் தம்பியது ஆம் என-உனது தம்பியாகிய பரதனுடையது ஆகும் என்று சொல்ல	உன்னி-நினைந்து
மும்மடங்கு பொலிந்த முகத் தினன்- (அதனைக் கேட்டுச்	வெதும்புவாள்-உடல் வாடுவா ளாயினள்.

பொழிப்புரை : கேகயநாட்டு அரசகுமாரியாகிய கைகேயி, பகைவர் இல்லாத விரிந்தகோசலை நாடு உனது தம்பியாகிய பரதனுடையது ஆகும் என்று சொல்ல, அதனைக் கேட்டுச் சிறிதும் வருத்தங்கொள்ளாமல், முன்பு இருத்ததை விட மூன்று பங்கு மகிழ்ச்சி பொங்கிய முகத்தைபுடையவனாகிய, கொடிய ஆண்சிங்கம் அணைய இராமபிரானது அப்போதைய நிலையை நினைந்து உடல் வாடுவாளாயினாள்.

விளக்கவுரை : ஒருவரைப் பிரிந்துள்ள நிலையில் அவரது குணநலன்கள் நினைவுக்குவந்து பிரிவுத்துயரை மிகுவித்தல் இயல்பு. அப்படியே இராமனைப் பிரிந்துள்ள நிலையில் இராமபிரானது சாந்தகுணமும் அழக்காறின்மையும் சகோதரபாசமும் சீதையின் நினைவுக்குவரச் சீதை அதை எண்ணி எண்ணி வாடினாள் என்க.

முதலிரண்டு அடிகளும்: “ தெம் மடங்கிய சேணிடைத்திங்களின் அம்மடங்கிய அம்புயந் தன்னினும் ”

என வேறுபாடுடையன வாசவுங் காணப்படுகின்றன. சீதை-தோன்ற எழுவாய், பயனிலை-வெதும்புவாள்.

இராமபிரானது திருமுகத்தை நினைந்து வருந்துதல்

20. மெய்த்தி ருப்பதம் மேவென்ற போதினும்
இத்தி ருத்துறந் தேகென்ற போதினும்
சித்தி ரத்தி னலர்ந்தசெந் தாமரை
ஒத்தி ருக்கு முகத்தினை யுன்னுவாள்.

பதவுரை

மெய்-உண்மையாகவே	சித்திரத்தின் அலர்ந்த செந்தா
திருபதம் - நாடு முழுமையும்	மரை ஒத்து - ஒரு சித்திரத்
ஆனும் பதவியை	தில் மலர்ந்து தோன்றும்
மேவு-நீ அடைக	செந்தாமரை மலரைப்
என்ற போதினும்-என்று தசரதச்	போல
சக்கரவர்த்தி சொன்ன	இருக்கும் - ஒரேதன்மையாகத்
காலத்திலும்	தோன்றுகின்ற
இ திரு-இந்த அரச செல்வத்தை	முகத்தினை - இராமபிரானது
துறந்து ஏகு-நீங்கி வனத்துக்குச்	முகத்தினை
செல்	
என்றபோதினும்-என்று கைகேயி	உன்னுவாள்-நினைப்பாள்
கூறிய காலத்திலும்	

பொழிப்புரை : உண்மையாகவே, நாடு முழுமையும் ஆளும் பதவியை நீ அடைக என்று தசரதச் சக்கரவர்த்தி சொன்ன காலத்திலும், இந்த அரச செல்வத்தை நீங்கி வனத்துக்குச்

செல் என்று கைகேயி கூறிய காலத்திலும் ஒரு சித்திரத்தில் மலர்ந்து தோன்றும் செந்தாமரை மலரைப்போல ஒரேதன்மையாகத் தோன்றுகின்ற இராமபிரானது முகத்தினை நினைப்பாள்.

விளக்கவுரை : இராமபிரான் இன்ப துன்பங்களில் விருப்புவெறுப் பற்றவனாய் இரண்டினையும் ஒரேவிதமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் நற்பண்புவாய்ந்தவனென்பதை இச் செய்யுள் விளக்குகின்றது. ஒரு சித்திரத்தில் மலர்ந்து தோன்றும் தாமரைமலர் வாடுதல் கூம்புதலில் லாமல் எப்போதும் மலர்ந்தே தோன்றுதல்போல இராமபிரானது முகம் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் மலர்ந்தே தோன்றும் என்பதை ‘சித்திரத்தில் அலர்ந்த செந்தாமரை ஒத்திருக்கும் முகம் என்றார்.

சீதை-தோன்ற எழுவாய். உன்னுவாள்-பயனிலை.

இராமனது தோள் வலியை எண்ணி வருந்துதல்

21. தேங்கு கங்கை திருமுடிச் செங்கணன்
வாங்கு கோல் வடவரை வார்சிலை
ஏங்கு மாத்திரத் திற்றிரண் டாய்விழ
வீங்கு தோளை நினைந்துமெ லிந்துளாள்

பதவுரை

ஏங்கும் மாத்திரத்து-இவர் இவ்	கோலம்-அழகிய
வில்லை முறிப்பரோ முறிக்க	வடவரை - வடக்கேயுள்ள மேரு
மாட்டாரோவென்று ஏங்கிக்	மலையின் அம்சமாகிய
கொண்டிருந்த பொழுதில்	வார்சிலை-நீண்ட வில்
கங்கை தேங்கு - ஆகாசகங்கை	இரண்டாய் - இரண்டு துண்டுக
தங்கிய	ளாய்
திருமுடி - அழகிய ஜடைமுடியை	இற்றுவிழ-முறிந்துவிழச் செய்த
யும்	வீங்குதோளை-இராமனது பருத்த
செம்மை கண்ணாள்-சிவந்த கண்	தோள்களை
களையுமுடைய சிவபிரான்	நினைந்து-எண்ணி
வாங்கு-வளைத்த	மெலிந்துளாள் - இளைத்தவளா
	னாள்

பொழிப்புரை : இவர் இவ்வில்லை முறிப்பரோ முறிக்கமாட்டாரோ வென்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்த பொழுதில், ஆகாச கங்கைதங்கிய அழகிய சடைமுடியையும் சிவந்த கண்களையுமுடைய சிவபிரான் வளைத்த வடக்கேயுள்ள மேருமலையின்

அம்சமாகிய அழகிய நீண்ட வில், இரண்டு துண்டுகளாய் முறிந்து விழச்செய்த இராமனது பருத்த தோள்களை எண்ணி எண்ணி இளைத்தவளானாள்.

விளக்கவுரை : சிவபிரான் கங்கையைச் சடையிற் தாங்கிய வரலாறு : கபில முனிவரது கோபத்திற்கு ஆளாகிய சகரர் அறுபதி னாயிரவரும் சாம்பராயினர். அவர் வழிவந்த பகீரதன் என்னும் சூரிய குல மன்னன் அவர்களை நற்கதி அடைவிக்கக் கருதித் தவஞ்செய்து ஆகாயகங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டுவர, அது மிக வேகமாய் ஓடி வருவதைக் கண்ட சிவபிரான் ஆகாய கங்கையின் வேகத்தைத் தணிக்கவும் பகீரதனுக்கு அருள்புரியவும் கருதித் கங்கையைச் சடையில் தாங்கினர் என்பதாம். **வடவரை வார்சிலை இற்ற வரலாறு :** திரிபுர சங்கார காலத்தில் சிவபிரான் வடவரையாகிய மேருவை வில்லாக வளைத்துக் கொண்டான். மேருமலையின் அம்சமானதும் திரியம்பகம் என்னும் பெயரையுடையதுமான இச்சிவதனுசு பரமசிவனால் சனக மகாராசாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்விலை எடுத்து வளைத்தவற் குச் சீதையுரியாள் என்று சனகமகாராசா ஏற்பாடு செய்திருந்தான். அரசர் எவரும் இதனை வளைக்க இயலவில்லை. இதனால் மன்னன் மனத் துயரடைந்தான். அவ்வேளை இராமன் வில்லினைக் கையால் எடுத்தான். ஒருகணப் பொழுதில் வில் இரண்டு துண்டாக முறிந்துபோயிற்று. இந்தப் பேராற்றலைக் கம்பர் “ எடுத்தது கண்டனர் இற்றது கேட்டார் ” என்று மிக அழகாக இயம்புகின்றார்.

கரனோடுவந்த பதினாலாயிரம் அரக்கரைத் தனிநின்று அழித்த சிறப்பை எண்ணி வாடுதல்

22. இன்ன லம்பர வேந்தற் கியற்றிய

பன்ன லம்பதி லாலாயி ரம்படை

கன்னன் மூன்றிற் களப்படக் கால்வளை

வின்ன லம்புகழ்ந் தேத்தி வெதும்புவாள்

பதவுரை

அம்பரம் வேந்தற்கு-விண்ணுலக களம்பட-போர்க் களத்திலே
வேந்தனாகிய இந்திரனுக்கு அழியும்படி
இன்னல் இயற்றிய-துன்பங்க கா ல் வளை-இ ரு மு னை க ளு ம்
ளைச் செய்த விளைந்த
பல் நலம்-பல நன்மைகளை வில்-கோ தண்டம் என்னும்
யுமுடைய வில்லினது
பதினாலாயிரம் படை-கரதுடண நலம்-சிறப்பை
ரோடுவந்த பதினாலாயிரம் புகழ்ந்து சுற்றி-கொண்டாடி
படை வீரர்களும் மிகவுயர்த்திச் சொல்லி
கன்னல் மூன்றில்-மூன்று நாழி கையளவிலே வெதும்புவாள்-வாடலானாள்.

பொழிப்புரை : விண்ணுலக வேந்தனாகிய இந்திரனுக்குத் துன்பஞ் செய்தவர்களும் வரம், பலம் முதலிய பல அம்மை களையுடையவர்களுமான பதினாலாயிரம் அரக்கர் படை வீரர்களையும் மூன்று நாழிகை யளவிலே போர்க்களத்திலே அழியும்படி இருமுனைகளும் வளைந்த கோதண்ட மென்னும் வில்லினது சிறப்பைக் கொண்டாடி மிகவும் உயர்த்திச் சொல்லி வாடலானாள்.

விளக்கவுரை : பன்னலம் என்றது வரத்தாலும் பலத்தாலும் ஆகிய பல நலன்கள். பன்னலம் பதினாலாயிரம்படை : சூர்ப்பனகையின் காதையும் மூக்கையும் அறிந்து இலக்குமணன் அவளை அவமானப்படுத்தியபோது கரன், தூடணன் ஆகிய பதினாலாயிரம் படை வீரர் எதிர்த்து வந்தார்கள். இவர்களை இராமன் கோதண்டமென்னும் வில்லினை வளைத்து மூன்று நாழிகையில் விண்ணுலகனுப்பின வீரத்தைச் சீதை நினைவுகூர்ந்தாள். இத்தகைப் பெருவீரம் என்னைச்சிறை மீட்க உதவவில்லையென்று வாடினாள்.

சீதை-தோன்றா எழுவாய். வெதும்புவாள்-பயனிலை.

இராமன் குகனிடம் கொண்ட நட்புரிமையை எண்ணி வருந்துதல்

23. ஆழ நீர்க் கங்கை யம்பி கடாவிய
ஏழை வேடனுக் கெம்பிநின் தம்பிநீ
தோழன் மங்கை கொழுந்தி யெனச்சொன்ன
வாழி நண்பினை யுன்னி மயங்குவாள்.

பதவுரை

ஆழம் நீர் கங்கை - ஆழமான நீரையுடைய கங்கை நதியிலே
அம்பி கடாவிய - தோணியைச் செலுத்திய
ஏழை வேடனுக்கு-எளிய வேடுவனாகிய குகனிடம்
எம்பி-என் தம்பி
நின் தம்பி - உனக்குத் தம்பியாவான்
நீ தோழன் - நீ எனக்குத் தோழனாவை.
மங்கை - (என் மனைவியான) இப்பெண்
கொழுந்தி - உனக்கு மைத்துனியாவாள்
என சொன்ன-என்று இராமன் சொல்லிய
நண்பினை உன்னி-சினேகிதன் மையை எண்ணி
மயங்குவாள்-கலங்குவாளாயினள்

E

பொழிப்புரை : ஆழமான லீலாயுடைய கங்கை நதியிலே தோணியைச் செலுத்திய எளிய வேடுவனாகிய குகனிடம். “என் தம்பி உனக்குள் தம்பியாவன். நீ எனக்குத் தோழனாவை. என் மனைவியான இப்பெண் உனக்கு மைத்துனியாவாள்” என்று இராமன் சொல்லிய சிநேகத்தன்மையை எண்ணி சீதை கலங்கு வாளாயினள்

விளக்கவுரை : குகன் என்பான் கங்கை நதியிலே ஓடும்விடுபவன். ஆயிரம் ஓடத்துக்குத் தலைவன். கங்கைக்கரையிலுள்ள சிருங்கிபேர புரத்துக்கு அதிபதி, வேடர் தலைவன். இராமன் வனவாசஞ் செய்ய உடன்பட்டு மனைவியான சீதையுடனும் தம்பியான இலக்குவணனுடனும் அயோத்தி நீங்கிக் கங்கைநதிக் கரையைடைந்தபோது, குகன் இராமனைக் காணிக்கையுடன் எதிர்சென்று வணங்க, இராமன் உவந்து, அவன் கொண்டு வந்த ஓடத்திலேறி நதியைக் கடந்து அப்பாற் போகையில்; குகன் இராமனை வணங்கித் தானும் உடன்வர அருமதி கேட்டான். இராமன் மறுத்து “என் தம்பி நின்தம்பி. நீ என் தோழன். என் மனைவி நின் கொழுந்தி” என்றும், “இதுவரை நாங்கள் உடன்பிறந்தவர் நால்வராயிருந்தோம். இப்போது உன்னுடன் ஐவராயினோம்” என்றும், “நீ இங்கேயே நில். நான் மீண்டும் வடக்குநோக்கி வரும்போது உன்னிடம் வருவேன்” என்றும் கூறி நிறுத்தி அப்பாற் சென்றான் என்க.

கொழுந்தி பெண்பால் முறைப்பெயர். கொழுந்தன் ஆண்பால். சீதை-தோன்ற எழுவாய். மயங்குவாள்-பயனிலை.

திருமணகால நிகழ்ச்சிகளை எண்ணி வருந்துதல்

24. மெய்த்த தாதை விரும்பின னீட்டிய
கைத்த லங்களைக் கைகளி னீக்கிவேறு
உய்த்த போது தருப்பையி லொண்பதம்
வைத்த வேதிகைச் செய்தி மனங்கொள்வாள்.

பதவுரை

மெய்த்த தாதை-நல்லொழுக் கன் தவறாத தன் பிதாவான ஜனகர்
விரும்பினன்-விருப்ப முடையவ ராய்

நீட்டிய-பிடித்துத் தந்த
கைத்தலங்களை-தன்கைகளை

கைகளின் நீக்கி-அவருடையகை களினின்றும் விடுவித்து (இராமர் தமது வலதுகையினால் சீதையின் இடதுகையைப் பிடித்துக்கொண்டு)

வேறு உய்த்தபோது-வேறுவைதி கக் கிரியைகளைச் செய்யும்போது

தருப்பையில்-தருப்பையைப் போலே
ஓன்பதம்-பரிசுத்தமாகிய தனது வலது காலே
வைத்த-(அவர் தமது கையாற் பிடித்து அம்மீமேற்) தூக்கி வைத்த

வேதிகை செய்தி-கவியாணத் தின் பொருட்டு இட்ட சதுஸ்தம்ப மேடையில் செய்த செய்தியை
மனம் கொள்வாள்-மனதில் எண்ணுவாள்.

பொழிப்புரை : நல்லொழுக்கன் தவறாத தன் பிதாவாகிய சனகர் விருப்பமுடையவராய் தனது கரங்களைப் பிடித்து இராமனது கரங்களில் கொடுக்க, சீதையின் அக்கைகளை சனகனுடைய கைகளினின்றும் விடுவித்து, தன் வலது கையினால் சீதையின் இடது கையைப் பிடித்துக்கொண்டு பிற மலைச்சடங்குசளை நடத்தும்போது, தருப்பையைப்போலப் பரிசுத்தமான தனது (சீதையின்) வலதுகாலே இராமர் தனது வலது கையினால் பிடித்து அம்மியின் மேல் தூக்கி வைத்ததாகிய திருமலை மேடையில் நிகழ்ந்த செய்தியை மனதில் எண்ணி வருந்து லானாள்.

விளக்கவுரை : சீதையின் கையை சனகர் கொடுக்க இராமன் பிடித்துக்கொண்டு, திருமணப் பந்தலில் ‘அம்மி மிதித்தலுக்காக, அவளின் வலதுகாலே தனது வலது கையாற் தூக்கி அம்மியீது வைத்து மிகுந்த அன்போடு மணந்ததை எண்ணி இப்போது சீதை வருந்தினாள்.

பரதன் அரசமுடி புனையாது சடைமுடி புனைந்து வந்தமை கண்டு
இராமன் வருந்தியதை எண்ணிச் சீதை வருந்துதல்

25. உரங்கொ டேமலர்ச் சென்னி யுரிமைசால்
வரங்கொள் பொன்முடி தம்பி வனைந்திலன்
திரங்கு செஞ்சடை கட்டிய செய்வினைக்
கிரங்கி யேங்குவ தெண்ணி யிரங்குவாள்.

பதவுரை

தம்பி-தமது தம்பியாகிய பரதன்
உரங்கொள்-ஈறப்பைக்கொண்ட
தேன்மலர்-தேன் பொருந்திய
மலர்களைச் சூடிய
சென்னி-தலையில் தரிப்பதற்கு
உரிமைசால் - தகுதி மிகுதியும்
அமைந்த

வரங்கொள்-வரத்தினால் தந்தை யிடமிருந்து பெற்ற
பொன் முடி-பொன்னு லாகிய முடியை
வனைந்திலன்-சூடாதானாகி
திரங்கு-திரித்துவிட்ட

செஞ்சடை கட்டிய-சிவந்த ஏங்குவது-இராமன் வருந்தியதை
சடையைத் தரித்த எண்ணி-நினைத்து
செய்வினைக்கு-செயலைக் குறித்து இரங்குவாள்-இப்போது சீதை
இரங்கி-இரக்கங் கொண்டு வருந்துவாள்.

பொழிப்புரை : தனது தம்பியாகிய பரதன் வலிமைச் சிறப்பைக் கொண்டதும் தேனபொருந்திய மலர்களைச் சூடியதும், தலையில் தரிப்பதற்குத் தகுதிமிகுதியும் அமைந்ததும் தந்தையிடமிருந்து வரத்திறம் பெற்றதுமாகிய பொன்மயமான முடியைச் சூடாதவரைய், திரித்துவிட்ட சிவந்த சடையைத் தரித்த செயலைக்குறித்து இரக்கங்கொண்டு இராமன் வருந்தியதை நினைந்து சீதை இப்போது வருந்தலானாள்.

விளக்கவுரை : பரதன் செஞ்சடைகட்டிய வரலாறு : இராமன் குடும்பத்திற்குரிய முடியைத் தன் மகன் பரதனுக்குச் சூட்டவேண்டுமென்று கூனியின் ஏவலால் துணிந்த கைகேயி, தசரதன் தனக்கு முன்னமே தருவதாக இசைந்த இருவரங்களில் ஒன்றினால் பரதன் முடிசூட்டவும், மற்றதினால் இராமன் காடேகவும் உரிமை பெற்றான். இராமன் காடேகிச் சித்திரகூட மலையடியில் இருக்கும் பொழுது, பரதன் அபாயத்திக்கு வந்து, நிகழ்ந்ததை அறிந்து மிக வருந்தி, இராமனை மீண்டும் அயோத்திக்கு அழைத்துவந்து முடிசூட்டவேண்ணிச் சித்திரகூட்டு சென்றான். அப்போது இராமன் தரித்திருந்ததுபோல மரவுரியும் சடைமுடியுமே தரித்திருந்தான் பொன்முடி தரியாமல் சடைமுடி தரித்திருந்த பரதனின் செயலைக்கண்டு இராமன் மனம் மிக வருந்தினான். அந்த இராமனது செயலை நினைந்து சீதை இப்போது வருந்தலானாள்.

வனம்புகுமுன் இராமன் அந்தணர்க்குத் தானஞ் செய்ததை
எண்ணி வருந்துதல்

26. பரித்த செல்வ மொழியப் படருநாள்
அருத்தி வேதியற் காண்குல மீந்தவன்
கருத்தி னாசைக் கரையின்மை கண்டிறை
சிரித்த செய்கை நினைத்தமுஞ் செய்கையாள்

பதவுரை

பரித்த செல்வம்-தாம் தாங்குதற் அருத்திவேதியற்கு-தானம் வாங்
கரிய அரச செல்வம் கும் ஆசையைடைய திரிச
முழிய தம்மை விட்டுப் பிரிய கும் என்னும் பிராமண
படரும் நாள்-காட்டிற்குச் செல் னுக்கு
லும் நாளில்

ஆன்குலம் ஈந்து-பசுக்கூட்டங்க
ளைத் தானமாகக் கொடுத்து
அவர்கருத்தின்-அவ்வந்தணன்
மனதில்
ஆசை கரையின்மை கண்டு-
ஆசைக்கு எல்லையில்லாமை
யைப் பார்த்து

இறை-யாவார்க்கும் தலைவராகிய
சிரீஇராமர்
சிரித்த செய்கை நினைந்து-புன்மு
றுவல்கொண்ட செயலை
எண்ணி
அழுஞ் செய்கையாள்-அழுகின்ற
செய்கையை யுடையவாளாயி
னள்.

பொழிப்புரை : தாம் தங்குதற்குரிய அரச செல்வம் தம்மை விட்டுப் பிரிய, தாம் காட்டுக்குச் செல்லும் நாளில், தானம் வாங்கும் ஆசையுடைய திரிசடன் என்னும் பிராமணனுக்குப் பசுக்கூட்டங்களைத் தானமாகக் கொடுத்து, அப்பிராமணன் மனதிலுள்ள ஆசைக்கு எல்லையில்லாமையைப் பார்த்து தலைவராகிய இராமபிரான் புன்முறுவல் கொண்ட செயலை எண்ணிச் சீதை அழுவாளாயினள்.

விளக்கவுரை : திரிசடனுக்கு ஆன்குலமீந்த வரலாறு : இராம பிரான் தந்தைசொல் பொய்க்காதபடி கைகேயியின் கட்டளைப்படி கானகஞ் செல்லப் புறப்பட்டார். யாத்திரையாகச் செல்வோர் தம் எண்ணம் இனிதே நிறைவேறும்படி பலவகைத் தானங்களைச் செய்து புறப்படுவது வழக்கம். அதற்கு யாத்திரா தானம் என்று பெயர். அவ்வழக்கப்படி இராமபிரானும் யாத்திராதானம் புரிய எண்ணி, வசிட்ட முனிவரின் புதல்வரான சுயஞ்ஞர் முதலியோருக்கு இரத்தினம், அணிகலம், வாகனம் முதலிய பொருள்களைத் தானஞ் செய்தான். அப்போது மனைவியால் தூண்டப்பெற்ற திரிசடன் என்னும் அந்தணன் தன் பேராசை தோன்ற யாசகனாய் வந்து இராமபிரான் முன்பு நின்றான். மற்றைய பொருள்கள் யாவும் தானஞ் செய்யப்பட்டனவாதலால் எஞ்சியுள்ள பசுத்திரளைக் காட்டி வேண்டியளவு கொள்ளுமாறு புன்னகையுடன் கூறினார். அவ்வந்தணன் தன் மேலாடையை அரையில் இறுக்கக் கட்டிக்கொண்டு ஒரு தடியை எடுத்து வீசியெறிந்து, அது விழுந்த வரையுள்ள பசுத்திரளைத் தனக்குத் தருமாறு வேண்டினான். இராமபிரான் அவற்றை அவ்வாறே புன்னகையுடன் அளித்தனர் என்பதாம். வேண்டுவோர் வேண்டுவனவற்றை விருப்புடன் அளிக்கும் இராமபிரான் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுமைக்கு வருந்தி சீதை அழுவாளாயினள்.

இராமபிரான் பரசுராமனது தபோபலத்தைக் கவர்ந்த
செயலை எண்ணி வருந்துதல்

27. மழுவின் வானினின் மன்னரை மூவெழு
பொழுதி னாறிப் புலவுறு புண்ணினீர்
முழுகி னன்றவ மொய்ம்பொடு மூரிவில்
தழுவு மேன்மை நினைந்துயிர் சாம்புவாள்.

பதவுரை

மழுவின் வானியின்-மழுவாயுதத் தினால்	முழுகிணன்-ஸ்நானம் செய்து நீர்க் கடனாற்றிய பரசுராம னது
மன்னரை-அரசர்களை	தவம் மொய்ம்பொடு-தவத்தின் வலிமையோடு
மூ எழு. பொழுதின்-இருபத் தொரு தலைமுறைகள்	மூரிவில் தழுவும்-அவனது வலிய வில்லையுங் கைக்கொண்ட
நூறி-அழித்து	மேன்மை நினைந்து-சிறப்பை எண்ணி
புலவு உறு புண்ணினீர்-அவர்க ளது புலால் நாற்றம் வீசும் புண்ணில் நின்று சொரியும் செந்நீரில் (இரத்தத்தில்)	உயிர் சாம்புவாள்-உயிர் ஓடுங்கு வாளாயினள்.

பொழிப்புரை : மழுவாயுதத்தினால் அரசர்களை இருபத்
தொரு தலைமுறை அழித்து, அவர்களது புலால் நாற்றம் வீசும்
புண்ணில் நின்று சொரியும் செந்நீரில் முழுகி நீர்க்கடன்
ஆற்றிய பரசுராமனது தவவலிமையோடு அவனது வலிய
வில்லையுங் கைக்கொண்ட மேன்மையை எண்ணிச் சீதை உயிர்
ஓடுங்குவாளாயினள்.

விளக்கவுரை : பரசுராமன் வரலாறு : பரசுராமன் சமதக்கினி
முனிவனுக்கு ரேணுகையிடத்துப் பிறந்தவன். கார்த்தவிரியார்ச்
சுனனுடைய புத்திரர் யாகப்பசுவை நாடிச் சென்றபோது சமதக்கினி
முனிவனின் ஆச்சிரமத்தில் அதுநிற்கக் கண்டு, சமதக்கினி முனிவனைக்
கொன்று பசுவைக் கவர்ந்து சென்றனர். அச்சமயம்
வெளியே போயிருந்த பரசுராமர் மீண்டு வந்து தந்தை கொல்லப்
பட்டதைக் கண்டு, “ஊத்திரியரை அழித்து இப்பழி தீர்ப்பேன்” என
விரதம் பூண்டு அரசவம்சங்களை இருபத்தொரு தலைமுறை தன்
கோடாலிப் படையாற் கொன்று, அவர்கள் இரத்தத்தினால் ஸ்யமந்த
பஞ்சகம் என்று ஐந்து குளங்கள் அமைத்து, அவற்றில் நீராடித்
தமது தந்தைக்குத் தருப்பணம் முதலிய நீர்க்கடன் முடித்தான். சீதை
யின் விவாகம் முடிந்து இராமபிரான் மிதிலை நகரில் நின்று தன் தந்தை

தாய் சகோதரர்களோடு அயோத்திக்குச் செல்லும் வழியில் பரசு
ராமன் எதிரில் வந்தான். ‘இற்றுப்போன சிவனது வில்லை நீ முறித்த
ஓசை கேட்டுவந்தேன். நீ வல்லையாயின் இத்திருமாலின் வில்லை வளை’
என்று தன் கையிலிருந்த வில்லை இராமன் கையிற் கொடுத்தான்.
திருமாலின் அம்சமான இராமபிரான் தன் சொந்தவில்லை வளைப்பது
போல் மிக இலகுவாக வளைத்து நானேற்றி ‘இதற்கு இலக்கு யாது’
என்று கேட்க, பரசுராமன் உள்ளம் ஓடுங்கி நடுக்குற்றுத் தன் தபோ
பலம் முழுவளையும் கொடுத்தனன். பரசுராமன் அரசவம்சத்தைக்
கருவறுத்தவனானும் முனிகுமாரனும் தவவிரதம் பூண்டவனுமாத
லால் இராமபிரான் அவனுயிரைக் கொல்லாமல் தவத்தை மாத்திரங்
கவர்ந்துகொண்டு விடுத்தனன் என்பதாம். இத்துணை வலிமை
படைத்த இராமபிரான் அரக்கரை அடக்கி தன்னை மீட்காமல்
இருப்பதை எண்ணிச் சீதை வாடுவாளாயினள்.

இராமன் சயந்துவனுக்கு அருளியதை எண்ணி வருந்துதல்

28. ஏக வாளியவ் விந்திரன் காதன்மேல்
போக வேவி யதுகண் பொடித்தநாள்
காக முற்றுமொர் கண்ணில வாக்கிய
வேக வென்றியைத் தன்றலை மேற்கொள்வாள்

பதவுரை

அவ்விந்திரன் காதல்மேல்-காகவ டிவங்கொண்டு வந்த இந்தி ரனது குமாரனாகிய சயந்து வன் மேலே	காகம் முற்றும்-எல்லாக் காக்கை களையும்
போக-செல்லும்படி.	ஓர் கண் இல ஆக்கிய - ஒரு கண் இல்லாதனவாகச் செய்த
ஏகம்வாளி-ஒப்பற்றதோர் அம்பை	வேகம் வென்றியை-உக்கிரமான வெற்றியை
ஏவி-செலுத்தி	தன் தலை மேற் கொள்வாள்-தன் தலைமேற்கொண்டு பாராட்டி வருந்துவாளாயினள்
அது-அவ்வம்பு	
கண் பொடித்தநாள்-அக்காக்கை யின் கண்களில் ஒன்றைப் போக்கிய நாள் முதல்	

பொழிப்புரை : காகவடிவங் கொண்டுவந்த இந்திரனது
குமாரனாகிய சயந்துவன் மேலே செல்லும்படி ஒப்பற்றதோர்
அம்பைச் செலுத்தி, அவ்வம்பு அக்காக்கையின் கண்களிலொன்
றைப் போக்கிய நாள்முதல் எல்லாக் காக்கைகளுக்கும் ஒருகண்
இல்லாதனவாகச் செய்த உக்கிரமான வெற்றியைத் தன் தலை
மேற்கொண்டு பாராட்டிச் சீதை வருந்துவாளாயினள்.

விளக்கவுரை : சயந்துவனுக்கு அருளிய வரலாறு : சித்திரகூட மலைச்சாரலிலே இராமபிரான் சீதையின் மடியிலே தலைவைத்துப் படுத்திருக்கும்போது இந்திரன் மகனாகிய சயந்தன் காக்கைவடிவங் கொண்டு வந்து தபோ குணத்தினாலே சீதையின் மார்க்பைக் கொத்த அவ்வளவிலே இதனையறிந்த இராமன் கோபித்துத் தருப்பைப் புல்லொன்றை எடுத்துப் பிரமாத் திர மந்திரத்தைப் பிரயோகித்துக் காக்கையின்மீது மென்மையாக ஏவிவிட்டார். அது காக்கையைப் பின் தொடர்ந்து செல்ல அதற்குத் தப்ப வழிதேடிச் சயந்துவன் தாய் தந்தையரிடமும் சுற்றத்தாரிடமும் இருஷ்களிடமும் அடைக்கலந்தேடி மூவுலகங்களிலும் சென்றும் புகலிடமின்றி இராமபிரானையே சரண மடைய, அவர் அருள்கூர்ந்து, அதனுயிர்க்கு அடைக்கலமருளி, ஒரு கண்ணைமாத்திரம் அழிக்கும்படி அத்திரத்துக்குக் கட்டினையிட அது ஒருகண்ணை மாத்திரம் அழித்துவிட்டது. அது முதல் காக்கைகளுக்கெல்லாம் ஒரு கண்ணுயிற்று என்பது கதை “காகத்தின் இரு கண்ணிற்கும் ஒன்றே மணி” என்பதும் அறியற்பாலது.

இவ்வளவு வல்லமையுடைய இராமபிரான் இராவணனை அடக்கி என்னை சிறைமீட்டல் இலகுவானதாயிருந்தும் அவ்வாறு செய்யாமையை எண்ணி வருந்தினான்.

இராமன் விராதனுக்கு அருளியதை எண்ணிச் சீதை வருந்துதல்

29. வெவ்வி ராதனை மேல்வருந் தீவினை
வவ்வி மாற்றருஞ் சாபமு மாற்றிய
அவ்வி ராமனை யுன்னித்தன் னொருயிர்
செவ்வி ராதுணர் வோய்ந்துடல் தேம்புவாள்

பதவுரை

வெவ் விராதனை-கொடிய விராத னது	அவ்விராமனை-அந்த இராமனை உன்னி-எண்ணி
மேல்வரும்-மேலும் மேலும் வரு கின்ற	தன் ஆர் உயிர் - தனது அரிய உயிர்
தீவினை-பாபச்செயலை	செவ் இராது-செம்மையாக உட லில் பொருந்தாமல்
வவ்வி-நீக்கி	உணர்வுஓய்ந்து-உணர்ச்சிஓடுங்கி
மாற்று அருசாபமும்-நீக்குதற்கு அரிய அவனது சாபத்தையும்	உடல் தேம்புவாள்-உடல் வாடு வாளாயினள்
மாற்றிய-நீக்கிய	

பொழிப்புரை : கொடிய விராதனது மேலும் மேலும் வருகின்ற பாவச்செயலை நீக்கி, நீக்குதற்கு அரிய அவனது சாபத்

தையும் நீக்கிய அந்த இராமனை எண்ணித் தனது அரிய உயர் செம்மையாக உடலிற் பொருந்தாமல், உணர்ச்சிஓடுங்கி உடல் வாடுவாளாயினள்.

விளக்கவுரை : விராதன் வரலாறு : தும்புருவென்னும் பெயருடைய கந்தருவன் குபேரனது சாபத்தினால் அரக்கனாகி வனத்தில் திரிந்து வந்தான். இராம இலட்சுமணர்கள் சீதையுடன் தண்டகாரணிய வனத்தில் செல்லுகையில் விராதன் வந்து சீதையைத் தூக்கினான். இதைக் கண்ட இராம இலட்சுமணர் அவனோடு எதிர்த்துப் போரிட்டனர். விராதன் சீதையை விட்டுவிட்டு இராம இலட்சுமணரைத் தூக்கிச் செல்ல, இவர்கள் அவன் தோள்களை வெட்டிக் கொன்றனர். அவன் இறக்கும்போது தன் பழம் பிறப்பை உணர்ச்சிவேண்டிக் கொண்டபடி பள்ளந் தோண்டி இராம இலட்சுமணர் அவனைப்பதைத்து விட்டனர். விராதன் இராம இலட்சுமணரைத் தூக்கிச் சென்றபோதும், காலால் உதைத்துப் பள்ளத்தில் தள்ளிய போதும் இவர்கள் திருவடி பட்டதினால் தீவினை தீர்ந்து பாவமொழிந்து, கந்தருவதேகம் பெற்றுத் தன்னுலகடைந்து இன்ப முற்று னென்பது கதை.

கொடிய அரக்கனாகிய விராதனுக்கு அருள்புரிந்த இராமபிரான், தன் தம்பியான இலட்சுமணனை இடித்துக் கூறிய தன் குற்றத்தையும் மன்னித்துத் தன்னைப் பாதுகாக்காமையால் மிக வருந்தினான்.

சீதை-எழுவாய், தேம்புவாள்-பயனிலை.

திரிசடை தவிர்ந்த அரக்கியர் யாவரும் உறங்குதல்

30. இருந்தன டிரிசடை யென்னு மின்சொலில்
திருந்தினு ளொழியமற் றிருந்த தீவினை
அருந்திற லரக்கிய ரல்லு நள்ளுறப்
பொருந்தலுந் துயினறைக் களிபொ ருந்தினார்

பதவுரை

இருந்தனள் - சீதைக்கு நல்லவ ளாக உடனிருந்த	அரும் திறல் - அளவிடுதற்கரிய வலியையுமுடைய
திரிசடை என்னும்-திரிசடை என் கிற	அரக்கியர் - இராட்சகிகள் எல் லோரும்
இன் சொலில் திருந்தினான் ஒழிய -இனிமையான சொற்களைக் கூறுவதில் சிறப்புற்ற அரக் கியைத் தவிர	நள் அல்லு உற பொருந்தலும்- நடு இரவு வந்து சேர்ந்த அளவில்
மற்று இருந்த - வேறு காவலாக உடனிருந்த	துயில் நறை-தூக்கமாகிய மதுவி னால்
தீவினை-கொடியசெய்கைகளையும்	களிபொருந்தினார்-மயக்கமடைந் தார்கள்

பொழிப்புரை : சீதைக்கு நல்லவளாக இனிமையான சொற்களைக் கூறுவதில் சிறப்புற்ற திரிசடை என்னும் அரக்கியைத் தவிர, வேறு காவலாக உடனிருந்த கொடிய செய்கைகளையும் அளவிடுதற்கரிய வலியையுமுடைய அரக்கியர் யாவரும் நள்ளிரவு வந்து சேர்ந்த அளவில் தூக்கமாகிய மதுவினால் மயக்கமடைந்தனர்.

விளக்கவுரை : திரிசடை விபீடணன் மகள். நல்லொழுக்கமும் நற்குணமும் உள்ளவள். சீதையிடம் மிகுந்த அன்புள்ளவள். அவளுக்கு இன் சொற்குறி ஆறுதலளிப்பவள். சீதையின் துயருக்கு வருந்தினவளாதலால் நள்ளிரவிலும் சீதையைப்போலத் துயிலின்றி யிருந்தாள்.

அரக்கியர்-எழுவாய், களிபொருந்தினார்-பயனிலை.

சீதை தான் கண்ட நன்னிமித்தங்களைத் திரிசடைக்குக் கூறுதல்

31. ஆயிடைத் திரிசடை யென்னு மன்பினுள்
தாயினு மினியவ டன்னை நோக்கினுள்
தூயைநீ கேட்டியென் றுணைவி யாமென
மேயதோர் கட்டுரை விளம்பன் மேயினுள்

பதவுரை

அ இடை-அப்பொழுது
தாயினும் இனியவள்-சீதை தனக்குத் தாயினும் நல்லவளான
திரிசடை என்னும்-திரிசடை என்கின்ற
அன்பினுள் தனை-தன்பால் அன்புடையான
நோக்கினுள்-பார்த்து
நீ தூயை நீ பரிசுத்தமான தன்மையுடையவள்

என் துணைவி ஆம் - எனக்குத் தோழியும் ஆவாய்
கேட்டி-யான் கூறும் இதனைக் கேட்பாயாக
என-என்று கூறி
மேயது ஓர் கட்டுரை - பொருத்தமான ஒரு நற்செய்தியை
விளம்பல் மேயினுள் - சொல்லத் தொடங்கினுள்

பொழிப்புரை : அப்பொழுது சீதை, தனக்குத் தாயினும் நல்லவளான திரிசடை என்கின்ற தன்பால் அன்புடையான பார்த்து, நீ பரிசுத்தமான தன்மையுடையவள். எனக்குத் தோழியும் ஆவாய். யான் கூறும் இதனைக் கேட்பாயாக என்று, பொருத்தமான ஒரு நற்செய்தியைச் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

விளக்கவுரை : திரிசடை அரக்கியாயினும் அவளிடம் நல்லொழுக்கங் கண்டாளாதலால் தூயை என்னும். இது தூய்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த முன்னிலை யொருமைக் குறிப்பு வினைமுற்று. கேட்டி-முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று.

சீதைதோன்ற-எழுவாய், விளம்பல்மேயினுள்-பயனிலை.

சீதை தன் புருவங் கண் முதலியன இடந்துடித்தலைக் கூறுதல்

32. நலந்துடிக் கின்றதோ நான்செய் தீவினைச்
சலந்துடிக் தின்னமுந் தருவ துண்மையோ
பொலந்துடி மருங்குலாய் புருவங் கண்ணுதல்
வலந்துடிக் கின்றில வருவ தோர்கிலேன்.

பதவுரை

பொலந்துடி மருங்குலாய்-
அழகிய உடுக்கை போன்ற
இடையை யுடையவளே!
நலம் துடிக்கின்றதோ-நன்மை
தான் எனக்கு உண்டாக
விரைகின்றதோ
நான் செய்-அல்லாமல் முற்பிறப்பில் நான் செய்த
தீவினை-பாவத்தினது
சலம் துடித்து-கொடுமை மிகுந்து
இன்னமும்-இனிமேலும்

தருவது உண்மையோ-துன்பத்தைத் தருவதுதான் உண்டாகுமோ?
புருவம் கண் முதல்-புருவம் கண் முதலிய உறுப்புக்கள்
வலம் துடிக்கின்றில-வலப்பக்கம் துடிக்கின்றனவில்லை. இடப்பக்கமே துடிக்கின்றன
வருவது-இக்குறியால் இனிவருவதொரு பயனை
ஓர்கிலேன்-யான் இன்னதென்று அறிகிறேனில்லை

பொழிப்புரை : அழகிய உடுக்கை போன்ற இடையை உடையவளே! எனக்கு நன்மைதான் உண்டாக விரைகின்றதோ? அல்லாமல் முற்பிறப்பில் யான் செய்த பாவத்தினது கொடுமை மிகுந்து இனிமேலும் துன்பத்தைத் தான் தரப்போகின்றதோ! என் புருவம், கண் முதலிய உறுப்புக்கள் வலப்பக்கம் துடியாமல் இடப்பக்கம் துடிக்கின்றன. இக்குறியால் இனி வருவதொரு பயனை யான் இன்னதென்று அறிகிறேனில்லை.

விளக்கவுரை : மகளிர்க்கு இடமும் ஆடவர்க்கு வலமுந் துடிப்பது நன்னிமித்தங்களாகும். வலந்துடிக்கின்றில என்றமையால் இடந்துடிக்கின்ற என்பதும் இடந்துடிப்பதனால் இனிமேலாவது நன்மை விளையுமோவென ஐயுறுகின்றனரென்பதும் விளங்க வைக்கின்றன.

நான்-எழுவாய், ஓர்கிலேன்-பயனிலை.

33. முனியொடு மிதிலையின் முதல்வன் வந்தநாள்
துனியறு புருவம் தோளு நாட்டமும்
இனியன துடித்தன வீண்டும் ஆண்டென
நனிதுடிக் கின்றன ஆய்ந்து நல்குவாய்.

பதவுரை

முதல்வன்-முதல்வனாகிய இராம பிரான்	இனியன துடித்தன-நன்மையை உண்டாக்குவனவாக இடந் துடித்தன
முனியொடு-விசுவாமித்திர முனிவரோடு	ஈண்டும்-இப்பொழுதும்
மிதிலையில்-மிதிலை மாநகரில்	ஆண்டென-அப்பொழுது துடித் தாற்போல
முந்தும் நாள்-வந்த பொழுது	நனிதுடிக்கின்றன-நன்றாக இடந் துடிக்கின்றன
துனிஅறு புருவமும்-குற்ற மற்ற எனது புருவமும்	ஆய்ந்து நல்குவாய்-இதனால் உண்டாகும் பயனை
தோளும் நாட்டமும்-தோளும் கண்ணும்	ஆராய்ந்து எனக்குச் சொல் வாயாக.

பொழிப்புரை : முதல்வனாகிய இராமபிரான், விசுவாமித்திர முனிவரோடு மிதிலை மாநகருக்கு வந்தபோது குற்றமற்ற எனது புருவமும் தோளும் கண்ணும் நன்மையை உண்டாக்குவனவாக இடந்துடித்தன. இப்பொழுதும், அப்போது துடித்தாற்போல, நன்றாக இடந்துடிக்கின்றன. இதனால் உண்டாகும் பயனை ஆராய்ந்து எனக்குச் சொல்லுவாயாக.

விளக்கவுரை : விசுவாமித்திரமுனிவர் தாம் செய்த யாகத்திற்கு அரக்கர் செய்த இடையூற்றை இராம இலக்குமணரைக் கொண்டு விலக்கி, யாகத்தை நிறைவேற்றியபின் அவ்விருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு மிதிலைக்குச் சென்றார். அப்போது சீதைக்குக் கண் புருவம் தோள் என்பன இடப்பக்கம் துடித்தன. இராமன் வில்லை முறித்தான். சீதை மகிழ்ச்சியோடு இராமனை மணந்தாள். அவ்வாறே இப்பொழுதும் இடம் துடிக்கின்றது. இவ்விலங்கையில் அத்தகைய நன்மை யாது விளையப்போகிறது? இதனை நீ ஆராய்ந்து கூறுவாயாக வென்று திரிசடையிடம் கூறினார்.

நீ-தோன்ற எழுவாய், நல்குவாய்-பயனிலை.

இராமன் காண்புகுந்த நாள் வலந்துடித்ததைக் கூறுதல்

34. மறந்தனெ னினதுவுமோர் மாற்றங் கேட்டியால்
அறந்தரு சிந்தையென் னாவி நாயகன்
பிறந்தபார் முழுவதுந் தம்பி யேபெறத்
துறந்துகான் புகுந்தநாள் வலந்து டித்ததால்

பதவுரை

மறந்தனென்-யான் முதலில் கூற மறந்துவிட்டேன்	பிறந்த தம்பியே - தனக்குப் பின் பிறந்த தம்பியாகிய பரதனே
இதுவும் ஓர் மாற்றம் கேட்டி - இந்த ஒருவார்த்தையையுங் கேட்பாயாக	பெற அடையும்படி கொடுத்து துறந்து - அயோத்தியை விட்டு நீங்கி
அறம் தரு சிந்தை - தருமம் பொருந்திய மனதையுடைய	காண்புகுந்த நாள் - காணகம் புகுந்த போது
என் ஆவி நாயகன் - என் உயிர் அனைய தலைவன்	வலம் துடித்தது - எனது வலப் புறம் துடித்தது
பார் முழுதும்-பூமிமுழுவதையும்	

பொழிப்புரை : யான் முதலில் கூற மறந்துவிட்டேன் இந்த ஒருவார்த்தையையுங் கேட்பாயாக. தருமம் பொருந்திய மனதையுடைய என் உயிர் அனைய கணவன் பூமி முழுவதையும் தனக்குப்பின் பிறந்த தம்பியாகிய பரதனே அடையும்படி கொடுத்து, அயோத்தியை விட்டு நீங்கிக் காணகம் புகுந்தபோது எனது வலப்புறம் துடித்தது.

விளக்கவுரை : தனக்கு நன்மைவிளைந்த காலத்தில், இடந்துடித்ததைக் கூறிய சீதை இக்கவியிலும் அடுத்த கவியிலும் தீமை விளைந்த காலத்தில் வலந்துடித்ததைக் கூறுகின்றார். பிறந்த பார் எனக் கொண்டு தனக்கென்றே உரிமையுடன் தோன்றிய இராச்சியம் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

யான்-தோ. எழுவாய், மறைந்தனென்-பயனிலை; நீ-தோ. எழுவாய், கேட்டி-பயனிலை; வலம்-எழுவாய், துடித்தது-பயனிலை.

35. நஞ்சனை யான்வனத் திழைக்க நண்ணிய
வஞ்சனை நாள்வலந் துடித்த வாய்மையால்
எஞ்சல வீண்டுதா மிடந்து டித்ததால்
அஞ்சலென் றிரங்குதற் கடுப்பதி யாதென்றார்

பதவுரை

நஞ்சு அனையான்-விடம்போன்ற
கொடிய இராவணன்
வஞ்சனை-வஞ்சகத்தி றுலே
வனத்து-தண்டகாரணிய வனத்
திலே
இழைக்க நள்ளியைநாள் - எனக்
குத் தீங்கு செய்த போது
வலந் துடித்த-வலப் பக்கமே
துடித்தது
தாம்-அப்பொழுதெல்லாம் இந்த
உறுப்புக்கள்
வாய்மையால்-உண்மையாகவே
பயனை விளைவிப்பதில்

எஞ்சல-குறையாதனவாயின
ஈண்டு-இப்பொழுது
இடம்துடித்ததால்-இடது பக்கம்
துடித்தது (ஆதலால்)
அஞ்சல் என்று-பயப்படாதே
என்று கூறி
இரங்குதற்கு-என்னிடம் இரக்கம்
கொள்ளுவதற்கு
அடுப்பது-வரக்கூடியதாகிய
நன்மை
யாது என்று-எதுவோ
வென்று சீதை கூறினாள்.

பொழிப்புரை. விடம்போன்ற கொடிய இராவணன் வஞ்ச
கத்தினால் தண்டகாரணிய வனத்திலே எனக்குத் தீங்
கிழைத்தபோது வலப்பக்கமே துடித்தது. அப்பொழுதெல்லாம்
இந்த உறுப்புக்கள் உண்மையாகவே பயனை விளைவிப்பதில்
குறையாதனவாயின. இப்பொழுது இடது பக்கம் துடித்தது
ஆதலால் பயப்படாதே என்று கூறி, என்னிடம் இரக்கம்
கொள்ளுவதற்கு வரக்கூடியதாகிய நன்மை எதுவோ? என்றாள்.

விளக்கவுரை : இராமன் மிதிலைக்கு வந்தபோது இடந்துடித்ததால்
நன்மை ஏற்பட்டது. இராமன் முடி துறந்து காட்டிற்குச் சென்ற
நாளிலும், இராவணன் வஞ்சகமாய் என்னைக் கவர்ந்து வந்த நாளி
லும் வலம் துடித்ததால் தீமையே விளைந்தது. இவற்றைக் கொண்டு,
இடந்துடிப்பதால் நன்மையே விளையுமென நம்பலாம். ஆனால்
அரக்கியரிடையே சிறையிருக்கும் தனக்கு எவ்வாறு நன்மை விளையும்
என்ற ஐயம் சீதைக்கு ஏற்படுகின்றது. இதனைத் திரிசடையிடம்
கூறினாள்.

சீதை-தோன்ற எழுவாய், என்றாள்-பயனிலை.

சீதைக்கு நற்பயன் விளையும் என்று திரிசடை கூறுதல்

36. என்றலும் திரிசடை யியைந்த சோபனம்
நன்றிது நன்றென நயந்த சிந்தையாள்
உன்றுணைக் கணவனை யுறுதல் உண்மையால்
அன்றியும் கேட்டியென் றறைதன் மேயினாள்.

பதவுரை

என்றலும்-சீதை என்று கூறிய அளவில்
உன் துணைகணவனை-உன் துணைவ
னாகிய இராமபிரானை
திரிசடை-திரிசடை என்பாள்
(சீதையை நோக்கி)
உறுதல் உண்மை-நீ சேர்தல்
உறுதி
இயைந்த-இப்பொழுது உனக்கு
உண்டாகிய
அன்றியும்-இதுவு மல்லாமல்
சோபனம் இது-இந்த மங்களக்
குறி
கேட்டி-யான் கூறும் மற்றென்
றையும் கேட்பாயாக
நன்றுநன்று-உனக்கு மிகப்பெரிய
நன்மையைத் தருங்குறி
யாகும்
என-என்று கூறி (பின்னர்)
அறைதல் மேயினாள்-சொல்லத்
தொடங்கினாள்.
நயந்த சிந்தையாள்-சீதையி னிடம்
அன்புகொண்ட மனதுடைய
அத்திரிசடை

பொழிப்புரை : என்று கூறிய அளவிலே, சீதையிடம்
அன்புகொண்ட மனத்தை உடையவளாகிய அத் திரிசடை
யானவள், சீதையை நோக்கி, உன் துணைவனாகிய இராம
பிரானை நீ சேர்தல் உறுதி. அன்றியும், யான் கூறும் மற்ற
என்றையும் கேட்பாயாக என்று சொல்லத் தொடங்கினாள்.

விளக்கவுரை : “இயைந்த சோபனம்” என்றது சீதையின் புருவமுந்
தோளும் கண்ணும் இடந்துடித்ததாகிய மங்களக் குறியை, இக் குறிக
ளால் நீ உன் கணவனை அடையப்போவது நிச்சயம் என்பதைத் திரி
சடை சீதைக்கு எடுத்துக் கூறினாள். “அன்றியும் கேட்டி” என்று
திரிசடை கூறத் தொடங்கியது தான் கண்ட நன்மையித்தங்களை என்க.

திரிசடை-எழுவாய், அறைதன்மேயினாள்-பயனிலை.

திரிசடை தான் கண்ட நன்மையித்தங்களைக் கூறுதல்

37. உன்னிறம் பசப்புற வுயிரு யிர்ப்புற
இன்னிறத் தேனிசை யினிய நண்பினாள்
மின்னிற மருங்குலாய் செவியின் மெல்லெனப்
பொன்னிறத் தும்பிவந் துதிப் போயதால்

பதவுரை

மின் நிறம் மருங்குலாய்-மின்னல்
பேர் தன்மையுள்ள
இடையையுடையவளே!
உன் நிறம் - உனது தேகத்தின்
நிறம்
பசப்பு உற-பசுமையடையும் படி-
யாகவும்
உயிர் உயிர்ப்பு உற-உயிர் பிழைத்
திருக்கும்படியாகவும்
பொன் நிறம் தும்பி-பொன் நிறத்
தையுடைய ஒரு வண்டு

இனிய நண்பினால்-இனிமையான
தன்மையால்
மெல்லென வந்து - மெதுவாக
வந்து
இன் நிறம்-கண்ணுக்கு இனிமை
யான நிறத்தையுடைய
தேன் - தானுண்ணும் தேன்
போன்ற
இசை பாட்டின் இசையை
செவியின்-உனது காதில்
ஊதிப்போயது - ஊதிவிட்டு இப்
போதுதான் போயிற்று

பொழிப்புரை : மின்னல்போன்ற இடையை யுடையவளே !
உனது தேகத்தின் நிறம் பசுமையடையும் படியாகவும், உயிர்
பிழைத்திருக்கும் படியாகவும் பொன் நிறமுடைய ஒரு வண்டு
இனிமையான தன்மையால் மெதுவாகவந்து, கண்ணுக்கு
இனிமையான நிறத்தையுடைய தானுண்ணும் தேன்போன்ற
பாட்டின் இசையை உனது காதில் ஊதிவிட்டு இப்போதுதான்
போயிற்று.

விளக்கவுரை : காதில் வந்து வண்டு ரீங்காரம் செய்தல் ஒரு நல்ல
அறிகுறி என்று பண்டையோர் கண்டது. சீதையின் காதில் வண்டி
சைத்தமையால் அவளுக்கு நன்மையுண்டாகப்போகிறது என்பதை
விளக்கினார்.

தும்பி-எழுவாய், போயது-பயனிலை.

38. ஆயது தேரின்னின் னாவி நாயகன்
ஏயதோர் தூதுவன் தெதிரு மென்னுமால்
தீயது தீயவர்க் கெய்த றிண்ணமென்
வாயது கேளென மறித்துங் கூறுவாள்.

பதவுரை

ஆயது-அந்தக்குறியை
தேரின்-ஆலோசிக்குமிடத்து
நின் ஆவி நாயகன்-உன் உயிர்க்
கணவன்
ஏயது-(நின்னைத்தேடி வருமாறு)
ஏவிய
ஓர் தூது-தூதுவன் ஒருவன்
வந்து எதிர்தல்-இங்கு வந்து
சேருதல்
உண்மை-நிச்சயம் (அன்றியும்)
தீயவர்க்கு - கொடியவர்களாகிய

இராவணன் முதடிய அரக்
கர்களுக்கு
தீயது-தீமையானது
எய்தல்-வந்து பொருந்துதல்
திண்ணம்-உறுதியாம்
என்வாயது-(அதற்கு அறிகுறி
யாக என்னிடம் நிகழ்ந்ததை
கேள்-கேட்பாயாக
என-என்றுசொல்லி
மறித்தும் கூறுவாள்-திரிசடை
மறுபடியும் சொல்ல லாயி
னள்.

பொழிப்புரை : அந்தக் குறியை ஆலோசிக்குமிடத்து உன்
உயிர்க்கணவன் நின்னைத் தேடிவருமாறு ஏவிய தூதுவன்
ஒருவன் இங்குவந்து சேருவானென்பது நிச்சயமாகும். அன்றி
யும் கொடியவர்களாகிய இராவணன் முதலிய அரக்கர்களுக்
குத் தீமையானது வந்து எய்துதல் உறுதியாகும் அதற்கு
அறிகுறியாக என்னிடம் நிகழ்ந்ததைக் கேட்பாயாக என்று
சொல்லித் திரிசடை மறுபடியும் சொல்லலாயினள்

விளக்கவுரை : 'ஆயது' என்றது : பொன்வண்டு சீதையின் செவி
யில் ஊதிச்சென்ற நற்குறியை. அதின் பயன் : இப்போது இராம
னின் தூதுவன் வரப்போகிறான் என்பதும் அரக்கர் துன்புறப்
போகிறார்கள் என்பதுமாம்.

'என்வாயது கேள்' என்றது : திரிசடை தான்கண்ட கனவைக்
கூறப்போவதைக் கேட்குமாறு சீதைக்குக் கூறியதாகும்.
திரிசடை-எழுவாய், கூறுவாள்-பயனிலை

திரிசடை தான்கண்ட கனவைச் சீதைக்குக் கூறுதல்

39. துயிலிலை யாதலிற் கனவு தோன்றல
அயில்விழி யொருகன வமைந்து நோக்கினேன்
பயில்வன பழுதில பழுதி நாடென
வெயிலினு மெய்யென வுரைத்தன் மேயினான்.

பதவுரை

அயில் விழி-வேல்போன்ற கண்
களை யுடையவளே!
துயில் இலது ஆதலின்-உனக்குத்
தூக்கமில்லை ஆதலால்
கனவு தோன்றல-கனவுகள்
தோன்றவில்லை
ஒரு கனவு-(யான்) ஒரு கனவை
அமைந்து நோக்கினேன்-பொருந்
தக் கண்டேன்.
பழுது இநாடு-குற்றமுள்ள இந்
நாட்டில்
பயில்வன-உண்டாகும் தோற்
றங்கள்
பழுது இல்-பழுது படுதலில்லை
என-என்று சொல்லி
வெயிலினும் மெய்யன-சூரியனைக்
காட்டிலும் தவறாதனவாகிய
சொற்களை
உரைத்தல் மேயினான்-சொல்லத்
தொடங்கினான்.

பொழிப்புரை : வேல்போலும் கண்களை யுடையவளே ! உனக்குத் தூக்க மில்லையாதலால் கனவுகள் தோன்றவில்லை. யான் ஒரு கனவைப் பொருந்தக் கண்டேன். குற்றமுள்ள இந்நாட்டில் உண்டாகும் ஒரு முதலிய தோற்றங்கள் பழுதுபடுதலில்லை என்று சொல்லி, சூரியனைக் காட்டிலும் தவறாதவாகிய சொற்களைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

விளக்கவுரை : இந்நாடு குற்றமே நிறைந்த தாயினும் இதற்காணும் கரு முதலிய தோற்றங்கள் ஒருபோதும் பொய்க்கா தென்பாள் 'பயில்வன பழுதில பழுதி நாடு' என்றாள். சூரியன் உதித்தலும், மறைதலும் பொய்க்கா திருத்தலால் பொய்யல்லாத மெய்ச்சொல்லுக்குச் சூரியனை உவமை கூறுவது வழக்கம். 'காலையன்ன சீர்சால் வாய் மொழி' என்பதறிக.

(திரிசடை)-எழுவாய், உரைத்தல் மேயினான்-பயனிலை.

இராவணன் குலத்தோ டழிவதைப் பற்றிய கரு

40. எண்ணெய்பொன் முடிதொறு மிழுகி ஈறிலாத திண்ணெடுங் கழுதைபேய் பூண்ட தேரின்மேல் அண்ணலல் விராவண னரத்த வாடையன் நண்ணினன் நென்புலம் நவையில் கற்பினாய்.

பதவுரை

நவை இல் கற்பினாய்-பழுதற்ற கற்பினை உடையவளே!

அண்ணல் அவ் இராவணன்-பெருமையுடைய அந்த இராவணன்

பொன் முடி தொறும்-அழகிய தனது தலைகள் தோறும்.

எண்ணெய் இழுகி-எண்ணெய் வழிய

ஈறு இலா-அளவில்லாத

திண் நெடுகழுதை-வலிய பெரிய கழுதைகளும்

பேய்-பேய்களும்

பூண்ட-பூட்டப்பட்டுள்ள

தேரின் மேல்-தேரின் மீது ஏறி

அரத்தம் ஆடையன்-செந்நிற ஆடை உடுத்தவனாய்

தென்புலம்-தெற்குத் திக்கை நோக்கி

நண்ணினன்-சென்றான்

பொழிப்புரை . பழுதற்ற கற்பினை யுடையவளே ! பெருமையுள்ள அந்த இராவணன் அழகிய தனது தலைகள் தோறும் எண்ணெய் வழிய, அளவில்லாத வலிய பெரிய கழுதைகளும் பேய்களும் பூட்டப்பட்டுள்ள தேரின் மீது ஏறி, செந்நிற ஆடை உடுத்தவனாய்த் தெற்குத் திசையை நோக்கிச் சென்றான்.

விளக்கவுரை : இராவணன் தனது பத்துத் தலைகளிலும் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டு கழுதையும் பேயும் பூட்டிய தேரின் மீதேறி இராவணனுக்குத் தென்திசை நோக்கிச் செல்லக் கருக் கண்டமை இராவணனுக்குத் தீமை நேரப் போவதை முன் அறிவிப்பதாகும்.

இராவணன்-எழுவாய், நண்ணினன்-பயனிலை.

41. மக்களுஞ் சுற்றமும் மற்றுள் ளோர்களும் புக்கன ரப்புலம் போந்த தில்லையால் சிக்கற நோக்கினென் றீய வின்னமும் மிக்கன கேட்கென விளம்பன் மேயினான்.

பதவுரை

மக்களும் இராவணனது பிள்ளைகளும்

சுற்றமும்-உறவினர்களும்

மற்றுள்ளோர்களும்-மற்றைய அரக்கர்களும்

அப்புலம் புக்கனர்-அத்திசை நோக்கியே சென்றார்கள்

போந்தது இல்லை-திரும்பி வரக் கண்டதில்லை

சிக்கு அற நோக்கினென்-இவற்றைத் தவறுபடாமல் பார்த்தேன்

இன்னமும்-இன்னும்

தீயமிக்கன-கொடுமை மிகுந்துள்ளவற்றை

கேட்க-கேட்பாயாக

என-என்று சொல்லி

விளம்பல் மேயினான்-அவற்றையும் திரிசடை சொல்லத் தொடங்கினான்.

பொழிப்புரை : இராவணனது பிள்ளைகளும் உறவினர்களும் மற்றைய அரக்கர்களும் அத்திசையே சென்றார்கள். திரும்பி வரக் கண்டதில்லை. இவற்றைத் தவறுபடாமற் பார்த்தேன். இன்னும் கொடுமை மிகுந்துள்ளவற்றைக் கேட்பாயாக என்று சொல்லி, அவற்றையும் திரிசடை சொல்லத்தொடங்கினான்.

விளக்கவுரை : இராவணனது பிள்ளைகளும் மற்றையோரும் இராவணன் போனவழியே போனார்கள். திரும்பிவரக் காணவில்லையென்பதினால் அவர்கள் குலத்தோடுமாண்டு மடியப்போகிறார்கள் என்று குறித்தான். "சிக்கு அறநோக்கினன்" என்றதால் இது வெறுங்கற்பனை யல்ல குற்றமற்ற கனவேதான் என்றவாரும். பின்னும் பல உற்பாதங்களைக் கண்டதாகவும் திரிசடை கூறுகின்றான்.

திரிசடை எழுவாய், விளம்பன் மேயினான் - பயனிலை.

இராவணன் மாளிகை அழிவதைக்குறித்த கரு

42. ஆண்டகை யிராவணன் வளர்க்கு மவ்வனல்
ஈண்டின விறந்தவா வினங்கொள் செஞ்சிகைத்
தூண்டரு மணிவிளக் கழலுந் தொன்மனை
கீண்டதால் வானவே நெறியக் கீழைநாள்.

பதவுரை

ஆண்டகை-ஆண்மைக் குணத்தை யுடைய	தூண்டு அரு மணி விளக்கு-தூண்டாமணி விளக்குகள்
இராவணன் வளர்க்கும் - இராவணன் வளரச்செய்வனவாகிய	அழலும் தொல்மனை - எரிந்து கொண்டிருக்கின்ற அவனது பழமையான மாளிகை
அஅனல்-அந்த ஓமத்தீயானது	கீழைநாள்-விடியற்காலத்தில்
ஈண்டின இறந்த-ஒன்று சேர்ந்து அவிந்தன.	வானம் ஏறு எறிய-ஆகாயத்திலிருந்து பேரிடிஇடித்து விழுந்த மையால்
இனம் கொள்-கூட்டமான	கீண்டது-இடிந்தது.
செம்சிகை-சிவந்தசுவாலையுடைய	

பொழிப்புரை : ஆண்மைக் குணத்தையுடைய இராவணன் (நாள்தோறும் நெய் முதலியன வார்த்து) வளரச் செய்வனவாகிய அந்த ஓமத்தீயானவை ஒன்று சேர்ந்து அவிந்தன. கூட்டமான சிவந்த சுவாலையையுடைய தூண்டாமணி விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருக்கின்ற அவனது பழமை பொருந்திய மாளிகை விடியற்காலத்தில் ஆகாயத்திலிருந்து பேரிடி இடித்து விழுந்தமையால் இடிந்து போயிற்று.

விளக்கவுரை : இராவணன் பிரமகுலத்தில் பிறந்தவன். நாள் தோறும் முத்தீவளர்த்து ஓமஞ்செய்பவன். இந்த மூன்று ஓமத்தீக்களும் ஒருங்கே அவிந்தமை அவன் கேட்டின் உற்பாதமாகும். கீழைநாள் என்றது விடியற்காலம். விடியற்காலக் கரு தவறாமற் பலிக்கும் என்பது நூற்றுண்பது. முத்தீக்களாவன: காருகபத்தியம், தக்கணக்கியம், ஆகவனீயம் என்பன. அவியாத அக்கினிமூன்றும் அவிந்தன. வீட்டின் மேல் இடி விழுந்தது இவை அழிவின் உற்பாதங்கள். விடியற்காலையிற் காணப்பட்டமையின் - தவறாது பலிக்கும் என்று திரிசடை கூறினார்.

அனல் எழுவாய், இறந்த-பயனிலை
தொல்மனை ,, கீண்டது ,,

இலங்கையில் தோன்றும் உற்பாதங்கள்

43. பிடிமதம் பிறந்தன பிறங்கு பேரியும்
இடியென முழங்குமால் இரட்ட லின்றியே
தடியுடை முகிற்குல மின்றித் தாவில்வான்
வெடிபட வருதிமா லுதிரு மீனெலாம்.

பதவுரை

பிடி-பெண் யானைகளும்	தடி உடை-மின்னலை யுடைய
மதம் பிறந்தன-மத நீர் ஒழுகப் பெற்றன	முகிற்குலம்-மேகக் கூட்டங்கள்
பிறங்கு பேரியும்-விளங்குகின்ற முரசங்களும்	இன்றி-இல்லாமலே
இரட்டல் இன்றியே-ஒருவரும் அடிக்காமலே	தா இல் வான்-குற்றமற்ற ஆகாயம்
இடியென-இடி முழங்குவது போல	வெடி பட-அண்டங்கள் யாவும் வெடிக்கும் படியாக
முழங்கும்-தாமாகவே ஒலித்தன	அதிரும்-இடி இடித்தது மின்னலாம்-விண் மீன்கள் யாவும் உதிரும்-பூமியிலே உதிர்ந்தன.

பொழிப்புரை : பெண் யானைகளும் மத நீர் ஒழுகப் பெற்றன. விளங்குகின்ற முரசங்களும் ஒருவரும் அடிக்காமலே இடி முழங்குவது போலத் தாமாகவே ஒலித்தன. மின்னலையுடைய மேகக் கூட்டங்கள் இல்லாமலே, குற்றமற்ற ஆகாயம் அண்டங்கள் யாவும் வெடிக்கும்படி இடி இடித்ததும் விண்மீன்கள் யாவும் பூமியில் உதிர்ந்தன.

விளக்கவுரை : மதம் பொழிவது ஆண்யானைகளுக்கே. இங்கே இயற்கைக்கு மாறாகப் பெண் யானைகள் மத நீர் ஒழுகப் பெற்றமை இனிவரப்போகும் பெருந் தீமைக்கு அறிகுறியாகும். மேகங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதுதலாலேயே இடி தோன்றும் ஆனால் மேகங்களின்றி இடி தோன்றுதல் தீய நிமித்தமாகும். முரசங்கள் அடித்தால் முழங்கும். ஒருவரும் அடிக்காமலே முரசு முழங்குவது தீய நிமித்தமாகும். நட்சத்திரங்கள் விண்ணின்று விழுதலும் தீய நிமித்தமாகும்.

பிடி- எழுவாய், மதம்பிறந்தன-பயனிலை
பேரி- ,, முழங்கும்- ,,
வான்- ,, அதிரும்- ,,
மின்னலாம்- ,, உதிரும்- ,,

44. விற்பக வின்றியே யிரவு விண்டற
எற்பக வெரிந்துள தென்னத் தோன்றுமால்
மற்பக மலர்ந்ததோண் மைந்தர் சூடிய
கற்பக மாலையும் புலவு காலுமால்.

பதவுரை

வில் பகல் இன்றியே-ஒளியோடு கூடிய பகற்பொழுது இல்லாமலே
இரவுவிண்டுஅற-இரவிலே இருள் நீங்கி ஒழியும்படி
எல்-சூரியன்
பக எரிந்துள்ளது என்ன-பிளவு பட்டு (பாதி) எரிந்தது போல
தோன்றும்-விளங்கின

மல்பக மலர்ந்த-வலிமை மிகுந்து விரிந்த
தோள் மைந்தர்-தோள் களை யுடைய வீரர்கள்
சூடிய-அணிந்த
கற்பக மாலையும்-கற்பக மலர் களாலாகிய மாலைகளும்
புலவு காலும்-நறுமணம் இன்றிப் புலால் நாற்றம் வீசின.

பொழிப்புரை : ஒளியோடு கூடிய பகற்பொழுது இல்லாமலே, (இரவிலே) இருள் நீக்கி ஒழியும்படி சூரியன் பிளவுபட்டு (பாதி) எரிந்ததுபோல விளங்கிற்று. வலிமை மிகுந்து விரிந்த தோள்களையுடைய வீரர்கள் அணிந்த கற்பகமலர்களாலான மாலைகளும் நறுமணமின்றிப் புலால் நாற்றம் வீசின.

விளக்கவுரை : பகலில் தோன்றுதற்குரிய சூரியன் இரவில் பாதி வடிவத்தோடு தோன்றுவதும், நறுமணம் வீசும் கற்பகமாலை புலால் நாற்றம் வீசுவதும் தீய நிமித்தங்களாகும். வீரர்கள் கற்பகமாலை அணிந்துள்ளார் என்பதால் தேவர்கள் இராவணனிடத்துள்ள அச்சத்தால் கற்பகமாலைகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தமை புலனாகும்.

எல்- எழுவாய் தோன்றும்-பயனிலை.
கற்பகமாலை ,, புலவுகாலும் ,,

45. திரியுமா விலங்கையு மதிலுந் திக்கெலாம்
எரியுமாற் கந்தர்ப்ப நகர மெங்கணும்
தெரியுமால் மங்கல கலசஞ் சிந்தின
விரியுமால் விளக்கினை விழுங்கு மாலிருள்.

பதவுரை

இலங்கையும்-இந்த இலங்கைமா நகரும்
மதிலும்-இதனைச் சூழ்ந்த மதில்களும்
திரியும்-சுழன்றன
திக்கெலாம்-திசைகள் எல்லாம்

எரியும்-தீப்பிடித்து எரிந்தன
கந்தர்ப்ப நகரம்-கந்தர்வர்களது நகரம்
எங்கணும்-ஆகாயம் எங்கும்
தெரியும்-தோன்றியது

மங்கலகலசம்-மங்கலமானபூரண கும்பங்கள்
இருள்-இருட்டு
விளக்கினை-விளக்கின் ஒளியை
சிந்தினவிரிவும்-சிந்திஉடைந்தன. விழுங்கும்-மறைத்தது.

பொழிப்புரை : இந்த இலங்கை மாநகரும் இதனைச் சூழ்ந்த மதில்களும்சுழலும் திசைகள் எல்லாம் தீப்பிடித்து எரிந்தன. கந்தர்வர்களது நகரம் ஆகாயம் எங்கும் தோன்றியது. மங்கலமான பூரணகும்பங்கள் சிந்திஉடைந்தன. இருட்டு, விளக்கின் ஒளியை மறைத்தது.

விளக்கவுரை : இலங்கையின் மதிலும் நகரும் திரிதலும், திசைகள் எரிதலும், கந்தர்வநகரம் எங்குந்தெரிதலும், மங்கலகலசம் உடைதலும், இருள் ஒளியை விழுங்குதலும் தீயநிமித்தங்களாகும். கந்தர்வநகரம் கந்தர்ப்ப நகரெனத்திரிந்தது. கந்தர்வநகரமானது மாட மாளிகைகள் கூட கோபுரங்கள் முதலியன அமைந்துள்ள நகரம்போல ஆகாயத்தில் தோன்றி மறையுந்தன்மையானது. இதனை 'கபூரம்' எனவும் வழங்குவர். கந்தர்வநகரம் எல்லாத்திலும் எப்போதும் தோன்றுமாயின் அரசனுக்கும் நாட்டுக்கும் பேராபத்து விளையும் என்பது நூற்றுணிபு.

இலங்கையும் மதிலும்-எழுவாய், திரியும்- பயனிலை.
திக்கெலாம்- ,, எரியும்- ,,
கந்தர்ப்பநகரம்- ,, தெரியும்- ,,
கலசம்- ,, விரியும்- ,,
இருள்- ,, விழுங்கும்- ,,

46. தோரண முறிந்தன துணியச் சூழிமால்
வாரண முறியுமால் வலத்த வாண்மருப்பு
ஆரண மந்திரத் தறிஞர் நாட்டிய
பூரண குடத்துநீர் நறவு பொங்குமால்.

பதவுரை

தோரணம்-(வீதிகளில் நாட்டியிருந்த) தோரணதம்பங்கள்
முறிந்தன-முறிந்தனவாய்
துணிய-துண்டுபட
சூழி-முகபடாத்தை யுடைய
மால்-பெரிய
வாரணம்-யானைகளின்
வலத்த-வலது பக்கத்தில் உள்ள
வாள்-ஒளியை யுடைய
மருப்பு-தந்தம்
முறியும்-முறிந்து விழுந்தது.

அறிஞர்-(வைதிகக் கிரியைகளை) அறிந்த அந்தணர்கள்
ஆரணம் மந்திரத்து-வேத மந்திரங்களைக் கொண்டு
நாட்டிய-தாபித்த
பூரண குடத்து-பூரண கும்பங்களில் உள்ள
நீர்-தூய நீர்
நறவு பொங்கும்-கள்ளாகிப் பொங்கி வழிந்தது.

பொழிப்பரை : வீதிகளில் நாட்டியிருந்த தோரண தம்பங்கள் முறிந்தனவாய்த் துண்டுபட, முகபடாத்தை யுடைய பெரிய யானைகளின் வலது பக்கத்திலுள்ள ஒளியையுடைய தந்தம் முறிந்து விழுந்தது. வைதிகக் கிரியைகளை அறிந்த அந்தணர்கள் வேத மந்திரங்களைக் கொண்டு தாபித்த பூரண கும்பங்களில் உள்ள தூயநீர் கள்ளாகிப் பொங்கி வழிந்தது.

விளக்கவுரை : தோரண தம்பங்கள் முறிந்து விழுந்தன. யானைகளின் வலது தந்தங்கள் முறிந்து விழுந்தன. அந்தணர்கள் வைதிக முறைப்படி தாபித்த பூரண கும்பங்களில் உள்ள புனிதநீர் கள்ளாகிப் பொங்கி வழிந்தது. இவை தீய நிமித்தங்களாகும்.

தோரணம்-எழுவாய், முறிந்தன-பயனிலை
மருப்பு- ,, முறியும்- ,,
நீர்- ,, பொங்கும்- ,,

47. விண்டொடர் மதியினைப் பிளந்து மீனெழும்
புண்டொடர் குருதியிற் பொழியும் போர்மழை
தண்டொடு திகிரிவா டனுவென் றின்னன
மண்டமர் புரியுமா லாழி மாறுற.

பதவுரை

விண் தொடர்மதியினை-ஆகாயத்தில் செல்லுகின்ற சந்திரனை பிளந்து-பிளந்து கொண்டு மீன்எழும்-நட்சத்திரங்கள் கிளம்பின	தண்டொடு-கதையொடு திகிரி-சக்கரமும் வாள்-வானும் தனு-வில்லும் என்று இன்னன-என்று இப்படிப்பட்ட ஆயுதங்கள்
போர்-(வானத்தில்) பரந்த மழை-மேகங்கள்	ஆழி மாறு உற-(பேரொலியால்) கடலோடு மாறுபடும்படி
புண்டொடர் குருதியின்புண்ணினின்று சொரியும் இரத்தத்தைப் போல	மண்டு அமர் புரியும்-மிகுந்த போரைச் செய்தன.
பொழியும்-இரத்த மழை பெய்தன	

பொழிப்புரை : ஆகாயத்தில் செல்லுகின்ற சந்திரனைப் பிளந்துகொண்டு நட்சத்திரங்கள் கிளம்பின. வானத்தில் பரந்த மேகங்கள் புண்ணினின்று சொரியும் இரத்தத்தைப்போல இரத்தமழை பெய்தன. கதையொடு சக்கரமும், வானும், வில்லும் என்று இப்படிப்பட்ட ஆயுதங்கள் பேரொலியால் கடலோடு மாறுபடும்படி மிகுந்த போரைச்செய்தன.

விளக்கவுரை : நட்சத்திர நாதன் ஆகிய சந்திரனை மீறி அந்த நட்சத்திரங்கள் பிளந்து கொண்டு எழுதலும், வானம் இரத்தமழை பொழிதலும், தண்டம் சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்கள் பேரொலி படத் தாமே ஒன்றோடொன்று போரிடலும் தீய நிமித்தங்களாகும்.

மீன்- எழுவாய், எழும் -பயனிலை
போர்மழை ,, பொழியும் ,,
தண்டு திகிரிவாள் தனு இன்னன-எழுவாய், அமர்புரியும்-பயனிலை

48. மங்கையர் மங்கலத் தாலி மற்றையோர்
அங்கையின் வாங்கின ரெவரு மன்றியே
கொங்கையின் வீழ்ந்தன குறித்த வாற்றினால்
இங்கித னற்புத மின்னுங் கேட்டியால்.

பதவுரை

மங்கையர் -(அரக்க) மங்கையர்களாகு	கொங்கையின் வீழ்ந்தன -(அவரவருடைய) தனங்களின் மேல் (அவை தாமே) விழுந்தன.
மங்கலம் தாலி - மங்கல கரமான தாலிகள்	குறித்த ஆற்றினால்-இப்பொழுது சொன்ன முறைப் படியே
மற்றையோர் எவரும் - வேறுயாரும்	இதன்-இக்கனாவின்
அம்கையில்-தமது அழகிய கைகளால்	அற்புதம்-ஆச்சரியத்தை
வாங்கினர்-அன்றியே-அறுத்தலில் லாமலே	இன்னும் கேட்டி-இன்னமும் கேட்பாயாக

பொழிப்புரை : அரக்க மங்கையர்களது மங்கலகரமான தாலிகள் வேறுயாரும் தமது அழகிய கைகளினால் அறுத்தலில் லாமலே அவரவருடைய தனங்களின்மேல் அவை தாமே விழுந்தன. இப்போது சொன்ன முறைப்படியே இக்கனாவின் ஆச்சரியத்தை இன்னமும் கேட்பாயாக.

விளக்கவுரை : அரக்க மங்கையர் தமது கழுத்தில் அணிந்திருந்த மங்கல நாண்கள் அறுப்பார் எவருமின்றித் தாமே அறுந்து அவரவர் தனங்களின்மீது விழுந்தமை தீய நிமித்தமாகும். இக்கனாவின் அற்புதத்தை இன்னும் கேட்பாயாக என்று திரிசடை மீண்டும் கூறுகின்றார்.

தாலி-எழுவாய், வீழ்ந்தன-பயனிலை ; நீ-எழுவாய், கேட்டி-பயனிலை.

இராவணன் இன்னலுறுதலைக் குறிக்கும் தீக்குறி

49. மன்னவன் நேவியம் மயன்ம டந்தைதன்
பின்னவி-ழோதியும் பிறங்கி வீழ்ந்தன
துன்னிருஞ் சுடர்சுடச் சுறுக்கொண் டேறின
இன்னலுண் டெனுமிதற் கேது வீதென.

பதவுரை

மன்னவன் தேவி - இலங்கையரச
னாகிய இராவணனது மனைவி
யும்
மயன் மடந்தை தன் - அந்த மய
னுடைய மகளுமாகிய மண்
டோதரியினது
ஓதியும்-கூந்தல் மயிர்களும்
பின் அவிழ்-பின்னல் அவிழ்ந்து
பிறங்கி வீழ்ந்தன-விரிந்து விழுந்
தன. (அன்றியும்)
துன் இரு சுடர் சுட - நெருங்கியி
ருந்த பெரிய விளக்கின்
சுவாலை பற்ற

சுறுக் கொண்டு-சுறுசுறுவென்று
சப்தித்துக்கொண்டு
ஏறின-மேல்நோக்கி எரிந்தன
இன்னல் உண்டு - (அரக்கர்களுக்
கெல்லாம்) துன்பம் உண்டா
கும்
எனும் இதற்கு - என்று நான்
சொன்னதற்கு
ஏது-காரணம்
ஈது என-இக்கனவும் ஆகும்
(என்று இயம்பி என அடுத்த
செய்யுளோடு முடியும்)

பொழிப்புரை : இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனது
மனைவியும் மயனுடைய மகளுமாகிய அந்த மண்டோதரியினது
கூந்தல் மயிர்களும் பின்னல் அவிழ்ந்து விரிந்து விழுந்தன
மேலும் அவை நெருங்கியிருந்த பெரிய விளக்கின் சுவாலைப்பற்ற
சுறுசுறு வென்று மேல் நோக்கி எரிந்தன அரக்கர்களுக் கெல்
லாம் துன்பம் உண்டாகும் என்று நான் சொன்னதற்குக் கார
ணம் இக்கனவும் ஆகும். (என்று இயம்பினே அடுத்த செய்யு
ளோடு முடியும்.)

விளக்கவுரை : இச் செய்யுளின் பொருள் முடிவு பெறாமல் அடுத்த
செய்யுளோடு சென்று முடிதலால் இது குளகம் எனப்படும். 'குள
கம் பல பாட்டு ஒரு வினை கொள்ளும்' என்பது இலக்கணம். இரா
வணன் தேவியும் மயன் மகளுமான மண்டோதரியின் தலைமயிர்,
பின்னல் அவிழ்ந்து விழுந்ததும் அருகேயிருந்த விளக்கின் சுவாலையில்
எரிந்ததும் தீய நிமித்தங்களாம். சுறுக்கொண்டு-விரைவுக் குறிப்பு.

ஓதி-எழுவாய், வீழ்ந்தன ; ஏறின-பயனிலை.

திரிசடை பின்னுங் கண்ட கலை (50-53)

50. என்றன ளியம்பிவே நிசைப்பக் கேட்டியால்
இன்றிவ ணிப்பொழு தியைந்த தோர்களு
வன்றுணைக் கோளரி யிரண்டு மாறிலாக்
குன்றிடை யுழுவையங் குழுக்கொண் டண்டியே.

பதவுரை

என்றனள் இயம்பி-என்று இவ்
வாறு சொல்லி
வேறு இசைப்ப-(பின்னர்)
வேறென்றை நான் கூற
கேட்டி-கேட்பாயாக
இன்று-இன்றைக்கு
இவண்-இவ்விடத்தில்
இப்பொழுது-இப்பொழுதே
ஒருகனவு இயைந்தது-ஒருகனவு
உண்டாயிற்று (அது என்ன
வெனில்)
வல்-வலிய

துணை-ஒன்றற்கு ஒன்று துணை
யான
கோள் அரி இரண்டு-இரண்டு
ஆண் சிங்கங்கள்
மாறு இலா குன்றிடை-ஒப்பற்ற
ஒரு பெரிய மலையிலே
உழுவை அம் குழு கொண்டு-
அழகிய புலிக் கூட்டத்தைத்
(தமக்குத் துணையாகக்)
கொண்டு
ஈண்டி-அவற்றோடு சேர்ந்துவந்து
(கொன்ற என அடுத்த கவி
யோடு முடியும்).

பொழிப்புரை : என்று இவ்வாறு சொல்லிப் பின்னர்,
வேறென்றையும் நான் கூறக் கேட்பாயாக. இன்றைக்கு இவ்
விடத்தில் இப்பொழுதே ஒரு கனவு உண்டாயிற்று. அது
என்ன வெனில், ஒன்றற் கொன்று துணையான வலிமை மிக்க
இரண்டு ஆண் சிங்கங்கள் ஒப்பற்ற ஒருபெரிய மலையிலே அழ
கிய புலிக்கூட்டத்தைத் தமக்குத் துணையாகக் கொண்டு, அவற்
றோடு சேர்ந்து வந்து (கொன்ற என அடுத்த செய்யுளோடு
முடியும்.)

விளக்கவுரை : இச் செய்யுளும் அடுத்த செய்யுளோடு சென்று முடி
வதால் குளகம் ஆகும். 49-ம் செய்யுள் 'என' என்று முடிந்து 50ம்
செய்யுள் 'என்றனள் இயம்பி' என்று தொடங்குவதால் இது அநு
வாதமாகும். 42-ம் செய்யுளில் கீழைநாள் என்றமையால் அது முன்
கண்ட கலை என்பதும் இப்பொழுது கண்ட கலை இது என்றும் சுட்டு
கிறாள். ஒன்றற்கொன்று துணையான இரு சிங்கங்களும் இராம இலட்ச
மணர் எனவும், ஒரு மலையிலுள்ள புலிக் கூட்டம் என்பது கிட்கிந்தை
யிலுள்ள வானர வீரர் எனவும், உட்பொருள் கொள்க.

(நீ)-எழுவாய், கேட்டி-பயனிலை:

51. வரம்பிலா மதகரி யுறையு மவ்வனம்
நிரம்புற வளைந்தன நெருக்கி நேர்ந்தன
குரம்பறு பிணம்படக் கொன்ற மாறிலாப்
புரம்புக விருந்ததோர் மயிலும் போயதால்.

பதவுரை

வரம்பு இலா-அளவற்ற	பிணம்பட-பிணங்கள்	உண்டா
மதகரி-மதத்தையுடைய யானைகள்	கும்படி	
உறையும்-வசிக்கின்ற	கொன்ற-கொன்றன	
அவனம்-அந்தக் காட்டை	இருந்தது ஓர்மயிலும்-அவ்வனத்தில் வந்து தங்கியிருந்ததாகிய ஒரு மயிலும்	
நிரம்பு உற-சிறிதும் ஒழிவிடம் இல்லாமல்	மாறு இலா-ஒப்பற்ற	
வளைந்தன-குழ்ந்து கொண்டனவாய்	புரம்-(அச்சிங்கங்களின்) நகரத்தை	
நெருக்கி-வருத்தி	புக-அடைதற்கு	
நேர்ந்தன-எதிர்த்தனவாகி	போயது-(அவற்றுடன்) சென்றது.	
குரம்பு அறு-எல்லையில்லாத		

பொழிப்புரை : (புலிக் குழாத்தோடு கூடிய இரு சிங்கங்களும்) அளவற்ற மதயானைகள் வசிக்கின்ற அந்தக் காட்டைச் சிறிதும் இடமின்றிச் சூழ்ந்து கொண்டனவாய் (அந்த மதயானைகளை) வருத்தி எதிர்த்து எல்லையில்லாத பிணங்கள் உண்டாகும்படி கொன்றன. அவ்வனத்தில் வந்து தங்கியிருந்த ஒரு மயிலும் அச்சிங்கங்களின் நகரத்தை அடைவதற்கு அவற்றுடன் சென்றது.

விளக்கவுரை : மதயானைகள் அரக்கர் எனவும், வனத்தில் வந்து தங்கிய மயில் சீதை எனவும், சிங்கங்களின் நகரம் அயோத்தி எனவும் உட்பொருள் கொள்க. அரிகளாகிய இராம இலட்சுமணர் புலிகளாகிய வானர வீரரைத் துணைக் கொண்டு வந்து மதயானைகளாகிய அரக்கர் வசிக்கின்ற காடெனும் இலங்காபுரியைச் சூழ்ந்து அரக்கரை வருத்தி எதிர்த்துக் கொண்டு, அவ்வனத்தில் தங்கியிருந்த மயிலாகிய சீதையைக் கொண்டு, சிங்கங்களின் நகரமாகிய அயோத்திக்குச் சென்றனர் எனக் கருத்தில் கொள்க. அயோத்தி என்பார் மாறி புரம் என்றார்.

அரிகள் - எழுவாய், கொன்ற - பயனிலை. மயில் - எழுவாய். போயது-பயனிலை.

52. ஆயிரம் திருவிளக் கமைய மாட்டிய
சேயொளி விளக்கதொன் றேந்திச் செய்யவள்
நாயகன் றிருமனை நின்று நண்ணுதன்
மேயினள் வீடணன் கோயின் மென்சொலாய்.

பதவுரை

மென் சொலாய்-மென்மையான சொற்களை யுடையவளே!	ஏந்தி-கையிலெடுத்துக் கொண்டு செய்யவள்-சிவந்த நிறமுடையவள் ஒருத்தி
ஆயிரம் திரு விளக்கு-ஆயிரக் கணக்கான அழகிய விளக்குகளை	நாயகன் திருமனை நின்று-அரக்கர் கோனாகிய இராவணனது அரண்மனையிலிருந்து
அமைய-எரியும்படி	வீடணன் கோயில்-விபீடணனது அரண்மனையை
மாட்டிய-கொளுத்திய	நண்ணுதல் மேயினள்-அடைந்தாள்.
சேம் ஒளி-சிவந்தஒளியையுடைய விளக்கு அது ஒன்று-ஒரு பெரிய விளக்கை	

பொழிப்புரை : மென்மையான சொற்களை யுடையவளே! ஆயிரக் கணக்கான அழகிய விளக்குகளை எரியும்படி கொளுத்திய சிவந்த ஒளியையுடைய ஒரு பெரிய விளக்கைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு சிவந்த நிறமுடைய ஒருத்தி, அரக்கர் கோனாகிய இராவணனது அரண்மனையிலிருந்து விபீடணனது அரண்மனையை அடைந்தாள்.

விளக்கவுரை : இதுவரை இராவணனது அரண்மனையில் பொருந்தி இருந்தவளான இராச்சிய இலட்சுமி இப்போது விபீடணன் அரண்மனையை அடைந்தாள். இது விபீடணன் இலங்கை அரசனாகப் போவதைக் குறிக்கும்.

செய்யவள்-எழுவாய், நண்ணுதன்மேயினள்-பயனிலை.

53. பொன்மனை புக்கவப் பொருவில் போதினில்
என்னை யுணர்த்தினை முடிந்த தில்லென
அன்னையே அதன்குறை காணென் றுயிழை
இன்னமுந் துயில்கென விருகை கூப்பினுள்.

பதவுரை

பொன் மனை புக்க - (அச்செய்யவள் எந்தநதையின்) பொன்மயமான மாளிகையை அடைந்த	நீ என்னை-நீ என்னை உணர்த்தினை- தூக்கத்தினின்றும் எழுப்பிவிட்டாய்
அ பொருவு இல் போதினில் - அந்த ஒப்பற்ற சமயத்தில்	முடிந்தது இல்-(ஆதலால்) அக்கனவு முடிந்தபாடினிலை

என-என்று
சொல்ல-திரிசடை கூற
ஆயிழை-ஆராய்ந்தெடுத்த ஆபர
ணங்களை அணிந்தவளாகிய
சீதாபிராட்டி (திரிசடையை
நோக்கி)
அன்னையே! - தாயே!
அதன் குறைகாண் - அக்கனவின்
குறையைக் காண்பாயாக.

பொழிப்புரை: (அச்செய்யவள் என் தந்தையின்) பொன்
மயமான மாளிகையை அடைந்த அந்த ஒப்பற்ற சமயத்தில்,
நீ என்னைத் தூக்கத்தில் நின்றும் எழுப்பிவிட்டாய். (ஆதலால்)
அக்கனவு முடிந்தபாடில்லே என்று திரிசடை கூற, ஆராய்ந்
தெடுத்த ஆபரணங்களை அணிந்தவளான சீதாபிராட்டி திரிச
டையை நோக்கி, அன்னையே! அக்கனவின் குறையைக்
காண்பதற்கு இன்னமுந் தூங்குவாயாக என்று கூறித்
தனது இரு கைகளையும் கூப்பினள்.

விளக்கவுரை: தனக்கு அநுகூலமான நற்குறிகளைக் கனூ நிகழ்ச்சி
யால் முன்னமே அறிந்து கூறிய திரிசடையை நோக்கி, குறைவா
யுள்ள அந்தக் கனுவை முற்றமுடிய அறிய வேண்டுமென்று ஆவல்
கொண்ட பிராட்டி, இனியும் உறங்கி மீதியையுங் கண்டு கூறும்படி
கைகூப்பி வேண்டினாள் என்பதாம்.

நீ-எழுவாய், உணர்த்தினை-பயனிலை.
கனூ- ,, முடிந்ததில்- ,,
நீ- ,, காண்- ,,
ஆயிழை,, கூப்பினாள்- ,,

அநுமன் அரக்கியர் நடுவில் சீதையைக் காணுதல்

54. இவ்விடை யண்ணலவ் விராம னேவிய
வெவ்விடை யனையபோர் வீரத் தூதனும்
அவ்விடை யெய்தின னரிதி னோக்குவான்
நொவ்விடை மடந்தைதன் இருக்கை நோக்கினான்

பதவுரை

இ இடை-இப்படிப்பட்ட சமயத்
தில் அ இராமன்-அந்த இராமபிரான்
ஏவிய-அனுப்பிய
அண்ணல்-பெருந் தன் மையை வெம்மை விடைஅனைய-கொடிய
யுடைய காளை போன்ற

என்று-என்று சொல்லி
இன்னமும் துயில்க என-(அதன்
பொருட்டு) இன்னமும்
தூங்குவாயாக என்று கூறி,
இருகை கூப்பினாள்-தனது இரு,
கைகளையும் கூப்பித் தெருமு
தாள்

போர்-போரில் வல்ல
வீரம்-வீரத் தன்மை வாய்ந்த
தூதனும்-தூதுவனாகிய அநும
னும்
அ இடை எய்தினன்-அந்த இடத்
தை அடைந்து
அரிதின்-அருமையாக

நோக்குவான்-பார்த்து வருபவ
னாய்
நொ இடை மடந்தை தன்-(மிக
மென்மையால்) வருந்து
கின்ற இடையை யுடைய
சீதையின்
இருக்கை-இருப்பிடத்தை
நோக்கினான்-பார்த்தான்.

பொழிப்புரை: இப்படிப்பட்ட சமயத்தில், பெருந் தன்மையை
யுடைய அந்த இராம பிரான் அனுப்பிய கொடிய காளைபோன்ற
போரில் வல்ல வீரத்தன்மை வாய்ந்த தூதுவனாகிய அநுமனும்
அந்த இடத்தை அடைந்து, அருமையாகப் பார்த்து வருபவ
னாய், மிகமென்மையால் வருந்துகின்ற இடையை யுடைய
சீதையின் இருப்பிடத்தைப் பார்த்தான்.

விளக்கவுரை: அநுமன் பலவிடங்களிலும் பார்த்து, சீதையை எங்கு
காண்பேனெனக் கவலையோடு ஓரிடத்தையும் விடாமற் பார்த்துக்
கொண்டு, சீதையிருந்த அசோக வனத்தைக் கண்டான். இதையே
' மடந்தை தன் இருக்கை நோக்கினான் ' என்றார்.

தூதன்-எழுவாய், நோக்கினான்-பயனிலை

அரக்கியர் உறக்கம் நீங்குதல்

55. அவ்வயி னரக்கிய ரறிவுற் றம்மவோர்
செவ்வயி றுயினமைச் செகுத்த தீதென
எவ்வயின் மருங்கினு மெழுந்து வீங்கினார்
வெவ்வயின் மழுவெழுச் சூல வெங்கையார்.

பதவுரை

அ வயின்-அப்பொழுது
அரக்கியர்-(சீதா பிராட்டிக்குக்
காவலாகச் சூழ்ந்திருந்த)
அரக்கியரெல்லாம்
அறிவுற்று-உறக்கம் ஒழிந்து
ஓர் செவ்வை இல்-ஒரு நன்மை
யில்லாத
துயில் ஈது-இந்தத் தூக்கம்
நமை செகுத்தது-நம்மைக்
கெடுத்தது
என-என்று கூறி

எ வையின் மருங்கிலும்-எல்லாப்
பக்கங்களிலும்
எழுந்து-எழுந்திருந்து
வெவ் அயில் மழு வையும்-
கொடிய கூரிய மழுவாய்
தத்தையும்
எழு-வளை தடியையும்
சூலம்-சூலத்தையும் (ஏந்தின)
செங்கையர்-கொடிய கைகளை
உடையவர்களாய்
வீங்கினர்-வந்து கூடினர்.

பொழிப்புரை : அப்பொழுது, சீதாபிராட்டிக்குக் காவலாகச் சூழ்ந்திருந்த அரக்கியர் எல்லாரும் உறக்கம் ஒழிந்து, ஒருநன்மையில்லாத இந்தத் தூக்கம் நம்மைக் கெடுத்தது என்று கூறி, எல்லாப் பக்கங்களிலும் எழுந்திருந்து, கொடிய கூரிய மழுவாயு தத்தையும், வளைதடியையும், சூலத்தையும் ஏந்தின கொடிய கைகளை உடையவர்களாய் வந்து கூடினர்.

விளக்கவுரை : சீதையின் சிறைகாவலாக இருந்த அரக்கியர் சற்றுக் கண்ணயர்ந்து கிடந்து திடீரெனத் துயிலுணர்ந்து, கடமையிற் தவறிக் கண்ணயர்ந்து விட்டோம் என்று அஞ்சி, வேல், மழு, தடி முதலியன வற்றைக் கையில் ஏந்தித் திரண்டனர்.

அரக்கியர்-எழுவாய், வீங்கினார்-பயனிலை.

அரக்கியரின் தன்மைகள் (56-60)

56. வயிற்றிடை வாயினர் வளைந்த நெற்றியில்
சூயிற்றிய விழியினர் கொடிய நோக்கினர்
எயிற்றினுக் கிடையிடை யானை யாளிபேய்
துயிற்கொள்வெம் பிலனெனத் தொட்ட வாயினர்

பதவுரை

வயிற்றிடை வாயினர்-(அவ்வரக் கியருட் சிலர்) வயிற்றில் வாயினையுடையவர்கள்	எயிற்றினுக்கு இடைஇடை-பற்க ளுக்கு இடைஇடையே யானை யாளிபேய் - யானைகளும் யாளிகளும் பேய்களும்
வளைந்த நெற்றியில் - வளைந்த நெற்றியின் மத்தியில்	துயில்கொள்-உறங்குகின்ற வெம்பிலன் என - கொடியமலைக் குகைபோலே
சூயிற்றிய-அமைந்த	தொட்ட-ஆழமான
விழியினர் -கண்களையுடையவர்கள்	வாயினர்-வாயையுடையவர் வர்கள்
கொடிய நோக்கினர்-பயங்கர மான பார்வையையுடைய வர்கள்	

பொழிப்புரை : சீதைக்குக் காவலாயமைந்த அரக்கியருட் சிலர் வயிற்றில் வாயினையுடையவர்கள். வளைந்த நெற்றியின் மத்தியில் அமைந்த கண்களையுடையவர்கள். பயங்கரமான பார்வையுடையவர்கள். பற்களுக்கிடையே யானைகளும் யாளிகளும் பேய்களும் உறங்குகின்ற கொடிய மலைக்குகைபோல ஆழமான வாயையுடையவர்கள்.

விளக்கவுரை : அங்குள்ள அரக்கியர்யாவரும் பார்வைக்கு அச்ச முண்டாக்கும் பயங்கர ரூபமுடையவர்கள். யாளி என்பது யானையைக்

கொல்வதும் சிங்கம் போல்வதும் துதிக்கையையுடையதுமான ஒரு மிருகம்.

(அரக்கியர்)- எழுவாய், வாயினர், விழியினர், நோக்கினர், வாயினர் என்பன பயனிலைகள்.

57. ஒருபது கையின ரொற்றைச் சென்னியர்
இருபது தலையின ரிரண்டு கையினர்
வெருவருந் தோற்றத்தர் விகட வேடத்தர்
பருவரை யெனமுலை பலவு நாற்றினர்

பதவுரை

ஒருபதுகையினர் - பத்துக்கைகளை யுடையவர்கள்	வெருவரு தோற்றத்தார் - பிறர் கண்டு அஞ்சத்தக்க உருவத் தையுடையவர்கள்.
ஒற்றை சென்னியர்- ஒரு தலையு டையவர்	விகட வேடத்தார் - விகாரமான கோலங்களை யுடையவர்கள்
இருபது தலையினர்-இருபது தலை களையுடையவர்கள்	பருவரை என - பருத்த மலைகள் போல
இரண்டுகையினர் - இரண்டுகையி னையுடையவர்	முலை பலவும்-பலதனங்களும் நாற்றினர்-தொங்கப் பெற்றனர்

பொழிப்புரை : பத்துக் கைகளுள்ளவர்கள் ஒருதலையையுடையவர்களாகவும், இருபது தலைகளுள்ளவர்கள் இரண்டுகையினையுடையவர்களாயும், பிறர் கண்டு அஞ்சத்தக்க உருவத்தை யுடையவர்கள். வேறு வேறான விகடக்கோல முடையவர்கள். பருத்த மலைபோலப் பல தனங்களும் தொங்கப் பெற்றவர்கள்.

விளக்கவுரை : விகடவேடமாவது காண்பதற்கு நகைப்பை விளைவிக்கும் கோலம்.

ஒருபதுகையினர்-எழுவாய்,	ஒற்றைச் சென்னியர்-பயனிலை.
இருபது தலையினர்-	இரண்டு கையினர்-
அரக்கியர்-	வெருவெருதோற்றத்தர்-
„	விகடவேடத்தர்-
„	நாற்றினர்-

58. சூலம்வார் சக்கரந் தோட்டி தோமரம்
காலவேல் கப்பணங் கற்ற கையினர்
ஆலமே உருவுகொண் டனைய மேனியர்
வாலமே தரித்தவன் வெருவும் பான்மையர்.

J

பதவுரை

சூலம்-முத்தலைவேலும்

வாள்-வாளும்

சக்கரம்-சக்கரமும்

தோட்டி-அங்குசமும்

தோமரம்-இருப்பு உலக்கையும்

காலவேலும் - இயமனுக்கு ஒப்
பான பெரிய வேலாயுதமும்கப்பணம் - கைவேலும் (ஆகிய
இப்படைகளைச் செலுத்து
தற்கு)கற்ற கையினர்-பழகிய கைகளை
யுடையவர்கள்ஆலமே உருவு கொண்டு அனைய-
விடமே பெண் வடிவங்
கொண்டு வந்தாற் போலமேனியர்-கரிய உடம்பினையுடை
யவர்வால் அம் தரித்தவன்-வெண்ணி
றத்தையுடைய கங்கா
நீரைச் சடையிற் கொண்ட
வனாகிய உருத்திரனும்

வெருவும்-அஞ்சத்தக்க

வன்மையர்-வலிமை மிகுந்தவர்

பொழிப்புரை : முத்தலைவேலும், வாளும், சக்கரமும், அங்கு
சமும், இருப்பு உலக்கையும், இயமனுக்கு ஒப்பான பெரிய
வேலாயுதமும், கைவேலும் ஆகிய இப்படைகளைச் செலுத்து
தற்குப் பழகிய கைகளையுடையவர்கள். விடமே பெண்வடிவங்
கொண்டு வந்தாற்போன்ற கரிய உடம்பினையுடையவர்கள்.
வெண்ணிறத்தையுடைய கங்கை நீரைச் சடையிற் கொண்டவ
னாகிய உருத்திரனும் அஞ்சத்தக்க வலிமை மிகுந்தவர்கள்.

விளக்கவுரை : வாலம் தரித்தவன் உருத்திரன். அவன் அழிக்கும்
கடவுள். அவனும் இவர்களது தோற்றத்தைக் கண்டு அஞ்சுவன்
என்றமையால் அரங்கியரது கொடுமை விளங்கும். தோமரம் பெரிய
ஈட்டியுமாம். கப்பணம், யானை நெருஞ்சிபோல இரும்பினுற் செய்யப்
பட்ட கருவி.

(அரக்கியர்)-எழுவாய், கையினர்-பயனிலை

,, மேனியர்- ,,

,, பான்மையர்-,,

59. கரிபரி வேங்கைமரக் கரடி யாளிபேய்

அரிநரி நாயென வணிமு கத்தினர்

வெரிநூறு முகத்தினர் விழிகண் மூன்றினர்

புரிதரு கொடுமையர் புகையும் வாயினர்

பதவுரை

கரி பரி வேங்கை மா கரடி யாளி

பேய் அரி நரி நாய் என-

யானையும், குதிரையும், புலி

யும், கரடியும், யாளியும்,

பேயும், சிங்கமும், நரியும்,
நாயும் போலஅணி முகத்தினர்-பொருந்திய
முகங்களை யுடையவர்கள்வெரிந் உறு முகத்தினர்-முது
கிலே அமைந்த முகங்களை
யுடையவர்கள்விழிகள் மூன்றினர்-மூன்று விழி
களையுடையவர்கள்புரிதரு கொடுமையர்-கொடுந்
தொழில்களையே செய்யுந்
தன்மையர்புகையும் வாயினர்-புகைந்து
கொண்டிருக்கும் வாயின
யுடையவர்கள்.

பொழிப்புரை : (இவ்வரக்கியர்களிற் சிலர்) யானை, குதிரை.
புலி, கரடி, யாளி, பேய், சிங்கம், நரி, நாய் போன்ற முகங்களை
யுடையவர்கள். (சிலர்) முதுகிலே அமைந்த முகங்களையுடை
யவர்கள். (சிலர்) மூன்று விழிகளையுடையவர்கள் கொடுந் தொழில்
களையே செய்யுந் தன்மையர். (சிலர்) புகைந்து கொண்டிருக்
கும் வாயினையுடையவர்கள்

விளக்கவுரை : இவ்வரக்கியர் பலவித கொடிய மிருகங்களின் முகங்
கள் அமையப் பெற்றவர்களாய் உடம்புக்குத் தக்க முகம் அமையா
மல் அருவருப்பும் அச்சமுந் தருந் தோற்ற முடையவர்களாய் யிருந்
தனர்.

(அரக்கியர்)-எழுவாய்; முகத்தினர், மூன்றினர், கொடுமையர்,
வாயினர் என்பன பயனிலைகள்.

60. எண்ணினுக் களவிட லரிய வீட்டினர்

கண்ணினுக் களவிட லரிய காட்சியர்

பெண்ணெனப் பெயர்கொடு திரியுங் கூற்றினர்

துண்ணெனத் துயிலுணர்ந் தெழுந்து சுற்றினர்.

பதவுரை

எண்ணினுக்கு - மனதுக்கும்
அளவிடல் அரிய - அளவிடுதற்குஅருமையான
ஈட்டினர்-வலிமை யுடையவர்
களும்கண்ணினுக்கு-கண்களுக்கு
அளவிடல் அரிய - அளவிடுதற்கு
அருமையானகாட்சியர்-தோற்றத்தையுடைய
வர்களும்பெண் பெயர் கொடு திரியும்-
பெண்களென்று பெயர்
கொண்டு திரிகின்றபெற்றியர்- (ஆண்) தன்மை
யுடையவர்களும்

(ஆகிய அரக்கியர்)

துண் என-திடீர் என்று

துயில் உணர்ந்து-உறக்கத்தி
லிருந்து நீங்கிஎழுந்து சுற்றினர் எழுந்து வந்து
(சீதையைச்) சுற்றிக்கொண்
டனர்.

பொழிப்புரை : மனத்தால் அளவிடமுடியாத வலிமை
யுடையவர்களும், கண்களால் அளவிடமுடியாத தோற்றத்தை

யுடையவர்களும், பெயரளவில் பெண்களென்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு திரிகின்ற ஆண்தன்மை யுடையவர்களு மாகிய அரக்கியர் திடர் என்று துயில் உடையர்ந்து, எழுந்துவந்து சீதையைச் சுற்றிக் கொண்டனர்.

விளக்கவுரை : அங்கிருந்த அரக்கியர் யாவரும் பெயரளவில் பெண்களென்றிச் செயலில் ஆடவரை ஒத்திருந்தனர் என்பது தோன்ற "பெண் எனப் பெயர்கொடுத்திரியும் பெற்றியர்" என்றார். ஈடு = பல்ம்.

(அரக்கியர்)-எழுவாய்; வீட்டினர், காட்சியர், பெற்றியர், சுற்றினர் என்பன பயனிலைகள்.

அநுமான் மரத்தின் மேல் இருத்தல்

61. ஆயிடை யுரையழிந் தழகன் றேவியும்
தீயனை யவார்முக நோக்கித் தேம்பினான்
நாயகன் தூதனும் விரைவி னண்ணினான்
ஓய்வில னுயர்மரப் பணையி னும்பரான்.

பதவுரை

அ இடை-அப்போது	தேம்பினான்-வருந்தினான்
அழகன் தேவியும்-அழகுடையவனான இராமனது மனைவியான சீதையும்	நாயகன் தூதனும்-இராமபிரானின் தூதனாகிய அநுமனும்
உரை அழிந்து-வாய் பேசாது	விரைவில் நண்ணினான் - அங்கே விரைந்து வந்து
தீ அனையவர் - தீயைப்போன்ற கொடியவர்களாகிய அரக்கியர்களது	ஓய்விலது-முடிவில்லாமல்
முகம் நோக்கி - முகத்தைப் பார்த்து	உயர் மரம் - உயர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் மரத்தின்
	பணையின் உம்பரான் - கிளைமீது உள்ளவனானான்

பொழிப்புரை : அப்போது அழகுடையவனான இராமனது மனைவியான சீதையும் வாய்ப்பேசாது, தீயைப்போன்ற கொடியவர்களாகிய அரக்கியர்களது முகத்தைப்பார்த்து வருந்தினான். இராமனின் தூதுவனான அநுமனும் அங்கே விரைந்து வந்து, முடிவில்லாமல் உயர்ந்துள்ள மரத்தின் கிளையொன்றின் மீது அமரலானான்.

விளக்கவுரை : உம்பர் = மேலிடம். அரக்கியரின் கொடுமைக்கு அஞ்சிச் சீதை ஒங்கினள். அப்போது அநுமான் உயர்ந்த மரத்தின் கிளையில் எவர்க்குந் தெரியாதபடி மறைந்திருந்து பார்த்தனன் என்பதாம்.

அழகன்தேவி-எழுவாய், தேம்பினான்-பயனிலை.
தூதன்- ,, உம்பரான்- ,,

அரக்கியரைக் கண்ட அநுமானின் திகைப்பு

62. அரக்கிய ரயின்முத லேந்து மங்கையர்
நெருக்கிய குழுவினர் துயிலும் நீங்கினர்
இருக்குநர் பலரிதற் கேது வென்னென
பொருக்கென வவரிடைப் பொருந்த நோக்கினான்.

பதவுரை

அரக்கியர் பலர்-பல அரக்கியர்கள்	துயிலும் நீங்கினர் - உறக்கமும் நீங்கினவர்களுமாய்
அயில் முதல்-வேல்முதலிய ஆயுதங்களை	இருக்குநர்-இங்கு இருக்கின்றனர்
ஏந்தும் அம் கையர் - தாங்கும் அகங்கையை உடையவர்களும்	இதற்கு ஏது என்-இதற்கு யாது காரணம்
நெருக்கிய குழுவினர் - நெருக்கமான கூட்டமாக உள்ளவர்களும்	என-என்று எண்ணி அவர் இடை - அவர்கள் உள்ள இடத்தை
	பொருக்கென-விரைந்து பொருந்த நோக்கினான் - உற்றுப் பார்த்தான் (அநுமான்)

பொழிப்புரை : அரக்கியர் பலர் வேல் முதலிய ஆயுதங்களை உள்ளங்கையில் ஏந்தியவர்களாய், நெருக்கமான கூட்டத்தினராய், உறக்கம் நீங்கியவர்களாய் இங்கு இருக்கின்றனர். இதற்கு யாது காரணம் என்றெண்ணி அவர்கள் இருந்த இடத்தை விரைந்து உற்றுப் பார்த்தான். (அநுமான்)

விளக்கவுரை : அரக்கியர் பலர் உறக்கம் நீங்கிக் கையில் ஆயுதமேந்திக் கொண்டு சீதையைச் சூழ்ந்து நிற்பதைக் கண்ட அநுமான், இதின் காரணத்தை அறிய உற்றுப் பார்த்தான்.

(அநுமான்)-எழுவாய், நோக்கினான்-பயனிலை.

அநுமான் சீதையைக் காணுதல்

63. விரிமழைக் குலங்கிழித் தொளிர் மின்னென
கருநிறத் தரக்கியர் குழுவிற் கண்டனன்
உருநிறத் தொருதனிக் கொண்ட னுழியான்
இருநிறத் துற்றவெற் கியைந்த காந்தத்தை

பதவுரை

விரி-(வானத்தில்) விரிந்துள்ள
மழைக் குலம்-கறுத்த மேகக் கூட்
டத்தை
கிழித்து-பிளந்துகொண்டு
ஒளிரும்-(அங்கே) பிரகாசிக்கின்ற
மின் என-மின்னலைப்போல
கரு நிறத்து-கரிய நிறத்தை
யுடைய
அரக்கியர் குழுவின்-அரக்கியர்
கூட்டத்தினிடையே
உரு நிறத்து-திரு மேனியின்
நிறத்தினால்

ஒருதனி கொண்டல்-ஒப்பற்ற
ஒரு நீருண்ட மேகம்போன்ற
ஊழியான்-ஊழிக் காலத்தும்
அழியாத திருமாலின்
இரு நிறத்து-பெரிய மார்பினி
டத்தில்
உற்ற-பொருந்திய
எற்கு-சூரிய ஒளி போன்ற
ஒளிக்கு
இயைந்த-ஒத்த
காந்தத்தை-சூரியகாந்த மணி
போன்ற தேவியை
கண்டனன்-அநுமான்பார்த்தான்

பொழிப்புரை : வானத்தில் விரிந்துள்ள கறுத்த மேகக் கூட்டத்தைப் பிளந்து கொண்டு பிரகாசிக்கின்ற மின்னலைப் போல, கரியநிறத்தையுடைய அரக்கியர் கூட்டத்தின் மத்தியில், திருமேனி நிறத்தினால் ஒப்பற்ற ஒரு நீருண்ட மேகம் போன்ற ஊழிக்காலத்தும் அழியாத திருமாலின் பெரிய மார்பினிடத்தில் பொருந்திய சூரிய ஒளிபோன்ற ஒளிக்கொத்த சூரியகாந்த மணி போன்ற தேவியை அநுமான்பார்த்தான்.

விளக்கவுரை : இராமபிரான் திருமாலின் அவதாரமாகையால் “ஒரு தனிக் கொண்டல் ஊழியான்” எனப்பட்டான். எற்கியைந்த காந்தம் என்பதற்கு என் பக்திக்கு இயைந்து என் உள்ளத்தைத் தன் வசமாக்கி அருள் புரியும் பிராட்டி எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். சீதை இலக்குமியின் அவதாரமாகையால் “ஊழியான் திரு நிறத்து உற்ற காந்தம்” என்றார். காந்தம் உவமை ஆகுபெயராய்ச் சீதையை உணர்த்திற்று.

கரிய நிறத்தையுடைய அரக்கியர் கூட்டத்திற்குக் கரிய மேகக் கூட்டமும், சீதைக்கு மின்னலும் உவமை.

(அநுமாள்)-எழுவாய், கண்டனன்-பயனிலை.

இவள் சீதையே என்று அநுமாள் துணிதல்

64. தொடற்கரு மரக்கியர் காவல் சுற்றுளாள்
மடக்கொடி சீதையா மாத ரேகொலாம்
கடற்றுணை நெடியதன் கண்ணி னீர்ப்பெருந்
தடத்திடை யிருந்ததோ ரன்ன தன்மையாள்.

பதவுரை

தொடற்குஅரும்-தொடுவதற்குக்
கூடாத (மிகஅருவருப்பைத்
தருகின்ற)
அரக்கியர்-அரக்கியர்களால்
காவல் சுற்றுளாள் - சுற்றிலும்
காவல் செய்யப்பட்டுள்ளவ
ளான
மடக்கொடி - இனைய பூங்கொடி
போன்ற இம்மகள்
கடல் துணை-கடலளவு
நெடிய தன்கண்ணின் - நீண்டு
அகன்ற தன் கண்களினின்
றும் வருகின்ற

நீர்பெரு தடத்திடை - நீராகிய
பெரிய குளத்திலே
இருந்து ஓர் அன்னம்-இருந்ததா
கிய ஓர் அன்னப்பேடு
போன்ற
தன்மையால் - தன்மையுடையவ
ளாதலால்
சீதையாம்-சீதையாகிய
மாதரே கொல் ஆம் - பெண்ணே
போலும்
(என அநுமாள் எண்ணினான்.)

பொழிப்புரை : தொடுவதற்கு மிக அருவருப்பைத் தருகின்ற அரக்கியர்களாற் சுற்றிலும் காவல் செய்யப்பட்டுள்ளவளான இனைய பூங்கொடிபோன்ற இந்நங்கை, கடலளவு நீண்டு அகன்ற தன் கண்களினின்றும் பெருகின்ற நீராகிய பெரிய குளத்திலே இருந்ததாகிய ஓர் அன்னப்பேடு போன்ற தன்மையுடையவள் ஆதலால் சீதையாகிய பெண்ணே போலும். (என அநுமாள் எண்ணினான்.)

விளக்கவுரை : குளத்தின் நடுவில் அன்னப்பறவை தங்கியிருப்பது போல, தன் கண்களினின்றும் பெருகிய கண்ணீர் தன்னைச் சுற்றிலும் பெருகி ஓடிக் குளம் போலிருக்க, அதன் நடுவில் சீதை இருந்தாள் என்பதாம். இங்கே கண்ணீரைப் பெருக்கி வருந்தக் கூடியவள் சீதையாகத் தான் இருக்கவேண்டும் என அநுமாள் ஊகித்தறிந்தான் என்க. மடக்கொடி-எழுவாய், மாதரே-பயனிலை.

அநுமாள் கொண்ட மகிழ்ச்சி

65. வீடின தன்றறன் யானும் வீகலேன்
தேடினென் கண்டனென் றேவி யேயென
ஆடினன் பாடினன் ஆண்டு மீண்டும்பாய்ந்து
ஓடினன் உலாவினன் உவகைத் தேன்உண்டான்.

பதவுரை

அறன்-தருமமானது
வீடினது அன்று-அழிந்துபோக
வில்லை
யானும் வீகலேன் - நானும் இனி
இறக்க மாட்டேன். (ஏனெ
னில்)

தேடினேன்-சீதையைத் தேடிவந்த யான்
கண்டனன் - இப்போது அவளைப் பார்த்தேன்.
தேவியே-இவள் சீதா தேவியேயாவள்,
என-என்று தெரிந்து, (அநுமான்)
உவகைதேன் உண்டான்-மகிழ்ச்சியாகிய மதுவைக் குடித்தவனாய்

பொழிப்புரை : தருமமானது அழிந்து போகவில்லை. நானும் இனி இறக்கமாட்டேன். ஏனெனில், சீதையைத் தேடிவந்த யான் இப்போது அவளைப் பார்த்தேன். இவள் சீதா தேவியேயாவள் என்று அநுமான் மகிழ்ச்சியாகிய மதுவைக் குடித்தவனாய்க் கூத்தாடினான் ; பாட்டுப் பாடினான் ; இவ்விடத்தும் அவ்விடத்தும் குதித்து ஓடியுலாவினன்.

விளக்கவுரை : அநுமான் சீதையைக் காணாதபோது “அறம் பொய்த்தது” என்றும், “தான் இறப்பதே சரி” என்றும் எண்ணினான். ஆதலால், சீதையைக் கண்ட இப்பொழுது “வீடிதன்று அறம் யானும் வீகலேன்” என்றான்.

அறம் - எழுவாய், வீடிதன்று-பயனிலை.
யான்- ,, வீகலேன்- ,,
தேடினேன்-,, கண்டனன்- ,,
அநுமான்- ,, ஆடினன், பாடினன், ஓடினன், உலாவினன்,
உண்டான் என்பன பயனிலைகள்.

அநுமான் சீதையின் நல்லியல்புகளை எண்ணுதல் (66-76)

66. எள்ளரு முருவினல் லிலக்க ணங்களும்
வள்ளறன் னுரையொடு மாறு கொண்டில
களவா ளரக்கனக் கமலக் கண்ணனார்
உள்ளுறை உயிரினை யொளித்து வைத்தவா.

பதவுரை

எள் அரும்-பழித்தல் கூடாத வள்ளல் தன் உரையொடு-இராம
உருவின்-(சீதையின்) வடிவத்தின் பிரான் அடையாளமாகக்
நல் இலக்கணங்களும் - நல்ல கூறிய வார்த்தைகளோடு
இலட்சணங்கள் எல்லாம் மாறுகொண்டில-சிறிதும் வேறு
பட்டனவல்ல

கள்ள - வஞ்சகத்தன்மையுடைய உள் உறை உயிரினை - உடம்
வாள் அரக்கன் - வாள்போலும் பினுள்ளே தங்கிய உயிர்
கொடிய இராவணன் போன்ற சீதையை
கமலக் கண்ணார் - செந்தாமரை ஒளித்து வைத்த ஆ (பிறர் அறி
மலர்போன்ற கண்களை யாமல்) மறைத்துவைத்த
யுடைய இராமபிரானது விதம் என்ன ஆச்சரியம்!

பொழிப்புரை : பழித்தல் கூடாத சீதையின் வடிவத்தின் நல்ல இலட்சணங்கள் யாவும் இராமபிரான் அடையாளமாகக் கூறிய வார்த்தைகளோடு சிறிதும் வேறுபட்டனவல்ல. வஞ்சகத்தன்மையுடைய வாள் போலும் கொடிய இராவணன், செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடைய இராமபிரானது உடம் பினுள்ளே தங்கிய உயிர்போன்ற சீதையைப் பிறர் அறியாமல் மறைத்து வைத்த விதம் என்ன ஆச்சரியம்!

விளக்கவுரை : இராமன் கூறிய அடையாளங்களோடு சீதையின் நல்ல இலட்சணங்கள் யாவும் பொருந்தியுள்ளன. இத்தகைய கட்டழகு அமைந்த சீதையை இந்தப் படுபாவியான இராவணன் ஒளித்து வைத்தவாறென்னே என்று அநுமான் தன்னுள் எண்ணி வியந்தான்.

இலக்கணங்கள்-எழுவாய், மாறுகொண்டில-பயனிலை.

67. மூவகை யுலகையு முறையி னீக்கிய
பாவிதன் னுயிர்கொள்வா னிழைத்த பண்பிதால்
ஆவதே யையமி லரவி னீங்கிய
தேவனே அவன்இவள் கமலச் செல்வியே

பதவுரை

இது-(சீதையைச் சிறை வைத்த) ஆவதே-இவ்வாறு ஆவதிலே
இச்செயல் ஐயம் இல்-சந்தேகம் இல்லை
மூவகை உலகையும்-(சுவர்க்கம், அவன்-அந்த இராமன்
பூமி, பாதாளம் என்னும்) அரவின் நீங்கிய-ஆதிசேடனாகிய
மூன்று வகையான உலகங் களையும் பரம்பின் படுக்கையினின்
முறையின் நீக்கிய-நல்லொழுக் கத்தில் நின்று விடக் கச் செய்த றும் நீங்கி வந்து இங்குப்
பாவி-பாவியாகிய இராவணன் பிறந்தருளிய
தன் உயிர் கொள்வான்-தனது தேவனே-திருமாலையாவன்
உயிரை (இராமபிரான்)வாங் இவள்-இந்தச் சீதை
கும் பொருட்டு கமலச் செல்வியே-செந்தாமரை
இழைத்த பண்பு-செய்த தன்மையாகும் மலரில் வீற்றிருப்பவளாகிய
யாகும் (என்று அநுமான் தன்னுள் இலக்குமியேயாவள்
எண்ணி மகிழ்ந்தான்)

பொழிப்புரை : சீதையைச் சிறைவைத்துள்ள இச்செயலானது மூவுலகங்களையும் நல்லொழுக்கத்தினின்றும் விலகச்செய்த பாவிமான இராவணன், தன்னுயிரை இராமன் வாங்கும் பொருட்டுச் செய்த செயலேயாகும். இவ்வாறு ஆவதிலே சந்தேகமே இல்லை. அந்த இராமன், ஆதிசேடனாகிய பாம்பின் படுக்கையினின்றும் நீங்கி வந்து இங்குப் பிறந்தருளிய திருமாலேயாவான். இந்தச் சீதை, செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவளாகிய இலக்குமியேயாவள் (என்று அநுமான் தன்னுள் எண்ணி மகிழ்ந்தான்)

விளக்கவுரை : மூவுலகமாவது சுவர்க்க மத்திய பாதாளங்கள் என்பன. இராவணன் எல்லாவுலகுஞ் சென்று அங்கு யாகம், தவம், தியானம், யோகம் முதலியவற்றிற்கு இடையூறு செய்வதால் “முறையின்கிய பாவி” எனப்பட்டான். “அரவின் நீங்கிய தேவன்”, “கமலச் செல்வி” என்பனவற்றால் இவர்களது அவதார தத்துவம் விளங்கும்.

இது-எழுவாய், பண்பு-(ஆகும்) பயனிலை
ஆவது- ,, ஐயம்இல்- ,,
அவன்- ,, தேவனே- ,,
இவள்- ,, செல்வியே- ,,

68. மாசுண்ட மணியனாள் வயங்கு வெங்கதிர்த்
தேசகண்ட திங்களு மென்னத் தேய்ந்துளாள்
காசுண்ட கூந்தலாள் கற்புங் காவலும்
ஏசுண்ட தில்லையா லறத்துக் கீறுண்டோ.

பதவுரை

மாசு உண்ட-அழுக்குப் படிந்த
மணி அனாள்-இரத்தினத்தை
ஓத்தவளும்
வயங்கு-விளங்குகின்ற
வெம் கதிர்-வெம்மையான கிரணங்களை யுடைய சூரியனது
தேச உண்ட திங்களும் என்ன-
ஒளி படிந்த சந்திரனைப் போல (சூரியன் முன்னே
நின்ற சந்திரன் போல)
தேய்ந்து உளாள்-உடல் ஒளி
மழுங்கியுள்ளவளும்

காசு உண்ட கூந்தலாள்-அழுக்குப் படிந்த கூந்தலையுடையவளும் (ஆகிய சீதையின்)
கற்பும்-கற்பு நிலையும்
காவலும்-அதினின்று வழுவா
மற் காக்கும் நிலையும்
ஏசு உண்டது இல்லை-குற்றம்
பொருந்தினது இல்லை
அறத்துக்கு-தருமத்திற்கு
ஈறு உண்டோ-அழிவு உண்டா
குமோ? (இல்லை என்றபடி)

பொழிப்புரை : அழுக்குப்படிந்த இரத்தினத்தை ஒத்தவளும், விளங்குகின்ற வெம்மையான கிரணங்களை யுடைய சூரியனது ஒளிபடிந்த சந்திரனைப்போல (சூரியன் முன்னே நின்ற சந்திரன் போல) உடல் ஒளி மழுங்கியுள்ளவளும், அழுக்குப்படிந்த கூந்தலையுடையவளும் ஆகிய சீதாதேவியின் கற்புநிலையும், அதினின்று வழுவாமற் காக்கும் நிலையும் குற்றம் பொருந்தினதில்லை. தருமத்திற்கு அழிவுண்டாகுமோ? உண்டாகாது. (என்று அநுமான் எண்ணினான்.)

விளக்கவுரை : சீதை குளிக்காமலும் உணவை வெறுத்தும் இருந்தாளானதால் உடல் ஒளிமழுங்கியும், தலையிர் சிக்குப்பிடித்தும் கிடந்தன. கணவனைப் பிரிந்துள்ள நிலையில் தன்னை அழகுசெய்து கொள்ளாமை கற்புடை மங்கையர்க்கு இயல்பாதலாலும் அழகு குறைந்து உணவு சருங்கிய நிலை கற்பினைக் காத்தற்கு ஏற்றதாதலாலும் “கற்புங் காவலும் ஏசுண்டதில்லை” என அநுமான் எண்ணினான். கற்பும் காவலும்-எழுவாய், ஏசுண்டதில்லை-பயனிலை.

69. புனைகழ விராகவன் பொற்பு யத்தையோ
வனிதையர் திலகத்தின் மனத்தின் மாண்பையோ
வனைகழ லரசரின் வண்மை வீக்கிடும்
சனகர்தங் குலத்தையோ யாதைச் சாற்றுகேன்.

பதவுரை

புனைகழல் இராகவன்-வீரக்கழலை
யணிந்த இராமபிரானது
புயத்தையோ-தோள்களையோ
புகழ்-யாவராலும் புகழ்த்தக்க
வனிதையர் திலகத்தின்-பெண்க
ளுக்கெல்லாம் நெற்றிப்
பொட்டுப்போல அழகுசெய்
பவளாகிய சீதையினது
மனத்தின் மாண்பையோ - உள்
ளத்தின் பெருமையையோ
வனைகழல் அரசரின்-வீரக்கழலை
ணிந்த அரசர்களுக்கு இருக்க
வேண்டிய

வண்மை-உதாரகுணத்தை
வீக்கிடும்-தன்னிடத்தில் நிலையாகக் கொண்டுள்ள
சனகர்தம் குலத்தையோ - சனக
மகாராசனது குடியின் மேன்
மையையோ
யாதை-(இவற்றுள்) எதனை
சாற்றுகேன் - புகழ்ந்து சொல்லு
வேன் (என்று அநுமான் எண்ணினான்)

பொழிப்புரை : வீரக்கழலையணிந்த இராமபிரானது தோள்களையோ? யாவராலும் புகழ்த்தக்க, பெண்களுக்கெல்லாம் நெற்றிப் பொட்டுப்போல அழகு செய்பவளாகிய சீதையினது உள்

ளத்தின் பெருமையையோ? வீரக்கழலையணிந்த அரசர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய உதாரகுணத்தைத் தன்னிடத்தில் நிலையாகக் கொண்டுள்ள சனகமகாராசனது குடியின் மேன்மையையோ? இவற்றுள் எதனைப் புகழ்ந்து சொல்லுவேன் (என்று அநுமான் எண்ணினான்.)

விளக்கவுரை : சுற்பினைத் தன் உயிர் பேர்லப் பேணும் மேன்குணம் படைத்த சீதையை மனைவியாகப் பெற்றமையால் இராமனது தோள்களும், தன் சுற்பிற்குப் பேரிடர் நேர்ந்த விடத்தும் உள்ளத்தின் மையோடிருந்து சுற்பைக்காத்தலாற் சீதையினது உள்ளமும், எல்லாவகையிலும் சிறந்த சீதையைப் பெற்றமையால் சனகமன்னது குடியும் புகழ்த்தக்கனவாயின.

(யான்)-எழுவாய், சாற்றுகேள்-பயனிலை.

70. தேவரும் பிழைத்திலர் தெய்வ வேதியர்
ஏவரும் பிழைத்திலர் அறமும் ஈறின்றால்
யாவதிங் கினிச்செய லரிய தெம்பிராற்கு
ஆவென் னடிமையும் பிழைத்தின் றமன்றே.

பதவுரை

தேவரும் பிழைத்திலர்-தேவர்களும் ஒரு குற்றமுஞ் செய்யவில்லை	எம்பிராற்கு - எமது தலைவனாகிய இராமபிரானுக்கு
தெய்வம்வேதியர் ஏவரும்-(பூமிக்குத்) தேவர்களாகிய அந்தணர்கள் எல்லோரும்	இங்கு-இவ்வுலகில் செயல் அரியது-செய்தற்கு அருமையான தொழில் யாவது-யாது இருக்கின்றது
பிழைத்திலர்-ஒரு தவறும் செய்தாரில்லை	ஆவ-(எல்லாக் காரியங்களும்) கைகூடும்
அறமும்-தருமமும்	என் அடிமையும் - என்னுடைய அடிமைத்தொழிலும்
ஈறின்று-அழிவுடையதல்ல	பிழைத்து இன்று ஆம்-தவறாததாகும்
இனி-இனிமேல்	

பொழிப்புரை : தேவர்களும் ஒரு குற்றமுஞ் செய்யவில்லை. பூமிக்குத் தேவர்களாகிய அந்தணர்கள் எல்லோரும் ஒரு தவறும் செய்தாரில்லை. தருமமும் அழிவுடையதல்ல. இனிமேல் எமது தலைவனாகிய இராமபிரானுக்கு இவ்வுலகில் செய்தற்கு அருமையான தொழில் யாது இருக்கின்றது? எல்லாக் காரியங்களும் கைகூடும். என்னுடைய அடிமைத்தொழிலும் தவறாததாகும். (என்று அநுமான் எண்ணினான்.)

விளக்கவுரை : அந்தணர் என்போர் பூவுலகின் தேவர் ஆதலின் பூசுரர் எனப்படுவர். சீதை கற்பு நெறிதவறாமையால் இராவணவதம் இனிதே நிறைவேறும் ஆதலின் அநுமான் இவ்வாறு கருதினான் என்க.

• தேவர் - எழுவாய், பிழைத்திலர்-பயனிலை.
• வேதியர்- ,, ,, ,,
அடிமை- ,, பிழைத்தின்று- ,,
அறம்- ,, ஈறின்று ,,

71. கேழிலா ணிறையிறை கீண்ட தாமெனின்
ஆழியான் முனிவெனு மாழி மீக்கொள
ஊழியி னிறுதிவந் துறுமென் றுன்னினேன்
வாழிய ருலகினி வரம்பி னொளலாம்.

பதவுரை

கேழ் இலாள் - ஒப்பில்லாதவளான சீதையின்	ஊழியின் இறுதி - உலக முடிவுக் காலம்
நிறை-சுற்பின் நிலைமை	வந்து உறும் என்று-வந்து சேரும் என்று
இறை-சிறிதளவாவது	உன்னினேன் - எண்ணினேன் (அவள் தன் சுற்பினின்று சிறிதும் தவறாமையால்)
கீண்டதாம் எனில் சிதைந்ததானால்	இனி-இனிமேல்
ஆழியான் - ஆணைச்சக்கரத்தையுடைய இராமனது	உலகு-உலகங்கள்
முனிவு எனும்-கோபம் என்கின்ற	வரம்பு இல்-எல்லை இல்லாத
ஆழி-கடல்	நாள் எலாம்-காலம்வரையும்
மீக்கொள-மேலே பொங்கி எழ	வாழியர்-வாழ்வனவாக

பொழிப்புரை : ஒப்பில்லாதவளான சீதையின் கற்பு நிலைமை சிறிதளவாவது சிதைந்ததானால், ஆணைச்சக்கரத்தையுடைய இராமனது கோபம் என்கின்ற கடல் மேலே பொங்கி எழ, உலக முடிவுகாலம் வந்து சேரும் என்று எண்ணினேன். சீதை தன் கற்புநெறியிற் சிறிதும் தவறாமையால் இனிமேல் உலகங்கள் யாவும் எல்லையில்லாத காலம்வரையும் வாழ்வனவாக. (என்று வாழ்த்தி மகிழ்ந்தான் அநுமன்)

விளக்கவுரை : (யான்)-எழுவாய், உன்னினேன்-பயனிலை
உலகு-எழுவாய், வாழியர்-பயனிலை

72. வெங்கனல் மூழ்கியும் புலன்கள் வீக்கியும்
நுங்குவ வ்ருந்துவ நீக்கி நோற்றவர்
எங்குளர் குலனில்வந் தில்லின் மாண்புடை
நங்கையர் மனத்தவ நவிலற் பாலதோ?

பதவுரை

குலனில் வந்து - உயர் குலத்தில் பிறந்து	புலன்கள் வீக்கியும்-ஐம்புலன்களை அடக்கியும்
இல்லின் மாண்பு உடை - இல் வாழ்க்கைக்குரிய நற்குணநற் செயல்களையுடைய	நுங்குவ-குடிக்கத்தக்கவற்றையும் அருந்துவ-உண்ணத்தக்கவற்றை யும்
நங்கையர்-பெண்களது மனம்தவம்-மன உறுதியாகியவிர தம்	நீக்கி-தள்ளி நோற்றவர் - தவஞ்செய்தவசிக கள்
நவிலற் பாலதோ - (இத்தகைய சிறப்புடையதென்று) சொல் லுந்தன்மையதோ? அன்று.	எங்கு உளர் - (கற்புடை மங்கைய ரோடு ஒப்பிடுங்கால்) எந்த இடத்தையுடையவர்? (கற் புடைமங்கையருக்கு அடுத்த படியில் என்க.)
வெம் கனல் மூழ்கியும் - வெம்மை யான அக்கினியின் மத்தியில் மூழ்கி நின்றும்	

பொழிப்புரை : உயர் குலத்தில் பிறந்து இல் வாழ்க்கைக்
குரிய நற்குண நற்செயல்களையுடைய பெண்களது மனஉறுதி
யாகிய விரதம் இத்தகைய சிறப்புடையது என்று சொல்லுந்
தன்மையதோ? (சொல்லி முடியாத பெருமைவாய்ந்தது.) வெம்
மையான அக்கினியின் மத்தியில் நின்றும் ஐம்புலன்களை அடக்
கியும் குடிக்கத்தக்கவற்றையும் உண்ணத் தக்கவற்றையும்
துறந்து தவஞ்செய்தவசிகள் கற்புடைமங்கையரோடு ஒப்பிடப்
படுங்கால் எந்த இடத்தையுடையவராவர்? கற்புடை மங்கை
யருக்கு அடுத்த படியில் என்க

விளக்கவுரை : அருந்தவம் புரிந்த பெருந்தவத்தினரும் கற்புநெறி
தவறாத மகளிருக்கு ஈடாகார் என்பதாம்.

கௌசிகன் வரலாறு :

தன்மீது எச்சமிட்ட கொக்கைத் தன் பார்வையினால் எரிந்த தவத்
தோனுகிய கௌசிகன் என்னும் அந்தணன், தன் பத்தாவுக்குப் பணி
விடை செய்ததினால் பிச்சையிடத்தாமதித்த கற்புடை நங்கையைத்
தன் தவவலிமையால் எரித்துவிடச் சினந்து நோக்கினன். அப்பதி
விரதாசீலி கௌசிகனைப் பார்த்து “கொக்கெனவே நினைந்தனையோ

கொங்கணவா” என்று கூறிப்பிச்சையிட்டு அனுப்பினள் இக்கதை, தவ
வலி படைத்த முனிவனிலும் கற்புடைமங்கை மேம்பட்டு விட்டனள்
என்பதை வலியுறுத்துவது காண்க.

தவம்-எழுவாய், நவிலற்பாலதோ-பயனிலை.
நோற்றவர் ,, எங்குளர் ,,

73. பேணநோற் றதுமனைப் பிறவி பெண்மைபோல்
நாணநோற் றுயர்ந்தது நங்கை தோன்றலால்
மாணநோற் றீண்டிவ ளிருந்த வாறெலாம்
காணநோற் றிலனவன் கமலக் கண்களால்.

பதவுரை

நங்கை தோன்றலால்-சீதைபிறந் ததினால்	நோற்று-(கணவனையே எண்ணிக் கொண்டிருத்தலாகிய) தவத்தைச் செய்து
மனை பிறவி - (இவளது) உயர் குடிப்பிறப்பு	ஈண்டு-இவ் விடத்தில்
பேண-(எல்லாரும் தன்னை) விரும் பும்படி	இவள் இருந்த ஆறு எல்லாம்- இச் சீதை இருந்த விதத்தை யெல்லாம்
நோற்றது-தவஞ் செய்து உயர்ந் தது	அவன்-அந்த இராமன்
பெண்மை போல்-இவளது பெண் குலம் பெருமை பெற்றது போலவே	கமலம் கண்களால் - தனது தாமரை மலர்போன்ற கண் களால்
நாணம்-நாணமாகியபெண்மைக் குணமும்	காண-பார்ப்பதற்கு
நோற்று உயர்ந்தது - தவஞ் செய்து உயர் வடைந்தது.	நோற்றிலன் - தவஞ்செய்தா னில்லை (என அநுமன் எண் ணிஞன்)
மாண-மாட்சிமைப்பட	

பொழிப்புரை : சீதை பிறந்ததினால் இவளது உயர்குடிப்
பிறப்பு எல்லோரும் தன்னை விரும்பும்படி தவஞ்செய்து உயர்ந்
தது. இவளது பெண்குலம் பெருமை பெற்றது போலவே
நாணமாகிய பெண்மைக் குணமும் தவஞ்செய்து உயர்வடைந்
தது. மாட்சிமைப்படத் தன் கணவனையே எண்ணிக்கொண்டிரு
த்தலாகிய தவத்தைச் செய்து, இவ்விடத்தில் இச் சீதை
இருந்த விதத்தையெல்லாம் அந்த இராமன் தனது தாமரை
மலர்போன்ற கண்களால் பார்ப்பதற்குத் தவஞ் செய்யவில்
லையே என அநுமன் எண்ணிஞன்.

விளக்கவுரை : சீதை பிறந்ததினால் உயர்குடிப் பிறப்பும் பெண்
குலமும் நாணமும் சிறப்படைந்தது. இந் நிலையில் சீதையைக் காணப்
பெருமைக்கு இராமனது தவக்குறைவே காரணம் என்ற வாறு.

நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்பன பெண்மைக் குணங்கள்.
 மனைப்பிறவி-எழுவாய், நோற்றது-பயனிலை.
 நாணம்- ,, உயர்ந்தது- ,,
 அவன்- ,, நோற்றிலன்- ,,

74. முனிபவ ராக்கியர் முறையி னீங்கினார்
 இனியவ டானலா தியாரு மில்லையால்
 தனிமையும் பெண்மையுந் தவழு மின்னதே
 வனிதையர்க் காகநல் லறத்தின் மாண்பெலாம்.

பதவுரை

அரக்கியர்-அரக்கியர்கள்	தனிமையும்-தனியாக இருத்தலும்
முனிபவர் கோபிப்பவராய்	பெண்மையும்-பெண்தன்மையும்
முறையின் நீக்கினார் - நல்லொழுக்க நெறியில் நின்றுத் தவறினார்	தவழும்-பெண்களுக்குரிய தவமாகிய கற்பொழுக்கமும்
இனியவள்-நல்லவள்	இன்னதே-இப்படிப்பட்டதே
தான் அலாது - தான் ஒருத்தியே யல்லாமல்	நல் அறத்தின்-நல்ல தருமத்தின் மாண்பு எலாம்-சிறப்புடைய பயன் அனைத்தும்
யாரும் இல்லை-வேறெவருந் துணையிலலை	வனிதையர்க்கு ஆக - பெண்களுக்கே உண்டாகட்டும்

பொழிப்புரை : அரக்கியர்கள் கோபிப்பவராய் நல்லொழுக்க நெறியில் நின்றுத் தவறினார், நல்லவள் தான் ஒருத்தியே யல்லாமல் வேறெவருந் துணையிலலை. தனியாக இருத்தலும், பெண்தன்மையும், பெண்களுக்குரிய தவமாகிய கற்பொழுக்கமும் இப்படிப்பட்டதே. நல்ல தருமத்தின் சிறப்புடைய பயன் அனைத்தும் பெண்களுக்கே உண்டாகட்டும்.

விளக்கவுரை : துணையாக எவருமின்றி அரக்கியரிடையே தனியே அகப்பட்ட சீதை பெண்மைக் குணங்களிற் குறைபாடின்றிக் கற்பு நெறிகாக்கின்றாள். இவ்வுகுத் தருமமே துணைநின்று துன்பம் நேரா மற் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றே அநுமான் வேண்டினன் என்க.

அரக்கியர்-எழுவாய், நீங்கினார்-பயனிலை.
 தனிமை, பெண்மை, தவம்-எழுவாய், இன்றே-பயனிலை.
 மாண்பு, ,, ஆக ,,

75. தருமமே காத்ததோ சனகன் நல்வினைக்
 கருமமே காத்ததோ கற்பின் காவலோ
 அருமையே அருமையே யாரிது ஆற்றுவார்
 ஒருமையே எம்மனோர்க் குரைக்கற் பாலதோ.

பதவுரை

தருமமே காத்ததோ - அறந்தான் அவனைக் காவல் செய்ததோ (அன்றி)	இது ஆற்றுவார் - இவ்வாறு பொறுக்க வல்லவர்கள் யார்? - எவருளர்?
சனகன் தன் வினைக் கருமமே காத்ததோ? - சனகமகாராசனது நல்வினைச் செய்கைதான் காவல் செய்ததோ? (இவையன்றி)	ஒருமையே - ஒரு படியாகவாயினும்
கற்பின் காவலோ? - கற்பினுடைய காவல் தானோ?	எம்மனோர்க்கு - எம்போல்வார்க்கு
அருமையே அருமையே - இவ்வாறு காத்தல் மிக அருமையானதேயாகும்.	உரைக்கற் பாலதோ - சொல்லுந்தன்மையானதோ? (அன்று என்றபடி.)

பொழிப்புரை : அறந்தான் இவனைக் காவல் செய்ததோ? அன்றி, சனகமகாராசனது நல்வினைச் செய்கைதான் காவல் செய்ததோ? இவையன்றி, கற்பினுடைய காவல் தானோ? இவ்வாறு காத்தல் மிக மிக அருமையானதேயாகும். இவ்வாறு பொறுக்க வல்லவர்கள் யார்? ஒரு படியாகவாயினும் எம்மாற் சொல்லுந் தன்மையானதோ? இல்லை.

விளக்கவுரை : இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்திருந்தும் இவனைத்தீண்ட முடியாதபடி நேர்ந்துள்ள இச்செயல் தரும தேவதையின் செயலே என்பார் தருமங்காத்ததோ என்றார்.

கருமம், தருமம் - எழுவாய் காத்ததோ - பயனிலை
 யார் - ,, ஆற்றுவார் - ,,
 (நோன்பு) ,, உரைக்கற்பாலதோ ,,

76. செல்வ மோவது வவரீதீமை யோவியது
 அல்லினும் பகலினு மமரர் ஆட்செய்வார்
 ஒல்லுமோ வொருவர்க்கீ துறுகண் யாதினி
 வெல்லுமோ தீவினை அறத்தை மெய்ம்மையால்
 L

பதவுரை

செல்வமோ அது - இராவணனு
டைய செல்வமோ அத்
தகையது
அவர் தீமையோ இது-அந்த இரா
வணனால் அனுப்பப்பட்ட
அரக்கியர் செய்யுங் கொடு
மையோ இப்படிப்பட்டது
அல்லிலும் பகலிலும்-இரவு பகல்
எப்பொழுதும்
அமரர் ஆள்செய்வார்-தேவர்கள்
இராவணனுக்கு அடிமைத்
தொழில் புரிவார்கள்
ஈது-இத்தகைய இடத்தில் தம்
கற்புத் தவறாதிருத்தல்

ஒருவர்க்கு-(சீதையைத்தவிர்ந்த)
வேறு ஒருவருக்கு
ஓல்லுமோ? - முடியுமா? (முடி
யாது என்றபடி)
இனி-இனிமேல்
யாது உறுகண்-என்ன துன்பம்
உள்ளது? (ஒரு துன்பமும்
இல்லை)
தீவினை-பாவம்
அறத்தை-தருமத்தை
மெய்மையால்-உண்மையாக
வெல்லுமோ - வெற்றிகொள்
ளுமோ? (கொள்ளாது)

பொழிப்புரை: இராவணனது செல்வநிலையோ அத்தனமையானது. அந்த இராணனால் அனுப்பப்பட்ட அரக்கியர் செய்யுங் கொடுமையோ இப்படிப்பட்டது. இராவணனுக்கு இராப்பகலாகத் தேவர்கள் அடிமைத்தொழில் புரிகின்றனர். இத்தகைய இடத்தில் தம் கற்புத் தவறாதிருத்தல் சீதையைத்தவிர்ந்த வேறு ஒருவருக்கு முடியுமோ? முடியாது. இனிமேல் என்ன துன்பம் உள்ளது? ஒரு துன்பமில்லை. பாவம் தருமத்தை உண்மையாக வெற்றி கொள்ளுமோ? கொள்ளாது.

விளக்கவுரை: 'செல்வமோ அது' என்றது அநாமன் இலங்கை முழுவதையும் சீதையைத்தேடி அலையுங்கால் கண்டதைக் குறிக்கும். "அவர் தீமையோ இது" என்றது அரக்கியர் சீதையைச் சூழ்ந்து நிற்கும் நிலையையும் அவர் தம் செயலையும் குறிக்கும். இரவும் பகலும் தேவர்கள் ஏவல் புரியச் சிறப்புற்றிருக்கும் இராவணன் கவர்ந்து கொண்டுவந்து வைத்திருக்கவும் சீதைதன் கற்பு நெறியிற் தவறாதிருந்ததை நோக்க, இத்தகைய செயல் வேறு எவராலும் செய்ய முடியாது என்று அநாமன் சுருதினான் என்க.

அமரர் = மரணம் இல்லாதவர்

செல்வம்-எழுவாய், அது-பயனிலை.

தீமை- ,, இது- ,,

அமரர்- ,, ஆள்செய்வார்-பயனிலை

ஈது- ,, ஓல்லுமோ- ,,

தீவினை- ,, வெல்லுமோ?- ,,

உறுகண்- ,, யாது?- ,,

அநுமான் மறைந்திருக்க, இராவணன் வருதல்

77. என்றிவை யிணையன வெண்ணி வண்ணவான்
பொன்றிணி நெடுமரப் பொதும்பர்ப் புக்கவான்
நின்றன னவ்வழி நிகழ்ந்த தென்னெனில்
தன்றுபூன் சோலைவாயரக்கன் றேன்றினான்.

பதவுரை

என்று இவை-என்று இவற்றையும
இணையன-இத்தகைய இன்னும்
பலவற்றையும்
எண்ணி-அநுமான் நினைந்து
வண்ணம்-அழகிய
வான்-பெரிய
பொன்-பொன் மயமான
திணி-அடர்ந்த
நெடுமரம்-நீண்ட ஒரு மரத்தினது
பொதும்பர்-இலையடர்ந்த கிளையில்
புக்கு-புகுந்து

அவண்-அவ்விடத்தில்
நின்றனன்-மறைவாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்
அவழி-அவ்விடத்தில் (அச்சமயம்)
நிகழ்ந்தது-நடந்தது
என் எனின்-என்னவெனில்
பூதுன்று-பூக்கள் செறிந்த
சோலைவாய்-அவ்வசோக வனத்தில்
அரக்கன்-இராவணன்
தோன்றினான்-வந்து தோன்றினான்.

பொழிப்புரை: என்று இவற்றையும், இன்னும் இத்தகைய பலவற்றையும் அநுமான் நினைந்து, அழகிய பெரிய பொன்மயமான அடர்ந்த நீண்ட ஒரு மரத்தினது இலையடர்ந்த கிளையில் புகுந்து அவ்விடத்தில் மறைவாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவ்விடத்தில் அச்சமயம் நிகழ்ந்தது என்னவெனில், பூக்கள் செறிந்த அவ்வசோக வனத்தில் இராவணன் வந்து தோன்றினான்.

விளக்கவுரை: அசோகவனத்தின் சிறப்பைக் கூறவந்த ஆசிரியர் அதன் பெயருக்குப் பொருந்த "வண்ணவான் பொன்றிணி பொதும்பர்" என்றார்.

அரக்கன்-எழுவாய், தோன்றினான்-பயனிலை
(அநாமன்)- ,, நின்றனன்- ,,

காட்சிப்படலம் முற்றுப் பெற்றது.

கம்பராமாயணம், சுந்தரகாண்டம்

நிந்தனைப்படலம்

நிந்தனையாவது வைதல். இலங்கையில் அசோகவனத்தில் இராவணனால் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த சீதாதேவி, தன்னை நோக்கித் தகாத சொற்கள் பலவற்றை இராவணன் கூறியபோது, அவனைப் பலவாறு நிந்தித்துக் கூறிய செய்தியை உணர்த்தும் பாகம் என்பது இதன் பொருள்.

இராவணனின் வருகையைப்பற்றிய வருணனை (1-19)

(இது முதல் 19 கவிதைகள் குளகம்)

1. சிகரவண் குடுமி நெடுவரை யெவையு
மொருவழி திரண்டன சிவண
மகரிகை வயிர குண்டல மலம்புந்
திண்டிறம் றேள்புடை வயங்கச்
சகரவே லையினீர் தழுவிய கதிரிற்
தலைதொறுந் தலைதொறுந் தயங்கும்
வகைய பன் மகுட மிளவொசி லெறிப்பக்
கங்கிலும் பகல்பட வந்தான்.

பதவுரை

சிகரம் - சிகரமென்று சொல்லப்
படுகின்ற
வள்-வளப்பமுள்ள
குடுமி-உச்சியோடு கூடிய
நெடுவரை| எவையும்-நீண்டமலை
கள் பலவும்
ஒருவழி-ஒரிடத்தில்
திரண்டன-சேர்ந்தன
சிவண-போல
வயிரம் - வயிர இரத்தினங்கள்
இழைத்துச் செய்யப்பெற்ற
மகரிகை குண்டலம்-சுருமீன் வடி
வமைந்த காதணிகள்

அலம்பும்-அசைந்தாடுகின்ற
திண் திறல் தோள்-மிகுந்த வளி
மையுள்ள இருபது தோள்க
ளும்
புடை வயங்க-(தனது) இருபக்கத்
திலும் விளங்கவும்
சகரர் - சகரபுத் திரர்களால்
தோண்டப்பட்ட
வேலையின்-சமுத்திரத்தினது
நீர் தழுவிய கதிரின் - நீரைத்தழு
விய இளஞ் சூரியனைப்போல
தலைதொறும் தலைதொறும் - ஒவ்
வொருசிரசிலும்

தயங்கும் வகைய-அணியப்பட்டு
விளங்குகின்ற தன்மையை
யுடைய
பல் மகுடம்- (பத்து) பல கிரீடங்
கள்
இள வெயில் எறிப்ப-இளவெயிலை
விசுதலினால்

கங்குலும் (காரிருள் நிறைந்த)
அந்த நள்ளிருட்பொழுதும்
பகல்பட-(ஒளிமிகுதியினால்) பகற்
பொழுதாக விளங்கவும்
வந்தான் - (இராவணன் சீதையி
ருந்த அசோகவனத்திடை),
வந்தனன்

பொழிப்புரை : சிகரமென்னும் வளப்ப முள்ள உச்சியை
யுடைய நீண்ட மலைகள் பலவும் ஓரிடத்தில் சேர்ந்தாற் போல,
வயிரமணிகள் இழைத்துச் செய்யப் பெற்ற சுரமீன் வடிவ
மைந்த காதணிகள் அசைந்து ஆடுகின்ற மிகுவலியுள்ள இரு
பது தோள்களும் தனது இருபக்கத்திலும் விளங்கவும், சகர
புத்திரர்களால் தோண்டப் பெற்ற சமுத்திரத்தினது நீரைத்
தழுவின இளஞ்சூரியனைப் போல ஒவ்வொரு சிரசிலும் அணியப்
பட்டு விளங்குந் தன்மையையுடைய பத்துக் கிரீடங்களும் இள
வெயிலை விசுதலினால், காரிருள் நிறைந்த அந்த நள்ளிருட்
பொழுதும் ஒளி மிகுதியினால் பகற் பொழுதாக விளங்கவும்
இராவணன் சீதையிருந்த அசோகவனத்திடை வந்தான்.

விளக்கவுரை : பத்துத்தலைகளையும் இருபது தோள்களையும் இருபது
காதுகளையும் உடையவன் இராவணன். அவனுடைய இருபது தோள்
களும் இருபது மலைகள் போலத் தோன்றுகின்றன. தோள்களுக்கு
மேல் உயர்ந்த பத்துத்தலைகளும் மலைகளின் பத்துச் சிகரங்கள்போல
விளங்குகின்றன. அவனது இருபது காதுகளிலும் வயிர மணிகள்
இழைத்துச் சுரமீன் வடிவிற் செய்யப் பெற்ற காதணிகள் அசைந்து
ஆடிக்கொண்டிருந்தன. அவனது பத்துத் தலைகளிலும் பத்து முடிகள்
அணிந்திருந்தான். அந்த முடிகள் பலவகை மணிகளால்லாக்கப்பட்
டவையாதலின் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தன. இவை கடலில் நின்றெழும்
உதயசூரியனை ஒப்ப விளங்குவனவாயின. கரு நிறமுடைய இராவ
ணன் கடல் போலவும், ஒளிவீசும் முடிகள் கடலில் நின்றெழும் உதய
சூரியன் போலவு மிருந்தன. இராவணன் இராப்பொழுதில் வரும்
போது பத்து உதய சூரியர்களை ஒப்ப விளங்கிய பத்து முடிகளும்
இள ஒளியை வீசி இருளைப் போக்கின. “கங்குலும் பகல் பட”
- உயர்வு நவிற்கியணி.

இராவணன்-எழுவாய், வந்தான்-பயனிலை.

கருநிற இராவணனின் தலைமீது விளங்கும் பத்து முடிகளுக்கு, கருங்
கடல் தழுவி விளங்கும் பத்துப் பாலசூரியர் - இல் பொருளுவமை.

சகர புத்திரரால் கடல் அகழப்பட்ட வரகாறு :

சகரன் முதலேழு வள்ளல்களில் ஒருவன். வாசுகனுடைய புத்தி
ரன். இவனுக்குக் கேசினி, சுமதி என இருமனைவியிருந்தனர். அசுவ
மேதயாகஞ் செய்தபோது அசுவத்தை இந்திரன் பாதாளத்திற் கொண்
டுபோய் மறைத்து விட்டான். சகரபுத்திரர் அறுபதியிரவரும் பூமி
யைத் தோண்டிப் பாதாளஞ் சென்று அதனைத் தேடிப் பார்த்த
னர். இவர்களால் அகழப்பட்டமையின் கடல் சாகரம் எனப்பட்டது.

2. உருப்பசி யுடைவா ளெடுத்தனள் தொடர
மேனகை வெள்ளடை யுதவச்
செருப்பினைத் தாங்கிக் திலோத்தமை செல்ல
அரம்பையர் குழாம்புடை சுற்றக்
கருப்புராஞ் சாந்தங் கலவையு மலருங்
கலந்துமிழ் பரிமள கந்தம்
மருப்புடைப் பொருப்போர் மாதிரக் களிற்றின்
வாரிக்கைவாண் மூக்கிடை மடுப்ப.

பதவுரை

உருப்பசி-ஊர்வசி என்பவள்
உடைவாள்-இடையிற் சொருகக்
கூடியவாளாயுதத்தை
எடுத்தனள் தொடர - கையில்
எடுத்துக்கொண்டு பின்னே
வரவும்,
மேனகை-மேனகை யென்பவள்
வெள்அடை உதவ - வெற்றிலை
கொடுத்துக் கொண்டு வர
வும்,
திலோத்தமை - திலோத்தமை
என்பாள்
செருப்பினை-செருப்பை
தாங்கிச் செல்ல - எடுத்துக்
கொண்டு உடன் போகவும்,
அரம்பையர் குழாம் - மற்றைத்
தேவமாதர்களின் கூட்டம்
புடை சுற்ற - பக்கங்களிலே
குழந்து வரவும்,
கருப்புரம்-பச்சைக் கருப்பூரமும்

சாந்தம்-சந்தனமும்
கலவையும்-சேர்ந்த கலவையும்
மலரும்-மலர் மாலைகளும்
கலந்து - (இவையிரண்டும்) ஒன்று
கூடி
உமிழ்-வெளிவிடுகின்ற
பரிமளகந்தம் - மிகுந்த நறுமண
மானது
மருப்பு உடை - தந்தங்களையு
டைய
பொருப்பு - மலையைப் போலும்
பெரிய
ஓர்-ஓப்பற்ற
மாதிரக் களிற்றின் - திக்குயானை
களின்
வரி-புள்ளிகளைடைய
கை-துதிக்கையிலுள்ள
வாள்-சூரிய
மூக்கு இடை-மூக்கின் இடையில்
மடுப்ப-நிறைந்து உட்செல்லவும்,

பொழிப்புரை : ஊர்வசி என்பாள் உடைவாளைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு பின்னே வரவும், மேனகை என்பாள் வெற்றிலை கொடுத்துக் கொண்டு வரவும், திலோத்தமை செருப்பை எடுத்துக் கொண்டு உடன்போகவும், மற்றத் தேவமாதர்களின் கூட்டம் பக்கங்களிலே சூழ்ந்து வரவும், பச்சைக் கருப்பூரமும் சந்தனமும் சேர்ந்த கலவையும் மலர் மாலைகளும் சேர்ந்து வெளிவிடுகின்ற மிகுந்த நறுமணமானது, தந்தங்கையுடைய மலையைப் போலும் பெரிய ஒப்பற்ற திக்கு யானைகளின் புள்ளிகையுடைய துதிக்கையிலுள்ள கூரிய முக்கினிடத்தில் நிறைந்து உட்செல்லவும், (சென்றான்)

விளக்கவுரை : ஊர்வசி, திலோத்தமை, மேனகை என்போர் தேவலோகத்தில் இந்திரன் முன் நடனமாடும் மாதர்கள், அரம்பையர் என்போர் அழகுமிக்க தேவலோகப் பெண்கள். ஊர்வசி உடைவாள் ஏந்த, மேனகை வெள்ளடை உதவ, திலோத்தமை செருப்புத் தூக்க, அரம்பையர் சூழ்ந்து வர இராவணன் சென்றான். அவன் அணிந்திருந்த பச்சைக் கருப்பூரச் சந்தனக் கலவையின் நறுமணமும் மலர் மாலைகளின் மணமும் சேர்ந்து, மிக்க நறுமணமாகித் தொலையிலுள்ள திக்குயானைகளின் முக்கிலும் சென்று நுழைந்தன. இதனால் இராவணனது செருக்கும் ஆற்றலும் செல்வமும் புலப்படுத்தியவாரும். வெள்ளடை = வெற்றிலை, பாக்கு முதலியனவுங் கொள்க.

3. நானநெய் விளக்கு நாலிரு கோடி
நங்கைய ரங்கையி லெடுப்ப
மேனிவந் தெழுந்த மணியுடை யணியின்
விரிகதி ரிருளெலாம் விழுங்கக்
காண்முதற் றெடர்ந்த நூபுரஞ் சிலம்பக்
கிண்கிணி கலையொடுங் கலிப்பப்
பானிறத் தன்னக் குழாம்படர்ந் தென்னப்
பற்பல மழலையும் படர.

பதவுரை

நால் இரு கோடி நங்கையர்-எட்டுக் கோடி அழகியபெண்கள்
நானம் நெய் விளக்கு-வாசனைத் தைலம் விட்டு ஏற்றியவிளக்குகளை

அம்கையில் எடுப்ப-தங்களது அழகிய கைகளில் ஏந்திவரவும்,
மேல் நிவந்து எழுந்த - அம்மகளின் உடலின் மேல் உயர்ந்து தோன்றுகின்ற

மணி உடை அணியின் விரிகதிர்-
இரத்தினங்களாலான ஆபரணங்களில் இருந்து பரந்த ஒளியானது
இருள் எலாம் விழுங்க - (அப்போதுள்ள இருளை யெல்லாம் போக்கவும்,
கால்முதல்தொடர்ந்த-அப்பெண்களின் பாதங்களில் அணியப்பெற்ற
நூபுரம் சிலம்ப:சிலம்புகள் ஒலித்தலினாலும்
கிண்கிணி-சதங்கையணிகள்
கலை யொடும்-அரையில் அணிந்த மேகலாபரணத் தோடு சேர்ந்து

கலிப்ப-ஒலித்தலினாலும்
பால்நிறத்து - பால் போலும் வெண்மையான நிறத்தையுடைய
அன்னம் குழாம்-அன்னப்பறவைகளின் கூட்டம்
படர்ந்து என்ன-இனியஒலியுடன் செல்வது போல
பல்பல-மிகப்பலவாகிய
மழலையும்பகர-இனிய ஒலிகள் சப்திக்கவும் (இராவணன் வந்தான்.)

பொழிப்புரை : எட்டுக்கோடி அழகிய பெண்கள் வாசனைத் தைலம் விட்டு ஏற்றிய விளக்குகளைத் தங்களது அழகியகைகளில் ஏந்திவரவும்; அம்மகளின் உடலின்மேல் உயர்ந்துதோன்றுகின்ற இரத்தினங்களாலான ஆபரணங்களில் இருந்து பரந்த ஒளியானது அப்போதுள்ள இருளையெல்லாம் போக்கவும்; அப்பெண்களின் பாதங்களில் அணியப்பெற்ற சிலம்புகள் ஒலித்தலினாலும், சதங்கையணிகள் அரையில் அணிந்த மேகலாபரணத் தோடு சேர்ந்து ஒலித்தலினாலும், பால் போலும் வெண்மையான நிறத்தையுடைய அன்னப்பறவைகளின் கூட்டம் இனிய ஒலியுடன் செல்வதுபோல மிகப்பல ஒலிகள் சப்திக்கவும், (இராவணன் வந்தான்.)

விளக்கவுரை : நங்கையர் தமது உடம்பில் அணிந்துள்ள இரத்தின ஆபரணங்களின் ஒளியே செறிந்துள்ள இருளைப்போக்கவும், அவர்கள் மங்களார்த்தமாக வாசனைத்தைலம் விட்டு ஏற்றிய விளக்குகளைக் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் வெண்ணுடை தரித்திருந்தனர். அவர்கள் நடக்கும்போது பாதங்களில் அணிந்துள்ள நூபுரமும் கிண்கிணியும் இடையில் அணிந்துள்ள மேகலாபரணமும் இன்னொலிசெய்தன. இஃது அன்னக்கூட்டம் இனிய ஒலியுடன் செல்வது போல இருந்தது.

எட்டுக் கோடி என்றது மிகப்பலரை என்க. பணிப்பெண்கள் இவ்வாறு அணியப்பெற்றமை செல்வநிலையை விளக்கிய வாராகும்.

4. அந்தரம் புகுந்த துண்டென முனிவுற்
 றருந்துயி னீங்கினு னுண்டைச்
 சந்திர வதனத் தருந்ததிருந்த
 தண்ணறுஞ் சோலையின் றனையோ
 மந்திரம் யாதோ யாரொடும் போமோ
 வென்றுமா மனமறுக் குறலால்
 இந்திரன் முதலோ ரிமைப்பிலா நாட்ட
 முகிழ்த்தன ருயிர்ப்பவிந் திருப்ப.

பதவுரை

அந்தரம் புகுந்தது உண்டு என-
 (இராவணன் தனது எண்ணத்திற்கு இடையூறு வந்துள்ளது என்ற எண்ணத்தில்)
 முனிவு உற்று கோபங்கொண்டு
 அருந் துயில் நீங்கினான்- அருமையான தனது தூக்கம் நீங்கி எழுந்தான் (அதனால் இவனது சீற்றம்)
 ஆண்டை-ஆங்கு
 சந்திரவதனத்து- முழுமதியை யொத்த முகத்தையுடைய
 அருந்ததி இருந்த- அருந்ததி போலுங் கற்பிற் சிறந்த சீதை இருந்த
 தண்ணறுஞ்சோலையின்தனையோ?- குளிர்ச்சி பொருந்திய வாசனை வீசுகின்ற சோலை வரையில் நிற்குமோ?

பொழிப்புரை : (இராவணன்) தனது எண்ணத்திற்கு இடையூறு வந்துள்ளது என்று கோபங்கொண்டு, தனது அருமையான தூக்கம் நீங்கி எழுந்தான். அதனால் இவனது சீற்றம் அங்கே முழுமதியொத்த முகத்தையுடைய அருந்ததிபோலுங் கற்பிற் சிறந்த சீதை சிறையிருந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய வாசனை வீசுகின்ற சோலைவரையில் நிற்குமோ? அன்றி யார்வரையிற் சென்று முடியுமோ? அஃதன்றி இவனது ஆலோசனைதான் யாதோ? என்று தமது பெரிய மனம் கலக்கமடைவதினால்

யாரொடும் போமோ?-(அன்றி) யார்வரையிற் சென்று முடியுமோ?
 மந்திரம் யாதோ?-(அதுவன்றி) இவனது ஆலோசனைதான் எதுவோ?
 என்று மாமனம் மறுக்கு உறலால்-என்று தமது பெரிய மனம் கலக்கமடைவதினால்
 இந்திரன் முதலியோர்-இந்திரன் முதலிய தேவர்கள்
 இமைப்பு இலா நாட்டம்-(ஒரு போதும்) இமைத்தலில்லாத கண்கள்
 முகிழ்த்தனர்- மூடுதலையுடைய வர்களாய்
 உயிர்ப்பு அவிந்து இருப்ப-மூச்சு அடங்கி இருக்க (வந்தனன்)

இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் இமையாத கண்களை மூடி மூச்சு அடங்கியிருக்க, (வந்தான்)

விளக்கவுரை : சீதை தன் கருத்துக்கு இணங்காமையால் உறக்கம் ஒழிந்து சினம் பொங்கிய இராவணனைக் கண்ட தேவர்கள், இவனது கோபம் எங்கேபோய் முடியுமோ வென்று அஞ்சி நடுங்கிக் கண்ட மூடி மூச்சு அடக்கி நின்றனர். அநுமான் வந்திருந்ததைத் தேவர்கள் அறிவராதலால், இராவணனும் அறிந்தனன் போலும் எனக்கருதி 'அந்தரம் புகுந்த துண்டென' வருவதாக எண்ணினர் போலும்

5. நீனிறக் குன்றி னெடிதீனிற் ருழ்ந்த
 நீத்தவெள் ளருவியி னிமிர்ந்த
 பானிறப் பட்டின் மாலையுத் தரியம்
 பண்புறப் பசும்பொலு ரத்தின்
 மானிறப் புடவி யுடையுறப் பரந்த
 வளர்கதி ரிளவெயில் பொருவச்
 சூனிறக் கொண்முகக் கிழித்திடை துடிக்கு
 மின்னென மார்பினு றுளங்க

பதவுரை

நீல் நிறம் குன்றின்-நீல நிற முடைய மலையிலிருந்து
 நெடிதீனில் தாழ்ந்த-நீளமாகத் தாழ்ந்து இறங்குகின்ற
 நீத்தம்-நீர்ப் பெருக்குள்ள
 வெள் அருவி-வெண்ணிற முள்ள அருவி போல
 நிமிர்ந்த-சிறப்புடைய
 பால் நிறம் பட்டின்-பால் போன்றவெண்ணிறமுடைய பட்டினுலான
 மாலை உத்தரியம்-மாலையாகத் தரித்த மேலாடையானது
 பண்பு உற-அழகினைப் பெறவும்
 பசும் பொன் ஆரத்தின்-பசும் பொன்னுலான மாலையின்
 மால் நிறம்-சிறந்த நிறமானது

புடவி உடை உறப்பரந்த-பூமி தேவிக்கு ஆடை போன்ற கடலிலே மிகப்பரவிய
 வளர்கதிர் இளவெயில்-மிகுந்த கிரணங்களை யுடைய சூரியனது இளம் வெயிலை
 பொருவ-ஒத்திருக்கவும்
 சூல் நிறம்-கருக் கொண்டமையால் கருநிறம் படைத்த
 கொண்முக-மேகத்தை
 கிழித்து-பிளந்து கொண்டு இடை-அதனிடையே
 துடிக்கும்-அசைந்து தோன்றும்
 மின் என-மின்னலைப் போல
 மார்பில்-மார்பினில் அணிந்துள்ள
 நூல்-பூணூலானது
 துளங்க-விளங்கவும் (வந்தான்).

பொழிப்புரை : நீல நிறமுடைய மலையிலிருந்து நீளமாகத் தாழ்ந்து இறங்குகின்ற வெண்ணிறமுள்ள அருவிபோல, சிறந்த பால் பால வெண்ணிற முள்ள பட்டினாலான மாலை யாகத் தரித்த மேலாடையானது அழகினைப் பெறவும், பசும் பொன்னுலான மாலையின் சிறந்த நிறமானது பூமி தேவிக்கு ஆடை போன்ற கடலிலே மிகப் பரவிய ஆயிரங் கிரகணங்களை யுடைய சூரியனது இளவெயிலை ஒத்திருக்கவும், கருக் கொண்ட கரு மேகத்தைப் பிளந்து கொண்டு அதனிடையே அசைந்து தோன்றும் மின்னலைப் போல மார்பினில் அணிந்துள்ள பூணூலானது விளங்கவும் (வந்தான்).

விளக்கவுரை : இராவணன் i பால் நிறப் பட்டு உத்தரீய மும் ii பசும் பொன் மாலையும் iii பூணூலும் தரித்திருந்தான் என்க.

உவமானம்

- i இராவணன் உடல் பால் நிறப் பட்டு உத்தரீயம்
ii இராவணன் உடல் பசும் பொன் மாலையினி
iii இராவணன் உடல் பூணூல்

உவமேயம்

- நீலநிறக் குன்று வெண்ணிற அருவி
கடல் சூரியனது இள வெயில்
கருக் கொண்ட காளமேகம் கரு மேகத் திடை தோன்றும் மின்னல்.

6. தோடொறுந் தொடர்ந்த மகரிகை வயிரக் கிம்புரி வலயமாச் சுடர்கள்
நாடொறுந் சுடருங் கலிகெழு விசம்பி
னொளொடு கோளினை நக்கத்
தாடொறுந் தொடர்ந்த தழங்குபொற் கழலின்
தகையொளி நெடுநிலந் தடவக்
கேடொறுந் தொடர்ந்த முறுவல்வெண்ணிலவின்
முகமல ரீரவினுங் கிளர.

பதவுரை

- தோள்-தொறும் இருபது தோள் களிலும் வயிரம் - வயிரமணிகளாலாக்கப் பட்ட
தொடர்ந்த-ஒழுங்காக அணியப் பட்டுள்ள கிம்புரி வலயம்-தோளணியாகிய வாகுவலயங்களின்
மகரிகை-சுரமீன் வடிவினதாகச் செய்யப்பட்டுள்ள மாசுடர்கள் - பெரிய ஒளிகளானவை

நாள் தொறும்-தினந்தோறும்
சுடரும் - விளங்குகின்ற
நாளொடு - நட்சத்திரங்களொடு
கோளினை நக்க - கிரகங்களின் ஒளியை யெல்லாம் பரிகசிக்கவும்
தாள் தொறும் - இரண்டு கால்களிலும்
தொடர்ந்த - அணியப்பட்டுள்ள
தழங்கு - ஒலிக்கின்ற
பொன் கழலின்-பொன்னாலான வீரக்கழலினுடைய
தகை ஒளி - சிறந்த ஒளியானது
நெடுநிலம் - நீண்ட நிலத்தை

தடவ - தடவிச் செல்லவுட்கு
கேள் தொறும்-சுற்றத்தார் ஒவ்வொருவரிடத்திலும்
தொடர்ந்த - தொடர்ந்து செல்லுகின்ற
முறுவல்-புன்னகையாகிய வெள்-வெண்ணிறமுள்ள நிலவின்-நிலவினால்
முகம்மலர் - முகமாகிய தாமரை மலர்கள்
இரவினும்-இராப் பொழுதிலும் கிளர-மலர்ந்து விளங்கவும். (வந்தான்)

பொழிப்புரை : இருபது தோள்களிலும் ஒழுங்காக அணியப் பெற்றுள்ள சுரமீன் வடிவினதாகச் செய்யப்பட்ட வயிரமணிகளாலான தோளணி யென்னும் வாகு வலயங்களின் பேரொளிகள் நட்சத்திரங்களொடு கிரகங்களின் ஒளியையெல்லாம் பரிகசிக்கவும், இருகால்களிலும் அணியப்பட்டுள்ள ஒலிக்கின்ற பொன்னாலான வீரக்கழலின் சிறந்த ஒளியானது நீண்ட நிலத்தைத் தடவிச் செல்லவும், சுற்றத்தார் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் தொடர்ந்து செல்லுகின்ற புன்னகையாகிய வெண்ணிற நிலவினால் முகமாகிய தாமரை மலர்கள் இராப்பொழுதிலும் மலர்ந்து விளங்கவும் (வந்தான்)

விளக்கவுரை : இராவணன் தனது இருபது தோள்களிலு மணிந்திருந்த வயிரமணித் தோளணிகளின் பேரொளி வானசோதிகளின் ஒளியைப் பழித்து விளங்கின. இது உயர்வு நவீற்சியணி. தன் இரு கால்களிலும் அணிந்திருந்த பொற்கழலின் ஒளியானது இரு நிலத்தைத் தடவிச் சென்றது. இது உயர்வு நவீற்சியணி.

இராவணன் தன் சுற்றத்தார் ஒவ்வொருவரையும் பார்த்துப் புன்னகை கொள்ளுகின்றான். அப்புன்னகையாகிய வெண்ணிலவில் அவனது முகங்களாகிய தாமரை மலர்கள் மலருகின்றன. இது உருவக அணி. மேலும், சூரிய உதயங் கண்டு மலர்வதே தாமரை. மலரினியல்பு. இங்கே புன் முறுவலாகிய நிலவொளியில் இராவணனது முகங்களாகிய தாமரைகள் மலருகின்றன. எனவே இது வேற்றுமை அணியை அங்கமாகக் கொண்ட உருவக அணியாகும்.

7. தன்னிறத் தோடு மாறுதந் திமைக்கும்
நீவியந் தழைபட வுடுத்த
பொன்னிறத் தூசு கருவரை மருங்கிற்
றழுவிய புதுவெயில் பொருவ
மின்னிறக் கதிரிற் சுற்றிய பசும்பொன்
விரற்றலை யவிரொளிக் காசின்
கன்னிறக் கற்றை நெடுநிழல் பூத்த
கற்பக முழுவனங் கவின

பதவுரை

தன் நிறத்தோடு - தனது உடம்பின் நிறத்தோடு	மின் நிறம் கதிரின் - மின்னலின் நிறம்போன்ற ஒளியோடு
மாறு தந்து இமைக்கும் - மாறுபட்டு விளங்குகின்ற	சுற்றிய பசும் பொன் - வட்டவடிவமாகச் சூழ்ந்துள்ள பசும் பொன்னாலான மோதிரங்களிலே (பதிந்துள்)
நீவி அம் தழைபட - முடிச்சும் அழகிய கொய்சகமும் பொருந்த உடுத்த - தன் அரையிலே உடுத்திக் கொண்ட	அவிர் ஒளி - விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய
பொன் நிறம் தூசு - பொன்மயமான ஆடை (பீதாம்பரம்) கருவரை மருங்கில் - கருநிறமுள்ள மலையின் நடுவில்	காசின் கல் - இரத்தினக் கற்களின் நிறம் கற்றை - ஒளியின் தொகுதியானது
தழுவிய - பொருந்திய	நெடு நிழல் பூத்த - மிகுந்த ஒளியோடு பூத்திருக்கின்ற
புதுவெயில் - இளவெயிலை	கற்பகம் முழுவனம் - பெரிய கற்பகச் சோலைபோல
பொருவ - ஒத்திருக்கவும்	கவின - அழகு செய்யவும் (வந்தான்)
விரல்தலை - இருபது கைகளிலுள்ள விரல்களில்	

தூசு = ஆடை. காசு = இரத்தினம், நீவி = வஸ்திரமுடிச்சு

பொழிப்புரை : தன் உடம்பின் நிறத்தோடு மாறுபட்டு விளங்குகின்ற முடிச்சும் அழகிய கொய்சகமும் பொருந்தத் தன் அரையிலே உடுத்திக்கொண்ட பொன் மயமான பீதாம்பர ஆடையானது, கருநிறமுள்ள மலையின் நடுவில் பொருந்திய இளவெயிலை ஒத்திருக்கும்; இருபது கைகளிலுமுள்ள நூறு விரல்களில் மின்னலின் நிறம்போன்ற ஒளியோடு வட்ட வடிவமாகச் சூழ்ந்துள்ள பசும் பொன்னாலான மோதிரங்களிலே பதிந்துள்ள விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய இரத்தினக் கற்க

ளின் ஒளிதொகுதியானது, மிகுந்த ஒளியோடு பூத்திருக்கின்ற பெரிய கற்பகச் சோலை போல அழகுசெய்யவும் (வந்தான்)

விளக்கவுரை : அரையில் பீதாம்பரமும் கைவிரல்களில் இரத்தின மோதிரங்களும் விளங்க இராவணன் வந்தான். கருநிற இராவணன் கருநிற மலைபோலவும், இடையில் தரித்த செந்நிற ஆடை உதய சூரியனின் இளவெயில் மலையின் இடைப்பகுதியிலிருந்து தாழவீசியது போலவும், நூறு விரல்களிலுமிருந்த பசும் பொன் மோதிரங்கள் மேகங்களினூடே ஒளிவீசும் மின்னலைப்போலவும் மோதிரங்களிற் பதித்துள்ள இரத்தினக் கற்களின் ஒளித்தொகுதிகள் பேரொளியோடு மலர்ந்துள்ள மலர்க்கிளைகளையுடைய கற்பகச் சோலை போலவும் அழகு செய்தன.

மோதிரங்களிற் பதிந்துள்ள இரத்தினக் கற்களின் ஒளித்தொகுதிகள் கற்பகச் சோலையின் மலர்க்கிளை எனவே, அவன்து கைவிரல்கள் சிறுகிளைகள் எனவும், அவனது இருபது தோள்களும் பெருங்கிளைகள் எனவும், அவனது உடல் கற்பகச் சோலை எனவும் கொள்க.

பசும்பொன் கருவி ஆகு பெயராய் மோதிரத்தை உணர்த்திற்று.

8. சன்னவீ ரத்த கோவைவெண் டரள
முழியி னிறுதியிற் றனித்த
பொன்னெடு வரையிற் றேற்றிய கோளு
நாளுமொத் திடையிடை பொலிய
மின்னொளி மௌலி யுதயமால் வரையின்
மீப்படர் வெங்கதிர்ச் செல்வர்
பன்னிரு வரினு மிருவரைத் தவிர்வுற்
றுதித்தோர் படியொளி பரப்ப.

பதவுரை

சன்ன வீரத்த கோவை - (இராவணன் அணிந்துள்ள) வெற்றி மாலையாகிய பொன்னரத்திலே (பதிக்கப்பட்டுள்ள)	நெடு பொன் வரையில் - நீண்ட பொன் மயமான மேரு மலையிலே
வெண்தரளம் - வெண்மையான முத்துக்களானவை	தோற்றிய - காணப்பட்ட
ஊழியின் இறுதியில் - யுகம்முடியும் காலத்தில்	கோளும் - கிரகங்களையும்
தனித்த - மற்றவையாவும் அழிந்து ஒழியவும் தான் மட்டும் அழியாமல் தனிப்பட்டு நின்ற	நாளும் - நட்சத்திரங்களையும் ஒத்து - போன்று
	இடைஇடை பொலிய - நடுவே நடுவே விளங்கவும்

மின் ஒளி மௌலி - மின்னுகின்ற
ஒளியையுடைய பத்து முடிக
ளும் செல்வர் பன் னிருவரினும்-செல்வ
மாகவுடைய ஆதித்தர் பன்
னிருவரிலும்

மால் உதயம் வரையில் - பெரிய
உதய கிரியில் இருவரை தவிர்வு உற்று-இரண்டு
டேரைத்தவிர்த்து (மற்றைய
பதின்மரும்)

மீபடர் - மேலேபரவித்தோன்று
கின்ற உதித்தது ஓர்படி-ஒருசேரஉதித்த
தன்மைபோல

வெம் கதிர் - வெம்மையான கிர
ணங்களை ஒளி பரப்ப ஒளியை வீசவும் (வந்
தான்)

பொழிப்புரை : இராவணன் அணிந்துள்ள வெற்றிமாலை
யாகிய பொன்றாத்திலே பதிக்கப்பட்டுள்ள வெண்மையான
முத்துக்களானவை, யுகம் முடியுங் காலத்திலே மற்றவை
யாவும் அழிந்து ஒழியவும் தான்மட்டும் அழியாமல் தனிப்பட்டு
நின்ற நீண்ட பொன்மலையான மேருமலையிலே காணப்பட்ட கிர
கங்களையும் நட்சத்திரங்களையும் போன்று நடுவே நடுவே விளங்க
வும்; மின்னுகின்ற ஒளியையுடைய பத்து முடிகளும் பெரிய
உதய மலையின்மேலே பரவித் தோன்றுகின்ற வெம்மையான
கிரணங்களைச் செல்வமாகவுடைய ஆதித்தர் பன்னிருவரிலும்
இருவரைத்தவிர்த்து மற்றைய பதின்மரும் ஒருமிக்க உதித்த
தன்மைபோல ஒளியை வீசவும் (வந்தான்.)

விளக்கவுரை : சன்னவீரம் என்பது வெற்றியைக் குறித்து அணி
யும் மலை. இடையிடையே முத்துக்களும் கோக்கப்படும். சன்ன
வீரத்த மலையின் முத்துக்களுக்கு யுக முடியுங்காலத்தில் தனிப்பட்டு
நின்ற மேருமலையில் விளங்கும் கிரகங்களும் நட்சத்திரங்களும் உவமை.
இராவணன் பத்துத்தலையிலும் அணிந்துள்ள பத்து முடிகளுக்கு உதய
மலையில் ஒருமிக்கத்தோன்றும் பத்துச் சூரியரும் உவமை. இது இல்
பொருளுவமையணி. பன்னிருமாதங்களுக்கும் பன்னிரு சூரியர் உரியர்.
இங்கே இராவணற்குப் பத்துத்தலையாதவின் இருவரைத் தவிர்த்தார்

9. பயிலெயிற் றிரட்டைப் பனைமருப் பொடியப்
படியினிற் பரிபவஞ் சமந்த
மயிலடிக் தொழுக்கி னனையமா மதத்த
மாதிரக் காவன்மால் யானை
கயிலெயிற் றிரண்ட முரண்டொடர் தடந்தோட்
கனகன துயர்வரங் கடந்த
அயிலெயிற் றரியின் சவடுதன் கரத்தா
லனைந்தமாக் கரியினின் றஞ்ச

பதவுரை

பயில் எயிறு-பொருந்திய பற் க
ளாகிய மால் யானை-பெரிய திக்கு யானை
இரட்டை-இரண்டு கயிலையின் திரண்ட-கயிலைய
பனை மருப்பு-பருத்த தந்தங் மலை போலத் திரட்சியான
களும் முரண் தொடர்-வலிமை தங்கிய
ஒடிய-(இராவணன் திக்கு விச தடந்தோள்-விசாலமான தோள்
யஞ் செய்த காலத்தில் அவ களையுடைய
னைத் தாக்கி) முறிந்ததினால் கனகனது-இரணியனது
படியினில்-பூமியிலே உயர் வரம் கடந்த-உயர்ந்த
பரிபவம் சமந்த-மிக்க அவமா வரங்களையெல்லாம் வென்று
னத்தைத் தாங்கியனவும் பயனில்லாமற் செய்த
மயில் அடித்து-மயிலின் பாதம் அயில் எயிறு அரியின்-கரிய பற்
போல களையுடைய நரசிங்கத்தினது
ஒழுக்கின் அனைய-ஒழுங்கின்றிப் தவடு தன் கரத்தால் அனைந்த-
பெருகுகின்ற பெருக்கத்தை அடிச்சுவட்டைத் தன் துதிக்
யுடைய கையினால் தடவிய
மாமதத்த-மிக்க மதத்தைக் மாகரியின் பெரிய யானை போல
கொண்டனவும் ஆகிய நின்று அஞ்ச-(ஒன்றுந் தோள்
மாதிரங் காவல்-திசைகளைக் குது) நிலைத்து நின்று பயப்
காவல் செய்கின்ற படவும் (வந்தான்)

பொழிப்புரை : பொருந்திய பற்களாகிய இரண்டு பருத்த
தந்தங்களும் (இராவணன் திக்கு விசயஞ் செய்த போது) அவ
னைத் தாகுகி முறிந்ததினால் பூமியிலே மிக்க அவமானத்தைத்
தாங்கியனவும், மயிலின் பாதம்போல ஒழுங்கின்றிப் பெருகு
கின்ற பெருக்கத்தையுடைய மிக்க மதநீரைக் கொண்டனவுமா
கிய திசைகளைக் காவல் செய்கின்ற பெரிய திக்கு யானைகள்,
கயிலைய மலைபோலத் திரட்சியான வலிமை தங்கிய விசாலமான
தோள்களையுடைய இரணியனது உயர்ந்த வரங்களையெல்லாம்
வென்று பயனில்லாமற் செய்த கூரிய பற்களை யுடைய நரசிங்
கத்தினது அடிச்சுவட்டைத் தன் துதிக் கையினால் தடவிய
பெரிய யானைபோல (ஒன்றுந் தோன்றது) நிலைத்து நின்று
பயப்படவும் (வந்தான்).

விளக்கவுரை : முன் திக்கு விசய காலத்தில் இராவணனால் தந்தம்
முறியப்பெற்ற திக்கு யானைகள் நரசிங்கத்தின் காற் சுவட்டைத் தட
விய யானை போலப் பயந்து அஞ்சும்படி இராவணன் வந்தான்.

திக்கு யானைகள் மருப்பு ஒடிந்த வரஈறு : இராவணன் திக்கு விச
யஞ் செய்த காலத்தில் எட்டுத் திசைகளையும் காவல் செய்கிற

மிக்க வலிமை வாய்ந்த ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சார்வபூமம், சப்பிரதீபம் என்னும் திக்கு யானைகள் எட்டையும் இராவணன் எதிர்த்தபோது, அவை கோபங் கொண்டு அவன் தோள்களைத் தந்தங்களால் குத்துவையில், மிகவலிமை படைத்த அவன் தோள்களை ஊறுபடுத்த மாட்டாமல் தந்தங்கள் நுனி டிடிந்து விட்டன, இராவணன் அவற்றின் தந்தங்களை நன்றாக டிடித்து விட்டான் என்பதாம். தந்தங்கள் ஓடிந்த இசை யானைகள் பூமியில் அவமானத்தைத் தாங்கி நின்றன.

இரணியனை வெற்றிகொண்ட கதை :

இரணியன் காசிபனுக்குத் திதியிடத்திற் பிறந்த புத்திரன். இவன் தவத்தினால் மிகுந்த வரங்களைப்பெற்று மூவுலகையும் வென்ற வன். தனிப்படத் தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஆயுதங்கள், பசுல், இரவு, பூமி, வானம், வீட்டின் உட்புறம், வெளிப்புறம் என்பவற்றால் மரணம் ஏற்படாத உயர்வரங்களைப் பெற்றவன். இதனால் கர்வங்கொண்டு தேவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்து வருங்காலத்தில், திருமால் நரசிங்கமாகத் தூணில் தோன்றி, வீட்டின் இடைகழியில் தன் கை நகங்களால் குடரைக் கிழித்துக் கொன்றார். அந்த நரசிங்கத்தின் காற்சுவட்டைத் துதிக்கையால் தொட்ட யானை அஞ்சி நடுங்கியது போல, இராவணனின் வருகையை அறிந்த திக்குயானைகள் அஞ்சி நின்றன.

10. அங்கயற் கருங்க ணியக்கியர் துயக்கி
லரம்பையர் விஞ்சையர்க் கமைந்த
நங்கையர் நாக மடந்தையர் சித்த
நாரிய ரரக்கியர் முதலாக்
குங்குமக் கொம்மைக் குவிமுலை கனிவாய்
கோகிலந் துயர்ந்தமென் குதலை
மங்கைய ரீட்டம் மால்வரை தழீஇய
மஞ்சையங் குழுவென வயங்க.

பதவுரை

அம் கயல் கருங்கண் - அழகிய துயக்கு இல் அரம்பையர்-சோர்
கயல் மீன்போலும் கண்களை வில்லாத அரம்பை முதலிய
யுடைய தேவ கன்னிகைகளும்
இயக்கியர் - இயக்க கன்னியர்க ணும் விஞ்சையர்க்கு அமைந்த-வித்தி
யாதரருக்கு உரியவராகிய

மங்கையர் - (வித்தியாதரப்) பெண்களும்

நாகம் மடந்தையர்-நாக கன்னிகைகளும்

சித்தநாரியர் - சித்தர் பெண்களும்

அரக்கியர் - இராக்கதப் பெண்களும்

முதல் ஆ - முதலாக உள்ளவர்களான

குங்குமம்-குங்குமம் அணிந்த

கொம்மை குவி முலை - பருத்துக் குவிந்த தனங்களையும்

பொழிப்புரை : அழகிய கயல்மீன் போலும் கரிய கண்களையுடைய இயக்க கன்னியர்களும், சோர்வில்லாத அரம்பைமுதலிய தேவ கன்னிகைகளும், வித்தியாதரருக் குரியவராகிய வித்தியாதரப் பெண்களும், நாக கன்னிகைகளும், சித்தர் பெண்களும், இராக்கதப் பெண்களும் முதலாக உள்ளவர்களான குங்குமம் அணிந்த பருத்துக் குவிந்த தனங்களையும், கொவ்வைக் கனி போலச் சிவந்த வாயினையும், குயில்களும் துயருறுதற்குக் காரணமான இனிமை மிகுந்த மெல்லிய மழலைச் சொற்களையுமுடைய மகளிரின் கூட்டமானது பெரிய மலையைச் சூழ்ந்துள்ள அழகிய மயில்களின் கூட்டம் போலக் கலந்துவர, இராவணன் வந்தான்,

விளக்கவுரை : இராவணனது பருத்த கரிய உடலாகிய மலையைச் சூழ்ந்து மயில் போலுஞ் சாயலையுடைய மகளிர் கூட்டம் நடந்து வந்தது. சாதாரண பெண்களின் மழலைச்சொற்களுக்கு உவமை கூறத் தக்க குயில் இங்கு சூழ்ந்து வருகின்ற தெய்வசாதிப் பெண்களுக்கு உவமையாகாமை கருதி வருந்துமென்று கூறுகின்றமையால் இஃது எதிர்நிலை அணியாகும்.

11. தொனையுறு புழைவேய்த் தூங்கிசைக் கானந்

துயலுறு வெருநிலை படர

இளையவர் மிடறு மிந்நிலை யிசைப்பக்

கின்னரர் முறைநிறுத் தெடுத்த

கிளையுறு பாடல் சில்லரி பாண்டில்

தழுவிய முழுவொடுங் கெழுமி

அனையுறு மரபு மமுதுவா யுசுப்ப

வண்டமும் வையமு மளப்ப.

பதவுரை

தொளை உறு - துளைகள் செய்யப்
பெற்றுள்ள
புழை வேய் - உள்ளே இயற்கைத்
துவாரமுடைய வேய்ங்குழவி
னின்று உண்டாகும்
தூக்க இசைகானம் - பாட்டின்
இனிய இராகமானது
துயல்உற இசை பிறழாமல்
ஒரு நிலை படர-ஒரு தன்மையாக
இயைந்து வர
இனையவர் மிடறும் - இளம் பெண்
களின் இனியகுரலும்
இநிலை இசைப்ப-இந்தவேய்ங்குழ
வின் இசையோடு ஒத்திசைக்
கவும்
கின்னரர்-கின்னர சாதியார்
முறை நிறுத்து எடுத்த - முறை
யாக ஆராய்ந்து பாடத்
தொடங்கிய

பொழிப்புரை : துளைகள் செய்யப்பெற்ற உட்துவார
முடைய வேய்ங்குழவினின்று உண்டாகும் பாட்டின் இனிய
இராகமானது இசைபிறழாமல் ஒரேதன்மையாக இயைந்துவர
இளம் பெண்களின் இனிய குரலும் இந்த வேய்ங்குழவிசையோடு
ஒத்திசைக்கவும், கின்னரசாதியார் முறையாக ஆராய்ந்துபாடத்
தொடங்கிய கின்னரயாழின் நரம்பினின்று வெளிப்படும் பாட
லானது சில்லரி என்னும் வாத்தியமும், கஞ்சதாளமும், மார்ச்
சனைசெய்து ஒலியெழுப்பப்படுகின்ற மத்தளத்தின் ஓசையுடன்
ஒத்து, புற்றிலுள்ள பாம்பும் இந்த இன்னொலி கேட்டுத் தன்
விஷக் கொடுமை நீங்கி அமிர்தத்தைவாயினின்று சொரியும்படி,
மேலுலகிலும் பூவுலகிலும் இன்னோசை பரவவும் (வந்தான்.)

விளக்கவுரை : இராவணன் இசைப் பிரியதைலால் அவனை மகிழ்
விக்க வேய்ங்குழவின் இசையோடு இளமகளிர் குரலெடுத்துப் பாடி
னார்கள். கின்னர சாதியாரின் இன்னொலி கேட்ட விஷப் பாம்பு
களும் விஷத் தன்மை நீங்கி அமுதங் கக்கும்படி, கின்னர யாழ்
கொண்டு மண்ணிலும் விண்ணிலும் இன்னோசை மிகும்படி பாட அப்
பாடலுடன் சில்லரியும் கஞ்சதாளமும் மத்தளமும் சேர்ந்து இசை
வேறுபாடு தெரியாமல் ஒலிக்கவும் இராவணன் வந்தான்.

கிளை உறு பாடல்-கின்னரயாழின்
நரம்பினின்று வெளிப்படும்
பாடலானது
சில்லரி-சில்லரி என்னும் வாத்தி
யமும்
பாண்டில்-கஞ்சதாளமும்
தழுவிய முழவொடு - மார்ச்சனை
செய்து ஒலி எழுப்பப்படு
கின்றதளத்தின் ஓசையுடன்
மத்த கெழுமி-ஒத்து
அனை உறும் அரவும்-புற்றிலுள்ள
பாம்பும்
அமுதுவாய் உகுப்ப-இந்த (இன்
னொலி கேட்டுத் தன்விஷக்
கொடுமை நீங்கி) அமிர்
தத்தை வாயினின்று சொரி
யும் படி
அண்டமும்-மேலுலகிலும்
வையமும்-பூவுலகிலும்
அளப்ப-இன்னோசை பரவவும்
(வந்தான்.)

கின்னரர் என்பார் கின்னரங் கொண்டு இசைபாடித் திரியும்
குதிரை முகமுடைய தெய்வச் சாதியார்.

12. அன்னபூஞ் சதுக்கஞ் சாமரை யுக்க
மாதியாம் வரிசையிற் கமைந்த
உன்னரும் பொன்னின் மணியினிற் புனைந்த
விழைக்குல முழைக்குல மனைய
மின்னிடை செவ்வாய் குவிமுலைப் பனைத்தோள்
வீங்குதே ரல்குலார் தாங்கி
நன்னிறக் காரின் வரவுகண் டுவக்கு
நாடக மயிலென நடப்ப.

பதவுரை

அன்ன பூ சதுக்கம்-அப்படிப்
பட்ட அழகிய நாற்புறமும்
வந்து கூடுகின்ற வீதியில்
உன் அரும்-நினைத்தற்கும் அரு
மையான
பொன்னின்-பொன்னினாலும்
மணியினில்-இரத்தினங்களினாலும்
புனைந்த-அழகு பெறச் செய்யப்
பட்ட
இழை குலம்-ஆபரணங்களின்
தொகுதிகளை அணிந்த
உழை குலம்-மான் கூட்டங்களை
ஒத்த
மின் இடை-மின்னல் போலத்
துவளுகின்ற இடையையும்
செம் வாய்-சிவந்த வாயினையும்
குவி முலை-குவிந்த தனங்களையும்
பனைத்தோள்-மூங்கில் போன்ற
தோள்களையும்

வீங்கு தேர் அல்குலார்-பருத்த
தேர்த் தட்டுப்போன்ற அல்
குலையும் உடையவர்களான
மகளிர்
சாமரை-வெண் சாமரையும்
உக்கம்-ஆலவட்டமும்
ஆதி ஆம்-முதலியனவாகிய
வரிசையிற்கு அமைந்த-உபசார
வரிசைக்கு ஏற்றவைகளை
தாங்கி-ஏந்திய வண்ணம்
நல் நிறம்-மிக்க கரு நிறத்தை
யுடைய
காரின் வரவுகண்டு-கார்கால
மேகத்தின் வருகையைக்
கண்டு
உவக்கும்-சந்தோஷப்படுகின்ற
நாடகம் மயில் என-நடனம்
ஆடும் மயிலைப்போல
நடப்ப-கூடநடந்து வரவும்
(வந்தான்)

பொழிப்புரை : அப்படிப்பட்ட அழகிய, நாற்புறமும் வந்து
கூடுகின்ற வீதியில், நினைப்பதற்கும் அருமையான பொன்னா
லும் இரத்தினங்களினாலும் அழகு பெறச் செய்யப்பட்ட ஆபர
ணங்களின் தொகுதிகளை அணிந்தவர்களும் மான்கூட்டங்களை
ஒத்தவர்களும், மின்னல் போலத் துவளுகின்ற இடையையும்

சிவந்த வாயையும் குவிந்த தனங்களையும் முங்கில் போன்ற தோள்களையும் பருத்த தேர்த்தட்டுப் போன்ற அல்குலையும் உடையவர்களுமான மகளிர், வெண்சாமரையும் ஆலவட்டமும் ஆதியனவாகிய உபசார வரிசைக்கு ஏற்றவைகளை ஏந்தியவர்களாய், மிக்ககரு கிறத்தையுடைய கார்கால மேகத்தின் வருகையைக்கண்டு சந்தோஷித்து நடனமாடும் மயிலைப்போல, கூட நடந்து வரவும் (வந்தான்).

விளக்கவுரை : வெண்சாமரை, ஆலவட்டம் முதலிய அரசு உபசார கருவிகளை ஏந்திய மகளிர் கார்மேகங்கண்டு களித்தாடும் மயிலைப்போல மகிழ்ச்சியோடு நடந்து வர இராவணன் சென்றனன். கருமேகம் இராவணனுக்கு உவமை. மகளிர் மருண்ட பார்வையில் மாணுக்கும் சாயலில் மயிலுக்கும் ஒப்பானவர்கள்.

சதுக்கம் : நாற்சந்தி கூடுமிடம்.

13. தந்திரி நெறியிற் றுக்குறு கருவி
தூக்கின ரெழுவிதச் சதியின்
முந்துறு குணிலோ டியைவுறு குறட்டிற்
சில்லரிப் பாண்டிலின் முறையின்
மந்தர கீதத் திசைப்பதற் தொடர
வகையிறு கட்டளை வழாமல்
அந்தர வானத் தரம்பையர் கரும்பிற்
பாடலா ரருகுவந் தகவ.

பதவுரை

நெறியின் - இசை நூல் முறைப் படி	முந்துறு குணிலோடு-முன்புறத்து அடிக்கப்படுகின்ற குறுந்தடியோடு
தாக்குறு-விரலினால் ஒலி எழுப்பும் கருவி தந்திரி-இசைக்கருவியாகிய தந்திரி யாழை	இயைவுறுகுறட்டின்-பொருந்திய குறடு என்னும் தோற்கருவியும்
எழுவிதம் சதியின் - ஏழு வகை இசையும் அமையும்படி	சில்லரிப்பாண்டிலின்-வட்டவடிவமான சில்லரிப்பாண்டில் என்னும் தாளக்கருவியும் (ஆகியவற்றின்)
தூக்கினர் - விரலாற் தெறிந்து வாசிப்பவரும்	முறையின்-முறைமைக்கு ஏற்பவும்,
கரும்பின் பாடலார் - கரும்பைப் போல இனிய இசை பாட வல்லவர்களும் ஆகிய	மந்தரம் கீதத்து - இனிய பாடல்களின்
அந்தரம் வானத்து அரம்பையர்-சுவர்க்கலோகத்தவரான தெய்வமகளிர்	இசைப்பதம் தொடர - இராகம் ஒத்துவரவும்

வகைஉறுகட்டளை-(நடன நூலிற் கூறப்பெற்ற) முறைமைகள்	பலவகை	வழாமல்-தவறாமல் அருகு வந்து-சமீபத்தில் வந்து அகவ-ஆடவும் (வந்தான்)

யொழிப்புரை : இசை நூல் முறைப்படி விரலினால் ஒலி எழுப்பும் இசைக்கருவியாகிய தந்திரியாழை எழுவகை இசையும் அமையும்படி விரலால் தெறித்து வாசிப்பவரும், கரும்பைப்போல இனிய இசைபாட வல்லவர்களும் ஆகிய சுவர்க்கலோகத்தவரான தெய்வமகளிர், முன்புறத்து அடிக்கப்படுகின்ற குறுந்தடியோடு பொருந்திய குறடு என்னும் தோற்கருவியும், வட்டவடிவமான சில்லரிப்பாண்டில் என்னும் தாளக் கருவியும் ஆகியவற்றின் முறைமைக்கு ஏற்ப, இனியபாடல்களின் இராகம் ஒத்துவர, நடன நூலிற் கூறப்பட்ட பலவகை முறைமைகளுந் தவறாமல் சமீபத்தில் வந்து ஆடவும் (வந்தான்.)

விளக்கவுரை : தெய்வமகளிர் பாடலும் இசையும் தாளமும் தவறாமல் ஒத்துவர நடனம் ஆடிச் சென்றார்கள். குறடு என்பது ஒரு புறம் மாத்திரம் தோல் அமைந்துள்ள மத்தளம். சில்லரிப்பாண்டில் என்பது சில்சில் என்னும் ஒசையுற ஒலிக்கும் தாளக்கருவி. மந்தரம் = இனிமை.

14. அந்தில்வே ளனங்க னழல்படத் துரந்த
வயின்முகப் பகழிவா யறுத்த
வெந்துறு புண்ணின் வேனுழைந் தாங்கு
வெண்மதிப் பசங்கதிர் விரவ
மந்தமா ருதம்போய் மலர்தொறும் வாரி
வயங்குநீர் மம்மரின் வருதேன்
சிந்துநுண் டுளியின் சீகரத் திவலை
யுருக்கிய செம்பெனத் தெறிப்ப.

பதவுரை

அந்தில்-அப்பொழுது	பகழி-மலரம்பு
வேள் அனங்கன்-மன்மதன்	வாய்-தனது கூர்மையான நுனி யினால்
அழல்பட - நெருப்பின் வெப்பம் உண்டாகும்படி	அறுத்த-அறுத்து உண்டாக்கிய
துரந்த-விடுத்த	வெந்துறு புண்ணில் - வெந்திருக்கும் புண்ணிலே
அயில் முகம்-கூர்மையான நுனியையுடைய	

வேல் நுழைந்து ஆங்கு - வேல்
ஊடுருவிச் சென்றாற்போல
வெண்மதி-வெண்மையான சந்திர
ரனது
பசுக்கதிர்-குளிர்ந்த கிரணம்
விரவ-பொருந்தவும்
மந்த மாருதம்-இளந்தென்றலா
னது
போய்-ஆங்காங்கு சென்று
மலர் தொறும்-பூக்கள் தோறும்
வாரி வரு - வாரிகொண்டு வரு
கின்ற
வயங்கும் நீர்த்தேன் - விளங்கு
கின்ற நீர்த்தன்மையுடைய
தேனினைது

பொழிப்புரை : அப்போது மன்மதன் நெருப்பின் வெப்பம்
உண்டாகும்படி விடுத்த கூர்மையான நுனியையுடைய மலரம்பு
கள், தனது கூர்மையான நுனியினால் அறுத்து உண்டாக்கியவெந்
திருக்கும் புண்ணிலே வேல் ஊடுருவிச் சென்றாற்போல, வெண்
மையான சந்திரனது குளிர்ந்த கிரகணங்கள் பொருந்தவும்
இளந்தென்றலானது ஆங்காங்குச் சென்று பூக்கள் தோறும்
வாரிக்கொண்டு வருகின்ற விளங்குகின்ற நீர்த்தன்மையுடைய
தேனினைது மிக நுண்ணிய துளியாகச் சிந்துந் தன்மையுடைய
மிகமிகச் சிறிய திவலைகள், உருக்கிய செம்பினது துளிகளைப்
போல காமமயக்கம் மிகும்படி மேலே தெறிக்கவும்-(வந்தான்)

விளக்கவுரை : இராவணன் வரும்போது மன்மதனின் பாணங்க
ளால் துளைக்கப்பட்ட அவனது உடலில், வெந்த புண்ணில் வேல்
உருவியதுபோலச் சந்திர கிரணம் பட்டு வேதனையை மிகுவித்தது.
உருக்கிய செம்பை ஊற்றியதுபோல மந்தமாருதம் பூந்தேனைத்
தெறித்து, அந்த வேதனையை இன்னும் அதிகமாக்கியது.

மன்மதன்வீல் : கரும்பு.

அம்புகள் : வனசம், சூதம், அசோகம், முல்லை, நீலம் என்னும் பூக்கள்.

பரிவாரங்கள் : வசந்தகாலம், நிலா, மணி, மேடை, மணற்குன்று, பூஞ்
சோலை, சந்திரோதயம், புஷ்பம், வாசனை, அழகு என்பன.

இவன் மனைவி : ரதி. இவன் கொடி : மகரம்.

மன்மதன் கரும்பு வில்லை வளைத்து மலரம்புகளைத் தொடுத்து எய்து
எல்லா உயிர்களையும் காம மயக்கத்தில் கிக்குண்டு உழலுமாறு
செய்பவன்.

நுண்துளியின்-மிக நுண்மையான
துளியாக

சிந்து-சிந்துந் தன்மையுள்ள

கேரம் திவலை - மிகமிகச் சிறிய
திவலைகள்

உருக்கிய-உருக்கப்பட்ட

செம்பென - செம்பினது துளிக
ளைப் போல

மம்மரின்-காமமயக்கம் மிகும்படி

தெறிப்ப - மேலே தெறிக்கவும்
(வந்தான்.)

மன்மதன் அநங்கனான வரலாறு : தாரகாதி அசுரரால் வருந்திய
தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கியைய மன்மதன் சிவபிரான் மீது மல
ரம்புகளைச் செலுத்திக் காமத்தை மிகுவித்தான். இதனால் கோபம்
கொண்ட சிவபிரான் மன்மதனைத் தமது நெற்றிக் கண்ணால் எரித்து
விட, மன்மதன் அங்கமிழந்து அன்று தொட்டு அநங்கள் எனப்பட்
டான். மன்மதனின் மனைவியாகிய இரதிதேவி பார்வதியைப் பல
முறையிரந்து தன் குறையைக் கூற, பார்வதிதேவி இரதியைத் தேற்றி.
“உன் கணவன் கிருஷ்ணனுக்குப் பிரதியும்நன் என்னும் பெயரோடு
மகனாகப் பிறப்பான் அக்குழந்தையைச் சம்பாக்கீரன் கவர்ந்துகொண்டு
போய்க் கடலில் இடுவான். அதனை மீன் விழுங்கிவிடும் அம்மீனை
வலைஞர் யிடித்துச் சம்பராசுரனுக்குக் கொடுப்பார்கள். நீ சம்பரன்
வீட்டு ஏவற் பெண்ணாகியிருந்து அம்மீனை வாங்கி அறுத்து அச்சிச
வைக் கவர்ந்தேகி வளர்த்து அதனோடு வாழ்வாயாக” என்றார்.
அவ்வாறே இரதிதேவி சம்பரன் மனையில் ஏவற் பெண்ணாகியிருந்து
அம்மீனை வாங்கி அறுத்து பிரதியும்நனைத் தன் நாயகனாகப் பெற்று
வாழ்ந்தாள்.

15. இழைபுரை மருங்கு லிறுமிறு மெனவு
மிறுகலா வனமுலை யிரட்டை
யுழைபுகு செப்பி னொளிதர பறைத்த
வுத்தரி யத்தின ரொல்கிக்
குழைபுகு கமலங் கோட்டினர் நோக்குங்
குறுநகைக் குழுத்வாய் மகளிர்
மழைபுரை தடங்கட் செங்கடை யீட்டம்
மார்பினுந் தோளினு மலைய.

பதவுரை

இழைபுரை-நூல் இழையைப்
போன்ற நுண்ணிய

மருங்குல்-இடைகள்

இறும் இறும்-முறிந்து போகும்
முறிந்து போகும்

எனவும்-என்று காண்போர்
சொல்லவும்

இறுகலா-சுருங்காது (மேலும்
மேலும் வளருகிற)

வனம் முலை இரட்டை-அழகிய
இரண்டு தனங்களும்

உழைபுகு செப்பின்-உள்ளிடத்
திற்புகுந்துள்ள இரண்டு
செப்புக்கள் போல

ஒளிதர மறைத்த-விளங்கும்படி
அவற்றை மறைத்துப்
போர்த்தியுள்ள

உத்தரியத்தினர்-மேலாடையை
யுடையவர்களும்

ஒல்கி-(தங்கள்) மெலிவு தோன்ற
நடந்து

குழை புகு-(காதுகளில் அணிந்த)
குண்டலங்கள் வரையிற்
செல்லுகின்ற

கமலம்-தாமரை மலர் போலுந்
தங்கள் கண்களினால்

கோட்டினர் நோக்கும்-(நாணங்
கொண்டு நேராகப் பாரா
மல்) சாய்த்து நோக்கு
கின்றவர்களும்

குறுநகை-புன்னகையோடு கூடிய
குமுதவாய்-செவ்வாம்பல் மலர்
போன்ற வாயையுடையவர்
கருமான

பொழிப்புரை : நூல் இழையைப்போன்ற நுண்ணிய இடை
கள் முரிந்துபோம், முரிந்துபோம் எனக்காண்போர் சொல்ல
வும் சுருங்காமல், மேலும்மேலும் விம்முகின்ற, அழகியஇரண்டு
தனங்களும் உள்ளிடத்தில் புகுந்துள்ள இரண்டு செப்புக்கள்
போல விளங்கும்படி, அவற்றை மறைத்துப் போர்த்தியுள்ள
மேலாடையையுடையவர்களும், மெலிவு தோன்றகடந்து, காதுக
ளில் அணிந்துள்ள குண்டலங்கள் வரையிற் செல்லுகின்ற
தாமரை மலர்போலும் தங்கள் கண்களினால், நாணங்கொண்டு
நேராகப் பாராமல் சாய்த்து நோக்குகின்றவர்களும் புன்னகை
யோடு கூடிய செவ்வாம்பல் மலர்போன்ற வாயையுடையவர்
கருமான மகளிரது, மேகம்போன்ற குளிர்ச்சி மிக்கபெரிய செவ்
வரி படர்ந்த கடைக்கண்பார்வையின் கூட்டமானது இராவண
னது மார்பின் மேலும் தோள்களின் மீதும் சென்று பொருந்
தவும் (வந்தான்.)

விளக்கவுரை : இராவணன் வருகையில் மகளிர் தமது கடைக்கண்
களால் அவனைப் பார்த்தனர். மகளிர் காதுக்கவையை ஊட்ட வளைந்து
நின்று முகம் சாய்ந்து கடைக்கண்ணால் நோக்கும் இயல்பினர். அவர்
களது இடை மிக நுண்ணியதாய் இருந்தமை பற்றி நூல் இழையை
உவமை கூறினர். இப்படிப்பட்ட இடைதுவருமாறு மேலும் மேலும் விம்
முகின்ற தனங்கள் மீது உத்தரியத்தை அணிந்திருந்தனர். அவை உள்
ளிடத்தே புகுந்த செப்புப்போன்றிருந்தன. அவர்களது கண்கள்
நீண்டு காதளவுஞ் சென்றிருந்தன. இதனை 'குழைபுகுகமலம்' என்
றார். கமலம் என்பது உவமையாகுபெயராய்க் கண்களை உணர்த்திற்று.
அவர்களின் வாய்கள் புன்முறுவலைப் பூத்திருந்தன. உடுகளோ
செவ்வாம்பல் மலரைப்போற் சிவந்திருந்தன. அவர்களின் கடைக்கண்
பார்வை இராவணனது மார்பிலுந் தோளிலும் பொருந்திக் காம்பு
போர் விளைவித்தன.

மகளிர்-பெண்களது
மழைபுரை-மேகம் போன்ற
குளிர்ச்சிமிக்க

தட செம் கண்கடை ஈட்டம்-
பெரிய செவ்வரி படர்ந்த
கடைக்கண் பார்வையின்
கூட்டமானது

மார்பிலும்-(இராவணனது) மார்
பின் மேலும்

தோளிலும்-தோள்களின் மேலும்
மலைய-சென்று பொருந்தவும்
(வந்தான்).

16. மாலைபுஞ் சாந்துங் கலவையும் பூணும்
வயங்குநுண் டீசொடு காசுஞ்
சோலையின் ரொழுதி கற்பகத் தருவு
நிதிகளுங் கொண்டு பின்தொடரப்
பாலின்வெண் பரவைத் திரைகருங் கிரிமேற்
பரந்தெனச் சாமரை பதைப்ப
வேலைநின் றுயரு முயலில் வெண்மதியின்
வெண்குடை மீதுற விளங்க.

பதவுரை

மாலைபு-மலர் மாலைகளையும்
கலவை சாந்தும் - கலவைச் சந்த
னத்தையும்

பூணும்-ஆபரணங்களையும்
வயங்கு-விளங்குகின்ற

நுண் தூசொடு - மென்மையான
ஆடைகளுடன்

காசும்-இரத்தினங்களையும்
கொண்டு - ஏந்திக்கொண்டு (மக
ளிர்)

பின்தொடர- தன்பின்னேவரவும்
தொழுதிசோலையின் - கூட்ட
மாகவுள்ள சோலையாகிய

கற்பகதருவும்-கற்பகவிருட்சமும்
நிதிகளும்-சங்கநிதிபதுமநிதி முத
லிய நவ நிதிகளும்

(பின்தொடர) - தன் பின்னே
தொடர்ந்து வரவும்

வெள்பாலின்பரவைதிரை - வெ
ண்ணிற முள்ள பாற்கடலின்
அலைகளானவை

கருங்கிரிமேல் - கருமையான நிற
முள்ள மலையின் மேல்

பரந்து எ-பரவினாற் போல

சாமரைபதைப்ப-வெண்சாமரை
கள் அசைந்து வீசவும்

வேலை நின்று உயரும் - கடலில்
நின்று வெளித் தோன்றுகிற

முயல்இல்வெண்மதியின்-முயலா
கிய கறை இல்லாத வெண்
முழுமதிபோலும்

வெண்குடை - வெண்கொற்றக்
குடையானது

மீது உற விளங்க-தலையின் மீது
விளங்கவும் (வந்தான்.)

பொழிப்புரை : மலர்மாலைகளையும், கலவைச் சந்தனத்தை
யும், ஆபரணங்களையும், விளங்குகின்ற மென்மையான ஆடை
களுடன் இரத்தினங்களையும் ஏந்திக்கொண்டு மகளிர் தன்
பின்னேவரவும், கூட்டமாகவுள்ள சோலையாகிய கற்பகவிருட்
சமும், சங்கநிதி பதுமநிதி முதலான நவநிதிகளும் தன் பின்னே
தொடர்ந்து வரவும். வெண்ணிறமுள்ள பாற்கடலின் அலைகள்
அசைந்து வீசவும், கடலினின்று வெளித்தோன்றுகின்ற கறை
யில்லாத முழுவெண்மதிபோன்ற வெண்கொற்றக் குடையானது
தலையின்மீது விளங்கவும் (இராவணன் வந்தான்.)

விளக்கவுரை : இராவணன் வெளியே செல்லும்போது மலர்மலை, சந்தனம், அணிகலன்கள், நுண்ணிய ஆடைகள், பொன்மணிகள் என்பனவற்றை ஏந்திக்கொண்டு மகளிர் பின் தொடர, கற்பக சோலையும் நவநிதிகளும் பின்தொடர்ந்து செல்லும். இராவணன் வேண்டியவர்க்கு வேண்டியவற்றை அளிக்கும் இயல்பினன் என்பது இதனால் விளங்கும். இராவணன் தேவலோகத்தை வென்றமையால், கற்பகதருவும் நவநிதிகளும் அவனுக்காயின. வெண்ணிறப் பரற் கடலின் அலைகள் வெண்சாமரைக்கும், சுருங்கிரி இராவணனுக்கும், கடலினின்று வெளித்தோன்றும் வெண்மதி வெண்கொற்றக் குடைக்கும் உவமை.

“முயலில் வெண்மதி” இல்பொருளுவமையாகும்.

17 ஆர்தரு மகழி யருவரை யிலங்கை
யடிபெயர்த் திடுதொறு மழுந்தி
நேர்தரும் பரவைப் பிறழ்திரை தவழ்ந்து
நெடுந்தடந் திசைதொறு நிமிரச்
சார்தருங் கடுவி னெயிறுடைப் பசுவா
யனந்தனுந் தலைதடு மாற
மூரிநீ ராடை யிருநில மடந்தை
முதுகுளுக் குற்றனண் முரல

பதவுரை

ஆர்தரும் அகழி - நீர் நிறைந்துள்ள கடலாகிய அகழியையுடைய
அருவரை இலங்கை - பெரிய திரி கூடமலையின் மீதுள்ள இலங்கை மாநகரமானது
அடிபெயர்த்திடுதொறும் - இராவணன் தனது காலடிகளை மாறிமாறி எடுத்து வைக்கும் போதெல்லாம்
அழுந்தி - (மிக்க பாரத்தினாலே) குழிவடைந்து
நேர்தரும் (அதனால்) இலங்கையைச் சூழ்ந்துள்ள
பரவை-கடலினது
பிறழ்திரை - மடங்கி அடிக்கின்ற அலைகள்

தவழ்ந்து-பாய்ந்துவந்து நெடும் தடம் திசைதொறும் - நீண்ட பெரிய (அந்நகரின்) திசைகளெல்லாம்
நிமிர-மிகுந்து பரவவும்
சார்தரும்-தன்னிடம் பொருந்தியுள்ள
கடுவின் எயிறு உடை-விடப்பற் கூையுடைய
பசுவாய்-திறந்தவாயோடு கூடிய
அனந்தனும்-ஆதிசேடனும்
தலைதடுமாற - (பாரமிகுதியால்) ஆயிரந்தலைகள் வருந்தவும்
மூரி நீர் ஆடை-வலிய நீரைக் கொண்ட கடலை ஆடையாகவுடைய

இரு நில மடந்தை-பெரிய பூமி முரல-வாய்விட்டு அலறவும் (வந்தேவியானவள் தான்)
முதுகு உளுக்குற்றனள் - பாரந்தாங்கமாட்டாமல்) முதுகு நொந்தவளாய்

பொழிப்புரை : நீர் நிறைந்துள்ள கடலாகிய அகழியையுடைய பெரிய திரிகூடமலையின் மீதுள்ள இலங்கைமாநகரமானது இராவணன் தனது காலடிகளை மாறிமாறி எடுத்து வைக்கும்போதெல்லாம், மிக்க பாரத்தினாலே குழிவடைந்து, அதனால் இலங்கையைச் சூழ்ந்துள்ள கடலினது மடங்கி அடிக்கின்ற அலைகள் பாய்ந்துவந்து, நீண்ட பெரிய அந்நகரின் திசைகளெல்லாம் மிகுந்து பரவவும், தன்னிடம் பொருத்தியுள்ள விஷப்பற்களையுடைய திறந்த வாயோடு கூடிய ஆதிசேடனும் பாரமிகுதியினால் ஆயிரந்தலைகளும் வருந்தவும், வலிய நீரைக்கொண்ட கடலை ஆடையாகவுடைய பெரிய பூமாதேவியானவள் பாரந்தாங்கமாட்டாமல் முதுகு நொந்தவளாய்வாய்விட்டு அலறவும் (வந்தாள்.)

விளக்கவுரை : இராவணன் அடிபெயர்த்திடுவதால் ஒவ்வொரு காலும் மாறிமாறி அழுந்துவதினால் இலங்கை பள்ளமாகின்றது. அப்போது சுற்றிலுமுள்ள கடல் நீர் உட்புகுந்து பள்ளங்களை நிரப்புகின்றது. ஆயிரந்தலைகளையுடைய ஆதிசேடன் இந்த உலகத்தைத் தன் தலைகளினால் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது புராணக் கொள்கை. இராவணனின் உடற்பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் ஆதிசேடனும் நிலைதடுமாறினான். பூமாதேவியும் பாரந்தாங்காமல் வாய்விட்டு அலறுகின்றாள்.

இதனால் இராவணனின் உடற்பாரம் கூறியவாறு. இஃது உயர்வு நளிற்சியணி.

18. கேடகத் தோடு மழுவெழுச் சூல
மங்குசங் கப்பணங் கிடுகோ
டாடகச் சுடர்வா ளயில்சிலை குவிச
முதலிய வாயுத மனைத்தும்
தாடகைக் கிரட்டி யெறுழ்வலிக் கமைந்த
தகைமையர் தடவரை பொறுக்குஞ்
சூடகத் தடக்கைச் சுடுசினத் தடுபோ
ரக்கியர் தலைதொறுஞ் சுமப்ப

பதவுரை

கேடகத்தோடு-பரிசையுடன்
மழு-எரியிரும்புப்படையும்
எழு-இரும்பு உலக்கையும்
சூலம்-முத்தலை வேலும்
அங்குசம்-மரவெட்டியும்
கப்பணம்-இருப்பு நெருஞ்சிமுள்
ஆயுதமும்
கிடுகொடு-கிடுகு என்னும் ஆயுத
மும்
ஆடகம் சுடர்-பொன்போல் ஒளி
விடுகின்ற
வாள்-வாரும்
அயில்-வேலும்
சிலை-வில்லும்
சூலிசம்-வச்சிராயுதமும்
முதலிய-முதலான
ஆயுதம் அனைத்தும்-ஆயுதங்களை
எல்லாம்
தாடகைக்கு இரட்டி - தாடகை
யைக்காட்டிலும் இருமடங்கு

பொழிப்புரை : பரிசை, எரியிரும்புப்படை, இரும்புலக்கை
முத்தலைவேல், மரவெட்டி இரும்பு நெரிஞ்சிமுள்ளாயுதம், கிடுகு,
பொன்போல் ஒளிவிடுகின்றவாள், வேல், வில், வச்சிராயுதம்
முதலான ஆயுதங்களை யெல்லாம், தாடகையைக் காட்டிலும்
மிக்கபெருவலிபொருந்திய தன்மையுடையவர்களும், பெரிய மலை
யையுந்தாங்கவல்லவர்களும் வளையல்களை அணிந்தபெரியகைக
ளைக் கொண்டு பொங்கி எழுகின்ற கோபத்தினால் பகைவரைக்
கொல்லும்படியான போரைச்செய்யவல்லவர்களும் ஆகிய அரசு
கிமார்கள் தங்கள் தங்கள் தலைகளிற்சுமந்து கொண்டு வரவும்
(வந்தான்.)

விளக்கவுரை : இராவணன் எந்த ஆயுதத்தைக்கேட்கிறானோ அதைக்
கொடுப்பதற்காகவே அரசுக்கியர் எல்லாவகையான ஆயுதங்களையும்
சுமந்து வந்தனர். இதனால் இவற்றையெல்லாம் இராவணன் உப
யோகிக்கத்தெரிந்தவன் என விளக்கியவாராகும். இராவணன் பெண்
கள் வசிக்குமிடத்திற் செல்வதனால் பெண்பணியாளர் ஆயுதந்தாங்கிச்
சென்றனர்.

கேடகம் கிடுகு என்பன பகைவரதுபடைக்கலகங்கள் தம்மேற்படா
மற் தடுக்கவல்ல கருவிகளாகும். கேடகம்-கேடயம் எனவும் படும்.

எழுந் வலிக்கு அமைந்த - மிக்க
பெருவலிமை பொருந்திய
தகைமையர்-தன்மையுடையவர்
களாகிய
தடவரை பொறுக்கும் - பெரிய
மலையையும் தாங்கவல்ல
கூடகம் தடகை - வளையல்களைய
ணிந்த பெரிய கைகளைக்
கொண்டு
சுடுகினத்து - பொங்கி எழுகின்ற
கோபத்தினால்
அடுபோர்-(பகைவரைக்) கொல்
லும்படியான போரைச்
செய்யவல்ல
அரசுக்கியர்-அரசுக்கிமார்கள்
தலைதொறும் - தங்கள் தங்கள்
தலைகளிற்
சுமப்ப - சுமந்துகொண்டு வரவும்
(வந்தான்)

19. விரிதளிர் முகைபூக் கொம்புடை முதல்வே
ரிவையெலா மணிபொனால் விரிந்த
தருவியர் சோலை திசைதொறுங் கரியத்
தழலுமி முயிர்ப்புமுன் றவழத்
திருமக ளிருந்த திசையறிந் திருந்துந்
திகைப்புறுஞ் சிந்தையன் கெடுத்த
தொருமணி நெடும்பற் பஹலை யரவி
நுழைதொறு முழைதொறு முலாவ.

பதவுரை

விரிதளிர் - மேலும் மேலும் விரி
கின்ற தளிர்களும்
முகை-அரும்புகளும்
பூ-மலர்களும்
கொம்பு-கிளைகளும்
அடை-இலைகளும் (ஆகிய சினைப்
பொருள்களும்)
முதல்-முதற் பொருளாகிய அடி
மரங்களும்
வேர்-வேர்களும்
இவை எல்லாம்-ஆகிய இவையா
வும்
அணி பொனால்விரிந்த - அழகிய
பொன்மயமாகப் பரந்துள்ள
தரு உயர் சோலை - மரங் கள்
உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள
அசோகவனம்
திசைதொறும் கரிய-நாற்புறங்க
ளிலும் கரிந்து போகும்படி
தழல் உமிழ் - நெருப்புச்சுவா
லையை வெளிவிடுகின்ற
உயிர்ப்பு-பெருமூச்சானது

முன்தவழ-தனக்கு முன்னேசெல்
வவும்
திருமகள் இலக்குமியின் அவதார
மான சீதாதேவி
இருந்த திசை-இருந்த இடத்தை
அறிந்து இருந்தும்-நன்றாய் அறிந்
திருந்தாலும்
திகைப்பு உறுகிந்தையன் - அறிய
முடியாமல் மயங்குகிறமனத்
தையுடையவனாய்
ஒருமணி-தனது ஒப்பற்றமாணிக்
கத்தை
கெடுத்தது-இழந்ததான
நெடுபல்-நீண்டபற்களையும்
பல்தலை அரவின - பலதலைகளையு
முடைய பாம்பைப்போல
உழை தொறும் உழை தொறும்-
பற்பலஇடங்களிலும் (சீதை
யைத் தேடி.)
உலாவ - (தன்மனம்) திரியவும்
(வந்தான்.)

பொழிப்புரை : மேலும்மேலும் விரிகின்ற தளிர்களும், அரும்
புகளும், மலர்களும், கிளைகளும் ஆகிய சினைப் பொருள்களும்,
முதற் பொருள்களாகிய அடிமரங்களும் வேரும் ஆகிய இவையா
வும் அழகிய பொன் மயமாகப் பரந்துள்ள மரங்கள் உயர்ந்து
வளர்ந்துள்ள அசோகவனம் நாற்புறங்களிலும் கரிந்து போகும்
படி நெருப்புச் சுவாலையை வெளிவிடுகின்ற பெருமூச்சானது

தனக்கு முன்னே செல்லவும், இலக்குமியின் அவதாரமாகிய சீதாதேவி இருந்த இடத்தைநன்றாக அறிந்திருந்தும், அறிய முடியாமல் மயங்குகிற மனத்தையுடையவனாய் தனது ஒப்பற்ற மாணிக்கத்தை இழந்ததான நீண்ட பற்களையும் பல தலைகளையு முடைய பாம்பைப் போல, பற்பல இடங்களிலும் சீதையைத் தேடி மனஞ் சென்றவாறு திரிந்தவனாய் (வந்தான்.)

விளக்கவுரை : சீதை கிடைக்கப் பெறாமையால் உண்டான மன வெறுப்புடனே சோலையின்கண் உள்ளயாவுந் தீந்து போகும்படி பெரு மூச்சுவிட்டவனாய் சீதையிருக்கும் இடமறிந்திருந்தும் காம மயக்கத்தினாலே அதனை மறந்து மாணிக்கத்தை இழந்த நாகம்போலப்பல திசைகளிலுந் தேடியலைந்து திரிந்தவனாய் வந்தான். மணியை இழந்த அரவு சீதையை அடைய முயலும் இராவணனுக்கு உவமை கொடுமை. பெற்றால் வாழ்வு பெறாவிடிற சாவு என்பன பொதுத் தன்மைகள்.

இராவணன் வரவு கண்ட அநுமன் மறைந்திருத்தல்

20. இனையதோர் தன்மை யெறுழ்வலி யரக்க
ரோந்தல்வந் தெய்துகின் றுனை
அனையதோர் தன்மை யஞ்சனை சிறுவன்
கண்டன னமைவுற நோக்கி
வினையமுஞ் செயலு மேல்வினை பொருளு
யில்வழி விளங்குமென் றெண்ணி
வனைகழ விராமன் பெரும்பெய ரோதி
யிருந்தனன் வந்தயன் மறைந்தே.

பதவுரை

இனையது ஓர் தன்மை-இப்படிப்
பட்ட தன்மையுடன்
எறுழ்வலி-மிக்க வலிமையை
யுடைய
அரக்கர் ஏந்தல்-அரக்கர் குல
வேந்தனும்
வந்து எய்துகின்றனை-வந்து சேர்
கின்றவனாகிய இராவணனை
அனையது ஓர் தன்மை-அங்கு
நிகழ்வனவற்றைப் பார்த்துக்
கொண்டிருக்குந் தன்
மையுள்ள

அஞ்சனை சிறுவன்-அஞ்சன
தேவியின் மகனான அநுமான்
கண்டனன்-கண்களினுற் கண்டு
அமைவு உற நோக்கி- (தான்
செய்ய வேண்டுவனவற்றை)
அமைதியாக ஆராய்ந்து
பார்த்து
வினையமும்-(இராவணனது) வஞ்
சனைக் குணமும்
செயலும்-செய்கையும்

மேல் வினை பொருளும் - அதன்
மேல் சீதையினால் நிகழும்
காரியங்களும்
இவ்வழி-இவ்விடத்தில்
விளங்கும்-இப்போது தெரிய
வரும்
என்று எண்ணி-என்று எண்ணிக்
கொண்டு

வனைகழல் இராமன்-வீரக் கழலை

பொழிப்புரை : இப்படிப்பட்ட தன்மையுடன், மிக்க வலிமை யுடைய அரக்கர்குல வேந்தனும், வந்து சேர்கின்றவனுமாகிய இராவணனை, அங்கு நிகழ்வனவற்றைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவனும் அஞ்சனாதேவியின் மகனுமான அநுமான் கண்களினுற் கண்டு (தான் செய்ய வேண்டியனவற்றை) அமைதியாக ஆராய்ந்து பார்த்து (இராவணனது) வஞ்சனைக் குணமும் செய்கையும், அதன்மேல் சீதையினால் நிகழும் காரியங்களும் இவ் விடத்தில் இப்போது தெரியவரும் என்று எண்ணிக் கொண்டு, வீரக்கழலை அணிந்துள்ள இராமபிரானது பெருமை பெருந்திய நாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு நெருங்கிவந்து ஒருவரும் தன்னையறியாதவாறு மறைந்திருந்தனன்.

விளக்கவுரை : அப்போது இராவணன் அங்கே வந்ததனால் இனி நடப்பனவற்றைநன்கு அவதானிக்கவேண்டுமென்றெண்ணிய அநுமான், அதற்கேற்றபடி அருகாமையில் வந்து, தன்னை எவருங் காணாதபடி மறைந்துகொண்டு இருந்தனன். வினையமும் செயலும் மேல்வினை பொருளும் என்பதனை இராவணன், சீதை அநுமான் ஆகிய மூவர்க்கும் ஏற்றிக் கூறுக. இராமன் என்னும் பெரும் பெயர் ஒதினான் அதனைத் துதிப்போர்க்கு இடையூறு வினையாதென்று கருதி. அஞ்சனைசிறுவன்-எழுவாய், இருந்தனன்-பய நிலை.

இராவணன் வரவு கண்டு சீதை அஞ்சுதல்

21. ஆயிடை யரக்க னரம்பையர் குழவு
மல்லவும் வேறைய கைல
மேயினன் பெண்ணின் விளக்கெனுந் தகையா
ளிருந்துழி யாண்டவள் வெருளிப்
போயின வுயிர ளாமென நடுங்கிப்
பொறிவரி யெறுழ்வலி புகைக்கண்
காய்சின வுமுறை தின்னிய வந்த
களையினம் பிணையெனக் கரைந்தாள்.

பதவுரை

அ இடை-அப்பொழுது
அரம்பையர் குழுவும்-தெய்வமக
ளிர் கூட்டமும்
அல்லவும் - தெய்வமகளிர் அல்
லாத மற்றையோரின் திர
ளும்
வேறு அயல் அகல-வேறுவேறுகத்
தனியே விலகிவிட
அரக்கன் - அரக்கனாகிய இராவ
ணன்
பெண்ணின் விளக்கு எனுந்தகை
யாள் - பெண்களுக்கெல்லாம்
விளக்கெனத் தகைமை பூண்
டவளான சீதாதேவியான
வள்
இருந்தஉழி-இருந்த இடத்தில்
மேயினன் சென்றடைந்தான்
ஆண்டு-அப்பொழுது
அவள் - அந்தச் சீதாதேவியான
வள்

வெருவி-அஞ்சி
போயின உயிரள் ஆம் என-உயிர்
நீங்கினவளாம் என்று சொல்
லும்படி
நடுங்கி-நடுக்கங்கொண்டு
பொறி-புள்ளிகளையும்
வரி-கோடுகளையும்
எறுழ் வளி-மிக்க வளிமையையும்
காய் சினம்-கடுங்கோபத்தையும்
புகை கண் - கோபாக்கினியின்
புகை தோன்றும் கண்களை
யும் உடைய
உழுவை-புலியானது
தின்னிய - தன்னைத் தின்னும்
பொருட்டு
வந்த-வரப்பெற்ற
கலை-ஆண்மாணப் பிரிந்த
இளம்பிணை என - இளமையான
பெண்மான் போல
கரைந்தாள்-உடல் உருகலானால்

பொழிப்புரை : அப்பொழுது தெய்வமகளிர் கூட்டமும்
தெய்வமகளிர் அல்லாத மற்றையோரின் திரளும் வேறுவேறு
கத் தனியே விலகிவிட, அரக்கனாகிய இராவணன், பெண்க
ளுக்கெல்லாம் விளக்கென்னும்படி தகைமை பூண்டவளான
சீதாதேவி இருந்த இடத்தைச் சென்றடைந்தான் அப்போது,
அந்தச் சீதாதேவியானவள் அஞ்சி உயிர்நீங்கினவளாம் என்று
சொல்லும்படி நடுக்கங்கொண்டு புள்ளிகளையும், கோடுகளையும்.
மிககவலிமையையும், கடுங்கோபத்தையும், கோபாக்கினியின்
புகை தோன்றுங் கண்களையுமுடைய புலியானது தன்னைத்
தின்னும் பொருட்டு வரப்பெற்ற ஆண்மகனைப்பிரிந்த இளமை
யான பெண்மான்போல உடல் உருகலானால்.

விளக்கவுரை : உடன் வந்தோரனைவரும் அப்பால் அகல, சீதைக்
குக் காவலாயிருந்தோரும் விட்டு நீங்க, இராவணன் தனியே சீதா
தேவியிடம் சென்றான். அவனைக்கண்டு, கடும்புலியைக் கண்டஞ்சும்பெண்
மான்போலச் சீதாதேவி அஞ்சினாள். நடுங்கின 'கலை இளம் பிணை' என்ப
தற்கு இராமனைப்பிரிந்த சீதையின் நிலை நோக்கி ஆண்மாணப் பிரிந்த
பெண்மான் என உரை கூறப்பட்டது.

இராவணனுக்குப் புலியும், சீதைக்கு ஆண்மாணப்பிரிந்த பெண்
மானும் உவமைகள்.

அரக்கன்-எழுவாய். மேயினன்-பயனிலை. பெண்ணின்விளக்கெ
னுந்தகையாள்-எழுவாய், கரைந்தாள்-பயனிலை.

அநுமான் இவ்விருவர் நிலையினையுங் காணுதல்

22. கூசி யாவி குலைவுறு வானையும்
ஆசை யாலுயி ராசழி வானையும்
காசில் கண்ணினை சான்றெனக் கண்டனன்
ஊச லாடி யுளையு முளத்தினன்.

பதவுரை

கூசி - (கற்பினுக்கு இழுக்கு உண்
டாக்குவானேவென்னும் அச்
சத்தினால்) உடல்நடுங்கி
ஆவி குலைவுறுவானையும் - உயிர்
நடுங்குகின்றவளான சீதை
யையும்
ஆசையால்-மோக ஆசையினால்
உயிர் ஆசுஅழிவானையும்-உயிரின்
பற்றுக்கோடான உடல் அழி
பவனாகிய இராவணனையும்

காசில்-குற்றம் இல்லாத
கண்ணினை சான்றுஎன-இரு கண்
களுமே சாட்சியாக
கண்டனன் - கண்டவனாகிய அநு
மான்
ஊசலாடி-தத்தளித்து
உளையும்-வருந்துகின்ற
உளத்தினன்-மனமுடையவனான்.

பொழிப்புரை : கற்பினுக்கு இழுக்கை உண்டாக்குவானே
வென்னும் அச்சத்தினால் உடல் நடுங்கி உயிரும் நடுங்குகின்ற
வளான சீதையையும், மோக ஆசையினால் உயிரின் மேற் பற்
றுக்கோடாகிய உடல் அழிபவனான இராவணனையும் குற்ற
மற்ற இருகண்களுமே சாட்சியாகக் கண்டவனாகிய அநுமான்
தத்தளித்து வருந்துகின்ற மனமுடையவனானான்.

விளக்கவுரை : உடன் வந்த யாவரும் விலகி அகலத் தனியே இரா
வணன் வருவதைக் கண்டு இவன் என்ன நீங்கிழைப்பானே வென்று
உடல் நடுங்கினான். இராவணனே சீதை மேல் வைத்த ஆசையால்
உடல் மெலிந்து போனான். இவ்விருவரின் நிலையினையும் பார்த்த அநு
மான் இந்த நிலையில் யாது நடக்குமோவென மனந் தத்தளித்தான்.

அநுமான் வாழ்த்து

23. வாழி சானகி வாழியி ராகவன்
வாழி நான்மறை வாழிய ரந்தணர்
வாழி நல்ஹ மென்றுற வாழ்த்தினுள்
ஊழி தோறும் புதிதுறுங் கீர்த்தியான்.

பதவுரை

சானகி-சீதாதேவி நல் அறம்-வேதங்களிற் கூறப்
வாழி-இராவணனால் தீங்குநேரா பட்ட நல்ல அறங்களெல்
மல் வாழக்கடவாள் லாம்
இராகவன்-இராமபிரான் வாழி வாழக்கடவன
வாழி-(பழுதற்ற கற்ற கற்பனை என்று-என்று இவ்வாறு
புடைய சீதையைப் பெற்ற ஊழிதோறும்-யுகங்கள் தோறும்
தினால்) வாழ்வானாக புதிது உறும்-மேன்மேலும் புதிது
நால் மறை-அவனது புகழைக் புதிதாக வளருகின்ற
கூறும் நான்கு வேதங்களும் கீர்த்தியான்-கீர்த்தி யுடையவன
வாழ-வாழக் கடவன கிய அநுமான்
அந்தணர்-வேதங்களை ஓதுகின்ற உற வாழ்த்தினுள்-முழு மனது
தராமணர்கள் டன் வாழ்த்தினுள்.

வாழியர்-வாழக்கடவாராக

பொழிப்புரை : சீதா தேவி இராவணனால் யாதொரு தீங்
கும் நேராமல் வாழக்கடவாள். பழுதற்ற கற்பனை யுடைய
சீதையைப் பெற்றதினால் இராமபிரான் வாழ்வானாக. அவனது
புகழைக்கூறும் நால்வேதங்களும் வாழக்கடவன. வேதங்களை
ஓதுகின்ற, பிராமணர்கள் வாழக்கடவாராக. வேதங்களிற்
கூறப்பட்ட நல்ல அறங்களெல்லாம் வாழக்கடவன, என்று இவ்
வாறு யுகங்கள்தோறும் மேலும் மேலும் புதிதாக வளருகின்ற
கீர்த்தியையுடையவனாகிய அநுமான் முழுமனதுடன் வாழ்த்த
லானுள்.

விளக்கவுரை : தனியே வந்த இராவணனால் சீதைக்கு யாதேனும்
தீங்குநேருமோவென் மனங்கலங்கிய அநுமான், அந்நிலையில் தன்னால்
ஒருவித உதவியும் செய்யக்கூடாமையால் வாழ்த்தலானுள்.

சனகன் மகள் சானகி. இராகுலத்தில் பிறந்தவன் இராகவன்.
நான்மறைகளாவன் : இருக்கு-யசூர் சாமம்-அதர்வணம் என்பன.
அநுமான் சிரஞ்சீவியாதலால் 'ஊழிதோறும் புதிதுறுங் கீர்த்தி
யான்' என்றார்.

கீர்த்தியான்-எழுவாய், வாழ்த்தினுள்-பயனிலை.

இராவணன் சீதையை வேண்டுகல்

24. அவ்வி டத்தரு கெய்திய ரக்கன்றான்
எவ்வி டத்தெனக் கின்னரு ளீவது
நொவ்வி டைக்குயி லேநுவல் கென்றனன்
வெவ்வி டத்தை யமிழ்தென வேண்டுவான்

பதவுரை

வெவ் விடத்தை-உயிரைக் கொல் நொ இடைக் குயிலே - வருந்து
லுந் தன்மையுள்ள கொடிய கின்ற இடையையுடைய
விஷத்தை குயில்போன்றவளே !
அமிழ்து என வேண்டுவான் - எ இடத்து-எப்போது
அமிர்தமாக நினைத்து விரும் எனக்கு-எனக்கு
புகின்றவனாகிய இன் அருள் ஈவது-நீ இன்னருள்
அரக்கன்-இராவணன் செய்வது ?
அவ்விடத்து-அங்கே நுவல்க-சொல்லுவாயாக
அருகு எய்தி-(சீதாதேவியின்) சமீ என்றனன்-என்று கூறினான்
பத்தில் வந்து

பொழிப்புரை : உயிரைக் கொல்லுந் தன்மையுள்ள கொடிய
விஷத்தை அமிர்தமென நினைத்து விரும்புகின்றவனாகிய இரா
வணன் அங்கே சீதையின் சமீபத்தில் வந்து "வருந்துகின்ற
இடையையுடைய குயில் போன்றவளே ! எப்போது எனக்கு நீ
இன்னருள் செய்வது? சொல்லுவாயாக" என்று கூறினான்.

விளக்கவுரை : இராவணன் தன் மதிக்கேட்டினால் உயிரைக் கொல்
லும் கொடிய விஷத்தை அமிர்தம் எனக் கருதலானுள். இதனை
விரும்பியுண்டால் நம் உயிரைப் போக்கிவிடும் என்று கருதாமல்,
அமுதம்போல இனிமையைத் தரும் என்று மாறுபாடாகக் கருதினான்.

சீதையை இன்னருள் ஈயுமாறு விரும்புகிறவனை விஷத்தை அமுத
மென வேண்டியவனாகக் கூறியது காட்சியணியாகும். காட்சியணியா
வது உபமான உபமேயங்களின் காட்சியை ஆரோபித்தல். (ஒன்றை
வேறொன்றையறிதல்)

அரக்கன்-எழுவாய், என்றனன்-பயனிலை.

தான்--அசை.

கவிக் கூற்று

25. ஈசற் காயினு மீடழி வுற்றிறை
வாசிப் பாடழி யாத மனத்தினுள்
ஆசைப் பாடுமந் நாணு மடர்த்திடக்
கூசிக் கூசி யினையன கூறினான்.

பதவுரை

ஈசற்கு ஆயினும் - தனது வழிபடு
தெய்வமாகிய சிவபிரானி
டத்தில்

ஈடு அழிவுற்று-தன்வலிமைகுறை
யப் பெற்றும்

இறை-சிறிதும்

வாசிப்பாடு-தனது பெருமிதம்

அழியாத-குறைவுபடாத

மனத்தினான் - மனத்தையுடைய
வகையிராவணன்

ஆசைப் பாடும் - சீதாதேவியின்
மேற் கொண்டுள்ள பெருங்
காதலும்

அநாணும்-அப்படிப்பட்டதனது
நாணமும்

அடர்த்திட-தன்னை வருத்த
கூசிக்கூசி - மன தில் கூச்சங்
கொண்டு

இணையன்-இப்படிப்பட்ட பணிவு
மொழிகளை

கூறினான்-சொல்லலானான்.

பொழிப்புரை : தனது வழிபடு தெய்வமாகிய சிவபிரானி
டத்தில் தன் வலிமை குறையப்பெற்றும் தனது பெருமிதம்
சிறிதும் குறைவுபடாத மனத்தையுடையவனான இராவணன்
சீதாதேவியின்மேற் கொண்டுள்ள பெருங்காதலும், அப்படிப்
பட்ட தனது நாணமும் தன்னைவருத்த மனதில் கூச்சங்கொண்டு
இத்தகைய பணிவு மொழிகளைச் சொல்லலானான்.

விளக்கவுரை : இராவணன் விமானத்திற் செல்லும்போது வெள்ளி
யங்கிரி தடுத்து நிற்பதைக் கண்டு, தனது வழிபடு தெய்வமாகிய சிவ
பிரான் வீற்றிருக்கும் மலையென்றுங் கருதாமல் அதனைப் பெயர்த்தெறிய
முயன்ற பெருமிதம்படைத்த இராவணன், சீதையிடம் கொண்ட
பெருங் காதல் காரணமாக வணக்க மொழிகளைப் பேசலானான் என்றால்
காதலின் வன்மை பெரிதே எனக்கவி இரங்குகின்றான்.

இது கவிக்கூற்று. கவிக்கூற்றுவது கவி தன்உள்ளக்கருத்தை இடம்
நோக்கி வெளியிடுவது.

மனத்தினான்-எழுவாய், கூறினான்-பயனிலை.

இராவணன் சீதையிடம் நயந்து கூறுதல் (26-37)

26. இன்றி றந்தன நாளை யிறந்தன
என்றி றந்தருந் தன்மை யிதாலெனைக்
கொன்றி றந்தபின் கூடுதி யோகுழை
சென்றி றங்கி மறந்தரு செங்கணய்.

பதவுரை

குழை சென்று இறங்கி - குழை
யென்னும் காதணி வரையிற்
போய் நீண்டு

மறந்தரு - கொடுமை செய்கின்ற
செங்கணய் - சிவந்த கண்களை யு
டையவளே !

இன்று இறந்தன - இன்றைக்கு
இணங்குவாய் இன்றைக்கு
இணங்குவாய் என்று இன்று
வரை நாள் கழிந்து விட்ட
டன

நாளே இறந்தன-நாளேக்கு இணங்
குவாய் என்று நாளே என்ற
சொல்லும் அவ்வாறே கழி
வதாயிருக்கின்றன.
என்றிறம்-என்னிடத்தில்

தரும் தன்மை-(நீ) அருள்செய்யும்
வகை

இது ஆல்-இவ்வாறாகவே இருக்கின்
றது

எனைக்கொன்று - (இக்காம
நோய்) என்னைக் கொன்று

இறந்தபின் - நான் இறந்தபின்பு
கூடுதியோ - என்னைச் சேர இருக்
கின்றாயோ ?

பொழிப்புரை : குழையென்னும் காதணிவரையிற் போய்
நீண்டு கொடுமை செய்கின்ற சிவந்த கண்களை யுடையவளே !
இன்றைக்கு இணங்குவாய் என்று இன்று வரை நாள் கழிந்து
விட்டன. நாளேக்கு இணங்குவாய் என்று நாளே என்ற சொல்லும்
அவ்வாறே, கழிவதாயிருக்கின்றது. என்னிடத்தில் நீ அருள் செய்
யும் வகை இவ்வாறாகவே இருக்கின்றது. இக்காமநோய் |என்
னைக்கொன்று, நான் இறந்தபின் என்னைச் சேர இருக்கின்றாயோ?

விளக்கவுரை : நீ அருள் செய்யாமையினால் இதுவரை ஒவ்வொரு
நாளாகக் கழிந்து விட்டன. இனியும் அவ்வாறே கழியும் போல்
தோன்றுகின்றது. நீ இப்பிறப்பில் என்னைக் கூடமாட்டாய் போலும்
என வருந்தினான் என்க. இன்று இறந்தன நாளே இறந்தன என்பன
ஒருமை பன்மை மயக்கம். குழை சென்றிறங்கி மறந்தரு செங்கணய்
என்றது அவனது காதலின் தன்மையை விளக்கியவாரும்.

(நீ)-எழுவாய், கூடுதியோ-பயனிலை.

27. உலக மொன்றொ டுரண்டொருங் கோம்புமென்
அலகில் செல்வத் தரசிய லாணையில்
திலக மேயுன் திறத்தனங் கன்றரு
கலக மல்ல தெளிமையுங் காண்டியோ.

பதவுரை

திலகமே!-நெற்றிப் பொட்டுப்
போலச் சிறந்தவளே!

உலகம் ஒன்றொடு இரண்டு-மூவுல
கங்களையும்

ஒருங்கு ஒம்பும்-ஒருங்கே அர
சாட்சி செய்கின்ற

என்-என்னுடைய

அலகு இல்-அளவில்லாத

செல்வத்து-செல்வத்தையுடைய
அரசியல் ஆணையில்-அரசாங்க
கட்டளையில்

உன்றிறத்து-உனது சம்பந்தமாக
அனங்கள் தரு-உருவ மற்றவ
னான மன்மதன் உண்டாக்கிய

கலகம் அல்லது-போரே அல்லா
மல்

எளிமையும்-(எனக்கு) இழிவைத் தரக் கூடிய யாதொரு செயலையும் காண்டியோ? -பார்ப்பாயோ?

பொழிப்புரை : நெற்றிப் பொட்டுப் போலச் சிறந்தவளே! மூவுலகங்களையும் ஒருங்கே அரசாட்சி செய்கின்ற என்னுடைய அளவில்லாத செல்வத்தை யுடைய அரசாங்கக் கட்டளையில் உனது சம்பந்தமாக உருவ மற்றவனாகிய மன்மதன் உண்டாக்கிய போரே அல்லாமல் இழிவைத் தரக்கூடிய யாதொரு செயலையும் பார்ப்பாயோ?

விளக்கவுரை : சுவர்க்கம், பூமி, பாதாளம் ஆகிய மூவுலகங்களிலும் என் ஆணை எளிதாய் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மன்மதன் உன்சம்பந்தமாய் செய்கிற இந்தப் போராட்டத்திலே மாதிரம் நான் எளிமைப்பட வேண்டியிருக்கிறதே. நீ உனது அருள் நோக்கால் இதைத் தவிர்க்கலாகாதோ? என இரங்கிக் கூறினான் என்க. உருவுடையார் எவரும் இராவணனை எதிர்த்து வெல்ல முடியாது. அநங்கன் உருவில்லாதவன். ஆதலால் அநங்கனை இராவணனால் வெல்ல முடியவில்லை.

(நீ)-எழுவாய், காண்டியோ-பயனிலை.

வேறோர் உரை

இல் திலகமே!-(இருக்கின்ற) வீட்டிற்குத் திலகம் போன்றவளே!

உலகம் ஒன்றொடு இரண்டு ஒருங்கு ஒம்புமென் அகிலம் செல்வத்து அரகியல் ஆணை-மூவுலகங்களையும் ஒருங்கே அரசாட்சி செய்கின்ற எனது அளவில்லாத செல்வத்தை யுடைய அரசாட்சியின் மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகின்றேன்

உன் திறத்து-இராமனைப் பிரிந்திருக்கின்ற உனக்கு

அனங்கன் தரு - மன்மதன் உண்டாக்குகின்ற

கலகம் அல்லது-இக்கலக்கம்விரைவில் இல்லாமற் போய்விட எளிமையும் காண்டியோ? - இராமனை எளிதாக அடையப் பெறுவாயோ?

(நீ இராமனை அடையமாட்டாய் ஆதலின் இணங்குக என்பது குறிப்பு)

பொழிப்புரை : இருக்கின்ற வீட்டிற்குத் திலகம் போன்றவளே! மூவுலகங்களையும் ஒருங்கே அரசாட்சி செய்கின்ற எனது அளவில்லாத செல்வத்தையுடைய அரசாட்சியின்மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன். இராமனைப் பிரிந்திருக்கின்ற உனக்கு மன்மதன் உண்டாக்குகின்ற இக்கலக்கம் விரைவில் இல்லாமற் போய்விட, இராமனை எளிதாய் அடையப் பெறுவாயோ? (நீ இராமனை அடையமாட்டாய். ஆதலின் என் கருத்துக்கு இணங்குக என்பது குறிப்பு)

28. பூந்தண் வார்குழற் பொற்கொழுந் தேபுகழ்
ஏந்து செல்வ மிகழ்ந்தனை யின்னுயிர்க்
காந்தன் மாண்டிலன் காடு கடந்துபோய்
வாழ்ந்த வாழ்வது மானுடர் வாழ்வன்றே.

பதவுரை

பூ-பூவைவணிந்துள்ள
தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய
வார்-நீண்ட
குழல்-கூந்தலையுடைய
பொன்-பொன்மயமான
கொழுந்தே - கொழுந்து போன்றவளே!

புகழ் ஏந்து-கீர்த்தி மிகுந்த
செல்வம் - எனது பெருஞ் செல்வத்தை

இகழ்ந்தனை-விரும்பாமல் இகழ்ந்தாய்

இன் உயிர்க் காந்தன் - உனது
இனிய பிராணநாயகன்
மாண்டிலன்-இறந்து போகாமல்
காடு கடந்து-(வனவாசங் கழித்த
பின்) காட்டைக் கடந்து
போய்-(அயோத்திக்குச்) சென்று
வாழ்ந்த-வாழ இருக்கின்ற
வாழ்வு அது-அந்த வாழ்வு
மானுடர் - அற்பமாகிய மனிதருடைய
வாழ்வு அன்றே - வாழ்க்கையே
அல்லவா?

பொழிப்புரை : பூவை அணிந்துள்ள குளிர்ச்சி பொருந்திய நீண்ட கூந்தலையுடைய பொன்மயமான கொழுந்து போன்றவளே! கீர்த்தி மிகுந்த எனது பெருஞ்செல்வத்தை விரும்பாமல் இகழ்ந்தாய். உனது இனிய பிராணநாயகன் இறந்துபோகாமல், வனவாசங் கழித்தபின், அயோத்திக்குச் சென்று வாழ இருக்கின்ற அந்த வாழ்வு, அற்ப மனிதருடைய வாழ்க்கையே அல்லவா?

விளக்கவுரை : “இராமன் வனவாசத்தில் மாண்டுபோவான். மாளாமல் தப்பி மீண்டும் அயோத்திக்குச் சென்று அரசு பெறினும் அது வெறும் அற்ப மானிட வாழ்வு தானே. மூவுலகத்தாரும் ஏவல் புரியவலிமை, செல்வம், ஆயுள் என்பவற்றால் மேம்பட்ட எனது பெருவாழ்வை இகழ்ந்து அற்ப வாழ்வை விரும்புவதில் யாதுபயன்?” எனத் தன் வாழ்க்கை மேம்பாட்டினையும் இராமனின் வாழ்க்கைச் சிறுமையினையும் எடுத்து விளக்கியவாராகும். வாழ்ந்த-கால வழுவமைதி, கொழுந்துபோல்வானைக் கொழுந்தே என்றது உவமையாகுபெயர்.

வாழ்வு-எழுவாய், வாழ்வன்றே-பயனிலை.

29. நோற்கின் றூர்களு நுண்பொரு ணுண்ணிதிற்
பார்க்கின் றூர்களும் பெறுபயன் பார்த்தியேல்
வார்க்குன் றமுலை யென்சொன் மவுலியால்
ஏற்கின் றரொ டுடனுறை யின்பமால்.

பதவுரை

வார்குன்றா-கச்சுக்குள் அடங்காத
(மிகப்பருத்த)
முலை-தன்ங்கையுடையவளே!
நோற்கின்றார்களும்-பெருந்தவஞ்
செய்கிற தவமுனிவர்களும்,
நுண்பொருள்-நுண்ணிய அறிதற்
கரிய பொருளாகிய இறை
வனை
நுண்ணிதில் - தமது நுண்ணறிவி
னால்
பார்க்கின்றார்களும்-ஆராய்கின்ற
மகான்களும்,

பெறும்-அடைகின்ற
பயன்-பயனை
பார்த்தியேல்-நீ உன் புத்தியினால்
ஆராய்ந்து பார்ப்பாயானால்
என்சொல்-எனது கட்டளையை
மவுலியால் - தமது சிரசினால்
ஏற்கின்றாரொடு - (தாழ்ந்த
வணங்கி) நிறைவேற்றுகின்ற
தேவருடன்
உடன்உறை-ஒருங்கேவாழுகின்ற
இன்பம் - இன்பமேயாகும் (என்பதை
அறிவாய்)

பொழிப்புரை : கச்சுக்குள் அடங்காத மிகப்பருத்த தனங்
சையுடையவளே! பெருந் தவஞ்செய்கின்ற முனிவர்களும்
நுண்ணிய அறிதற்கரிய பொருளாகிய இறைவனைத் தமது
நுண்ணறிவினால் ஆராய்கின்ற மகான்களும் அடைகின்ற பயனை
நீ உன் புத்தியினால், ஆராய்ந்து பார்ப்பாயானால் எனது கட்ட
ளையைத் தமது சிரசினால் தாழ்ந்து வணங்கி நிறைவேற்றுகின்ற
தேவருடன் ஒருங்கே வாழுகின்ற இன்பமேயாகும் என்பதை
அறிவாய்.

விளக்கவுரை : தவமுனிவர்களும் மகான்களும் பிரமன் முதலிய
தேவர்களோடு ஒருவகின் வாழும் இன்பத்தையே நாடுகிறார்கள். அந்
தத் தேவர்களே நானிட்ட கட்டளையைத் தலையால் நிறைவேற்றக்
காத்து நிற்கிறார்கள். ஆதலால் நான் தேவர்களிலும் மேலானவன்.
அத்தகைய நான் உன்னை இரந்துவேண்டவும் நீ எனக்கு இணங்காமல்
இருப்பது முறையல்ல என்று கூறுகின்றான்.

இன்பம்-எழுவாய், (ஆகும்)-பயனிலை.

30. பொருளும் யாழும் விளரியும் பூவையும்
மருள நாளும் மழலை வழங்குவாய்
தெருளு நான்முகன் செய்ததுன் சிந்தையின்
அருளு மின்மருங் கும்மரி தாக்கியோ.

பதவுரை

பொருளும்-உலகத்துப் பொருள்
களுள் மிகச் சிறந்த குழந்
தையும்

யாழும்-வீணையும்
விளரியும்-விளரி என்னும் பண்
னும்

பூவையும்-நாகணவாய்ப் பறவை
யும்
மருளும்-இணையாகாமல்கலங்கும்
படி
மழலை-குதலைச் சொற்களையே
நரளும்-தினமும்
வழங்குவாய்-பேசுகின்றவளே!
தெருளும்-(யாவற்றையும் தெளி
வாக) அறிந்த

நான்முகன்-நான்கு முகங்களை
யுடைய பிரமதேவன்
செய்தது-உன்னைப் படைத்தது
உன் சிந்தையில்-உன் மனத்திலே
அருளும்-இரக்கத்தையும்
மின்மருங்கும்-மின்னல் போலத்
துவழுந் தன்மையுள்ள
இடையையும்
அரிது ஆக்கியோ!-இல்லாமற்
செய்த பின்புதானோ?

பொழிப்புரை : உலகத்துப் பொருள்களுள் மிகச்சிறந்த
குழந்தையும், வீணையும், விளரி என்னும் பண்ணும், நாகணவாய்ப்
பறவையும் இணையாகாமல் கலங்கும்படி குதலைச் சொற்களையே
தினமும் பேசுகின்றவளே! யாவற்றையும் தெளிவாக அறிந்த
நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் உன் மனதிலே இரக்
கத்தையும் மின்னல் போலத் துவழுந் தன்மையுள்ள இடையையு
ம் இல்லாமற் செய்த பின்புதான் படைத்தானோ?

விளக்கவுரை : சீதையின் இனிய மழலைமொழிகளுக்கு மக்களின்
மழலைச் சொற்களும், விளரிப்பண்ணும், நாகணவாயின் இன்னொலியும்
ஒப்பாகாது. சீதையின் இடையோ மின்னலைப் போலத் தோன்றி
மறையும் தன்மை வாய்ந்தது. இவ்வகை அழகுகள் பலவும் அமையப்
படைத்த பிரமன் அவள் உள்ளத்தில் இரக்கத்தை மாத்திரம் படைக்
காமற் போனானே. இரக்கத்தையும் படைத்திருந்தால் நீ என் வேண்டு
தலுக்கு இணங்கியிருப்பாய் என்றவாராகும். அரிது இன்மை குறித்து
நின்றது.

சீதைக்கு அருள் இன்மையைக் கூற வந்தவர் அவளுக்கு இடை
யின்மையையும் உடன் கூறியது விளக்கணியாகும்.

“தம்பொருள் என்பதம் மக்கள்.” ஆதவின் குழந்தையைப் பொருள்
என்றார்.

நான்முகன்-எழுவாய், படைத்தது-பயனிலை.

31. ஈண்டு நாளா மிளமையு மீண்டில
மாண்டு மாண்டு பிறிதுறு மாலை
வேண்டு நாவ்வெறி தேவிளிந் தாலினி
யாண்டு வாழ்வவ் விடருமுன் ருழ்தியோ.

பதவுரை

ஈண்டும் நாளும்-நிரம்பிய உனது
வாழ் நாள்களும்

இளமையும்-இன்பசுகங்களை அநு
பவித்தற்குரிய இளமைப்பரு
வுமும்

மீண்டில-மீண்டும் வருவனவல்ல,
மாண்டு மாண்டு-அவை சிறிது
சிறிதாகக் கழிந்து போய்
பிறிது உறும் மாலைய - ஒழிந்து
போகுந் தன்மையுடையன.
வேண்டும் நாள்-விரும்பி இன்பம்
அநுபவித்தற்குரிய இள
மைப்பருவம்
வெறித்த-(இன்பம் அநுபவித்த
வில்லாமல்) வீணே

பொழிப்புரை : நிரம்பிய உனது வாழ்நாள்களும், இன்பசுகங்
களை அநுபவித்தற்குரிய இளமைப்பருவமும் மீண்டும் வருவன
வல்ல. அவை சிறிது சிறிதாகக் கழிந்து போய் ஒழிந்து போகுந்
தன்மையுடையன. விரும்பி இன்பம் அநுபவித்தற்குரிய இள
மைப்பருவம் இன்பம் அநுபவித்தலின்றி வீணே கழிந்து போகு
மாறால் இனிமேல் சுகம் அநுபவிப்பது எப்போது? அந்தப்
பெருந்துன்பத்தில் தானே வருந்தி அழுந்துவாயோ?

விளக்கவுரை : உலகில் இன்பம் நுகர்வதற்குரிய இளமைப் பரு
வத்தை வீணாகக் கழித்து விட்டுப் பின்பு துக்கப்படுவது மதியீனம்.
போன இளமை திரும்பிவராது. இவ்விளமைப்பருவத்திலேயே இரா
மனை அடைந்து இன்பம் அநுபவிக்கலாம் எனக் கருதாதே. அது
முடியாத காரியம். அல்லது வாழ்நாள் முழுவதும் இப்படியே துன்
பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக் கருதுகின்றாயோ? என் விருப்பத்திற்கு
இணங்குவாயானால் இளமையும் வீணாகக் கழியாது நீயும் இன்பங்களை
அநுபவிப்பாய். நானும் பேறுபெற்றவனானேன் என்று இராவணன்
கூறினான்.

நாளும் இளமையும்-எழுவாய், மீண்டில-பயனிலை
" " - " மாலைய- "
" வாழ்வு - " யாண்டு- "
(நீ) - " ஆழ்தியோ- "

32. இழவெ னக்குயிர்க் கெய்தினு மெய்துக
குழைமு கத்துநின் சிந்தனை கோடினாற்
பழகநிற்புறும் பண்பியை காமத்தோ
டழகி னுக்கினி யாருள ராவரோ.

பதவுரை

குழை முகத்து-(இன்பம் அநுபவி
யாமையால்) வாடுகின்ற
முகத்தையுடைய

நின் சிந்தனை-உனது எண்ணம்
கோடினால்-(என்மீது இரங்காமல்)
மாறுபடுமாயின்

இழவு-மரணம்
எனக்கு உயிர்க்கு-எனது உயிர்க்கு
எய்தினும் எய்துக-நேர்ந்தாலும்
நேரட்டும். (அது பெரிதல்ல)
பழக நிற்புறும்-உன்னோடு கலந்து
பழகும்படி நிலைத்து நிற்
கின்ற
பண்பு இவை-இத்தகைய நல்லி
யல்புகளும்

காமத்தோடு-காமமும் ஆகியவற்
றுடன்
அழகினுக்கு இனியார்-உன் அழ
குக்கு ஏற்றவாறு அமைந்த
நல்ல ஆடவர்
உளர் ஆவரோ?-(என்னைத்தவிர
வேறுயாரேனும்) உளரோ?

பொழிப்புரை : இன்பம் அநுபவியாமல் வாடுகின்ற முகத்
தையுடைய உனது எண்ணம் என்மீது இரங்காமல் மாறுபடு
மாயின் மரணம் எனது உயிர்க்கு நேர்ந்தாலும், நேரட்டும், அது
பெரிதல்ல. உன்னோடு கலந்து பழகும்படி நிலைத்து நிற்கிற
இத்தகைய நல்லியல்புகளும் காமமும் ஆகியவற்றுடன் உன்
அழகினுக்கு ஏற்றவாறு அமைந்த நல்ல ஆடவர் என்னைத்தவிர
வேறு யாரேனும் இருப்பார்களோ?

விளக்கவுரை : "என்மீது கருணைபுரியாமல் மாறுபட்டால் நான்
மாண்டுபோவேன். அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. உனது
நல்லியல்புகளுக்கும் அழகுக்கும் இன்ப நுகர்ச்சிக்கும் உனக்கேற்றவர்
என்னைவிட வேறு எவருமில்லையே" என்று சீதையின் நன்மையிற்
கருத்துடையான் போல இராவணன் கூறுகின்றான்.

இழவு-எழுவாய், எய்துக-பயனிலை. இனியார்-எழுவாய், உளரா
வரோ-பயனிலை.

33. பெண்மை யும்மழ கும்பிற ழாமனத்
திண்மை யும்முதல் யாவையுஞ் செய்யவாய்க்
கண்மை யும்பொருந் திக்க ருணைப்படர்
வண்மை யென்கொல் சனகரின் மாண்டவா.

பதவுரை

பெண்மையும்-பெண்தன்மையும்
அழகும்-அதற்கேற்ற நல்ல அழ
கும்
பிறழாத மனத் திண்மையும்-தள
ராத மன உறுதியும்
முதல் யாவையும்-முதலான நற்
குணங்களெல்லாம்
செய்ய ஆய்-நல்லனவாக அமைந்
திருந்தும்

கண்மையும் - கண்ணோட்ட
மென்னுந் தாட்சணியமும்
கருணை பொருந்தி - இரக்கம்
பொருந்துவதினால்
படர் வண்மையும்-உண்டாகின்ற
கொடைக்குணமும்
சனகரின் - சனக மகாராசனது
வம்சத்தில்

மாண்ட ஆறு) - ஒழிந்துபோன வகை என் கொல்-என்ன காரணமோ?

பொழிப்புரை : பெண் தன்மையும், அதற்கேற்ற நல்ல அழகும், தளராத மன உறுதியும் முதலான நற்குணங்களெல்லாம் நல்லனவாக அமைந்திருந்தும், கண்ணோட்டமும் இரக்கம் பொருந்தி உண்டாகின்ற கொடைக்குணமும் சனக மகாராசனது வம்சத்தில் ஒழிந்து போனவகை எதனாலோ?

விளக்கவுரை : சீதைக்கு அழகு முதலியன நிறைவாக அமைந்திருக்கின்றன. கண்ணோட்டமும் கொடைக்குணமுங் குறைவுபடுகின்றது. இதற்கு யாது காரணமோ தெரியவில்லை. சீதைக்குக் கண்ணோட்டம் இருந்தால் எனக்கு இரங்கி என் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். கொடைக்குணமிருந்தால் நான் விரும்புவதைத் தரவேண்டும். இவ்விரண்டும் செய்யாமையால் அவளிடம் கண்மையும் வண்மையும் இல்லை என இராவணன் கூறுகின்றான். கண்மை என்பது கண்ணோட்டம் மாண்டவாறு-எழுவாய், என்-பயனிலை. கொல் அசை.

34. வீட்டுங் காலத் தலறிய மெய்க்குரல்
கேட்டுங் காண்டற் கிருத்திகொல் கிள்ளைநீ
நாட்டுங் காணெடு நல்லறத் தின்பயன்
ஊட்டுங் காலத் திகழ்வ துறுங்கொலோ.

பதவுரை

கிள்ளை-கிளி போன்றவளே !	நீ இருத்தி கொல்-நீ இருக்கின்றாய் போலும்
வீட்டும் காலத்து-(இராமனை நான்) கொன்றபோது	நாட்டும் கால்-உறுதியாகச் சொல்லுமிடத்து
அவறிய-ஓலமிட்ட	நெடுநல் அறத்தின் பயன்-மிகவும் சிறந்த புண்ணியபயனை
மெய்குரல்-(ஏசீதா! ஏ லெட்சுமண! என்ற) உண்மையான குரலை	ஊட்டும் காலத்து-அநுபவிக்கும்படி விதி கூட்டியபோது
கேட்டும்-நீ காதால் கேட்டிருந்தும்	இகழ்வது - அதனை இகழ்ந்து தள்ளிவிடுவது
காண்டற்கு-அந்த இராமனைக் காண்பதற்கு	உறும் கொலோ-தக்கதாகுமோ?

பொழிப்புரை : கிளி போன்றவளே ! இராமனை நான் கொன்றபோது ஓலமிட்ட இராமனின் உண்மையான குரலை நீ காதாற் கேட்டிருந்தும் அந்த இராமனைக் காண்பதற்கு நீ இருக்கின்றாய் போலும். உறுதியாகச் சொல்லுமிடத்து மிகவுஞ் சிறந்த புண்ணியப் பயனை அநுபவிக்கும்படி விதி கூட்டிய போது அதனை இகழ்ந்து தள்ளிவிடுவது தக்கதாகுமோ?

விளக்கவுரை : நான் உன்னைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னமே இராமன் இறந்து போனான். அவன் இறக்கும்போது ஏ! சீதா லெட்சுமண! என்று ஓலமிட்டதையும் கேட்டிருக்கிறாய். அப்படியிருந்தும் இராமனைக் கூடவேண்டும் என்று கருதுவது என்ன பேதைமை? உனது நல்விதி என்னிடத்தில் கூட்டியிருக்கிறது. அதன் பயனை அடைவதே தகுதி என்று இராவணன் கூறினான் என்க.

நீ-எழுவாய், இருத்தி-பயனிலை, இகழ்வது எழுவாய், உறுங்கொல்-பயனிலை.

“ ஏ சீதா. லெட்சுமண ” என்ற வரலாறு : இராமனும் லெட்சுமணனும் சீதையுடன் தண்டகாரணியத்தில் இருக்கும்போது மாரீசன் என்னும் அரக்கன் பொன்மான் லடிவத்தோடு வந்து சீதை முன் நின்று விளையாட, சீதை அதனைப் பிடித்துத் தரும்படி இராமனை வேண்டினான். இராமன் அதனைப் பிடித்துவரும்படி துரத்திக்கொண்டு நெடுந்தூரம் சென்றுவிட்டான். இறுதியில் இராமன் பொன்மாளைக் கொல்ல எண்ணி ஓர் அம்பைச் செலுத்தினான், அப்போது அந்த மான், இராமன் ஓலமிடுவதுபோன்ற சத்தத்தில் ‘ ஏ சீதா லெட்சுமண அபயம் ’ என்று அலறி உயிர்விட்டது. இக்குரலைக் கேட்ட சீதை; இராமனுக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது என்றெண்ணி, தனக்குக் காவலாக நின்ற லெட்சுமணனைக் கடிந்து கூறி அனுப்பி விட்டாள். லெட்சுமணனும் அகன்றபின் சீதை தனித்திருக்கும் போது, இராவணன் துறவிவேடங் பூண்டுவந்து சீதையைக் கவர்ந்து சென்று சிறை வைத்தான்.

35. தக்க தென்னுயிர் வீடெனிற ருழ்கிலா
தொக்க செல்வ முலையு மொருத்திநீ
புக்கு யர்ந்த தெனும்புகழ் போக்கிவே
றுக்க தென்னு முறுபழி கோடியோ.

பதவுரை

என்னுயிர் வீடு-(நீ அருள் புரியாமையால்) என்னுயிர் நாசமடைதல்	உயர்ந்தது-எனது செல்வம் உயர்வதாயிற்று
தக்கது எனில்-நேருமாயின் தாழ்கிலாது- காலதாமதமில்லாமல்	எனும்-என்கின்ற புகழ்-கீர்த்தியையும் போக்கி-அகற்றி வேறு-அதற்கு எதிராக
ஒக்கசெல்வம்-ஒருங்குசேர எனது செல்வம் முழுவதும்	உக்கது - (நீ வந்ததினால் என்னுடைய செல்வம்) ஒழிந்தது
உலையும் - அழிந்துபோகும் ஒருத்தி நீ-ஒப்புயர்வற்ற நீ	என்னும்-என்கின்ற உறுபழி-பெரும் பழியை
புக்கு-என்னிடம் சேர்ந்ததால்	கோடியோ-கொள்வாயோ?

பொழிப்புரை : நீ அருள் புரியாமையினால் என்னுயிர் நாச மடைய நேருமாயின் காலதாமதமில்லாமல் ஒருங்குசேர எனது செல்வம் முழுவதும் அழிந்துபோகும், ஒப்புயர்வற்ற நீ என்னிடம் சேர்ந்ததினால் எனது செல்வம் உயர்வடைந்தது என்கிற கீர்த்தியை அகற்றி, அதற்கு எதிராக, நீ வந்ததினால் என்னுடைய செல்வம் ஒழிந்தது என்கின்ற பெரும்பழியைக் கொள்வாயோ?

விளக்கவுரை : சீதாதேவியின் அருள் கிடையாமற்போனால் தான் இறப்பது திண்ணமென இராவணன் கூறுகிறான். தான் இறக்கவே தனது செல்வம் யாவும் அழிந்து ஒழியும் என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறான். தான் அழிவதைப்பார்க்கிலும், தனது செல்வத்தை அழித்தான் என்ற பழி சீதையை அடையப்போகிறதே என்றுதான் இராவணன் மிகுதியும் கவலையுறுவதாகத் தெரிகிறது.

நீ-எழுவாய், கோடியோ?-பயனிலை

36. தேவர் தேவியர் சேவடி கைதொழும்
தாவின் மூவுல கின்றனி நாயகம்
மேவு கின்றது நுன்கண் விலக்கினை
யாவ ரேழையர் நின்னி நிலங்கிழாய்.

பதவுரை

இலங்கு இழாய் ! - விளங்குகின் ஆபரணங்களை அணிந்த வளே !	மூ உலகின்-மூவுலகங்களுக்கும் தனி நாயகம்-ஒப்புயர்வற்ற தலை மைத் தன்மை
தேவர்-தேவர்களும் தேவியர் - தேவர்களது மனைவி மார்களும்	நுன்கண்-உன்னிடத்தில் மேவுகின்றது - தானாகவந்தடை கின்றது
சே அடி - உனது சிவந்த பாதங் களை	விலக்கினை-(நீ அதனை வேண்டா மென்று) விலக்கினாய்
கைதொழும் - கைகூப்பித் தொழும்படியான	நின்னின்-உன்னைப்போல் ஏழையர்-அறிவிலிகள் யாவர்?-யார் இருக்கிறார்கள் ?
தா இல்-அழிவில்லாத	

பொழிப்புரை : விளங்குகின்ற ஆபரணங்களை அணிந்த வளே! தேவர்களும் தேவர்களின் மனைவிமார்களும் உனது சிவந்த பாதங்களைக் கைகூப்பித் தொழும்படியான அழிவில்லாத மூவுலகங்களுக்கும் ஒப்புயர்வற்ற தலைமைத் தன்மை உன்னிடத்தில் தானாகவே வந்து சேருகின்றது. நீ அதனை வேண்டாமென்று விலக்குகின்றாய், உன்னைப்போல அறிவிலிகள் யார் இருக்கிறார்கள் ?

விளக்கவுரை : மூவுலகிலும் ஒப்புயர்வற்ற தலைமைப்பதவி தன்னை அடையும் போது சீதை அதை வேண்டாமெனத் தள்ளி விடுவதை இராவணன் அவளுடைய அறியாமை என்றெண்ணி இரங்குகின்றான்.

தனிநாயகம் - எழுவாய், மேவுகின்றது - பயனிலை.

(நீ) - ,, விலக்கினை - ,,
ஏழையர் - ,, யாவர்? - ,,

37. குடிமை மூன்றுல குஞ்செயுங் கொற்றத்தென்
அடிமை கோடி யருளுதி யாலென
முடியின் மீது முகிழ்த்துயர் கையினன்
படியின் மேல்விழுந் தான்பழி பார்க்கலான்.

பதவுரை

பழி பார்க்கலான் - (பிறர் மனை வியை விரும்புதலால் தனக்கு வரும்) பழியைச் சிறிதுங் கரு தாதஇராவணன்	கோடி-ஏற்றுக் கொள்வாயாக அருளுதி-எனக்கு அருள் புரிவா யாக
மூன்று உலகும் - மூவுலகத்திலுள் ளாரையும்	என என்று முடியின்மீது-தனது தலையின்பேல் முகிழ்த்து உயர் கையினன் - உய ரக் குவித்த கைகையுடைய வனாய்
குடிமை செய்யும்-தன்கீழ் வாழும் குடியாகச் செய்துள்ள	படியின் மேல்-நிலத்தின்மீது விழுந்தான் - விழுந்து வணங்கி னான்.
கொற்றத்து - வெற்றியைக் கொண்ட	
என் அடிமை-எனது அடிமைத் தன்மையை	

பொழிப்புரை : பிறர் மனைவியை விரும்புதலால் தனக்கு வரும் பழியைச் சிறிதுங் கருதாத இராவணன் மூவுலகத்திலுள்ளாரையும் தன்கீழ் வாழும் குடியாகச் செய்துள்ள வெற்றியைக் கொண்ட எனது அடிமைத்தன்மையை ஏற்றுக்கொள்வாயாக. எனக்கு அருள்புரிவாயாக என்று தனது தலையின்பேல் உயரக் குவித்த கைகையுடையவனாய் நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினான்.

விளக்கவுரை : மூவுலகிலுள்ளாரையும் தனக்கு ஏவல்கொண்ட இராவணன் தன் மானமும் ஆண்மையும் இழந்து, அயலான் மனை யானை நயந்து வீழ்ந்து வணங்குகின்றான். இதனால் பெரும் பழியைத் தனதாக்கிக் கொள்வதைக் காணலாம்.

பழிபார்க்கலான்-எழுவாய், விழுந்தான்-பயனிலை.

சீதையின் கடுஞ் சினம் (38 - 60 செய்யுள்கள்)

38. காய்ந்தன சலாகை யன்ன
வுரைவந்து கதுவா முன்னம்
தீய்ந்தன செவிக ளுள்ளந்
திரிந்தது சிவந்த சோரி
பாய்ந்தன கண்க ளொன்றும்
பரிந்தில ளுயிர்க்கும் பெண்மைக்
கேய்ந்தன வல்ல வெய்ய
மாற்றங்க ளினைய சொன்னாள்.

பதவுரை

காய்ந்தன - நெருப்பிற் பழுக்கக்
காய்ந்தனவாகிய
சலாகை அன்ன - இருப்பு நாரா
சங்களைப் போன்ற
உரை-இராவணனது வார்த்தை
கள்
வந்து கதுவா முன்னம் - காதுக
ளில் வந்து நுழைவதற்கு
முன்பே
செவிகள்-சீதாதேவியின் காதுகள்
தீய்ந்தன-கொடுமை தாங்கமாட்
டாமல் எரிந்து போயின
உள்ளம் திரிந்தது - (கடுஞ் சினத்
தால்) உள்ளம் (சாந்த நிலை
யினின்றும்) மாறுபட்டது
கண்கள்-இரண்டு கண்களிலும்
சிவந்த சோரி - செந்நிறமான
இரத்தம்

பொழிப்புரை : நெருப்பில் பழுக்கக் காய்ந்தனவாகிய இருப்பு
நாராசங்களைப் போன்ற இராவணவது வார்த்தைகள் காது
களில் வந்து நுழைவதற்கு முன்பே சீதாதேவியின் காதுகள்
கொடுமை தாங்கமாட்டாமல் எரிந்து போயின. கடுஞ்சினத்
தால் உள்ளம் சாந்த நிலையினின்றும் மாறுபட்டது. இரண்டு
கண்களிலும் செந்நிறமான இரத்தம் ஒழுகின. அப்போது
தனது உயிரைப்பற்றியும், இவ்வாறு கூறுவதினால் இராவண
னால் தீங்கு நேருமே என்றும் சிறிதும் வருந்தாதவளாய், பெண்
தன்மைக்குத் தகுந்தனவும், கொடியனவும் ஆகிய இத்தகைய
சொற்களை இராவணனை நோக்கிக் கூறலானாள்.

பாய்ந்தன-ஒழுகின (அப்போது)
உயிர்க்கும்-தனது உயிரைப்பற்றி
யும்
ஒன்றும் பரிந்திலள் - (இவ்வாறு
கூறுவதினால் இராவணனால்
என்ன தீங்கு நேருமோவென்
றும்) சிறிதும் வருந்தாதவ
ளாய்
பெண்மைக்கு - பெண்தன்மைக்கு
ஏய்ந்தன-தகுந்தனவும்
வல்ல-வலிமையுடையனவும்
வெய்ய-கொடியனவும் ஆகிய
மாற்றங்கள் இனைய - இத்தகைய
சொற்களை
சொன்னாள் இராவணனை நோக்
கிக் கூறலானாள்

விளக்கவுரை : கற்பு நெறி நின்ற சீதைக்கு இராவணனின் காம
வேட்கை மிகுந்த சொற்கள் பெருஞ் சினத்தை மூட்டின. இதனால்
காது தீய்ந்துபோக, கண்களில் இரத்தஞ் சிந்தத் தன் உயிரையும்
பொருட்படுத்தாமல் கொடுஞ் சொற்களால் இராவணனைப் பழித்துக்
கூறுகின்றாள்.

(சீதை)-எழுவாய், சொன்னாள்-பயனிலை.

சீதை இராவணனை நோக்கிச் சினந்து கூறல்

39. மல்லடு திரடோள் வஞ்சன்
மனம்பிறி தாகும் வண்ணம்
கல்லொடுந் தொடர்ந்த நெஞ்சங்,
கற்பின்மேற் கண்ட துண்டோ
இல்லொடுந் தொடர்ந்த மாதர்க்
கேய்வன வல்ல வெய்ய
சொல்லிது தெரியக் கேட்டி
துரும்பெனக் கனன்று சொன்னாள்.

பதவுரை

துரும்பு-துரும்பே!
வெய்ய சொல்-நீ கூறியகொடுஞ்
சொற்கள்
இல்லொடும்-நற் குடிப் பிறப்
போடும்
தொடர்ந்த-கூடி வாழுகின்ற
மாதர்க்கு-மகளிர்க்கு
ஏய்வன அல்ல-தகுதி யற்றவை
யாம்
கல்லொடும் தொடர்ந்த-கல்
லோடொத்த
நெஞ்சம்-திண்மை நிறைந்த என்
மனமானது
கற்பின் மேல்-கற்பைக் காட்டி
லும் மேலான வேறென்றை

கண்டதுண்டோ? - கண்டது உண்
டோ?
இது-இப்போது நான் கூறுவதை
தெரிய-தெரியும்படி
கேட்டி-நன்றாகக் கேட்பாயாக
என-என்று
மல் அடு-மற்போரிலால் பகை
வரைக் கொல்லவல்ல
திரள் தோள்-திரண்ட தோள்
களையுடைய
வஞ்சன்-வஞ்சகனை இராவண
னது
மனம் பிறிதாகும் வண்ணம்-
மனம் மாறுபடும்படி
கனன்று-கடுங் கோபங்கொண்டு
சொன்னாள்-கூறலானாள்.

பொழிப்புரை : துரும்பே! நீ கூறிய கொடுஞ் சொற்கள்
நற் குடிப்பிறப்பினையுடைய மகளிர்க்குத் தகுதியற்றவையாகும்.
கல்லோடொத்த திண்மை நிறைந்த என் மனமானது கற்பைக்
காட்டிலும் மேலான வேறென்றைக் கண்டது உண்டோ? இப்

போது நான் கூறுவதைத் தெரியும்படி நன்றாகக் கேட்பாயாக என்று மற்போரினால் பகைவரை வெல்ல வல்ல திரண்ட தோள் களையுடைய வஞ்சகஞான இராவணனது மனம் மாறுபடும்படி கடுங்கோபங் கொண்டு கூறலானான்.

விளக்கவுரை : சுற்புடை மகளிர் தம் கணவனை யொழிந்த பிற ஆடவருடன் முன்னின்று முகம் நோக்கிப் பேசார். அவ்வாறு யேச வேண்டிய நிலை ஏற்படின் இடையே ஒரு குழந்தையையோ வேறொரு வரையோ நிறுத்தி அன்றா முகம் நோக்கிப் பேசுதலே பழந்தமிழர் தம் பெரு மரபு. இம்முறைப்படியே சீதாதேவியும் இராவணனுடைய முகத்தை நோக்கிப் பேசாமல் இடையே வேறொரு மின்மையால் ஒரு துரும்பையிட்டு, அத்துரும்பை முன்னிலைப் படுத்திக் கூறுவது போலக் கூறலானான். சுற்பின் பெருமை யுணராத இராவணனுக்கு அதை உணர்த்தலானான் என்க.

(சீதை)-எழுவாய், சொன்னான்-பயனிலை.

40. மேருவை யுருவல் வேண்டின்
விண்பிளந் தேகல் வேண்டின்
ஈரெழு புவனம் யாவும்
முற்றுவித் திடுதல் வேண்டின்
ஆரியன் பகழி வல்ல
தறிந்திருந் தறிவி லாதாய்
சீரிய வல்ல சொல்லித்
தலைபத்துஞ் சிந்து வாயோ.

பதவுரை

அறிவு இலாதாய்! - அறிவில்லா வனே!
மேருவை-மேருமலையை
உருவல் வேண்டின் - ஊடுருவித் துளைக்க விரும்பினாலும்
விண் ஆகாயத்தை
பிளந்து-கிழித்துக்கொண்டு
ஏகல் வேண்டின்-அப்புறம் செல்ல வேண்டுமென விரும்பினாலும்
ஈர் எழு-பதினான்கு
புவனம் யாவும்-உலகங்கள் முழுவதையும்

முற்றுவித்திடுதல் வேண்டின்- அழிக்கவேண்டுமென விரும்பினாலும் இவற்றையெல்லாம் செய்ய
ஆரியன் பகழி - இராமபிரானுடைய பாணம்
வல்லது-வல்லமையுள்ளது
அறிந்து இருந்து - இதனை நீ தெரிந்து இருந்தும்
சீரியவல்ல-சிறப்பற்ற வார்த்தைகளை

சொல்லி-உரைத்து

தலைபத்தும்-உனது பத்துத் தலைகளும்

சிந்துவாயோ? - அறுபட்டுப் பூமியில் சிதறுப்படப் போகிறாயோ?

பொழிப்புரை : அறிவில்லாதவனே! மேருமலையை ஊடுருவித் துளைக்க வேண்டுமானாலும் ஆகாயத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு அப்பாற் செல்லவேண்டுமாயினும், பதினான்கு உலகங்களையும் அழிக்கவேண்டுமாயினும் இவற்றையெல்லாம் செய்ய இராமபிரானது பாணம் வல்லமையுள்ளது. இதனை நீ தெரிந்து இருந்தும் சிறப்பற்ற வார்த்தைகளை உரைத்து, உனது பத்துத் தலைகளும் அறுபட்டுப் பூமியிற் சிதறுப்படப் போகிறாயோ?

விளக்கவுரை : சீதாதேவி தன் நாயகனின் ஆற்றலைப் பெருமிதத்துடன் கூறுகின்றாள். இதனை நீ கேள்விப்பட்டிருப்பாய். ஆதலின் பசப்பு வார்த்தைகளைச் சொல்லி இராமபிரானின் அம்புக்கு இலக்காகப் போகிறாயோ? என்று இரங்குகிறாள்.

நீ - எழுவாய், சிந்துவாயோ-பயனிலை.
பகழி- ,, வல்லது- ,,

41. அஞ்சினை யாத லானன் றிரிய னற்றம் நோக்கி
வஞ்சனை மாறென் றேவி மாயையான் மறைத்து வந்தாய்
உய்ஞ்சனை போதியாயின் விடுதியுன் குலத்துக் கெல்லாம்
நஞ்சினை யெதிர்த் தபோதுநோக்குமோ கினது நாட்டம்.

பதவுரை

அஞ்சினை ஆதலால் - இராமபிரானிடத்து நீ அச்சங் கொண்டாய் ஆனதினால்

அன்று-(என்னைக் கவர்ந்து வந்த) அன்று

வஞ்சனைமான் ஒன்று ஏவி - மாயமான் ஒன்றை ஏவிவிட்டு (அதன்பின்னே இராமன் சென்றதினால்)

ஆரியன் அற்றம் நோக்கி - இராமபிரான் இல்லாத சமயம் பார்த்து

மாயையால்-வஞ்சனைக் குணத்தினால்

மறைத்து - (உண்மை வடிவை) மறைத்து

வந்தாய் - (எவரும் நம்பத்தக்க துறவி வடிவத்தோடு என்னைக்கவர வந்தாய்)

உய்ஞ்சனை போதியாயின்-உயிர்தப்பிப் போகவேண்டுமானால்

விடுதி - (என்னை இராமபிரானிடம் கொண்டுபோய்) விட்டுவிடு

உன்குலத்துக்கு எல்லாம் - உனது குலம் முழுவதற்கும்

நஞ்சினை-விஷம் போன்றவனான அந்த இராமபிரானை எதிர்த்தபோது - போரில் எதிர்த்திருக்கும்போது

நினது நாட்டம்-உனது கண்கள் நோக்குமோ-அவரைப் பார்க்க முடியுமோ?

பொழிப்புரை : இராமபிரானுடத்து நீ அச்சங்கொண்டாய் ஆனதினால் என்னைக் கவர்ந்து வந்த அன்று; மாயமான் ஓன்றை ஏவிவிட்டு இராமபிரான் அதன் பின்னே சென்றதினால், இராமபிரான் இல்லாத சமயம் பார்த்து, வஞ்சனைக் குணத்தினால் உன் உண்மைவடிவை மறைத்து, எவரும் நம்பத் தக்க துறவிவடித்தோடு என்னைக் கவர்வந்தாய். நீ உயிர்தப் பிப்போக வேண்டுமானால் என்னை இராமபிரானிடம் கொண்டு போய் விட்டுவிடு. இல்லாவிட்டால் என்னை மீட்குமாறு இராம பிரான் இங்குதானே வருவார். உனது குலம் முழுவதற்கும் நஞ்சுபோன்றவனான அந்த இராமபிரான் போரில் எதிர்நிற்கும் போது உனது கண்கள் அவரைப்பார்க்க முடியுமோ?

விளக்கவுரை : கரதுடன் பதினாலாயிரம் படையோடு எதிர்த்த போது இராமபிரான் தனியாகவே நின்று அவர்களைக் கொன்று குவித்தமையைச் சூர்ப்பனகையால் இராவணன் கேள்விப்பட்டிருந்தான். அதனால் அரக்கர் குலத்துக்கு ஏற்பட்ட இழக்கைப்போக்க விரும்பியிருந்தால் இராமனோடு போரிட்டு வெற்றியீட்டித் தன் வீரத்தைக் காட்டிச் சீதையைச் சிறைப்பிடித்து வந்திருக்கலாம். இதுவே ஆண்மகனுக்கு அழகு. அவ்வாறில்லாமல் மாரீசனை மாயமானாக்கி அனுப்பி, இராமனில்லாத சயம் பார்த்துத் துறவி வேடம் பூண்டு கண்னத்தனமாகக் கவர்ந்து வந்தமை பேடித்தனம் என விளக்கியவா ராகும். இராமன் இராவணனது குலத்துக்கு நஞ்சு போல்வான். ஆத லால் தப்பிப் பிழைக்கலாம் என்று எண்ணிவிடாதே என எச்சரித் தான். தப்புவதற்கு ஒரே ஒருவழியும் கூறுகின்றான். கள்ளமாய்க் கவர்ந்துவந்த நீ இராமபிரானிடம் கொண்டுபோய் விட்டு விடுவ தொன்றே தப்பிப்பிழைப்பதற்கு வழியென்று நன்மதி புகட்டினான். இதைவிட்டுச் சும்மாவிருந்தால் இராமபிரான் வந்து அழித்துவிடுவான். அவனை நீ உன் இருபது கண்களாலுமே பார்க்க முடியாதவனவாய் என்று இராமனது பெருமையையும் இராவணனது சிறுமையையும் விளக்கலானான்.

(நீ) - எழுவாய், வைத்தாய் - பயனிலை

(நீ) ,, விடுதி - ,,

நாட்டம்,, நோக்குமோ? ,,

42. பத்துள தலையும் தோளும் பலபல பகழி தூவி வித்தக வில்லி னாற்குத் திருவிளை யாடற் கேற்ற சித்திர விலக்க மாகு மல்லது செருவி லேற்குள் சக்தியை போலு மேனாட் சடாயுவாற் றரையின் வீழ்ந் தாய்.

பதவுரை

மேல் நாள்-(நீ என்னைக் கவர்ந்து வந்த) முன்னாலி.

சடாயுவால்-(என்னை மீட்க உன் னுடன் போராடிய கமுகரச னை) சடாயுவினால்

தரையில் வீழ்ந்தாய் - தாக்கப் பட்டு நிலத்தில் விழுந்த வனே!

பத்துளதலையும் - உனது பத்துத் தலைகளும்

தோளும்-இருபது தோள்களும்

வித்தக வில்லிநாற்கு-வில்வித்தை யிற தேர்ந்த வீரனாகிய இராமபிரானுக்கு

பலபல பகழி தூவி-மிகப்பல அம் புகளைப் பிரயோகித்து

திருவிளையாடற்கு - வில்லைக் கொண்டு அழகிய விளையாட் டைச் செய்வதற்கு

ஏற்ற-தகுந்த சித்திர இலக்கம் ஆகும் - அழகிய இலக்குப்பொருளேயாகும்

அல்லது-அஃதல்லாமல் செருவில்-போரில்

ஏற்கும்-எதிர்த்து நிற்கும்

சக்தியைபோலும் - சக்தியுடைய வன் போலும்?

பொழிப்புரை : நீ என்னைக்கவர்ந்து வந்த முன்னாலில் என்னை மீட்கும்படி உன்னுடன் போராடிய கமுகரசரணை சடாயுவினால் தாக்கப்பட்டு நிலத்தில் விழுந்தவனே! உனது பத்துத் தலைக ளும் இருபது தோள்களும் வில் வித்தையில் தேர்ந்த வீரனாகிய இராமபிரானுக்கு மிகப்பல அம்புகளைப் பிரயோகித்து, வில்லைக் கொண்டு அழகிய விளையாட்டை ஆடுவதற்குத் தகுந்த அழகிய இலக்குப் பொருளேயாகும். அஃதல்லாமல், போரில் எதிர்த்து நிற்கும் சக்தியுடையவன்போலும்,

விளக்கவுரை : இலக்கம் = இலக்குப்பொருள் = அம்பெய்யும்குறி

இராவணன் பத்துத்தலையும் இருபது தோள்களும் உடையபெரிய வீரனாயினும் இராமன் முன் நின்று போர்புரியும் ஆற்றல் இல்லாத வனே எனச் சீதை கருதி, சடாயுவினால் அடிபட்டு வீழ்ந்த நீ போரில் இராமனை எதிர்க்க வல்லையோ? என்று கேட்கிறான். உன்பத்துத்தலையும் இருபது தோள்களும் இராமபிரானது வில்விளையாட்டுக்கு இலக்குப் பொருளாகுமே யன்றி எதிர்த்துப்போரிட நீ எம்மாதிரம் என இகழ்ந்தவாராகும்.

(நீ)-எழுவாய், சக்தியைபோலும்-பயனிலை.

43. தோற்றனை பறவைக் கன்று துள்ளுநீர் வெள்ளஞ் சென்னி ஏற்றவன் வாளால் வென்ற யின்றெனி னிறத்தி யன்றே

நோற்றநோன் புடைய வாணன்
வரமிவை நுனித்த வெல்லாங்
கூற்றினுக் கன்றே வீரன்
சரத்திற்குங் குறித்த துண்டோ.

பதவுரை

அன்று-என்னைக் கவர்ந்து வந்த
அன்று
பறவைக்கு-சடாயு வென்னும்
பறவைக்கு
தோற்றனை-தோற்றுப் போனாய்
துள்ளு நீர்-துள்ளிப் பாய்கின்ற
நீரையுடைய
வெள்ளம்-கங்காநதியை
சென்னி ஏற்றவன்-சிரசில் ஏற்
றுக் கொண்டவனாகிய சிவ
பிரானது
வாளால்-சந்திரகாசம் என்னும்
வாளினால்
வென்றாய்-அந்தச் சடாயு வை
வெற்றி பெற்றாய்
அன்றெனில்-அந்த வாளின்
உதவியில்லாவிட்டால்
அன்றே இறத்தி-அப்போதே
இறந்திருப்பாய்

நோற்ற நோன்புஉடைய-செய்த
தவத்தின் பயனாக உனக்குக்
கிடைத்த
வாழ்நாள்-கோடிக்கணக்கான
வாழ்நாள்களும்
வரம்-வரங்களும் ஆகிய
இவை நுனித்த எல்லாம்-குறித்
துக் கூறிய இவையெல்லாம்
கூற்றினுக்கு அன்றே இயம
தேவன் உன்னை அணுகாமல்
இருப்பதற்கு அல்லவோ
பயனாகும்
வீரன் சரத்திற்கும்-மகாவீரனான
இராமபிரானது அம்புகளா
லும்

குறித்தது உண்டோ? - (யா
தொரு தீங்கும் நேரிடாமலி
ருக்கும் என்று) குறித்த
தாருமோ?
(இல்லை என்றபடி)

பொழிப்புரை : என்னைக் கவர்ந்து வந்த அன்று சடாயு
என்னும் பறவைக்குத் தோற்றுப் போனாய். துள்ளிப் பாய்
கின்ற நீரையுடைய கங்காநதியைச் சிரசில் ஏற்றுக் கொண்டவ
னாகிய சிவபிரானது சந்திரகாசம் என்னும் வாளினால் அந்தச்
சடாயுவை வெற்றி பெற்றாய். அந்த வாளின் உதவி இல்லா
விட்டால் அப்பொழுதே இறந்திருப்பாய். செய்த தவத்தின்
பயனாக உனக்குக் கிடைக்க முடியாத முக்கோடி வாழ்நாளும்
வரங்களும் ஆகிய குறித்துக் கூறிய இவையெல்லாம் இயம
தேவன் உன்னை அணுகாமல் இருப்பதற்கு அல்லவோ பயன்
படும். மகாவீரனான இராமபிரானின் அம்புகளாலும் யாதொரு
தீங்கும் நேரிடாதென்று குறித்ததாருமோ? (இல்லை என்றபடி)

விளக்கவுரை : ஈசன் அருளிய சந்திரகாசம் என்ற வாட்படை
இல்லாதிருந்தால் கமுகரசனால் அன்றே மாண்டிருப்பாய் என்று சீதா
தேவி தான் நேரில் கண்ட இராவணனின் பெலவீனத்தை நினைவூட்டு

கின்றாள். கமுகரசனை வெல்ல முடியாத நீ எல்லையில்லாத வலிமை
கொண்ட இராமபிரானை எங்ஙனம் வெல்ல முடியும்? என்று கேட்
கிறாள். வானும் நாளும் மற்றைய வரங்களும் உன்னைக் காக்கும்
என்று எண்ணிவிடாதே. ஏனெனில் அவையெல்லாம் கூற்று வன்
உன்னை அணுகாமற் காக்குமேயன்றி இராம பாணத்தைத் தடுத்துக்
காக்கும் வன்மை அவைகளுக்கில்லையென்று தெரிவிக்கின்றாள்.

(நீ)-எழுவாய். தோற்றனை, வென்றாய், இறத்தி என்பன
பயனிலைகள். குறித்தது-எழுவாய், உண்டோ-பயனிலை.

44. பெற்றுடை வரனும் நாளும்
பிறந்துடை யுரனும் பின்னும்
மற்றுடை யெவையுந் தந்த
மலரயன் முதலோர் வார்த்தை
விற்புடை யிராமன் கோத்து
விடுதலும் விலக்குண் டெல்லாம்
இற்றிடைந் திறுதன் மெய்யே
விளக்கின்முன் னிருளுண் டாமோ!

பதவுரை

பெற்று உடை-நீ தவஞ் செய்து
பெற்றுள்ள
வரனும்-பலவகை வரங்களும்
நாளும்-நீண்ட வாழ்நாளும்
பிறந்து உடை உரனும் - உனது
அரக்கர் குலத்துக்கேற்ப
இயல்பாயமைந்துள்ள வலி
மையும்
பின்னும் - இன்னும் நீ அடைந்
துள்ள
மற்று உடை எவையும் - மற்று
உண்டான யாவும் (ஆகிய
இவற்றையெல்லாம்)
தந்த-உனக்குக் கொடுத்தருளிய
மலரயன் முதலோர் - செந்தா
மரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற
பிரமன் முதலியவர்களது

வார்த்தை-வார்த்தைகள்
எல்லாம்-யாவும்
இராமன்-இராமபிரான்
வில் தொடைகோத்து - தனது
வில்லில் அம்பைத் தொடுத்து
விடுதலும்-விட்டவுடனே
விலக்குண்டு-விலக்கப்பட்டு
இற்று-உடைந்து
இடைந்து-பின்வாங்கி
இறுதல்-அழிந்துபோதல்
மெய்யே-உண்மையேயாகும்
விளக்கின் முன்-ஒளிவிட்டு எரி
கின்ற விளக்கின் முன்னே
இருள் உண்டாமோ? - இருள்
தோன்றுமோ? (இல்லை
என்றபடி)

பொழிப்புரை : நீ தவஞ் செய்து பெற்றுள்ள பலவகை
வரங்களும், நீண்ட வாழ்நாளும் உனது அரக்கர் குலத்துக்
கேற்ப இயல்பாயமைந்துள்ள வலிமையும், இன்னும் நீ அடைந்

துள்ள மற்று உண்டானயாவும் (ஆகிய இவற்றையெல்லாம்) உனக்குக் கொடுத்தருளிய செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிறமன் முதலியோரது வார்த்தைகள் யாவும், இராமபிரான் தனது வில்லில் அம்பைத்தொடுத்து விட்டவுடனே விலக்கப் பட்டு உடைந்து பின்வாங்கி அழிந்துபோதல் உண்மையே யாகும். ஒளிவிட்டு எரிகின்ற விளக்கின் முன்னே இருள் தோன்றுமோ? (இல்லை)

விளக்கவுரை : இராவணனிடம் இயல்பாயமைந்த வலிமையும், வரத்தினுற் பெற்ற வான், நீண்ட நாள் முதலிய யவும் இராமனது ஓர் அம்பினால் அழிந்து ஒழியும் என்று சீதை கூறுகின்றாள். விளக்கின் முன் இருள் நிலலாததன்மைபோல இராமபிரானது அம்பின் முன் இராவணனின் வலிமைகள் அனைத்தும் அழிந்தொழியும் என்பதாம்.

“விளக்கின் முன் இருள் உண்டாமோ” — எடுத்துக்காட்டுவமை.

எடுத்துக்காட்டுவமையாவது : உவமான உவமேயங்கள் தனித் தனியாக நிற்க இடையில் உவமை உருபு இல்லாமற் கூறுவதாகும்.

இறுதல்-எழுவாய், மெய்யே-பயனிலை.

இருள்- ,, உண்டாமோ- ,,

45. குன்றுநீ யெடுத்த நாடன்

சேவடிக் கொழுந்தா லுன்னை
வென்றவன் புரங்கள் வேவத்
தனிச்சரம் துரந்த மேரு
என்றுணைக் கணவ னொற்றற்
குரனிலா திற்று வீழ்ந்த
அன்றெழுந் துயர்ந்த வோசை
கேட்டிலை போலு மையா.

பதவுரை

குன்று-கைலாயமலையை

நீ எடுத்த நாள் - நீ வேரோடும்
பறித்து எடுத்த காலத்தில்

தன் சே அடிக் கொழுந்தால் -
தனது சிவந்த பாதங்களின்
விரலால் அழுத்தி

உன்னை வென்றவன் - உன்னை
வெற்றி கொண்டவனாகிய
சிவபிரான்

புரங்கள் வேவ - திரிபுரங்களும்
வெந்து நீராகும்படி

தனிச்சரம்-ஒப்பற்ற அம்பினை
துரந்த-எய்தற்கு இடமாய்நின்ற
மேரு-மேருமலையாகிய வில் (சிவ
தனிச)

என்றுணை-எனக்குத் துணையான
கணவன் ஆற்றற்கு - நாயகனது
வலிமையைத் தாங்குவதற்கு

உரன் அலாது-ஏற்ற வலிமை இல்
லாமல்

இற்று வீழ்ந்த-ஒடிந்து விழுந்த
அன்று-இக்காலத்தில் (என் திரு
மண காலத்தில்)

எழுந்து-தோன்றி
உயர்ந்த-எங்கும் பரந்த

ஓசை-பேரோசையை
கேட்டிலைபோலும்-நீ கேட்கவில்
லைப் போலும்

பொழிப்புரை : கைலாய மலையை நீ வேரோடும் பறித்து எடுத்த காலத்தில், தனது சிவந்த பாதங்களின் விரலால் அழுத்தி உன்னை வெற்றி கொண்டவனாகிய சிவபிரான், திரிபுரங்களும் வெந்து நீராகும்படி ஒப்பற்ற அம்பினை எய்தற்கு இடமாய் நின்ற மேருமலையாகியவில் (சிவதனிச) எனக்குத் துணைவனான நாயகனது வலிமையைத் தாங்குவதற்கு ஏற்ற வலிமை இல் லாமல் ஒடிந்து விழுந்த அந்தக்காலத்தில் (எனது திருமண காலத்தில்) தோன்றி எங்கும் பரந்த பேரோசையை நீ கேட்க வில்லைப் போலும்.

விளக்கவுரை : இராவணன் திக்குவிசயஞ் செய்தபோது கைலாய மலை குறுக்கிட அதனை வேரோடு பெயர்த்தெறியத் தொடங்கவே சிவபிரான் தமது காற் பெருவிரலால் அழுத்தி இராவணனை வெற்றி கொள்ளலானார். இத்தகைய பேராற்றல் வாய்ந்த சிவபிரான் திரி புரத்தை அழிப்பதற்காக மேருமலையை வில்லாக வளைத்துக் கொண்டார். இந்த வில்லாகிய சிவதனிச சீதையின் திருமணகாலத் தில் இராமபிரானால் வளைக்கப்பட்டு இராமபிரானின் ஆற்றலைத் தாங்கமாட்டாமல் ஒடிந்துபோயிற்று. அப்போது உண்டான பேரொலி எங்கும் பரந்தது. இந்த வரலாற்றையெல்லாம் சீதை இராவணனைப் பார்த்துக் கூறுகின்றாள்.

உன்னை விரல் நுனியால் வெற்றிகொண்ட சிவபிரானின் ஒப்பற்ற வில்லை எனது கணவர் ஒரு கணப்பொழுதில் ஒடித்துவிட்டார். அந்தப் பேரொலி உன் காதில் விழவில்லையா? என்று கேட்கிறாள். இதனால் இராமபிரானின் பேராண்மையும் இராவணனின் வலியின்மையும் புலப்படுத்தியவாரும்.

நீ-எழுவாய், கேட்டிலை போலும்-பயனிலை

46. மலையெடுத் தெண்டிசை காக்கு மாக்களை
நிலைகெடுத் தேனெனு மாற்றம் நேருநீ
சிலையெடுத் திளையவ னிற்கச் சேர்ந்தலை
தலையெடுத் தின்னமு மகளிர்த் தாழ்த்தியோ.

பதவுரை

மலை எடுத்து - கைலாயமலையைப்
பேர்த்தெடுத்து
என்கிறை - எட்டுத்திசைகளையும்
காக்கும் - பாதுகாக்கின்ற
மாக்களை - திக்குயானைகளை
நிலை கெடுத்தேன் - நிலைகலங்கச்
செய்து வென்றேன்
எனும் மாற்றம் - என்கிற வீர
வார்த்தைகளை
நேரும் நீ - சொல்லிக் கொள்கிற நீ
சிலை எடுத்து - வில்லை எடுத்துக்
கொண்டு

பொழிப்புரை : கைலாயமலையைப் பேர்த்தெடுத்து, எட்டுத்
திசைகளையும் பாதுகாக்கின்ற திக்குயானைகளை நிலைகலங்கச்
செய்து வென்றேன் என்கிற வீர வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்
கொள்கிற நீ, வில்லை எடுத்துக்கொண்டு இளையவனான இலட்
சுமணன் என்னைக்காத்து நிற்கும்போது நீ வராமல் நின்றாய்
இனிமேலும் மகாவீரன் போலத் தலை எடுத்து (நாணமின்றி)
பெண்களை வணங்குவாயோ?

விளக்கவுரை : கைலாயமலையைப் பெயர்த்தெடுத்தேன். திசை
யானைகளை வென்றேன் என்று வீரம் பேசுகிற நீ, இளையவனான இலட்
சுமணன் கையில் வில்லைந்தி என்னைக் காத்து நிற்கையில் அவனோடு
பொரிட்டு வெல்லும் ஆற்றலில்லாமையால் அவனை அசலும்படி தந்
திரம் பண்ணி என்னைக்கவர்ந்து வந்தாய், நீயும் ஒரு வீரனான இந்
னும் தலை நிமிர்ந்து திரிகிறாயோ? அதுவுமன்றி பெண்ணின் காலிலும்
விழுகின்றாயே. உன் வீரமும் ஒரு வீரமா என இகழ்ந்தவாறாகும்.

நீ-எழுவாய். சேர்ந்திலை, தாழ்த்தியோ என்பன-பயனிலைகள்.

47. ஏழைநின் னெளித்துறை யின்ன தாமென
வாழியெங் கோமக னறிய வந்தநான்
ஆழியு மிலங்கையு மழியத் தாமுமோ
ஊழியுந் திரியுமுன் னுயிரொ டோயுமோ.

பதவுரை

ஏழை-அறிவில்லாதவனே
நின் ஒளித்து உறை - நீ ஒளித்து
வாழுகின்ற உறைவிடம்
இன்னதாம்-இதுவாகும்

என-என்று
எம்கோமகன்-எமது தலைவனாகிய
இராமபிரான்
அறிய-அறிந்து கொண்டு

வந்தநான் - இங்கேவரப்போகும்
நாளில்
ஆழியும் - இலங்கையைச் சூழ்ந்
துள்ள கடலும்
இலங்கையும்- இந்த இலங்கைமா
நகரும்
அறிய-அழிந்துபோக
தாமுமோ? -(அவ்வளவோடு அவ
ரது கோபம்) தணியுமோ?

உன்உயிரோடு - உன் உயிரை
வாங்கிய பின்னும்
ஓயுமோ-(அவருடைய கோபக்
கனல்) அடங்குமோ (அடங்
காது என்றபடி)
ஊழியும்-ஊழிக்காலத்தியும்
தியும்-தீந்து போகும்படி செய்ய
வல்லது.

பொழிப்புரை : அறிவில்லாதவனே! நீ ஒளித்து வாழுகின்ற
உறைவிடம் இதுவாகும் என்று எமது தலைவராகிய இராம
பிரான் அறிந்து கொண்டு இங்கேவரப் போகின்ற நாளில்
அவரது கோபத்தைத் தாங்க மாட்டாமல் இலங்கையைச் சூழ்ந்
துள்ளகடலும் இந்த இலங்கைமாநகரும் அழிந்துபோக, அவ்வள
வோடு அவரது கோபம் தணியுமோ? (இலங்கை வேந்தாகிய)
உன் உயிரை வாங்கியபின்னும் அவரது கோபக்கனல் அடங்
குமோ? ஊழிக்காலத்தியும் தீந்து போகும்படி செய்யவல்லது.

விளக்கவுரை : நீ என்னை ஒளித்துக் கொண்டுவந்து சிறை வைத்
திருக்கும் இவ்விடத்தை எமது தலைவனாகிய இராமபிரான் அறிந்
தானால் நாளைக்கே வந்து விடுவான். அப்போது அவனது கோபக்
கனல் என்னைச் சிறைவைத்துள்ள இவ்விடங்கையையும் இதைச்சூழ்ந்
துள்ள கடலையும் அழிப்பதோடு தணிவடையாது. இலங்கை வேந்த
னாகிய உன்னையும், அழித்தே தீரும் என்று இலங்கை அழிவையும் இரா
வணன் அழிவையும் ஒருங்கே கூறுகின்றான். இதற்கு அவள் கண்ட
நிமித்தங்களும் திரிசடை கண்ட கனலும் துணை புரிந்தன.

(இராமனது கோபம்)-எழுவாய். தாமுமோ, ஓயுமோ என்பன
பயனிலைகள்.

48. வெஞ்சின அரசக்கரை விளித்து வீயுமோ
வஞ்சனை நீசெய வள்ளல் சீற்றத்தால்
எஞ்சலி னுலகெலா மெஞ்ச மெஞ்சுமென்று
அஞ்சுகின் றேனிதற் கறனுஞ் சான்றரோ.

பதவுரை

வெஞ்சின - (இராமபிரானது
கோபம்) கொடிய கோபத்
தையுடைய

அரசக்கரை - அரசர்கள் யாவரை
யும்
விளித்து கொன்று

வீயுமோ - (அவ்வளவோடாவது)
தணியுமோ
நீ-கொடியவனான நீ
வஞ்சனை செய-வஞ்சனையாக என்
னைக் கவர்ந்துவந்த செயலைச்
செய்ய
வள்ளல் - கருணை வள்ளலாகிய
இராமபிரானது உள்ளத்தில்
எழுந்த
சீற்றத்தால்-கொடுஞ்சினத்தினால்

எஞ்சல் இல்-யாதொரு குறைய
மில்லாத
உலகு எலாம்-உலகங்கள் யாவும்
எஞ்சும் எஞ்சும்-அழியும் அழியும்
என்று அஞ்சுகிறேன்-என்று பயப்
படுகிறேன்
இதற்கு-இவ்வாறு நான் அஞ்சுவ
தற்கு
அறனும்-அறநூலும்
சான்று-சாட்சியாகும்

பொழிப்புரை : (இராமபிரானது கோபம்) கொடிய கோபத்
தையுடைய அரக்கநாயாவரையும் கொண்டு அவ்வளவோடாவது
தணியுமோ? கொடியவனான நீ வஞ்சனையாக என்னைக் கவர்ந்து
வந்த செயலைச் செய்ய, கருணைவள்ளலாகிய இராமபிரானது
உள்ளத்தில் எழுந்த கொடுஞ் சினத்தினால் யாதொரு குறைய
மில்லாத உலகங்கள் யாவும் அழியும் அழியும் என்று நான்
பயப்படுகிறேன். இவ்வாறு நான் பயப்படுவதற்கு அறநூலும்
சாட்சியாகும்.

விளக்கவுரை : எனது கணவருடைய கோபம் உன்னை மாத்திர
மன்றி உன் அரக்கர்குலம் முழுவதையும் அழித்தாலுந் தணியாது.
நீ ஒருவன் செய்த தீவினையால் இவ்வுலகெலாம் அழிந்து விடுமோ
வேன அஞ்சுகிறேன் என்று சீதாதேவி இரங்கிக் கூறினாள் என்க.
“பெரியோர் சினத்துக்கு ஆளானோர் குலத்தொடும் மாய்வர்”—என்பது
அறநூற் கொள்கை. இதனைத் திருக்குறள் :

“குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொரு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து” என்று விளக்குதலறிக.
யான்-எழுவாய், அஞ்சுகின்றேன்-பயனிலை.

49. அங்கண்மா ஞாலமும் விசம்பு மஞ்சவாழ்
வெங்கணய் புன்றொழில் விலக்க மேற்கொளாய்
செங்கண்மா னன்முகன் சிவனென் றேகொலோ
எங்கணயகணையு நினைந்த தேழை நீ.

பதவுரை

அங்கண்-அழகிய இடம் அகன்ற
மா ஞாலமும்-பெரிய நிலவுல
கத்திலுள்ளவர்களும்
விசம்பும்-வானுலகத்திலுள்ளவர்
களும்
அஞ்ச-உன்னைக் கண்டு அஞ்சும்
படியாக
வாழ்-வாழ்கின்ற
வெங்கணய்-கொடுமை யுடைய
வனே!

ஏழை-அறிவில்லாதவனே!
புன்தொழில்-நீ மேற்கொண்
டுள்ள இழிதொழிலை
விலக்கி-விலக்கிவிட்டு
மேல் கொளாய் - மேலான
தொழிலைக் கைக் கொள்ளு
கிறாயில்லை
செங்கண் மால்-சிவந்த கண்களை
யுடைய திருமாலும்

நான்முகன்-நான்கு முகங்களை
யுடைய பிரமதேவனும்
சிவன்-சிவபிரானும்
என்றே கொலோ-என்ற இவர்
களைப் போலச் சாமானிய
மாகவோ
எங்கள் நாயகனையும்-எமது தலை
வனாகிய இராமபிரானையும்
நீ நினைத்தது - நீ நினைத்துக்
கொண்டனை.

பொழிப்புரை : அழகிய இடமகன்ற பெரிய நிலவுலகத்தில்
உள்ளவர்களும் வானுலகத்தில் உள்ளவர்களும் உன்னைக்
கண்டு அஞ்சும்படியாக வாழ்கின்ற கொடுமை யுடையவனே!
அறிவில்லாதவனே! நீ மேற்கொண்டுள்ள இழிதொழிலை விலக்கி
விட்டு மேலான தொழிலைக் கைக்கொள்ளுகிறாயில்லை. சிவந்த
கண்களையுடைய திருமாலும், நான்கு முகங்களையுடைய பிரம
தேவனும், சிவபிரானும் என்ற இவர்களைப்போலச் சாமானிய
மாகவோ எமது தலைவனாகிய இராமபிரானையும் நினைத்துக்
கொண்டனை.

விளக்கவுரை : நீ பூவுலகத்தாரும் வானுலகத்தாரும் அஞ்சும்படி
கொடுமையுள்ளவனாய் இருக்கிறாய். இதுதான் அரசியல் முறையாமா?
திருமாலும் பிரமனும் உனது கொடுமைகளைக் கண்டு ஒன்றுஞ் செய்
யாமல் இருப்பதுபோல எனது கணவனான இராமபிரானும் சும்மா
விருப்பார் என்று எண்ணுகிறாயோ? இராமபிரான் மும்மூர்த்தி
களிலும் மேம்பட்டவர் என்பதை அறிவிலியாகிய நீ எவ்வாறு அறி
வாய் என்று இராமனின் மேன்மையையும் இராவணன் தவறது தன்
டனைப் படுவான் என்பதையும் தெளிவுபடுத்த லானாள்.
நீ-எழுவாய், நினைத்தது (நினைந்தனை) - பயனிலை.

50. மானுய ரிவரென மனங்கொண் டாயெனின்
கானுயர் வரைநிகர் கார்த்த வீரியன்
தானொரு மனிதனாற் றளர்ந்து ளானெனில்
தேனுயர் தெரியலான் றன்மை தேர்தியால்.

பதவுரை

இவர்-இராம இலட்சுமணராகிய
இவர்கள்
மானுயர் என - மனிதர்தானே
என்று
மனங்கொண்டாய் எனின் - மன
தின் கண்ணே அலட்சியமாக
எண்ணினாயின் உன்னை
வெற்றி கொண்டவனாகிய

கான் உயர் - காட்டில் உயர்ந்து
தோன்றுகின்ற

வரை நிகர்-மலையை ஒத்த

கார்த்த வீரியன்தான்-கார்த்த
வீரியார்ச்சுனன் என்பவனும்

ஒரு மனிதனால்-(பரசுராமன் என்
னும்) ஒரு மனிதனாலே

தளர்ந்துளான் எனில் - வலிமை
இழந்தானென்றால்(அப்பரசு
ராமனையும்வலியொடுக்கின)

தேன் உயர்-தேன் நிறைந்த

தெரியலான் தன்மை - மலர்
மலையை அணிந்த இராம
பிரானது தன்மையை

தேர்தி-ஆலோசித்துப் பார்

பொழிப்புரை : இராம இலட்சுமணராகிய இவர்கள் வெறும் மனிதர்தானே என்று மனதின்கண்ணே அலட்சியமாக எண்ணி னாயாயின் உன்னை வெற்றி கொண்டவனான காட்டில் உயர்ந்து தோன்றுகின்றமலையை யொத்தகார்த்தவீரியார்ச்சுனன் என்பவனும் பரசுராமன் என்னும் ஒரு மனிதனாலே வலிமை இழந்தானென்றால், அப்பரசுராமனையும் வலியொடுக்கின தேன் நிறைந்த மலர்மலையை யணிந்த இராமபிரானது தன்மையை ஆலோசித்துப்பார்.

விளக்கவுரை : இராம இலட்சுமணர்களை வெறும் மனிதரென்று இகழாதே. உன்னை வென்று, சிறைவைத்த கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் என்பவன் மகாவலிபடைத்தவன் ஆயினும் பரசுராமன் என்னும் ஒரு மனிதனால் வெற்றிகொள்ளப்பட்டான் என்றால் பரசுராமனின் பெருமையை இயம்பவும் வேண்டுமா? அத்தகைய பரசுராமனையும் என் நாயகன் வெற்றிகொண்டான் ஆதலால் இராமபிரானை வெறும் சாமானிய மனிதனாகக் கருதிவிடாதே என்று தனது கணவனின் பெருமையும் இராவணனின் சிறுமையுந் தோன்ற இராவணனை நிந்தித்த வாறறிக.

நீ-எழுவாய், தேர்தி-பயனிலை.

i. இராவணனைக் கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் வென்ற வரலாறு :

இராவணன் திக்குவியயஞ் செய்த காலத்தில் கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் அரசாண்டுகொண்டிருந்த மாகிஷ்மதி நகருக்கு வந்தான். கார்த்தவீரியார்ச்சுனனைப்போருக்கு வருமாறு அறைகூவி அழைத்தான். அங்குள்ளோர் கார்த்தவீரியன் தன் காதல் மகளிரொடு புன்ல் விளையாட நருமதை ஆற்றிற்குப் புறப்பட்டுப் போய்விட்டான் என்று சொன்னார்கள். இதனால் இராவணன் நருமதை ஆற்றங்கரைக்கு வந்தான். ஆற்றில் நீராடி, ஆற்றங்கரையில் மணலாற் சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபாடு புரிந்தான். அவ்வேளை தனது நீர்விளையாட்டிற்கு ஆற்றுப் பெருக்குப் போதாமையால் கார்த்தவீரியன் தனது ஆயிரம் கைகளில் ஐஞ்ஞாறு கைகளினால் ஆற்று நீரை மறித்துக்கொண்டு,

ஏனைய ஐஞ்ஞாறு கைகளினாலும் நீர்விளையாட்டுப் புரியலானான். இதனால் வெள்ளமாகப் பெருகிய நீர்ப்பெருக்குக் கரைகடந்து இராவணன் பூசித்துக் கொண்டிருந்த சிவலிங்கத்தை அழித்து விடாது. இதனால் கோபங்கொண்ட இராவணன் சேனையுடன் போர் தொடங்கினான். கார்த்தவீரியன் தன் ஆயிரம் கைகளில் இருபது கைகளினால் இராவணனுடைய இருபது கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டு, மற்றைய கைகளினால் அவனைப் பலவாறு வருத்திச் சிறையில் அடைத்தான். இதனை விடீஷணனால் அறிந்த அவன் பாட்டனாராகிய புலத்தியமகா முனிவர் கார்த்தவீரியனை வேண்டி அவனைச் சிறைவிடுவித்தனர் என்பதாம்.

ii பரசுராமன் கார்த்தவீரியார்ச்சுனனை வென்றவரலாறு : கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் ஒருநாள் சேனையுடன் வனத்துக்குச் சென்று வேட்டையாடிக் களைத்துப் பரசுராமனின் தந்தையான சமதக்கினி முனிவருடைய ஆச்சிரமத்துக்கு வந்தான். முனிவர் அவனுக்கு விருந்திட்டு உபசரித்தார். அவன் விருந்துண்டு மகிழ்ந்து போகும்போது உவரிடமிருந்த காமதேனுவைக் கண்டு, இதுவே அவருக்குப் பலவளங்களையும் எளிதிற் சுரந்து அளித்தமை யறிந்து அதின்மேல் விருப்புற்று முனிவரனுமதியில்லாமல் காமதேனுவை வலிதிற் கவர்ந்து சென்றான். இதனை யறிந்த அவர் மைந்தனான பரசுராமன் பெருஞ்சினமுற்று ஆயுதங்களுடனே சென்று கார்த்தவீரியனுடன் போரிட்டு அவன் சேனையை நிலைகுலையச் செய்து, தனது கோடாலிப் படையால் அவனது ஆயிரம் தோள்களையும் தலையையும் வெட்டி விழுத்தி வெற்றி கொண்டான் என்பது வரலாறு.

iii பரசுராமனை இராமபிரான் வெற்றி கொண்ட வரலாறு : காட்சிப்படலம் 27 ஆம் செய்யுள் விளக்கவுரையுட் காண்க.

51. இருவரென் றிகழ்ந்தனை யென்னின் யாண்டெல்லீ
ஒருவனன் றேயுல கருக்கு முழியான்
செருவங் காலையென் மெய்ம்மை தேர்தியால்
பொருவருந் திருவிழந் தாவி பொன்றுவாய்.

பதவுரை

அநாயம்-அநியாயத்தினாலே
பொருவு அரும்-ஒப்பு இல்லாத
திரு இழந்து-உனது பெருஞ்செல்
வத்தை இழந்து
பொன்றுவாய்-முக்கோடி வாழ்
நாளும் அழிய நிற்பவனே!

இருவர் என்று-இராம இலட்சு
மணரோ இருவர் தானே
(நாங்களோகணக்கற்றவர்
கள்) என்று

இகழ்ந்தனை என்னின்-அலட்சி
யஞ் செய்தாயானால்

யாண்டு எல்லை-யுகமுடிவிலே
உலகு அறிக்கும் ஊழியான்-உல
கங்கள் அறிப்பவனாகிய சங்
காரக் கடவுள்
ஒருவன் அன்றே-ஒருவன் மாத்
திரந்தானே அல்லவா?

செருவருங்கலை-போர்நிகழும்
பொழுது
என்மெய்மை-நான் உண்மையே
கூறினேன் என்பதை
தேர்தி-நீ உணர்வாய்.

பொழிப்புரை : அநியாயத்தினாலே ஒப்பு இல்லாத உனது பெருஞ் செல்வத்தை இழந்து முக்கோடி வாழ்நாளும் அழிய நிற்பவனே! இராம இலட்சுமணரோ இருவர்தானே! நாங்களோ கணக்கற்றவர்கள் என்று அலட்சியஞ் செய்தாயானால், யுகமுடிவிலே உலகங்களை அறிப்பவனாகிய சங்காரக்கடவுள் ஒருவன் மாத்திரந்தானே அல்லவா? இனி, போர் நிகழும்பொழுது நான் உண்மையையே கூறினேன் என்பதை நீ உணர்வாய்.

விளக்கவுரை : இராம இலட்சுமணர் இருவர்தானே. நாங்களோ கணக்கற்றவர்கள். எங்களை அவர்களால் என்ன செய்யமுடியும் என்று எண்ணுவாயாயின் நான் சொல்வதைக்கேள். உலகமுடிவில் யாவற்றையும் அழிக்கின்ற ஒப்புயர்வற்ற தனிப்பெருங் கடவுள் ஒருவரே. அவரே யாவற்றையும் அழித்தபின் தான் மாத்திரம் அநியாயம் நிற்கும் அநாதிப்பெருள். அவரே இராமனாக அவதரித்துள்ளார் என்பதை உணர்வாயாக. நீ இப்போது உணராவிட்டாலும் இராம இலட்சுமணர் உன்னுடன் போர்ப்புரியும்போது நன்றாக உணருவாய் என்று இராவணனின் தற்பெருமையைப் போக்க இராமனின் தனிப் பெருமையை எடுத்துரைக்கலானான்.

ஊழியான்-எழுவாய், ஒருவனன்றே-பயனிலை
(நீ) - ,, தேர்தி - ,,

52. பொற்கணுன் றம்பியென் றினைய போர்த்தொழில்
விற்கொணன் பொருவுதோ ளவுணர் வேறுளார்
நற்கணர் நல்லறந் துறந்த நாளினும்
இற்கணு விறந்தில ரிறந்து நீங்கினார்.

பதவுரை

பொன்கணுன் - பொன்மயமான
உடம்பினை உடையவனான
இரணியாட்சனும்
தம்பி-அவனது தம்பியாகிய இர
ணியகசிபுவும்

என்று-என்று கூறப்படும்
இனைய-இத்தகைய
போர்த்தொழில்- போர்த்தொழி
விலே வல்லவர்களும்
வில்கொள் வில்லின்கண் உள்ள

நாண்பொருவு தோள் - நாண்
உராய்ந்து தழும்பேறிதோள்
கனையுடைய வர்களான
வேறு உளார் அவுணர் - மற்று
முள்ள அரக்கர்கள்
நற்கண் ஆர்-நல்வழியிற் பொருந்
திய
நல் அறம்-மேலான தருமநெறியி
னின்றும்

துறந்த நாளினும் - தவறித் தீய
வழியிற் சென்றகாலத்திலும்
இல்கணல் - பிறர்மனைவியரிடத்
தில்
இறந்திலர் - (உன்னைப் போல)
வரம்புகடந்து நடவாதவர்க
ளாகவே
இறந்து நீங்கினார்-இறந்து ஒழிந்
தார்கள்.

பொழிப்புரை : பொன்மயமான உடம்பினை உடையவனான இரணியாட்சனும் அவன் தம்பியாகிய இரணியகசிபுவும் என்று கூறப்படும் இத்தகையபோர்த்தொழிலில் வல்லவர்களும் வில்லின்கண் உள்ள நாண்உராய்ந்து தழும்பேறிய தோள்கனையுடைய வர்களான மற்றுமுள்ள அரக்கர்கள் நல்வழியிற் பொருந்திய மேலான தரும நெறியினின்றும் தவறித்தீயவழியிற் சென்ற காலத்திலும் பிறர்மனைவியரிடத்தில் உன்னைப்போல வரம்பு கடந்து நடவாதவர்களாகவே இறந்து ஒழிந்தார்கள்.

விளக்கவுரை : முற்காலத்தில் வரம்பற்ற வல்லபம் படைத்த இரணியன், இரணியாக்கன் என்ற அரக்கர்கள் அறத்தை மறந்து அல்லல் புரிந்தாராயினும் பிறர் மனைவியரை விரும்பி உன்னைப்போல நெறி தவறிச் செல்லவில்லை. அவர்களும் திருமாலால் அழிக்கப்பட்டுப் போனார்கள். ஆதலால் நீ திருமாலின் அவதாரமான இராமபிரானால் அழிவடைவது திண்ணம் என இராவணனின் கொடுமையையும் அதன் முடிவையுஞ் சுட்டிக் காட்டிய வாராகும். இரணியாட்சன் இரணியாக்கன் எனவும் இரணியகசிபு இரணியன் எனவும் படுவர்.

இரணியாக்கன் : இவன் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டிக் கொண்டு சென்று பிரளயப் பெருங்கடலிற் புழுந்து ஓளித்துக் கொண்டான். திருமால் வராக அவதாரமெடுத்து இரணியாக்கனைக் கொன்று பூமியைத் தமது எயிற்றினற் குத்திக்கொண்டு வந்தார் என்பது கதை.

இரணியன் : இவன் தானே தெய்வமென்றுகூறி மக்களைப் பெரும் அல்லற்படுத்தி வந்ததினால் திருமால் நரசிங்க அவதாரமெடுத்துக் கொன்றார் என்பது கதை. இதன் விரிவை நிந்தனைப்படலம் 9 ஆம் செய்யுள் விளக்கவுரையுட்காண்க.

அவுணர்-எழுவாய், நீங்கினார்-பயனிலை.

53. பூவிலோ னுதி யாகப்

புலன்கள்போம் நெறியிற் போகாத்
தேவரோ வவுணர் தாமோ
நிலைநின்று வினையிற் றீர்ந்தார்
ஏவலென் வலகுஞ் செய்யச்
செல்வநிற் சிசைந்த தென்றால்
பாவமோ முன்னீ செய்த
தருமமோ தெரியப் பாராய்.

பதவுரை

பூ இலான்-திருமாவின் உந்திக்
கமலத்தைத் தனக்கு இருப்-
பிடமாகவுடைய பிரமன்
ஆதி ஆக முதலாகவுடைய
புலன்கள் போம் நெறியில்-ஐம்
புலன்களையும் தாம் செல்லு-
கின்ற வழியிலே
போகா-போகவிடாமல் அடக்கி
ஆளுகின்ற
தேவரோ?-தேவர்களோ?
அவுணர்தாமோ?-அல்லது அசு-
ரர்களோ?
நிலை நின்று-நிலைத் திருந்து(அழி-
யாமல்)
வினையின்-பாவவினைகளில் நின்-
றும்
தீர்ந்தார் - நீங்கியுள்ளார்கள்

பொழிப்புரை : திருமாவின் உந்திக் கமலத்தைத் தனக்கு இருப்பிடமாகவுடைய பிரமன் முதலாகவுள்ள, ஐம்பொறிகளையும் தாம் செல்லுகின்ற வழியிலே போகவிடாமல் அடக்கி ஆளுகின்ற தேவர்களோ? அல்லது அசுரர்களோ (யார்) நிலைத் திருந்து பாவ வினைகளில் நின்றும் நீங்கியுள்ளார்கள்? (தேவர்களே) எல்லா உலகத்தாரும் உன் கட்டளையை நிறைவேற்றி நிற்க, இந்தப்பெரிய அரசசெல்வமானது உனக்குத் தானே வந்து சேர்ந்தது என்றால் அது பாவத்தின் பயனாக வந்ததோ? அல்லது உனது இளம்பிராயத்தில் நீ செய்த அறத்தின் பயனாக விளைந்ததோ? இதனை நன்றாக விவங்கும்படி ஆலோசித்துப்பார். (அறத்தின் பயனாக விளைந்ததே என்பதைக் காண்பாய்).

எவ்வலகும்-எல்லா உலகத்தாரும்
ஏவல் செய்ய-உன் கட்டளையை
நிறைவேற்றி நிற்க
செல்வம்-இந்தப் பெரிய இராச்சிய
செல்வமானது
நிற்கு-உனக்கு
இசைந்தது என்றால் - தானே
வந்து சேர்ந்ததாயின்
பாவமோ?-அது பாவத்தின் பய-
னாகவந்ததோ?
முன் நீ செய்த-உனது இளம்
பிராயத்தில் நீ செய்த
தருமமோ?-அறத்தின் பயனாக
விளைந்ததோ?
தெரிய-நன்றாக விளங்கும்படி
பாராய்-ஆலோசித்துப்பார்.

வினக்கவுரை : ஐம்பொறிகளாவன : மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவிஎன்பன. ஐம் புலன்களாவன : சுவை-ஒளி-ஊறு-ஓசை-நாற்றம் என்பன. புலன்களை அடக்கி வாழ்ந்த தேவர்களே அழியாமல் நீடித்து நிற்பவர்கள். புலன் அடக்கமில்லாமல் புலன்களைத் தம் போக்கிலே செல்லவிட்டுப் பாவச் செயல்களைப் புரிந்தமையால் அசுரர்கள் நிலைத்து நிலலாமல் அழிந்து போனார்கள். மூவுலகத்தாரும் உனக்கு ஏவல் புரியப் பெருஞ் செல்வம் உனக்கு இயைந்தது எதனால் என்று சிந்தித்துப்பார். பாவத்தின் பயனாக வந்ததா? அல்லது உன் இளமைக் காலத்தில் நீ புரிந்த அறத்தின் பயனாக வந்ததா? அறத்தின் பயனாகவே வந்துள்ளது என்பதை நீயே ஒப்புக்கொள்வாய். இப்போது பிறன்மனையானே விழைதலாகிய தீச்செயலினால் யாவற்றையும் இழந்து விடப் போகிறாயே என்று கூறி இராவணனைத் தெளிவுடையவனாகக் கீதை முயற்சித்தார் என்க.

நீ-எழுவாய், பாராய்-பயனிலை.

54. இப்பெருஞ் செல்வநின்க ணீந்தபே ரீசன் யாண்டும்
அப்பெருஞ் செல்வந் துய்ப்பா னின்றாமா கவக்திணன்றே
ஒப்பருந் திருவு நீங்கி யுறவொடு முலக்க வுன்னித்
தப்புதி யறத்தை யேழாய் தருமத்தைக் காமியாதே.

பதவுரை

ஏழாய்! - அறிவில்லாதவனே!
இப்பெருஞ் செல்வம் - இப்படிப்
பட்ட பெரிய செல்வத்தை
நின்கண் ஈந்த-உனக்குக் கொடுத்த
ருளிய
பேரீசன் - பெருமையுள்ள சிவபி-
ரான்
யாண்டும் - எப்பொழுதும்
அப் பெரும் செல்வம்-அப்படிப்
பட்ட பெருஞ்செல்வத்தை
துய்ப்பான் - அனுபவிப்பவனாவது
இன்றும்-இப்பொழுதும்
மாதவத்தின்-பெரிய தவத்தில்
நிலைநிற்பதினால்

அன்றே-அல்லவா?
ஒப்பு அரு-ஒப்பில்லாத
திருவும் நீங்கி - உனது பெருஞ்
செல்வத்தையும் இழந்து
உறவொடும் - சுற்றத்தாரோடும்
உலக்க-அழியும்படி
உன்னி-நினைத்து
தருமத்தை - தரும நெறியில்
நடத்தலை
காமியாது-விரும்பாமல்
அறத்தை-தருமத்தை
தப்புதி-தப்பி நடக்கின்றாய்

பொழிப்புரை : அறிவில்லாதவனே! நீ அநுபவிக்கின்ற இப்பெருஞ் செல்வத்தை உனக்குக் கொடுத்தருளிய பெருமையுள்ள சிவபிரான் எப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட பெருஞ் செல்வத்தை அநுபவிப்பவனாவது இப்பொழுதும் பெரிய தவத்தில் நிலைநிற்பதினாலே அல்லவா? ஒப்பில்லாத உனது பெருஞ்செல்

வத்தையும் இழந்து, சுற்றத்தாரோடும் அழியும்படி நினைத்து, தருமநெறியில் தடத்தலை விரும்பாமல், தருமத்தைத் தப்பி நடக்கிறாயே. இஃது என்ன பேதைமை.

விளக்கவுரை : ஈசன் என்பதற்கு மிகப்பெருஞ் செல்வமுடையோன் என்பது பொருள். சிவபிரான் பெருந்தவத்தில் நிலைத்திருப்பதினாலேயே உன்போன்றவர்க்கெல்லாம் பெருஞ் செல்வம் அளிக்கவல்லவனாயிருக்கிறான். நீ பெருந்தவம் புரிந்து பெற்ற செல்வத்தைத் தரும வழியில் நடந்து அழியாமற் காத்துப் பெருவாழ்வு வாழ்வதைவிட்டு, அறநெறியில் நின்று மாறுபட்டுச் செல்வத்தையும் இழந்து சுற்றத்தாரோடும் மடிய வழிதேடுகின்றாயே. இஃது என்ன பேதைமை என்று விளக்கியவாராகும்.

நீ-எழுவாய், தப்புதி-பயனிலை.

55. மறந்திறம் பாத தோலா வலியின ரெனினு மாண்டார்
அறந்திறம் பினரு மக்கட் கருள்திறம் பினரு மன்றே
பிறந்திறம் துழலும் பாசப்பிணக்குடைபிணியிற் தீர்க்கார்
துறந்தரும் பகைகண் மூன்றுந் துடைத்தவர் பிறர்யார்
சொல்லாய்

பதவுரை

மறம் திறம்பாத-வீரம்திறம்பாத தோலா - தோல்லியை அறியாத வலியினர் எனினும்-வலிமைபடைத்தவர்கள் ஆனாலும் அறம்-தருமநெறி திறம்பினரும் - தவறினவர்களும் மக்கட்கு-மக்களிடத்தில் அருள் திறம்பினரும்-இரக்கமில்லாதவர்களும் மாண்டார் அன்றே-இறந்தொழிவார்கள் அல்லவா? துறந்து-(யான், எனது என்னும்) பற்றுக்களைவிட்டு அரும்பகைகள் மூன்றும்-வெல்லுதற்கரியகாமம், வெகுளி, மயக்கம் மூன்று உட்பகைகளையும்.

துடைத்தவர்-போக்கினவர்கள் பிறந்து இறந்து உழலும்-பிறந்தும் இறந்தும் அலைகின்ற பாசப்பிணக்கு உடை - பாசமாகிய பந்தத்தையுடைய பிணியின் - சமுசார பந்தம் என்னும் நோயில் நின்று தீர்த்தார்-நீங்கினவராவார் பிறர்யார் - (பாசபந்தங்களினின்றும் நீங்கினவர்கள்) வேறு யார்? சொல்வாய்-இதனை நீ சொல்வாயாக.

பொழிப்புரை : வீரம் திறம்பாத, தோல்லியை அறியாத பலமுள்ளவர்களானாலும் தருமநெறி தவறினவர்களும், மக்களிடத்தில் இரக்கமில்லாதவர்களும் இறந்தொழிவார்கள் அல்லவா?

(யான், எனது என்னும்) பற்றுக்களைவிட்டு, வெல்லுதற்கரிய காமம், வெகுளி, மயக்கமாகிய மூன்று உட்பகைகளையும் போக்கினவர்கள், பிறந்தும் இறந்தும் அலைகின்ற பாசபந்தத்தையுடைய சமுசாரபந்தம் என்னும் நோயில் நின்று நீங்கினவராவார். (பாசபந்த நோயில் நின்று நீங்கினவர்கள்) வேறுயார்? இதனை நீ சொல்வாயாக.

விளக்கவுரை : மிகுந்த வலிமை படைத்தவர்களானாலும் அறநெறி தவறினோரும் அருளற்றோரும் இறந்து ஒழிபவரேயாவார். காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் உட்பகை மூன்றினையும் ஒழித்தவர்களே பாசபந்தப் பிணியினின்றும் நீங்குவர். உட்பகைக்கு ஆளானால் அழிந்து ஒழிவது திண்ணம். இராவணனும் சாமம் என்னும் உட்பகைக்கு ஆளாகியிருப்பதால் இறந்து ஒழியப் போகிறானென்று அறநெறி கூறி எச்சரித்தவாறு.

மாண்டார்-தெளிவினால் வந்த காலவழுவமைதி.

துடைத்தவர்-எழுவாய், தீர்த்தார்-பயனிலை,

நீ - எழுவாய், சொல்லாய் - பயனிலை.

56. தென்றழி முரைத்தோன் முன்னுக் தீதுதீர் முனிவர் யாரும்
புன்றொழி லரக்கர்க் காற்றேம் நோற் றெம்புகுந்த போதே
கொன்றரு ணின்ன லன்னார் குறைவது சரதங் கோவே
என்றனர் யானே கேட்டே னீயிதற் கியைவ செய்தாய்.

பதவுரை

புகுந்த போதே-இராமபிரான் தண்டகாரணிய வனத்தில் புகுந்த காலத்திலேயே தென் தமிழ் உரைத்தோன் - இனிய தமிழ் இலக்கணநூலை உரைத்த அகத்திய முனிவர் முதலா-முதலாகவுள்ள தீது தீர் முனிவர் யாரும்-குற்றமற்ற (தண்டகாரணிய வாசிகளான) தவத்தோர் யாவரும் (இராமபிரானேநோக்கி) கோவே-எமது தலைவனே! புன்தொழில் அரக்கர்க்கு - எப்பொழுதும் இழிதொழிலையே செய்கின்ற அரக்கரின் துன்பத்தைப் பொறுப்பதற்கு

ஆற்றேம்-முடியாதவர்களாயினேம் நோற்கிலம்-தவஞ் செய்யவும் இயலாதவர்களாயினேம் கொன்று அருள்-அவ்வரக்கர்களை யெல்லாம் கொன்று எங்களுக்கு அருள் செய்வாயாக நின்னால்-உன்னால் அன்னார்-அந்த அரக்கர்கள் குறைவது-அழிந்துபோவது சரதம்-நிச்சயமாகும் என்றனர் - என்று குறையிரந்தனர்

யானே கேட்டேன்--அம்முனிவர்
களின் முறையீட்டை நானே
நேரில் கேட்டேன்
நீ இதற்கு-நீ இந்த முறையீட்
டுக்கு

இயைவ - இ யை ந் த கொடுஞ்
செயல்களையே
செய்தாய்-செய்திருக்கின்றாய்

பொழிப்புரை : இராமபிரான் தண்டகாரணிய வனத்திற் புகுந்த காலத்திலேயே இனிய தமிழ் இலக்கண நூலை உரைத்த அகத்திய முனிவர் முதலாகவுள்ள குற்றமற்ற தண்டகாரணிய வாசிகளான தவத்தோர் யாவரும் இராமபிரானை நோக்கி, எமது தலைவனே! எப்பொழுதும் இழிதொழிலையே செய்கின்ற அரக்கரின் துன்பத்தைப், பொறுப்பதற்கு முடியாதவர்களாயினேம். தவஞ்செய்யவும் முடியாதவர்களாயினேம். அவ்வரக்கர்களை யெல்லாம் கொன்று எங்களுக்கு அருள் செய்வாயாக. உன்னை அந்த அரக்கர்கள் அழிந்து போவது நிச்சயமாகும் என்று குறையிரந்தனர். அம் முனிவர்களின் முறையீட்டை நானே நேரிற் கேட்டேன். நீ இந்த முறையீட்டுக்கு இயைந்த கொடுஞ் செயல்களையே செய்திருக்கின்றாய்.

விளக்கவுரை : இராமன் தண்டகாரணிய வனத்துட் புகுந்தபோது அகத்தியர் முதலிய முனிவர் இராமனை எதிர் கொண்டு வணங்கி, அரக்கர் செய்யும் துன்பங்களை எடுத்துக் கூறிமுறையிட்டனர். அப்போது இராமன் முனிவர்களுக்கு அபயம் அளித்து அரக்கரின் கொடுமையில் இருந்து காப்பதாக வாக்களித்துள்ளான். அவர்கள் கூறிய படியே நீயும் கொடுமைபுரிந்துள்ளாய். ஆதலால் இராமபிரான் தாம் வாக்களித்தபடி உன்னை அழிப்பது உறுதி என்று சீதை இராமனைப் பார்த்துக் கூறினாள்.

நீ-எழுவாய், செய்தாய்-பயனிலை.

57. உன்னையுங் கேட்டு மற்றுன் னூற்றமு முடைய நாளும்
பின்னையிவ் வரக்கர்சேனைப் பெருமையும்முனிவர் பெண்சி
சொன்னபி னுங்கை மூக்கு மும்பியர் தோளுந் தாளும்
சின்னபின் னங்கள் செய்த வதனை நீ சிந்தி யாதோ.

பதவுரை

உன்னையும்கேட்டு-உன்னைப்பற்றி
முனிவர்கள் கூறக்கேட்டறிந்
தும்

மற்று உன் ஊற்றமும் - பின்னும்
உனது வலிமையும்

உடைய நாளும் - உன்னுடைய
நீண்ட முக்கோடிவாழ்நாள்க
ளும்

பின்னையும்-பின்னும்

இவ் அரக்கர் சேனை - இந்த அரக்
கர் சேனையின்
பெருமையும்-பெருக்கமும்
முனிவர் - அந்தத் தண்டகாரணி
யவன முனிவர்கள்
பேணிச் சொன்னபின் - மிகவிரும்
பிக் கூறியபின்னரும்
உங்கை-உன் தங்கையாகிய சூர்ப்
பனகையின்
மூக்கும்-மூக்கு முதலிய உறுப்புக்
களையும்

உம்பியர்-உனது தம்பியர்களான
கரன் தூடணன் முதலியோ
ரின்
தோளும்-தோள்களையும்
தாளும்-கால்களையும்
சின்ன பின்னங்கள் செய்த-துண்டு
துண்டுகளாக வெட்டிய
அதனை-அச்செய்தியை
நீ சிந்தியாயோ-நீ சிந்தித் துப்
பார்க்க மாட்டாயோ?

பொழிப்புரை : உன்னைப்பற்றி முனிவர்கள் கூறக் கேட்டறிந்தும், பின்னும் உனது வலிமையும் உனது நீண்ட முக்கோடி வாழ்நாள்களும், இந்த அரக்கர் சேனையின் பெருக்கமும் முதலானவற்றை அந்தத் தண்டகாரணிய முனிவர்கள் மிக விரும்பிக் கூறியபின்னரும், உனது தங்கையாகிய சூர்ப்பனகையின் மூக்கு முதலிய உறுப்புக்களையும், உனது தம்பியர்களான கரன், தூடணன் முதலியோரின் தோள்களையும் கால்களையும் துண்டு துண்டுகளாக வெட்டிய அச்செய்தியை நீ சிந்தித்துப் பார்க்க மாட்டாயோ?

விளக்கவுரை : உனது வீரத்தையும் அழிவிலா முக்கோடிவாழ்நாள்களையும் உனது சேனைப் பெருக்கத்தையும் இவைபோன்ற யாவற்றையும் முனிவர்களால் நன்கு அறிந்தபின்னரும் உன்னை ஒருபொருட்டாய் எண்ணாமல், உன் தங்கையின் மூக்கையரிந்தும் கர, தூடணர்களைக் கொன்றும் வெற்றியீட்டிய இராம இலட்சுமணரின் வீரத்தை நினைத்துப்பார். உனக்கு அவர்கள் சிறிதேனும் அஞ்சவில்லை. அஞ்சியிருந்தால் இவ்வாறு செய்திருப்பார்களா? இவற்றையெல்லாம் சூர்ப்பனகை சொல்லியிருப்பாள். இவற்றையெல்லாம் யோசித்துப் பாராமல், மாற்றாரின் வலிமையைப்பற்றிச் சீர்தூக்கி ஆராயாமல் அழிவு அடையப்போகின்றாய் என்று சீதை சுட்டிக்காட்டியவாறாகும்.

நீ-எழுவாய், சிந்தியாய்-பயனிலை.

58. ஆயிரந் தடக்கை யானின் னைந்நான்கு கரமும் பற்றி
வாய்வழி குருதி சேராக் குத்திவான் சிறையில் வைத்த
தூயவன் வயிரத் தோள்க டுணித்தவன் கொலைக்க மாற்றம்
நீயறிந் திலையோ வேகு நெறியறிந் திலாத நீசா!

U

பதவுரை

ஏகும்நெறி-செல்லவேண்டிய சன் மார்க்கம்	வைத்த - உன்னை அடைத்து வைத்த
அறிந்து இலாத - இன்னதென்று அறியாத	தூயவன் - அறநெறிபிசகாத பரி சுத்தனும்
நீசா-இ நிகுணமுடையவனே !	ஆயிரந் தடக்கையான் - பெரிய ஆயிரம் கைகளைமுடையவனு மான கார்த்தவீரியார்ச்சுன னின்
நின்-உன்னுடைய	வைரத் தோள்கள் - வலிமை மிகுந்த தோள்களை
ஐந்நான்கு கரமும்-இருபது கைக ளையும்	துணித்தவன்-வெட்டி வீழ்த்திய வனான பரசுராமன்
பற்றி-(தனதுஇருபது கைகளாற்) பிடித்துக்கொண்டு	தொலைந்த-இராமபிரானால் வலி மையிழந்த
வாய்வழி-உனது வாயின்வழியாக	மாற்றம்-செய்தியை
குருதி சோர-இரத்தம் சொரியும் படி	நீ அறிந்திலையோ - நீ அறியவில் லையோ?
குத்தி-மற்றக்கைகளால் உன்னைக் குத்தி	
வான்சிறையில்-பெரிய சிறையில்	

பொழிப்புரை செல்லவேண்டிய சன்மார்க்கம் இன்ன
தென்று அறியாத இநிகுணமுடையவனே! உன்னுடைய இருபது
கைகளையும் தனது இருபது கைகளால் பிடித்துக்கொண்டு,
உனது வாயின் வழியாக இரத்தம் சொரியும்படி மற்றைய
கைகளால் உன்னைக் குத்திப் பெரிய சிறையில் அடைத்து
வைத்த அறநெறி பிசகாத பரிசுத்தனும் பெரிய ஆயிரங்கைக
ளையுடையவனுமான கார்த்தவீரியார்ச்சுனனின் வலிமைமிகுந்த
தோள்களை வெட்டி வீழ்த்தியவனான பரசுராமன் இராமபிரானால்
வலியிழந்த செய்தியை நீ அறியவில்லையோ?

விளக்கவுரை : இராவணனைக் கார்த்தவீரியன் மிக இலகுவாக
வென்ற வீரன் என்பதையும், கார்த்தவீரியனின் ஆயிரந் தோள்களை
யும் தனது மழுவினால் வெட்டி வெற்றிகொண்ட பரசுராமன் மகா
வீரன் என்பதையும், பரசுராமனின் ஆண்மையழியும்படி, அவன்
கொடுத்த வில்லை வளைத்து வெற்றி கொண்ட இராமபிரான் மிகப்
பெரிய ஒப்பற்ற வீரன் என்பதையும் அத்தகைய மிகப்பெரிய ஒப்
பற்ற வீரனான இராமபிரானை வெல்ல உன்னால்முடியாது என்பதை
யும் சீதாபிராட்டி இராவணனுக்கு மிக விளக்கமாக எடுத்துக் காட்டு
கிறாள். இவ்வாறு இராமபிரானை மேலும் மேலும் உயர்த்திக் கூறு
வதால் இது மேன்மேலுயர்ச்சியணி எனப்படும்.

நீ-எழுவாய், அறிந்திலையோ-பயனிலை.

59. கடிக்கும்வல் லரவுங் கேட்கும் மந்திரங் களிக்கின் றேரையை
அடுக்கும் தடாதென் றுன்ற வேதுவோ டறிவு காட்டி
இடிக்குந ரில்லை உள்ளா ரெண்ணிய தெண்ணி யுன்னை
முடிக்குந ரென்றபோது முடிவன்றி முடிவது ன் ? டா?

பதவுரை

கடிக்கும் வல் அரவும்-கடித்துக் கொல்ல வல்ல கொடியபாம் பும்	இடிக்குநர் இல்லை- நீ நீ நெறியிற் செல்லும்போது கண்டித்துக் கூற வல்லவர்கள் உன்மந்திரி மாரில் ஒருவரும் இல்லை.
மந்திரம் கேட்கும் - மந்திரவாதி யின் மந்திரத்தைக் கேட்டு அடங்கி நடக்கும்	உள்ளார்-உன்னிடமுள்ள அமைச் சர்களோ
களிக்கின்றேரையை - தற்பெருமையி னால் செருக்கடைந்து திரிகிற உன்னை	எண்ணியது எண்ணி - நீ நினைப்ப தையே தாமும் நினைத்து
ஈது அடுக்கும்-இது செய்யத்தக் கது	முடிக்குநர் - நன்மதிசூரமல் உன் னைக் கெடுப்பவர்களாயிருக் கிறார்கள்.
(ஈது) அடாது-இது செய்யத்தகா தது	என்றபோது-என்றால் முடிவு அன்றி-உனது அழிவே அல் லாமல்
என்று ஆன்ற ஏதுவோடு - என்று மிகச் சிறந்த காரணங்களு டன்	முடிவது-நிறைவேறுவது உண்டோ - வேறு ஆகுமோ ? (இல்லை)
அறிவுகாட்டி-நல்லறிவு தோன்ற எடுத்துக் காட்டி	

பொழிப்புரை : கடித்துக் கொல்ல வல்ல கொடிய பாம்பும்
மந்திரவாதியின் மந்திரத்தைக் கேட்டு அடங்கி நடக்கும். தற்
பெருமையினால் செருக்கடைந்து திரிகின்ற உன்னை, இதுசெய்யத்
தக்கது, இது செய்யத்தகாதது என்று மிகச் சிறந்த காரணங்
களுடன் நல்லறிவு தோன்ற எடுத்துக் காட்டி நீ நீ நெறியிற்
செல்லும்போது கண்டித்துக் கூற வல்லவர்கள் உன் மந்திரி
மாரில் ஒருவருமில்லை. உன்னிடமுள்ள அமைச்சர்களோவென்
றால், நீ நினைப்பதையே தாமும் நினைத்து, நன்மதி சூரமல்
உன்னைக் கெடுப்பவர்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்றால், உனது
அழிவேயல்லாமல் நிறைவேறுவது வேறாகுமோ? (இல்லை.)

விளக்கவுரை : அரசன் அறநெறி பிறழும்போது அமைச்சர் அவ
னைக் கண்டித்துக் கூறி அறநெறி பிறழாமல் இருக்கச் செய்தல்
வேண்டும். இராவணனது அமைச்சர்கள் யாவரும் அவனது தீநெறியை
அப்படியே தாங்களும் ஒப்புக்கொண்டு, அவனை அழிவுப்பாதையில்
இட்டுச் செல்கின்றனர். இதனால் இராவணன் முடிவதேயன்றி வேறு
முடிவு வராது என்று சீதை இராவணனுக்கு அறிவுறுத்துகிறாள்.

அரவு-எழுவாய், கேட்கும்-பயனிலை.
இடிக்குநர்-,, இல்லை ,,
உள்ளார்-,, முடிக்குநர் ஆவர்-பயனிலை.
முடிவு-,, உண்டோ-,,

இராவணனின் சீற்றம் (60-61)

60. என்ற றத்துறை கேட்டலு மிருபது நயனம்
மின்றி றப்பன வொத்தன வெயில்விடு பசுவாய்
குன்றி றத்தெழித் தூர்ப்பினன் குறிப்பதென் காமன்
தன்றி றத்தையுங் கடந்தது சீற்றத்தின் தகைமை.

பதவுரை

என்று-என்றிவ்வாறு குன்று இற-மலைகள் இற்றுவிழும்
அறத்துறை-அறிநெறியை படி
கேட்டலும்-சீதாபிராட்டி சொல் தெழித்து-அதட்டி
லக் கேட்டவுடனே உரப்பினன்-ஆரவாரித்தான்
இருபது நயனம் - இராவணனது குறிப்பது என்-நாம் சொல்லுவ
இருபது கண்களும் தற்கு யாது உளது?
மின் திறப்பன ஒத்தன - மின் சீற்றத்தின் தகைமை - அவனது
தோன்றுவதுபோல நெருப் கோபத்தின் தன்மை
புப் பொறி கக்கின காமன் தன்-மன்மதனது
வெயில் விடு-உக்கிரத்தை வெளி திறத்தையும்-வல்லமையையும்
விடுகின்ற கடந்தது-கடந்துவிட்டது
பசுவாய் - பிளந்துள்ள இருபது
வாய்களாலும்

பொழிப்புரை : என்று இவ்வாறு அறநெறியைச் சீதா பிராட்டி சொல்லக்கேட்டவுடனே இராவணனது இருபது கண் களும் மின்தோன்றுவது போல நெருப்புப் பொறியைக் கக்கின உக்கிரத்தை வெளிவிடுகின்ற பிளந்துள்ள இருபது வாய்களும் மலைகள் இற்று விழும்படி அதட்டி ஆரவாரித்தான். நாம் சொல்லுவதற்கு யாது உளது? அவனது கோபத்தின் தன்மை மன்மதனது வல்லமையையுங் கடந்துவிட்டது.

விளக்கவுரை : சீதாபிராட்டி இவ்விதம் கூறிய அறநெறி, இராவ ணனின் மனதைக் குத்திவருத்தவே, அவன் அவ்வுரையைப் பொருமல் சீதையிடம் தான் கொண்ட காதலையும் மறந்து அவளை அதட்டி உரப் பினன் என்க.

சீற்றத்தின் தகைமை-எழுவாய், கடந்தது-பயனிலை.
(இராவணன்) ,, உரைப்பினன்-,,

61. வளர்ந்த நாணினை மாதிர் மனைத்தையு மறைவித்து
அளந்த தோளின னைல்சொரி கண்ணின னிவளைப்
பிளந்து தின்பனை னுடன்றன் பெயர்ந்தான் பெயரான்
கிளர்ந்த சீற்றமுங் காதலு மெதிரெதிர் கிடைப்ப

பதவுரை

வளர்ந்த-மேலும் மேலும் அதிகப் பட்ட பிளந்து தின்பேன்-கிழித்து உண் ணுவேன்
நாணினை - நாணத்தையுடைய என்று-என்றுசொல்லிக்கொண்டு
வனும் உடன்றன்-கோபித்து
மாதிர் அனைத்தையும் - (அப் பெயர்ந்தான்-எழுந்தான்
போது மூண்டகோபத்தி கிளர்ந்த-பொங்கியெழுந்த
னால்) திசைகளையெல்லாம் சீற்றமும் - கோபாவேசமும்
மறைவித்து-மறையச் செய்து காதலும் - (சீதாதேவியிடம்
அளந்த-அளவிடுகின்ற கொண்ட தணியாத ஆசை
தோளினன் - அகன்ற தோள்களை யுடையவனும்
அனல் சொரி-நெருப்பைக் கக்கு எதிர் எதிர் கிடைப்ப - மாறிமா
கின்ற றித்தோன்றிட
கண்ணினன் - கண்களையுடையவ பெயரான்-சீதாதேவியைத் துன்
னும் ஆகிய இராவணன் சின புறுத்தும்படி அடிபெயர முடி
மிகுதியால் யாமல் அப்படியே நின்று
இவளை-இந்தச் சீதாபிராட்டியை விட்டான்.

பொழிப்புரை : மேலும் மேலும் அதிகப்பட்ட நாணத்தை யுடையவனும், அப்போது மூண்டகோபத்தினால் திசைகளையெல் லாம் மறையச் செய்து அளவிடுகின்ற அகன்ற தோள்களை யுடையவனும், நெருப்பைக் கக்குகின்ற கண்களை யுடையவனு மாகிய இராவணன் சினமிகுதியினால் இந்தச்சீதாபிராட்டியைக் கிழித்து உண்பேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு கோபித்து எழுந் தான், பொங்கி எழுந்த கோபாவேசமும் சீதாதேவியிடம் கொண்ட தணியாத ஆசையும் மாறிமாறித்தோன்றிட, சீதா தேவியைத் துன்புறுத்தும்படி அடிபெயர முடியாமல் அப் படியே நின்று விட்டான்.

விளக்கவுரை : சினங்கொண்டு சீதையைக் கிழித்து உண்பேன் என்று எழுந்த இராவணன், சீதைமேற் கொண்ட காமவேட்கை யால் சினமடங்கிச் செயலற்று நின்று விட்டான். இவ்வண்ணம் கோபத்தினாலும் காமத்தினாலும் மாறிமாறி அலைக்கப்படுகிற இராவ ணன் சீதாதேவியை ஒருபோதுங் கொல்லமாட்டான் என்று விளக் கியவாராகும்.

அப்பொழுது அநுமான் நினைத்தல் (62-63)

62. அன்ன காலையி னனுமனு மருந்ததிக் கற்பின்
என்னை யாளுடை நாயகன் தேவியை யென்முன்
சொன்ன நீசன்கை தொடுவதன் முன்றுகைத் துழக்கிப்
பின்னை நின்றது செய்குவெ னென்பது பிடித்தான்.

பதவுரை

அநுமனும்-அங்கே மரத்தின்மேல் மறைந்திருந்த அநுமானும்
அன்ன காலையில்-இரா வணன் சீதையைப் பிளந்து தின்
பேன் என்று எழுந்தபோது அருந்ததிக் கற்பின்-அருந்ததி
போன்ற கற்பினையுடைய வளும்
என்னை ஆள் உடை நாயகன்-
என்னை ஆட்கொண்டுள்ள தலைவனாகிய இராமபிரா
னது தேவியை-மனைவியுமாகிய சீதா
தேவியை என்முன்-என் எதிரிலே
சொன்ன-கீழ்த்தரமான வார்த்
தைகளைக் கூறிய

நீசன்-இழிகுணமுடைய இராவ
ணன்
கைதொடுவதன் முன்-தன் கையி
னால் சீதாதேவியைத் தொடு
வதற்குமுன்
துகைத்து உழக்கி-அவனை என்
கால்களினாலே மிதித்து
உழக்கி வருந்தச் செய்து
பின்னை-அதன்பின்பு
நின்றது-செய்யாமல் எஞ்சி நின்ற
காரியமாகிய சீதாதேவியை
மீட்டலை
செய்குவென்-செய்து முடிப்பேன்
என்பது-என்பதை
பிடித்தான்-மனதில் எண்ணி
னான்.

பொழிப்புரை : அங்கே மரத்தின்மேல் மறைந்திருந்த அநு
மானும், இராவணன் சீதையைப் பிளந்து தின்பேன் என்று
எழுந்தபோது, அருந்ததிபோன்ற கற்பினையுடையவளும் என்னை
ஆட்கொண்டுள்ள தலைவனாகிய இராமபிரானது மனைவியுமா
கிய சீதாதேவியை என் எதிரிலே கீழ்த்தரமான வார்த்தைகள்
கூறிய இழிகுணமுடைய இராவணன், தன் கையினாலே சீதா
தேவியைத் தொடுவதற்கு முன், அவனை என் கால்களினாலே
மிதித்து உழக்கி வருந்தச்செய்து, அதின்பின்பு செய்யாமல்
எஞ்சிநின்ற காரியமாகிய சீதாதேவியை மீட்டலைச் செய்து
முடிப்பேன் என்பதை மனதில் எண்ணினான்.

விளக்கவுரை : இராவணன் சினங்கொண்டு சீதையைப் பிளந்து
தின்பேன் என்று எழுந்ததைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அநுமான்,
இராவணன் சீதையைக் கொன்று தின்றுவிடுவானே என்று அஞ்சினான்.
இராவணன் சீதையைக் கொன்று தின்பதின் முன்னர் அநுமான்
இவனை மிதித்து உழக்கி ஒழித்துவிட எண்ணினான்.

அநுமான்-எழுவாய், பிடித்தான்-பயனிலை.

63. தனிய னின்றனன் றலைபத்துங் கடிதுகத் தாக்கிப்
பனியின் வேலையி னிலங்கையைக் கீழுறப் பாய்ச்சிப்
புனித மாதவத் தணங்கினைச் சமந்தனன் போவான்
இனிதி னென்பது நினைந்தனன் கரம்பிசைந் திருந்தான்.

பதவுரை

தனியில் நின்றனன் - துணையின்
றித் தனியாய் நிற்கின்றவ
னாகிய இவ் விராவணனது
தலைபத்தும் - பத்துத்தலைகளையும்
கடிது உக-விரைவில் சிதறும்படி
தாக்கி-அடித்து
இலங்கையை - இவ் விலங்கைமா
நகரை
பனியின் வேலையில் - குளிர்ச்சி
பொருந்திய ஆழ்ந்த சமுத்
திரத்தினுள்
கீழ் உறப் பாய்ச்சி-கீழே தாழும்
படி போக்கி
புனித மாதவத்து-பரிசுத்தமான
பெருந் தவத்தினையுடைய

அணங்கினை - தெய்வ மகளிர்
போன்ற சீதாதேவியை
சமந்தனன் - என் தோளின்மேற்
சமந்துகொண்டு
இனிதின்-இடையூறு ஒன்று மின்
றிச் சுகமாக
போவான்-போவதே தக்கது.
என்பது-என்பதனை
நினைந்தனன்-எண்ணியவனாய்
கரம்பிசைந்து-கைகளைப்பிசைந்து
கொண்டு
இருந்தான் - ஆயத்தமாக இருந்
தான்

பொழிப்புரை : (அநுமான் பின்னும்) துணையின்றித் தனி
யனாய் நிற்கின்றவனாகிய இவ்விராவணனது பத்துத் தலைகளையும்
விரைவில் சிதறும்படி அடித்து, இவ்விலங்கைமா நகரைக்
குளிர்ச்சிபொருந்திய ஆழ்ந்த சமுத்திரத்தினுள் கீழே தாழும்
படி போக்கி, பரிசுத்தமான பெருந் தவத்தினையுடைய தெய்வ
மகளிர் போன்றவளான சீதாதேவியை என் தோளின்மேற்
சமந்துகொண்டு, இடையூறு ஒன்றுமின்றிச் சுகமாகப் போவதே
தக்கது என்பதனை எண்ணியவனாய்க் கைகளைப் பிசைந்து
கொண்டு ஆயத்தமாக இருந்தான்.

விளக்கவுரை : இராவணனின் பத்துத் தலைகளையும் சிதறும்படி
அடித்து, இலங்கைமா நகரையும் ஆழ்கடலுள் ஆழ்த்திவிட்டுச் சீதா
தேவியைத் தன் தோள்மேற் சமந்து செல்ல எண்ணிய அநுமான்,
அவ்வாறு செய்வது இராமபிரானது பெருமைக்கு இழுக்காகாமோ
எனச் சிந்திக்கலானான். ஆனால் நிலைமை மோசமாகிவிட்டால் அவ்
வாறு செய்யவும் ஆயத்தமுடையவனாய்க் கைகளைப் பிசைந்து கொண்
டிருந்தனன் என்க.

அநுமான்-எழுவாய், இருந்தனன்-பயனிலை.

சினந்தணிந்த இராவணனின் சிறப்புரைகள் (64-73)

64. ஆண்ட வாளரக் கண்கனன் றண்டத்தை யழிப்பான்
மூண்ட காலவெந் தீயென முற்றிய சீற்றம்
நீண்ட காதனீர் நீத்தத்தின் வீவுற நிலையின்
மீண்டு நின்றொரு தன்மையா லிவையிவை விளம்பும்.

பதவுரை

ஆண்டு-அப்போது

அவ்வாள் அரக்கன் - அந்த வான்
போற் கொடிய அரக்கனாகிய
இராவணன்

கணன்று-உக்கிரகோபங் கொண்டு

ஆண்டத்தை அழிப்பான் - உல
கத்தை அழிக்கும் பொருட்டு

மூண்ட-பற்றியெழுந்த

காலவெம் தீ என - கொடிய (யுக
முடிவில் தோன்றும்) ஊழிக்
காலத் தீயைப்போல

முற்றிய சீற்றம்-முதிர்ந்து எழுந்த
தனது கோபாக்கினியானது

நீண்டகாதல்-மிகுந்தகாமமாகிய
நீர் நீத்தத்தில் - நீர்ப்பெருகினால்
வீயுறும் நிலையில்-அழிந்துபோகும்
நிலையில்

மீண்டு நின்று - மீண்டும் சுய
உணர்ச்சி பெற்று நின்று

ஒருதன்மையால்-ஒப்பற்ற தனது
காம உணர்ச்சியினால்

இவை இவை-பின்வருவனவற்றை
விளம்பும்-கூறுவான்

பொழிப்புரை : அப்போது அந்தவாள்போற் கொடிய அரக்
கனாகிய இராவணன் உக்கிர கோபங்கொண்டு, உலகத்தை
அழிக்கும் பொருட்டுப் பற்றியெழுந்த கொடிய ஊழிக்காலத்
தீயைப்போலமுதிர்ந்தெழுந்ததனது கோபாக்கினியானது, மிகுந்த
காமமாகிய நீர்ப்பெருக்கினால் அழிந்துபோகும் நிலையில் மீண்டும்
சுய உணர்ச்சி பெற்று நின்று ஒப்பற்ற தனது காம உணர்ச்சி
யினால் பின்வருவனவற்றைக் கூறுவானாயினன்.

விளக்கவுரை : ஊழிக்காலத்தீபோல் எழுந்த இராவணனின்
கோபாக்கினி சீதைமேற் கொண்ட காமவெள்ளத்தினால் அடியோடு
அழிந்தது. இராவணனின் சீற்றத்தை அக்கினியாக உருவகஞ்செய்த
தற்கு ஏற்ப சீதைமேற் கொண்ட காமத்தை வெள்ளமாக உருவகஞ்
செய்தார். யுகமுடிவுக் காலத்தில் பூமியைத் தாங்குகிற ஆதிசேட
னது ஆயிரம் முகங்களிலிருந்தும் வெளிவரும் மிகப்பெரிய மூச்சுக்
காற்றிலிருந்து காலாக்கினி உருத்திர மூர்த்தி உண்டாகி, கோபா
வேசத்தோடு விஷாக்கினிச் சுவாலையினால் உலகங்களை உக்கிரமாக
எரித்திடுவர் என்பது நூற்கொள்கை.

அரக்கன்-எழுவாய், விளம்பும்-பயனிலை

65. கொல்வனென் றுடன்றே னுன்னைக்
கொல்கிலன் குறித்துச் சொன்ன
சொல்லுள வவற்றுக் கெல்லாங்
காரணந் தெரியச் சொல்லின்
ஒல்வதீ தொல்லா தீதென்
றெனக்குமொன் றுலகக் துண்டோ
வெல்வதாந் தோற்ற ருனும்
வினையாட்டின் வினைந்த மேனாள்.

பதவுரை

கொல்வென் என்று-யான் உன்
னைக் கொன்று விடுவே
னென்று

உடன்றேன்-சினங் கொண்டேன்
உன்னைக் கொல்கிலன்-(அப்படிச்
சினங்கொண்டும் உன்மே
லுள்ள அன்பினால் இப்
போது) உன்னைக் கொல்
வேன்

குறித்துச் சொன்ன-என்னைப்
பற்றி நீ பழித்துக் கூறிய
சொல் உள-சொற்கள் இருக்கின்
றன

அவற்றுக்கு எல்லாம்-அவை க
ளுக்கு எல்லாம்

காரணம் தெரியச் சொல்லின்-
காரணங்களை விளங்கும்படி
சொல்வதானால்

உலகத்து-இவ்வுலகத்தில்

எனக்கும் ஒல்வது ஈது-எனக்கும்
எளிதில் செய்யக் கூடியது
இது

ஒல்லாது ஈது என்று-எளிதிற்
செய்யக் கூடாதது இது
என்று

ஒன்று உண்டோ? -ஒன்று இருக்
கின்றதோ?

மேல்நாள்-முன்பு

வெல்வதும் - நான் வெற்றி
யடைந்ததும்

தோற்றல் தானும்-தோல்வியுற்
றதும்

வினையாட்டின்-வினையாட்டாக
வினைந்த-நிகழ்ந்தனவாகும்

பொழிப்புரை : யான் உன்னைக் கொன்றுவிடுவேன் என்று
சினங்கொண்டேன். அப்படிச் சினங் கொண்டும் உன்மே
லுள்ள அன்பினால் இப்போது உன்னைக் கொல்வ மாட்டேன்.
என்னைப்பற்றி நீ பழித்துக் கூறிய சொற்கள் இருக்கின்றன
அவைகளுக்கெல்லாம் காரணங்களை விளங்கும்படி சொல்வதா
னால், இவ்வுலகில் எனக்கும் எளிதிற் செய்யக் கூடியது இது,
எளிதிற் செய்யக் கூடாதது இது என்று ஒன்று இருக்கின்ற
தோ? முன்பு நான் வெற்றியடைந்ததும் தோல்வியுற்றதும்
வினையாட்டுப்போல நிகழ்ந்தனவாகும்.

விளக்கவுரை : இராவணனைப் பழித்த சொற்களாவன இலக்கு
மணன் இல்லாத சமயம்பார்த்துத் தன்னைக் கவர்ந்து வந்ததும், சடா

யுவின் சிறகினால் அடிபட்டு வீழ்ந்ததும், கார்த்தவீரியனார் சிறை வைக்கப்பட்டதும் முதலாயின. இவை எனது வல்லமைக் குறைவினாலல்ல வினையாட்டுத் தன்மையால் நிகழ்ந்தன என்று இராவணன் சீதைக்குக் கூறினான்.

“குறித்துச் சொன்ன சொல்லளவு கொல்லன்” எனப்பாடங் கொண்டு, என் கருத்துக் கிணங்குவதற்கு வரையறுத்துச் சொல்லிய சொல்லாற் குறித்த காலம் வரும் அளவும் உன்னைக் கொல்லமாட்டேன் என்று உரைப்பாருமுள்.

(யான்)-எழுவாய். உடன்றேன், கொல்கிலன் என்பன பயனிலைகள்.

66. ஒன்றுகே ளுரைக்க நிற்கோ ருயிரென் றிரியோன் றன்னைக் கொன்றுகோ ளிழைத்த னீநின் னுயிர்விடிற் கூற்றங் கூடும் என்றன ருயிரு நீங்கு மென்பதை இயைய வெண்ணி அன்றுநான் வஞ்சஞ் செய்த தாரெனக் கமரி னேர்வார்.

பதவுரை

ஒன்று-ஒரு செய்தியை
உரைக்க-யான் சொல்ல
யுகள்-கேட்பாயாக
நிற்கு-உனக்கு
ஓர் உயிர் என - ஒப்பற்ற உயிர்
என்று சொல்லத்தக்க
உரியோன் தன்னை - கணவனான
இராமனை
கொன்று-கொலைசெய்து
கோள் இழைத்தால் - உன்னைக்
கவர்ந்து கொண்டு வந்தால்
நீ நின் உயிர் விடின - நீ உனது
உயிரை (விடுதல் கூடும். அவ்
வாறு உயிர்) விட்டால்
கூற்றங் கூடும்-(அப்போது என்
னுயிரைக் கொள்ளும்படி)
யமன் வருவான்

என் தன் ஆருயிரும் நீங்கும்-அத
னால் என்னுடைய அருமை
யான உயிரும் நீங்கிவிடும்
என்பதை - என்கிற இந்த ஒரு
காரியத்தையே
இயைய எண்ணி - பொருந்த
ஆலோசித்து
அன்று-அப்பொழுது
நான் வஞ்சம் செய்தது-நான்வஞ்
சனையால் உன்னைக் கவர்ந்
தேன்
அமரில்-போரில்
எனக்கு நேர்வார்-எனக்கு எதி
ரில் நிற்பவர்
ஆர்-யார்? (ஒருவருமில்லை)

பொழிப்புரை : ஒரு செய்தியை யான் சொல்லக் கேட்பாயாக. உனக்கு ஒப்பற்ற உயிர் என்று சொல்லத்தக்க கணவனான இராமனைக் கொலை செய்து உன்னைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்திருந்தால் நீ உனது உயிரை விடுதலுங் கூடும். நீ அவ்வாறு உயிர்விட்டால் அப்போது என்னுயிரைக் கொள்ளும்படியமன் வருவான். அதனால் என்னுடைய அருமையான உயிரும்

நீங்கிவிடும் என்கிற இந்த ஒரு காரியத்தையே பொருந்த ஆலோசித்து, அப்பொழுது நான் வஞ்சனையால் உன்னைக் கவர்ந்தேன். நான் உன்னை வஞ்சனையாற் கவர்ந்தமைக்கு இதுவே காரணமொழிய வேறு காரணமில்லை. போரில் எனக்கு எதிரில் நிற்பவர் யார்? ஒருவருமில்லை.

வினக்கவுரை : இராவணன் தான் அச்சத்தினாலோ ஆற்றலின்மையாலோ சீதையை வஞ்சனையாற் கவரவில்லை. தான் இராம இலக்குமணரோடு போரிட்டு அவர்களைக் கொன்றால் சீதை தன் உயிரையும் விட்டிருப்பாள். அதனால் தனது உயிரும் போய்விடும் என்பதற்காகவே வஞ்சனையாற் கவர்ந்தானெனக் காரணம் கூறுகின்றான்.

நீ - எழுவாய், கேள்-பயனிலை.

யான்- ,, செய்தது- ,,

நேர்வார்,, யார்- ,,

67. மாநென்ப தறிந்து போன மானுட ராவார் மீண்டு யானென்ப தறிந்தால் வரரா ரேழைமை பெண்ணி னோக்கல் தேனென்ப தறிந்த சொல்லாய் தேவர்தாம் யாவரோடு கோநென்ப தறிந்த பின்னைக் திறம்புவார் குறையி னல்லால்.

பதவுரை

தேன் என்பது அறிந்த - தேனைப்
போலும் இனிமை பயின்ற
சொல்லாய்! -சொற்களையுடைய
வளே!
மான் என்பது அறிந்து-மாரீசனை
உண்மையான மான் என்றே
கருதி
போன - அதனைத் தொடர்ந்து
சென்ற
மானிடர்-ஆவார்-அறிவுகுறைந்த
மானிடர்களான இராம இலக்
குமணர்
மீண்டு - திரும்பி நீயிருந்த இடத்
திற்கு வந்து
யான் என்பது-உன்னைக் கவர்ந்து
வந்தவன் இராவணனாகிய
யான் என்பதை
அறிந்தால்-தெரிந்துகொண்டால்
வாரார்-உன்னை மீட்கும்பொரு
ட்டு என்னோடு போரிட இங்
கவே வரமாட்டார்கள்

தேவர்தாம்-தேவர்கள் தாமும்
எங்கோன் என்பது - சீதையைக்
கவர்ந்து சென்றவன் எங்கள்
தலைவனாகிய இராவணன் என்
பதை
அறிந்த பின்னை - அறிந்ததின்
பின்பு
குறையின் அல்லால் - மனத்துள்
எண்ணி எண்ணி ஆற்றல்
அழிந்து குறைவதே அல்லா
மல்
திறம்புவார் - மாறுபட்டுப்
போர் செய்வார்
யாவர் - யாரிருக்கிறார்கள் (ஒரு
வருமில்லை)
எண்ணி நோக்கல் - இராம இலக்
குமணர் உன்னை மீட்கவருவார்
களை எதிர்பார்த்திருத்தல்
ஏழைமை- அறியாமையேயாகும்.

பொழிப்புரை : தேன்தோலும் இனிமைபயின்ற சொற்களை யுடையவளே! மாரீசனை உண்மையான மாணென்றே கருதி, அதனைப் பின்தொடர்ந்து சென்று அறிவு குறைந்த மாணிடர்களான இராம இலக்குமணர் திரும்பி நீயிருந்த இடத்திற்கு வந்து உன்னைக்கவர்ந்து வந்தவன் இராவணனாகிய யான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டால், உன்னை மீட்கும் பொருட்டு என்னோடு போரிட இங்கேவரமாட்டார்கள். (இவர்களிலும் வலிமை) மிக்க தேவர்கள் தாமும் சீலையைக் கவர்ந்து சென்றவன் எங்கள் தலைவனாகிய இராவணன் என்பதை அறிந்ததன்பின்பு அதை மனத்துள் எண்ணி எண்ணி ஆற்றல் அமிந்து குறைவதேயன்றி மாறுபட்டுப் போர் செய்ய யாரிருக்கிறார்கள்? ஒருவருமில்லை. ஆதலால் இராம இலக்குமணர் உன்னை மீட்க வருவார்களென்று எதிர்பார்த்திருத்தல் அறியாமையேயாகும்

விளக்கவுரை : தேவர்களே என்னோடு எதிர்த்துப் போரிட அஞ்சுவார்கள். ஆனால் வெறும் அறிவினிகளான இராம இலக்குமணர் என்னும் மாணிடர் என்னை எதிர்த்துப் போரிட்டு உன்னை மீட்பர் என எதிர்பார்ப்பது பேதைமை என விளக்கியவாறாகும்.

மாணிடர் - எழுவாய், வாராள் - பயனிலை.

நோக்கல் - ,, ஏழைமை - ,,

திறம்புவார் - ,, யாவர் - ,,

68. வென்றோரு மிருப்ப யார்க்கு மேலவர் விளிவி லாதோர்
என்றோரு மிருக்க வன்றே யிந்திர னேவல் செய்ய
ஒன்றாக வுலக மூன்று முணர்கின்ற வொருவன் யானே
மென்றோளா யிதற்கு வேரோர் காரணம் னிர்ப்பதுண்டோ

பதவுரை

மென் தோளாய்! - மெல்லிய தோள்களை உடையவளே!

வென்றோரும்-என்னை வென்றதாக நீ கூறினவர்களும்

இருப்ப-இருக்கவும்

விளிவு இலாதோர் - அழிவு இல்லாதவர்களான

யாவர்க்கும் மேலவர் என்றோரும்- எல்லாருக்கும் மேலானவர்கள் என்று கூறப்படுகின்ற திரிமூர்த்திகளும்

இருப்ப-இருக்கவும்

இந்திரன் ஏவல் செய்ய-தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரன் யான் ஏவியவற்றைச் செய்ய

ஒன்றாக-ஒருதன்மைப்பட்டிராத (பலவேறு தன்மைகளை யுடைய)

உலகம் மூன்றும்-மூன்று உலகங்களிலும்

உணர்கின்ற- (யாவரிலும் மேம்பட்டவனினவே என்று) தெரிந்துகொள்கின்ற

ஒருவன் யானே அன்றோ! - ஒப்பற்றவன் யான்தானே அல்லவா?

இதற்கு-இத்தகைய எனது பெருமைக்கு

வேரோர் காரணம்-வேறு ஒரு காரணத்தை

விரிப்பது உண்டோ? - விரிவாக எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியுள்ளதோ? (இல்லை)

பொழிப்புரை : மென்மையான தோள்களை யுடையவளே! உன்னை வென்றதாக நீ கூறினவர்களும் அறிவில்லாதவர்களான எல்லாருக்கும் மேலானவர்கள் என்று கூறப்படுகின்ற திரிமூர்த்திகளும் இருக்க, தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரன் யான் ஏவியவற்றைச் செய்ய, பலவேறு தன்மைகளையுடைய மூன்று உலகங்களிலும் யாவரிலும் மேம்பட்டவன் இவனே என்று தெரிந்து கொள்ளுகின்ற ஒப்பற்றவன் யான்தானே. இத்தகைய எனது பெருமைக்கு வேறொரு காரணத்தை விரிவாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டியுள்ளதோ? இல்லை.

விளக்கவுரை : என்னை வெற்றி கொண்டவர்களும் அறிவில்லாத திரிமூர்த்திகளும் இருப்பவும், மூவுலகங்களிலும் மேம்பட்டவனாக யான் ஒருவனே இருப்பதற்கு எனது ஆற்றலேயன்றி வேறு காரணங்களும் உளவோ? இல்லை. ஆதலின் எனது ஆற்றலின்மேல் ஐயுற வேண்டாம் என்றவாறாகும்.

ஒருவன்-எழுவாய், யானே-பயனிலை.

69. மூவருந் தேவர் தாமு முரணுக முற்றுங் கொற்றம்
பாவைநின் பொருட்டி னாலோர் பழிபெறப் பயன்றீர்
நோன்பின்

ஆவியன் மனிதர் தம்மை யடுகிலே னவரை யீண்டு

கூவிநின் றேவல் கொள்வென் காணுதி குகலைச் சொல்லாய்

பதவுரை

குதலைச் சொல்லாய் - மழலைச் சொற்களை யுடையவளே!

பாவை-சித்திரப்பதுமை போன்றவளே!

மூவரும்-திரிமூர்த்திகளும்

தேவர் தாமும்-மற்றைய தேவர்களும்

முரண் உக-வலிமை அழியும்படி

முற்றும் என் கொற்றம்-பூரணமான எனது வெற்றியானது நின் பொருட்டினால்-உன் நிமித்தமாக

ஓர் பழி பெற - ஓர் அழியாத பழியை அடையும்படி

பயன் தீர் நோன்பின்-பயனற்ற தவங்களையுடைய

ஆவி இல்-வலிமையற்ற
மனிதர் தம்மை-இராம இலக்கும
ணராகிய மனிதர் இருவரை
யும்
அடுகிலேன் - கொல்லமாட்டேன்
அவரை-அவ்விருவரையும்

ஈ ண டு கூ வி நி ன் று - இங்கே
அழைத்துவந்து
ஏ வ ல் கொள்வேன் - பணிபுரியு
மாறு செய்வேன்
காணுதி - எனது திறமையைப்,
பார்ப்பாயாக

பொழிப்புரை : மழலைச் சொற்களையுடையவளே! சித்திரப் பதுமை போன்றவளே! திரிமூர்த்திகளும், மற்றைய தேவர்களும் வலிமை அழியும்படி பூரணமான எனது வெற்றியானது உன் நிமித்தமாக ஓர் அழியாத பழியை அடையும்படி பயனற்ற தவங்களையுடைய வலிமையற்ற இராம இலக்குமணராகிய மனிதர் இருவரையும் கொல்லமாட்டேன். அவ் விருவரையும் இங்கே அழைத்து வந்து பணிபுரியுமாறு செய்வேன். எனது திறமையைப் பார்ப்பாயாக.

விளக்கவுரை : திரிமூர்த்திகளையும் மற்றைய தேவர்களையும் வென்ற எனக்கு இந்த இரு மனிதரையுங் கொன்றொழிப்பது பெருங் காரிய மன்று. நான் அவ்வாறு செய்வது என் வீரத்திற்குப் பழியாகும். ஆதலால் அவர்களைக் கொல்லவில்லை. வேண்டுமானால் அவர்களைப் பிடித்துவந்து அடிமையாகக் கொள்வேன் என்று தன் வீரம் புலப்ப டக் கூறினான்.

திரிமூர்த்திகள் : பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் என்போர்.

யான்-எழுவாய், அடுகிலேன், எவல்கொள்வேன் என்பன பயனிலை கள்.

நீ-எழுவாய், காணுதி-பயனிலை.

70. சிற்றியற் சிறுமையாற்றல் சிறுதொழின் மறவ ரோடு
முற்றிய தாவில் வீர முனிவென்கண் விளையா தேனும்
இற்றையிற் பகலி னெய்தி யிருவரை யொருகை யாலே
பற்றினென் கொணருந் தன்மைகாணுதிபழிப்பிலாதாய்

பதவுரை

பழிப்பு இலாதாய்-குற்றமற் ற
வளே!
சிறு இயல்-அற்பத் தன்மையும்
சிறுமைஆற்றல்-அற்ப வலிமையு
சிறுதொழில் - அற்ப செய்கையு
முடைய

மறவரோடு-வீரரான இ ரா ம
இலக்குமணரோடு
முற்றிய தாவில் வீரம்-முதிர்ந்த
குற்றமற்ற வீ ர த் தி ன் ன
உண்டாகின்ற
முனிவு-கோபமானது

என்கண் விளையாது ஏனும்-என்
னிடத்து உண்டாகாது எனி
னும்
இற்றையின் பகலின்-இன்றைய
பகற்பொழுதிலேயே
எய்தி-அவர்கள் இருக்கும் இடஞ்
சென்று
இருவரை-அவர்கள் இருவரையும்

ஒரு கையாலே-(எனது இருபது
கைகளில் பத்தொன்ப தும்
வெறுமையாயிருக்க) ஒரு
கையினாலே
பற்றினன் கொணரும் தன்மை-
பற்றிக்கொண்டு வரும் தன்
மையை
காணுதி-பார்ப்பாயாக.

பொழிப்புரை : குற்றமற்றவளே! அற்பதன்மையும் அற்ப வலிமையும் அற்ப செய்கையுமுடைய வீரரான இராம இலக்கு மணரோடு முதிர்ந்த குற்றமற்ற வீரத்தினால் உண்டாகின்ற கோபமானது என்னிடத்து உண்டாகாது. எனினும், இன் றைய பகற்பொழுதிலேயே அவர்கள் இருக்குமிடஞ் சென்று; அவர்கள் இருவரையும் ஒருகையினாலேயே பற்றிக் கொண்டு வருந்தன்மையைப் பார்ப்பாயாக.

விளக்கவுரை : இராம இலக்குமணருடன் போர்செய்வது எனது வீரத்துக்கு இழுக்காகும். நீ என்வலிமையை இகழ்ந்து பேசியதினால், என் ஆற்றலை உனக்குப் புலப்படுத்தும்படி இராம இலக்குமணரைப் பற்றிக் கொண்டுவந்து எவல்கொள்வதைப் பார்ப்பாயாக என்று இராவணன் கூறினான்.

நீ-எழுவாய், காணுதி-பயனிலை:

71. பதவியல் மனித ரேனும் பைந்தொடி நின்னைத் தந்த
உதவியை உணர நோக்கி னுயிர்க்கொலைக் குரிய ரல்லர்
சிதைவுறலவர்க்குவேண்டிற் செய்திறன் தேர்தக தெண்ணின்
இதனினக் கீதே யாகி னியற்றுலால் காண்டி யின்னும்.

பதவுரை

பைந்தொடி - பசுமையான வளை
யல்களை அணிந்தவளே!
பதவு இயல் - புல்லின் தன்மை
யுள்ள (மென்மையான)
மனிதரேனும் - மனிதர்களேயா
னாலும்
நின்னைத்தந்த - உன்னை எனக்குக்
கொடுத்து உதவிய
உதவியை-உபகாரத்தை

உணரநோக்கின்-நன்றாக ஆலோ
சித்தால்
உயிர்க்கொலைக்கு-உயிரைக்கொல்
லுவதற்கு
உரியர் அல்லர் - தகுந்தவர்கள்
அல்லர்
அவர்க்கு-அவ்விருவருக்கும்
சிதைவு உறல் வேண்டின் - அழிவு
நேருவதை நீ விரும்பினால்,

அது செய்திறன் தேர்ந்து - அதனைச் செய்யும் முறையை ஆராய்ந்து எண்ணின்-சிந்தித்து நினக்கு இதன்சுதே ஆகின்-உனக்கு நன்மை இதுவே ஆகுமானால்

இயற்றுவல்- இராம இலக்குமணரைக் கொல்லுவேன் காண்டி - இதனைப்பார்ப்பாயாக இன்னும்-இதன் மேலும் (அடுத்த கவியிலுள்ள அயோத்தி நண்ணி என்பதே இது தொடரும்)

பொழிப்புரை : பசுமையான வளையல்களை அணிந்தவளே! புல்லின் தன்மையுள்ள அற்ப மனிதர்களேயானாலும் உன்னை எனக்குக் கொடுத்து உதவிய உபகாரத்தை நன்றாக ஆலோசித்தால் உயிரைக் கொல்லுவதற்குத் தகுந்தவர்கள் அல்லர். அவ் விருவருக்கும் அழிவு நேருவதை நீ விரும்பினால், அதனைச் செய்யும் முறையை ஆராய்ந்து சிந்தித்து, உனக்கு நன்மை இதுவேயாகுமானால் இராம இலக்குமணரைக் கொல்லுவேன். இதனைப்பார்ப்பாயாக. (இதன்மேலும் என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.)

விளக்கவுரை : இராம இலக்குமணரைக் கொன்றால் நீயும் இறந்திருப்பாய் என்பதினாலே தான் அவர்களைக் கொல்லாமல் விட்டேன். அவர்களைக் கொன்று விடுதலே உனக்கு விருப்பமானால் அவ்வாறே கொன்று விடுவேன் என்று இராவணன் சீதைக்குக் கூறினான். பதவிய என்பதற்குத் தின்பதற்குப் பக்குவமான என்றும் கொள்ளலாம். இராமன் உயிரோடிருத்தலே சீதை தன் எண்ணத்துக்கு இணங்காமையுக்குக் காரணமாகும் என இராவணன் எண்ணியே இவ்வாறு கூறினான் என்க.

யான் - எழுவாய், இயற்றுவல் - பயனிலை.
நீ - ,, காண்டி - ,,

72. பள்ளநீ ரயோத்தி நண்ணிப் பரதனே முதலினோரான்
ஒள்ளவர் தம்மை யெல்லா முயிர்குடித் துழித் தீயின்
வெள்ளநீர் மிதிலை யோரை வேரறுத் தெளிதி நெய்திக்
கொள்வெனின் னுயிரு மென்னை யறிந்திலை குறைந்த நாளோய்

பதவுரை

குறைந்த நாளோய் - வாழ்நாள் குறைந்தவளே உழித்தீயின்-உழிக்கால நெருப்பைப்போல

பள்ளநீர் அயோத்தி-ஆழமான நீரையுடைய (அகழியாற் சூழப்பட்ட) அயோத்தி மாநகரை

நண்ணி-அடைந்து பரதனே முதலினோர் - பரதன் முதலாக ஆண்டு உள்ளவர் தம்மை எல்லாம்-அங்கே உள்ளவர்கள் எல்லாரையும் உயிர் குடித்து-உயிர்போக்கி வெள்ளம் நீர்-வெள்ளமாகப் பரவுகின்ற நீர் வளமுடைய மிதிலையோரை - மிதிலை மாநகரிலுள்ளவர்களையும் வேர் அறுத்து - அடியோடு கொண்டு ஒழித்து

எளிதின் - (இவற்றை யெல்லாம் செய்து முடித்துவிட்டு) மிக இலகுவாக எய்தி-(இலங்கை மாநகரை) அடைந்து நின் உயிரும் கொள்வென் - (நீள்கருத்துக்கு இணங்காவிடில்) உனது உயிரையும் கொன்று விடுவேன் அறிந்திலை - என்னுடைய வல்லமையை நீ இன்னும் சரியாய் அறிந்து கொள்ளவில்லை

பொழிப்புரை : வாழ்நாள் குறைந்தவளே! உழிக்கால நெருப்பைப்போல, ஆழமான நீரையுடைய அகழியாற் சூழப்பட்ட அயோத்திமாநகரை அடைந்து, பரதன் முதலாக அங்கே யுள்ளவர்கள் எல்லாரையும் உயிர்போக்கி, வெள்ளமாகப் பரவுகின்ற நீர்வளம் மிக்க மிதிலை மாநகரில் உள்ளவர்களையும் அடியோடு கொண்டு ஒழித்து, மிக இலகுவாக இவ் விலங்கை மாநகரை அடைந்து, என் கருத்துக்கு இணங்காவிட்டால் உனது உயிரையும் போக்கிவிடுவேன். என்னுடைய வல்லமையை நீ இன்னும் சரியாய் அறிந்து கொள்ளவில்லை.

விளக்கவுரை : இராம இலக்குமணரை மாத்திரமன்றி அயோத்தி சென்று பரதன் முதலியோரையும் மிதிலையிலுள்ள சனகன் முதலியோரையும் கொண்டு ஒழித்துவிட்டுச் சீதையையும் கொல்லுவதாக இராவணன் பயமுறுத்துகிறான். இவ்வாறு கூறினால் சீதை தன் கருத்துக்கு இணங்குவாளென எண்ணுகிறான். சீதையோ அசையாத மனத்திண்மையுடன் எது நிகழினும் தன் கற்பைக் களங்கமின்றிக் காக்கத் தீர்மானித்துள்ளாள் என்க.

யான்-எழுவாய், கொள்வென்-பயனிலை.
நீ- ,, அறிந்திலை- ,,

73. ஈதரைத் தழன்று பொங்கி யெரிகதிர் வாளை நோக்கி
தீதுயிர்க் கிழைக்கு நாளுந் திங்களோ ரிரண்டிற் றேய்ந்த
தாதலினின்ற தெண்ணென் றறிந்தவா றறிவா யெனனாப்
போதரிக் கண்ணி னுடையகத்துவைத் தூர்ப்பிப்போனான்

W

பதவுரை

ஈது உரைத்து-இவ் வார்த்தை
களைச் சொல்லி
அழன்றுபொங்கி - கோபித்து
எழுந்து
எரிகதிர் வாளை நோக்கி-ஒளி
வீசுகின்ற தன் வாட்படை
யைப்பார்த்து
உயிர்க்கு-(என்கருத்துக்கு இணங்க
காவிடில்) உன்உயிருக்கு
தீது இழைக்கும்-தீங்கு செய்ய
வண்டிய
நாளும் தவணைக்காலமும்
இரண்டு திங்களில்-இரண்டு
மாதகால அளவில்
தயந்தது-குறுகிவிட்டது
ஆதலின் ஆனபடியினால்
நின்றது எண் செய்து முடிக்கா
மல் தீர்ப்பதை எண்ணுவாயாக

பொழிப்புரை : இத்தகைய வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்
கோபித்து எழுந்து, ஒளிவீசுகின்ற தன்வாட்படையைப் பார்த்து,
என்கருத்துக்கு இணங்காவிடில் உன் உயிருக்குத் தீங்கு செய்ய
வேண்டிய தவணைக்காலமும் இரண்டுமாதமாகிய அளவில்
வந்துவிட்டது. ஆனபடியால் செய்யவேண்டியவற்றை உனக்
குத் தெரிந்தமுறையில் ஆராய்ந்து அறிவாயாக என்று கூறி
தாமரைமலர் போலும் செவ்வரிபடர்ந்த கண்களையுடைய சீதா
தேவியை மனதில் இருத்தி, வெளியே அதட்டிவிட்டுச் சென்றான்

விளக்கவுரை : தீது உயிர்க்கு இழைக்கும் நான் : இராவணன் சீதை
யைக் கவர்ந்து வந்து அசோகவனத்தில் சிறைவைத்து தன்கருத்துக்கு
இணங்கமாறு கேட்டபோது அவள் மறுத்துவிட்டாள். காலப்போக்
கில் தன் கருத்துக்கு இணங்குவாள் என்றெண்ணிய இராவணன்,
அவள் சிந்தித்துப்பார்த்து ஒரு முடிப்புக்கு வரும்படி சிறிது அவகா
சங்கொடுத்தான். “ பன்னிரண்டு மாதங்களுக்குள் என் கருத்துக்கு
இணங்காவிட்டால் பன்னிரண்டு மாதம் முடிந்த அடுத்த நாளே நீ
எனக்கு உணவாவாய் ” என்று கூறியிருந்தான். இந்நிகழ்ச்சியின்
பாது பத்துமாதங்கள் கடந்து விட்டன. இரண்டுமாதமே எஞ்சி
யுள்ளது. இதனையே “ தீது உயிர்க்கு இழைக்கும் நாளும் திங்களோர்
இரண்டிற் தேய்ந்து ” என்றார்.

(இராவணன்)-தோன்றாளழுவாய், போனான்-பயனிலை.

என்று-என்றுகூறி மீண்டும்
அறிந்த ஆறு உனக்குத் தெரிந்த
முறையில்
அறிவாய்-ஆராய்ந்து அறிவா
யாக
என்ன-என்று
போது-தாமரை மலர்போலும்
அரி-செவ்வரிபடர்ந்த
கண்ணினளை-கண்ணினையுடைய
சீதாதேவியை
அகத்துவைத்து - மனதிலே
இருத்தி
உரப்பி-(வெளியே) அதட்டி
விட்டு
போனான்-சென்றான்.

அரக்கியர்க்கு அரசன் கட்டளை

74. அஞ்சுவித் தானு மொன்ற லறிவுறத் தேற்றி யானும்
வஞ்சியிற் செவ்வி யானை வசித்தென்பால் வருவி ருநே
நஞ்சமக் காவெ னென்னு நகையிலா முகத்துப் பேழ்வாய்
வெஞ்சினத் தரக்கி மார்க்கு வேறுற வுணர்த்தப் போனான்

பதவுரை

வஞ்சியின்-வஞ்சிக்கொடிபோன்ற
செவ்வியானை - அழகுடைய வ
ளான சீதையை
அஞ்சுவித்தானும் - பயமுறுத்தி
யென்கிலும்
அறிவுறத் தேற்றியானும் - என்
கருத்துக்கு இணங்கி வாழ்
வதேநலமென்று அவள் அறி
விற்குப் பொருந்தத் தெளிவு
படுத்தி யென்கிலும்
ஒன்றால்-யாதேனும் ஓர் உபாயத்
தால்
வசித்து-அவளைவசப்படுத்தி
என்பால் வருவீர் - (அச்செய்தி
யைச் சொல்ல) என்னிடம்
வருவீர்களாக

அன்றேல் - அப்படியில்லாவிட்
டால்
உமக்கு-உங்களுக்கு
நஞ்ச ஆவேன் - நான் விடம்
போன்ற கொடியவனாவேன்
என்ன-என்று சொல்லி
நகை இலா முகத்து - புன்னகை
இல்லாத குரூர முகத்தையும்
பேழ்வாய்-பிளந்த வாயையும்
வெம் சினத்து - கொடிய கோப
தையு முடைய
அரக்கிமார்க்கு-அரக்கியருக்கு
வேறு உற உணர்த்தி-தனிப்படக்
கூறிவிட்டு
போனான்-இராவணன் சென்றான்

பொழிப்புரை : வஞ்சிக்கொடிபோன்ற அழகுடையவளான
சீதையைப் பயமுறுத்தியென்கிலும், என்கருத்துக்கு இணங்கி
வாழ்வதே நலமென்று அவளறிவுக்குப் புலப்படும்படி தெளிவு
படுத்தியென்கிலும் யாதேனும் ஓர் உபாயத்தால் அவளைவசப்
படுத்தி, அச்செய்தியைச் சொல்ல என்னிடம் வருவீர்களாக
அப்படியில்லா விட்டால் உங்களுக்கு நான் விடம்போன்ற
கொடியவனாவேன் என்று புன்னகையில்லாத குரூர முகத்தை
யும், பிளந்த வாயையும் கொடிய கோபத்தையுமுடைய அரக்கி
யருக்குத் தனிப்படக் கூறி விட்டு இராவணன் அவ்விடம் விட்
டுப் போனான்.

விளக்கவுரை : இராவணன் சீதைக்குக்காவல் புரிந்து கொண்டிருந்த
அரக்கியரைப்பார்த்து, சீதையை அச்சுறுத்தியாவது அறிவுறுத்தியா
வது வசப்படுத்தி, என்கருத்துக்கு இணங்கப்பண்ணவேண்டும். இல்லா
விட்டால் நான் உங்களுக்கு நஞ்சாவேன் என்று கூறிவிட்டுப் போனான்
இராவணன் தோன்றாளழுவாய், போனான்-பயனிலை.

அரக்கியர் சீதையைப் பயமுறுத்துதல் (75-80)

75. போயின னரக்கன் பின்னர்ப் பொங்கரா நுங்கிக் கான்ற
தூயவெண் மதிய மொத்த கோகையைக் கொடர்ந்து சுற்றித்
தீயவால் லரக்கி மார்க டெழித்தெடுத்தார்பிச் சிந்தை
மேயின வண்ண மெல்லாம் விளம்புவ ருடன்றுமி க்கார்.

பதவுரை

அரக்கன் போயினன் - (அரக்கர் தலைவனாகிய) இராவணன் (அசோகவனத்தை விட்டுத் தன் அரண்மனைக்குச்) சென்றான்
பின்னர்-பிறகு
பொங்கு அரா-சினம் பொங்கிய இராகு என்னும் பாம்பு நுங்கிக் கான்ற-விழுங்கிக் கக்கிய தூய-பரிசுத்தமான வெண்மதியம் ஓத்த - வெண்மையான முழுமதியை ஓத்த (முகமுடைய)
தோகையை - மயில் போலுஞ் சாயலையுடையசீதாதேவியை

தீய வல் அரக்கிமார்கள்-கொடிய வலிமை மிகுந்த அரக்கியர்கள்
மிக்கார்-தொகை மிகுந்தவர்கள்
தொடர்ந்து சுற்றி - நெருங்கிச் சூழ்ந்துகொண்டு
உடன்று-கோபித்து தெழித்து-வருத்தி
எடுத்து உரப்பி - பேரொலியுண்டாக அதட்டி
மேயினவண்ணம் எல்லாம்-மனம் போனபடி யெல்லாம்
விளம்புவர்-சூறுவாரானார்கள்

பொழிப்புரை : அரக்கர் தலைவனாகிய இராவணன் அசோகவனத்தைவிட்டு அரண்மனைக்குச் சென்றபின்னர், சினம் பொருந்திய இராகுவென்னும் பாம்பு விழுங்கிக் கக்கிய பரிசுத்தமான வெண்முழுமதியை ஓத்த முகத்தையும் மயில் போலுஞ் சாயலையுடைய சீதாதேவியைக் கொடிய வலிமை மிகுந்த அரக்கியர்கள் தொகை மிகுந்தவர்களாய் நெருங்கிச் சூழ்ந்து கொண்டு, கோபித்து வருத்திப் பேரொலியுண்டாகுமாறு அதட்டி மனம் போனபடியெல்லாம் சூறுவாரானார்கள்.

விளக்கவுரை : இராவணன் அசோகவனத்துட் புகு முன்னர் நிகர்ந்த பல நன்னிமித்தங்களால் பொலிவுற்ற சீதையின் முகம் தூய வெண் முழுமதியை ஓத்திருந்தது. இராவணன் வந்தபோது, இராகு கௌவிய முழுமதியை யொப்பப் பொலிவு குன்றி ஒளி குறைந்து காணப்பட்ட சீதையின் முகம் அவன் அகன்றதும் மீண்டும் இராகு கக்கிய முழுமதிபோன்ற பொலிவும் ஒளியும் பெறலாயிற்று என்பதை "பொங்கரா நுங்கிக்கான்ற தூய வெண்மதிய மொத்த தோகை" என்பதனால் விளங்கவைத்தார்.

அரக்கிமாள்-எழுவாய், விளம்புவர்-பயனிலை.

76. முன்முன் னின்றார் கண்கனல் சிந்த முடுகுற்றார்
மின்மின் னென்னுஞ் சூலமும் வேலு மிவையோச்சிக்
கொன்மின் கொன்மின் கொன்று குறைத்துக் குடாராத்
தின்மின் தின்மி னென்று தெழித்தார் சிலரெல்லாம்.

பதவுரை

சிலர் எல்லாம்-சில அரக்கியர்கள்
முன் முன் நின்றார் - சீதாதேவியைக் கடிவதற்காகமுற்பட்டு நின்றவராய்
கண்கனல் சிந்த - கண்களில் நெருப்புப் பொறிபறக்க
முடுகுற்றார்- விரைந்தவர்களாய்
மின் மின் என்னும் - மின்னலைப் போலப் பளிர் என ஒளி வீசுகின்ற
சூலமும் வேலும்-சூலப் படையும் வேற்படையும் என்னும்

இவையோச்சி-இவைகளை மேலே உயர்த்தி
கொல் மின் கொல் மின் - கொல்லங்கள் கொல்லங்கள்
கொன்று குறைத்து - கொன்று துண்டு துண்டாக வெட்டி
குடர் ஆரத் தின்மின் தின்மின் - வயிறு நிறையத் தின்னுங்கள் தின்னுங்கள்
என்று-என்று கூறி
தெழித்தார்-அதட்டிப் பயமுறுத்தினார்கள்

பொழிப்புரை : அரக்கிமாரிற் சிலர் சீதாதேவியைக் கடிவதற்காக ஒருத்தியை விட மற்றொருத்தி முற்பட்டு நின்றவராய்க் கண்களில் நெருப்புப் பொறிபறக்க விரைந்தவர்களாய் மின்னலைப்போலப் பளிர் பளிர் என ஒளிவிடுகின்ற சூலப் படையுடன் வேற்படையுடன் என்னும் இவைகளை மேலே உயர்த்தி, இவைகளைக் கொல்லங்கள், கொல்லங்கள், கொன்று துண்டுதுண்டாக வெட்டி வயிறு நிறையத் தின்னுங்கள் தின்னுங்கள் என்று கூறி அதட்டிப் பயமுறுத்தினார்கள்.

விளக்கவுரை : இதில் மனிதரை உண்ணும் அரக்கியரின் கொடுஞ் சொற்கள் கூறப்படுகின்றன. கொல்மின், வெட்டித்தின்மின் என்று பயமுறுத்துகிறார்கள்.

சிலர்-எழுவாய், தெளித்தார்-பயனிலை.

77. வையந் தந்தான் நான்முகன் மைந்தன் மகன்மைந்தன்
ஐயன் வேத மாயிரம் வல்லோ னறிவாளன்
மெய்யன் புன்பால் வைத்துள தல்லால் வினைவென்றோன்
செய்யும் புன்மை யாதுகொ லென்றார் சிலரெல்லாம்.

பதவுரை

சிலர் எல்லாம்-அரக்கியரிற் சிலர்
(சீதாதேவியை நோக்கி)
வையந் தந்தான்- பூவுலகத்
தைப் படைத்தவனாகிய
நான்முகன் மைந்தன்-பிரமதேவ
னின் மைந்தனாகிய புலத்திய
முனிவனுக்கு
மகன் மைந்தன்-மகனாகிய விச்சிர
வசுவின் மகனாகிய இரா
வணன்
ஐயன்-அழகுடையவன்
வேதம் ஆயிரம் வல்லோன்-ஆயி
ரம் சாகைகளையுடைய சாம
வேதத்தில் வல்லவன்

அறிவாளன் - நுண்ணறிவு
படைத்தவன்
மெய் அன்பு-உண்மையான
அன்பினை
உன்பால் வைத்துளது அல்லரல்
-உன்னிடத்தில் வைத்திருப்
பதும் அல்லாமல்
வினைவென்றோன்-தவஞ் செய்து
தீவினைகளை அகற்றியவனு
மாவன்
செய்யும் புன்மை-அவன் செய்
துள்ள இழிதொழில்
யாதுகொல்-யாது உளது
என்றார்-என்று கேட்டார்கள்

பொழிப்புரை : அரக்கியரிற் சிலர் சீதாதேவியை நோக்கி, இப்பூவுலகத்தைப் படைத்தவனாகிய பிரமதேவனின் மகனான புலத்திய முனிவனுக்கு மகனாகிய விச்சிரவசுவினுடைய மகனாகிய இராவணன் அழகுடையவன், ஆயிரம் சாகைகளையுடைய சாமவேதத்தில் வல்லவன், நுண்ணறிவு படைத்தவன். உண்மையான அன்பினை உன்னிடத்தில் வைத்திருப்பதும் அல்லாமல் தவஞ்செய்து தீவினைகளை அகற்றியவனு மாவான். அவன் செய்துள்ள இழிதொழில் யாது உளது? என்று கேட்டார்கள்.

விளக்கவுரை : இராவணன் - விச்சிரவசு-புலத்திய முனிவன் - பிரமதேவன் என இராவணனது வம்சவரலாறு கூறிச் சில அரக்கியர் சீதைக்கு அவன்மேல் பற்று உண்டாக்க முயற்சித்தனர் என்க.

சிலர்-எழுவாய், என்றார்-பயனிலை.

78. மண்ணிற் றீய மானுயர் தத்தம் வழியோடும்
பெண்ணிற் றீயோய் நின்முதன் மாயும் பிணிசெய்தாய்
புண்ணிற் கோலிட் டாலன் சொல்லிப் பொதுநோக்கால்
எண்ணிக் காணாய் மெய்ம்மையு மென்றார் சிலரெல்லாம்.

பதவுரை

சிலர் எல்லாம்-அரக்கியரிற் சிலர்
(சீதையை நோக்கி)
பெண்ணில் தீயோய்-பெண்களுள்
கொடியவளே!
புண்ணில்-வெந்த புண்ணில்

கோலிட்டால் அன-அம்பினைச்
செலுத்தினற் போல (இரா
வணனிடம்)
சொல்லி - கொடுஞ் சொற்களைக்
கூறி

மண்ணில்-இப்பூமியில் உள்ளவர்
களில்
தீய மானுயர்-கொடிய மானிடர்
களாகிய இராம இலக்கும
ணர்
தத்தம் வழியோடும்-தங்கன்பிதா
வழி மாதா வழியாகிய இரு
வழியோடும்
நின் முதல்-உன் குலமும்
மாயும்-அழிந்துபோகும்படியான

பிணி செய்தாய் - நோயைப்
போன்ற பெருந் துன்பத்தை
உண்டாக்கி விட்டாய்
பொது நோக்கால் - நடுவு நிலை
மையுடன்
மெய்ம்மையும்-உண்மையையும்
எண்ணிக் காணாய் - ஆராய்ந்து
பார்க்கிறாயில்லை
என்றார்-என்று கூறினர்

பொழிப்புரை : அரக்கியரிற் சிலர் சீதையை நோக்கி, பெண்களுள் கொடியவளே! வெந்த புண்ணில் அம்பினைச் செலுத்தினுற்போல, இராவணனிடம் கொடுஞ் சொற்களைக் கூறி, இப்பூமியில் உள்ளவர்களில் கொடியவர்களாகிய இராம இலக்குமணர் தங்கள் பிதாவழி மாதாவழியாகிய இரு வழியோடு உன் குலமும் அழிந்து போகும்படியான நோயைப்போன்ற பெருந் துன்பத்தை உண்டாக்கிவிட்டாய். நடுவு நிலைமையுடன் உண்மையையும் ஆராய்ந்து பார்க்கிறாயில்லை என்று கூறினர்.

விளக்கவுரை : சீதை இராவணனின் கருத்துக்கு இணங்காமையால் இராம இலக்குமணர் குலத்தோடு அழிவதுடன் சீதையின் குலம் முழுவதும் அழியப்போகிறது என்று அரக்கியர் சீதையை அச்சுறுத்தினர் என்க.

சிலர்-எழுவாய், என்றார்-பயனிலை.

79. புக்க வழிக்கும் போந்த வழிக்கும் புகைவெந்தீ
ஒக்க விதைப்பா னுற்றனை யன்றோ வுணர்வில்லாய்
இணக்க மிற்றா யுன்னின் மெல்லா மினிவாழாய்
சிக்க வுரைத்தே மென்று தெழித்தார் சிலரெல்லாம்.

பதவுரை

சிலரெல்லாம் - அரக்கியரிற் சிலர்
(சீதாதேவியைப் பார்த்து)
உணர்வு இல்லாய் - ஆராய்ந்து
உணரும் அறிவற்றவளே!
புக்கவழிக்கும் - நீ புகுந்த குலமா
கிய தசரதனுடைய குலத்
துக்கும்

போந்த வழிக்கும்-பிறந்த குலமா
கிய சனகன் குலத்திற்கும்
புகை வெந்தீ - புகைக்கின்ற
கொடிய நெருப்பை
ஒக்க விதைப்பான் - ஒருங்கே
வாரி இறைப்பதற்கு

உற்றனை அன்றே!—பொருந்தியுள்
ளாய் அல்லவா?

இக்கணம் - (எங்கள் அரசனாகிய
இராவணனது கருத்துக்கு
இணங்கா விட்டால்) இக்க
ணத்திலேயே

உன் இன மெல்லாம் இற்றுய் -
உனது சுற்றம் யாவும் அழியப்
பெறுவாய்

இனி வாழாய் - நீயும் இனி வாழ
மாட்டாய்

சிக்க உரைத்தேம் - உறுதியாகக்
கூறினோம்

என்று தெழித்தார்-என்று அதட்
டிக் கூறி அச்சுறுத்தினார்கள்..

பொழிப்புரை : அரக்கியரிற் சிலர் சீதாதேவியைப் பார்த்து,
ஆராய்ந்து உணரும் அறிவற்றவனே! நீ புகுந்த தசரதனுடைய
குலத்துக்கும், பிறந்த சனகனுடைய குலத்திற்கும் புகைக்கின்ற
கொடிய நெருப்பை ஒருங்கே வாரி இறைப்பதற்குப் பொருந்தி
யுள்ளாய் அல்லவா? எங்கள் அரசனாகிய இராவணனது கருத்
துக்கு நீ இணங்காவிட்டால் இக்கணத்திலேயே உனது சுற்
றம் யாவும் அழிந்து அழியப் பெறுவாய். நீயும் இனிவாழமாட்
டாய். உறுதியாகக் கூறினோம் என்று அதட்டிக் கூறிப் பய
முறுத்தினார்கள்.

விளக்கவுரை : சில அரக்கியர் சீதையைப் பார்த்து நீ எமது அரச
னது கருத்துக்கு இணங்காமல் இருப்பதால் தசரதன் குலமும் சன
கன் குலமும் அழிவதற்குப் பெருநெருப்பு மூட்டியிருக்கிறாய். எமது
மன்னனின் கருத்துக்கு இணங்கி, இரு குலங்களையும் அழிவி
கூந்து காத்து, நீயும் சீருடன் வாழலாமே என்றார்கள் என்க.

சிலர்-எழுவாய், தெழித்தார்-பயனிலை.

80. கொல்வா னுற்ற பெற்றிமை யாதுங் குறையாதாள்
வெல்வா னங்கோன் றின்னுமின் வம்மென் பவர்மெய்புந்
வல்வாய் வெய்யோ னேவலு மெல்லா மனம்வைத்தான்
நல்லா ணல்ல கண்கள் கலுழ்ந்தே நகுகின்றாள்.

பதவுரை

கொல்வான் உற்ற- தன்னைக்
கொல்ல வந்த அரக்கியரின்
பெற்றிமை யாதும்-கொடுந் தன்
மையால் எதிலும்

குறையாதாள்-தன் மனத்தின்
மையினின்றும் குறைவு
படாதவளான

நல்லாள்-சீதையானவள்

நங்கோன்-எமது அரசனாகிய
இராவணன்

வெல்வான்-எப்போதும் வெற்றி
யே பெறுவான் (ஆதலால்)

தின்னுமின்-தின்னுங்கள்

வம் என்பவர் மெய்யும்-வாருங்
கள் என்கிறவர்களின் உடற்
கூறுகளையும்

வல்லவாய் வெய்யோன்-வலிமை
வாய்ந்த கொடியோனாகிய
இராவணனின்
ஏவலும்-கட்டளைகளையும்
எல்லாம்-யாவற்றையும்
மனம்வைத்தாள் - மனதில்
வைத்து

நல்ல கண்கள்-நன்மையையே
எப்போதும் நாடுகின்ற
கண்கள்

கலுழ்ந்த-அழுதனவாய்
நகுகின்றாள் - தன் நிலையை
எண்ணிச் சிரிக்கலானாள்.

பொழிப்புரை : தன்னைக் கொல்ல வந்த அரக்கியரின்
கொடுந் தன்மையால் எவ்வாற்றாலும் தன் மனத் திண்மையில்
நின்றும் குறைவுபடாதவளான சீதையானவள், எமது அரசனா
கிய இராவணன் எப்போதும் வெற்றியே பெறுவானாத
லால் தின்னுங்கள், வாருங்கள் என்கிறவர்களின் உடற் கூறு
களையும், வலிமை மிகுந்த கொடியோனாகிய இராவணனின்
கட்டளைகளையும் மற்ற யாவற்றையும் மனதில் வைத்து, நன்
மையையே எப்போதும் நாடுகின்ற அவளது கண்கள் அழுத
னவாய்த் தன்நிலையை எண்ணிச் சிரிக்கலானாள்.

விளக்கவுரை : தன்கற்பு நிலையில் சிறிதும் மாறுபாடில்லாத சீதை
என்பாள் அரக்கியரின் தோற்றத்தையும் அவர்களுரைத்தவற்றையும்
எண்ணி அழுதனாள். தனது நிலையை நினைத்துப் பார்க்கும்போது
அவளுக்குச் சிரிப்பு வந்தது என்பதாம்.

நல்லாள்-எழுவாய், நகுகின்றாள்-பயனிலை.

திரிசடையின் அன்புரை (81-82)

81. இன்னே ரன்ன வெய்திய காலத் திடைநின்றாள்
முன்னே சொன்னேன் கண்ட கனுவின் முடிவம்மா!
பின்னே வாளா பேதுறு வீரேல் பிழையென்றாள்
அன்னே நன்றென் றுளவு ரெல்லா மறிவுற்றாள்.

பதவுரை

இன்னேர் அன்ன - இத்தகைய
அவல நிலை

எய்திய காலத்து-வந்து அடைந்த
போது

இடை நின்றாள் - நடுவுநிலை குன்
றுதவளான திரிசடை என்
பவள்

அம்மா-தாயே!

X

கண்ட கனுவின் - நான் முன்னே
கண்ட கனவினது

முடிவு-பயன்களை
முன்னே சொன்னேன் - முன்பே
சொல்லிவிட்டேன்

பின்னே-அதன்பிறகு
வாளா பேதுறுவீரேல் - வீணாகக்
கலங்குவீரானால்

பிழை என்ருள்-உமது தவறாகும்
என்று கூறினான்
(அதைக் கேட்ட சீதாதேவி)
அன்னே தாய்போன்றவளே!
நன்று என்ருள்-நல்லது என்று
கூறினான்

யொழிப்புரை : இத்தகைய அவல நிலை வந்து அடைந்த போது, நடுவு நிலைமை குன்றாதவளான திரிசடை என்பாள் : தாயே! நான் முன்னே கண்ட கனாவினது பயன்களை முன்பே சொல்லிவிட்டேன், அதன் பிறகு வீணாகக் கலங்குவீரானால் உமது உமது தவறாகும் என்று கூறினான். அதைக் கேட்ட சீதாதேவி : தாய்போன்றவளே! நல்லது என்று கூறினான். அரக்கியர் யாவரும் திரிசடை கூறிய கனாக் கேட்டு அறிவு பெற்று அடங்கியிருந்தனர்.

விளக்கவுரை : திரிசடை தான்கண்ட கனாவை நினைவூட்டிக் கலங்க வேண்டாமென்று சீதையைத் தேற்றினான். அதுகேட்ட அரக்கியர் யாவரும் அடங்கியிருந்தனர் என்பதாம்.

இடைநின்றான் -எழுவாய், என்ருள்-பயனிலை.
அவரெல்லாம்- ,, அறிவுற்றார்- ,,

82. அறிந்தா ரன்ன முச்சடை யென்பா ளவள்சொல்லப்
பிறிந்தார் சீற்ற மன்னனை யஞ்சிப் பிறிதில்லார்
செறிந்தா ராய தீவினை யன்னார் தெறலெண்ணார்
நெறிந்தா ரோதிப் பேதையு மாவி நிலைகின்றான் .

பதவுரை

மன்னனை அஞ்சி - மன்னனாகிய
இராவணனுக்குப் பயந்து
பிறிது இல்லார் - அவனுடைய
கட்டளையல்லாமல் வேறென்
றையும் அறியாதவர்களாய்
செறிந்தார் ஆய-சீதாதேவியை
மிக நெருங்கி நின்றவர்க
ளான
தீவினை அன்னார் - தீவினையை
யொத்த அரக்கியர்கள்
அன்னமுச்சடை என்பாள் அவள்-
அத்தகைய திரிசடை என்ப
வளாகிய அவள்
சொல்ல அறிந்தார் - சொல்லக்
கேட்டு அறிந்தார்கள்

சீற்றம் - இராவணனின் கட்டளை
யால் தங்கள் மனதில் மூண்
டெழுந்த கோபம்
பிறிந்தார் - மாறினார்கள்
தெறல் எண்ணார் - சீதாதேவி
யைத் துன்புறுத்த நினையா
ராயினர்
நெறிந்து ஆர் ஒதி - சுருளுதலைப்
பொருந்திய கூந்தலையு
பேதையும்-பெண்ணாகிய சீதாதே
வியும்
ஆவி நிலை நின்றான் - (தான்
கொண்ட வருத்தம் நீங்கி)
உயிர் நிலைத்திருக்கப் பெற்
ரான்

யொழிப்புரை : தம் மன்னனாகிய இராவணனுக்குப் பயந்து, அவனது கட்டளைகளையன்றி வேறென்றும் அறியாதவர்களாய், சீதாதேவியை மிக நெருங்கி நின்றவர்களான தீவினையை ஒத்த அரக்கியர்கள் அத்திரிசடை என்பாள் கனாவைச் சொல்லக்கேட்டு அறிந்து, இராவணனின் கட்டளையால் தம் மனத்தே மூண்டெழுந்த கோபம் மாறி, சீதாதேவியைத் துன்புறுத்த நினையாராயினர். சுருள்பொருந்திய கூந்தலையுடைய சீதாதேவியும் தான் கொண்ட வருத்தம் நீங்கி உயிர் நிலைத்திருக்கப்பெற்றார்.

விளக்கவுரை : கனவையும் பயனையும் திரிசடை கூறக்கேட்டு அரக்கியர் சீற்றம் தணிந்து சீதையைத் துன்புறுத்துவதை விட்டு விட்டனர் என்பதாம்.

தீவினை அன்னார்-எழுவாய், அறிந்தார்,பிறிந்தார், எண்ணார் என்பன பயனிலை. பேதை-எழுவாய், நின்றான்-பயனிலை.

கிந்தனைப்படலம் முற்றிற்று

வினாக்கள்

விளக்க வினாக்கள் :

1. கம்பராமாயணத்தின் முதல் நூல் எது? அதனை இயற்றியவர் யார்?
2. கம்பரின் வரலாற்றைச் சுருக்கிக் கூறுக.
3. சுந்தரகாண்டம் என்ற பெயர்க்காரணத்தை விளக்குக.
4. கம்பராமாயணத்தில் எத்தனை காண்டங்கள் உள்ளன?
5. காண்டம், படலம் என்பனவற்றை விளக்குக.
6. காட்சிப்படலத்தில் கூறப்படுவன யாவை?
7. நிந்தனைப்படலத்தில் எவ்வெச் செய்திகள் கூறப்படுகின்றன.

வினாக்கள் — (காட்சிப்படலம்)

1. காட்சிப்படலமாவது யாது?
2. அசோக வனத்துட் புகுந்த அநுமானின் எண்ணங்களெவை?
3. அசோக வனத்துட் சிறையிருந்த சீதையின் நிலையை விவரிக்குக.
4. சிறையிருந்த சீதாதேவியின் பலவகை எண்ணங்களெவை?
5. இராமபிரானின் எவ்வெக் குணங்களை நினைந்து சீதை வருந்தினாள்?
6. திரிசடை என்பவள் யார்? அவளுடைய குண இயல்புகளெவை?
7. சீதாதேவி திரிசடையிடம் கூறிய நிமித்தங்களையும் அவற்றின் பயன்களையும் கூறுக.
8. பெண்களுக்கு இடந்துடிப்பது நன்மை என்பதற்குச் சான்றுகள் காட்டுக.
8. திரிசடை கண்ட நன்னிமித்தங்களையும் பயன்களையும் கூறுக.
10. திரிசடை கண்ட கனவுகளெவை? அவற்றின் பயன்களெவை?
11. தீய உற்பாதங்கள் எவை?
12. திரிசடை கடைசியாகக் கண்ட கனவுகளையும் பயன்களையும் விவரிக்குக.
13. அரக்கியரின் தனமைகளை விவரிக்குக.
14. சீதாதேவியைக் கண்ட அநுமானின் எண்ணங்களெவை? அவன் தனக்குட் கூறிக்கொண்டன யாவை?
15. பின்வருவனவற்றை இடஞ்சுட்டி விளக்குக :
 - i. வீடுவேன் மற்றிவ் விலங்கல்மேல் இலங்கையை வீட்டி.
 - ii. கன்மருங் கெழுந்து என்றுமோர் துளிவரக் காணா நன்மருந்து.

- iii. மானிளம் பேடை அயிலெயிற்று வெம் புலிக்குழாத் தகப் பட்டது.
- iv. மழைக்கண் என்பது காரணக்குறி.
- v. அமிழ்துகொண்டு அனங்கவேள் செய்த ஓவியம் புகையுண்டது.
- vi. உலகெலா மொறுப்பான் கொண்டிருந்தமை யறிகிலர்.
- vii. சித்திரத்தினலர்ந்த செந்தாமரை.
- viii. எம்பி நின்தம்பி நீ தோழன் மங்கை கொழுந்தி.
- ix. தூயை நீ கேட்டி.
- x. புருவங் கண் நுதல் வலந்துடிக்கின்றில.
- xi. உன் துணைக் கணவனை உறுதல் உண்மை.
- xii. நின் ஆவிநாயகன் ஏயதோர் தூதுவந் தெதிரும்.
- xiii. துயிலிலையாதலின் கனவு தோன்றல.
- xiv. கழுதை பேய்பூண்ட தேரின்மேல்.....நண்ணினன் தென் புலம்.
- xv. பிடிமதம் பிறந்தன.

வினாக்கள் — (நிந்தனைப்படலம்)

1. நிந்தனைப்படலமாவது யாது?
2. இராவணனின் தோற்றத்தை விவரிக்குக.
3. இராவணனின் வருகையை விவரிக்குக.
4. இராவணன் சீதாதேவியிடம் எவ்வாறு இரந்து வேண்டலானான்?
5. இராவணன் சொற்கேட்ட சீதாதேவியின் நிலையை விளக்குக.
6. சீதாதேவி இராவணனுக்கு மறுத்துக் கூறியவற்றை விவரித்தெழுதுக.
7. இராவணனின் ஆற்றலைச் சீதாதேவி பழித்ததெவ்வாறு?
8. "விளக்கின் முன் இருளுண்டாமோ"—விளக்குக.
9. இராமபிரானின் ஆற்றலைச் சீதாதேவி எவ்வாறு சிறப்பித்துக் கூறுகின்றாள்?
10. இராவணனின் சீற்றத் தன்மையை விவரிக்குக.
11. சீற்றத்தைக் காதல் வென்றுவிட்டமையை உவமை முகத்தால் விளக்குக.
12. சீதை தன்னை விரும்புமாறு இராவணன் கூறியன யாவை?
13. இராவணன் சீதையை அச்சுறுத்தியமையை விளக்குக.
14. அரக்கியருக்கு அரக்கர்களோன் இட்ட கட்டளை யாது?
15. அரக்கியர் சீதையின் முன் நெருங்கிக் கூறியன யாவை?
16. திரிசடை அரக்கியரை அடக்கி அறிவுறித்தியமையை விளக்குக.
17. இடஞ்சட்டி விளக்குக.

- i. குடிமை மூன்றுலகஞ் செயுங் கொற்றத் தென் அடிமை கோடி.
- ii. வீட்டுங் காலத் தவறிய மெய்க்குரல் கேட்டுங் காண்டந் கிருத்திகொல்.
- iii. சொல்லிது தெரியக்கேட்டி துரும்பு.
- iv. உய்ஞ்சனை போதியாயின் விடுதி.
- v. வித்தக வில்லினற்குத் திருவினையாடற் கேற்ற சித்திர இலக்கமாகும்.
- vi. எஞ்சலில் உலகெலாம் எஞ்சும் எஞ்சும் என்று அஞ்சுகின்றேன்.
- vii. நீசன் கைதொடுவதின் முன் நுகைத்து உழக்கிப் பின்னை நின்றது செய்குவென்.
- viii. கொல்வனென் றுடன்றேனுனைக் கோறலன்.
- ix. மானுடராவார் மீண்டு யானென்பதறிந்தால் வாரார்.
- x. தீதுயிர்க் கிழைக்குநாளும் திங்களோர் இரண்டிழ் நேய்ந்தது.

18. இராவணனுக்கும் சீதைக்கும் நிகழ்ந்த பேச்சுக்களைச் சம்பாஷணை முறைப்படி தருக.

பின்வருவனவற்றை விளக்குக :

1. சிவபிரான் கங்கையைச் சடையில் தாங்கிய வரலாறு.
2. பரதன் செஞ்சடை கட்டிய வரலாறு.
3. திரிசடனுக்கு ஆன்குலமீந்த வரலாறு.
4. பரசராமன் வரலாறு.
5. சயந்துவனுக்கு அருளிய வரலாறு.
6. விராதன் வரலாறு.
7. கௌசிகன் வரலாறு.
8. சகரபுத்திரராற் கடல் அகழப்பட்ட வரலாறு.
9. இரணியனை வெற்றிகொண்ட வரலாறு.
10. மன்மதன் அநங்கனான வரலாறு.
11. 'ஏ சீதா லட்சுமணி' என்ற வரலாறு.
12. இராவணனைக் கார்த்தவீரியார்ச்சுனை வென்ற வரலாறு.
13. பரசராமன் கார்த்தவீரியார்ச்சுனை வென்ற வரலாறு.
14. இராமபிரான் பரசராமனை வென்ற வரலாறு.
15. இரணியாக்கன் இரணியன் என்றபேர் வரலாறு.

47-0001 - BB
5/12/86 രണ്ടി. A059

VIWAYAGAR LIB
EARLALAI WEST
CHUNNAKAM

அன்பளிப்பு
மாநாடு மானாள் மீர்த்திகள்
௧௩